

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1690 z dnia 9 listopada 2018 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1579 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 1

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1690

z dnia 9 listopada 2018 r.

nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1579 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 i art. 24 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) W dniu 14 października 2017 r. Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antysubsydyjne dotyczące przywozu do Unii niektórych nowych i bieżnikowanych opon w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”). Postępowanie wszczęto na podstawie art. 10 rozporządzenia podstawowego. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) ⁽²⁾.
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 30 sierpnia 2017 r. przez koalicję przeciwko nieuczciwemu przywozowi opon („skarżący”) w imieniu producentów unijnych reprezentujących ponad 25 % łącznej unijnej produkcji nowych i bieżnikowanych opon w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121 („opony radialne do samochodów ciężarowych i autobusów”). W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie subsydiowania i wynikającej z niego szkody, które to dowody uznano za wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.
- (3) Przed wszczęciem postępowania antysubsydyjnego Komisja powiadomiła rząd Chin („rząd ChRL”) ⁽³⁾ o wpłynięciu należycie udokumentowanej skargi oraz zaprosiła rząd ChRL do udziału w konsultacjach zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Konsultacje przeprowadzono w dniu 10 października 2017 r., nie osiągnięto jednak wspólnie uzgodnionego rozwiązania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Dz.U. C 346 z 14.10.2017, s. 9.

⁽³⁾ W niniejszym rozporządzeniu termin „rząd ChRL” jest używany w szerokim znaczeniu i obejmuje m.in. Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej oraz wszystkie ministerstwa, departamenty, agencje i administracje na szczeblu centralnym, regionalnym lub lokalnym.

- (4) W dniu 7 maja 2018 r. Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz tego samego produktu pochodzącego z ChRL⁽⁴⁾ („rozporządzenie w sprawie tymczasowych ceł antydumpingowych”) w toku dochodzenia, które wszczęto w dniu 11 sierpnia 2017 r.⁽⁵⁾ („równoległe dochodzenie antydumpingowe”). W dniu 22 października 2018 r. Komisja nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz tego samego produktu pochodzącego z ChRL⁽⁶⁾ („rozporządzenie w sprawie ostatecznych ceł antydumpingowych”) w toku równoległego dochodzenia antydumpingowego. Analizy szkody, związku przyczynowego i interesu Unii przeprowadzone w ramach niniejszego postępowania antysubsydyjnego i w ramach równoległego dochodzenia antydumpingowego stosuje się *mutatis mutandis*, ponieważ definicje przemysłu unijnego, reprezentatywnych producentów unijnych i okresu objętego dochodzeniem są takie same dla obu dochodzeń. Wszystkie istotne elementy dotyczące tych aspektów uwzględniono również w niniejszym dochodzeniu.

1.1.1. Uwagi dotyczące wszczęcia postępowania

- (5) Rząd ChRL stwierdził, że dochodzenia nie należy wszczynać, ponieważ skarga nie spełnia wymogów dotyczących dowodów zawartych w art. 11 ust. 2 i 3 Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz w art. 10 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Zdaniem rządu ChRL dowody istnienia subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, szkody i związku przyczynowego między przywozem towarów subsydiowanych a szkodą były niewystarczające.
- (6) Komisja odrzuciła ten argument. Informacje przedstawione w skardze jako dowody były odpowiednio dostępne skarżącemu na tamtym etapie. Były one również wystarczające, by na etapie wszczęcia postępowania wykazać, że domniemane subsydia dawały podstawę do nałożenia środków wyrównawczych pod względem istnienia, kwoty i charakteru. W skardze przedstawiono również wystarczające dowody na występowanie szkody dla przemysłu unijnego spowodowanej przez przywóz towarów subsydiowanych.
- (7) Wbrew temu, co stwierdził rząd ChRL, w skardze wzięto po uwagę nie tylko strategię przemysłu oponiarskiego w 2010 r., lecz uwzględniono również (zwłaszcza w pkt 81–92) szereg innych dokumentów dotyczących polityki, planów i katalogów odnoszących się do przemysłu oponiarskiego. Komisja oparła się ponadto (w stosownych przypadkach) na innych dostępnych źródłach w celu wykazania domniemanego subsydiowania. Przykładowo, biorąc pod uwagę, że władze amerykańskie przedstawiły niedawno opinii publicznej swoje ustalenia dotyczące niektórych środków, Komisja już na tym etapie korzystała z tego materiału. Poza tym Komisja uznała za przydatne uwzględnienie odniesienia do nowego planu promocji przemysłu prowincji Hebei z 2016 r., którym to planem Komisja dysponowała, ale który nie został wymieniony w skardze. Te dodatkowe dowody, które udostępniono w niepoufnych aktach sprawy w ramach memorandum w sprawie wystarczającego charakteru dowodów, potwierdziły i uzupełniły twierdzenia sformułowane w skardze w odniesieniu do istnienia i charakteru domniemanego subsydiowania. Podczas dochodzenia Komisja zbadała braki w odniesieniu do dokładności i stosowności skargi w takim zakresie, w jakim zostały one wskazane przez rząd ChRL, i nie znalazła powodu, by na etapie wszczęcia dochodzenia kwestionować zarzuty dotyczące istnienia subsydiowania oraz jego zakresu.
- (8) Po ostatecznym ujawnieniu Hämmerling twierdziło, że Komisja nie może wszcząć dochodzenia w ogólnym odniesieniu do kodów CN *podanych jedynie w celach informacyjnych*. Zdaniem Hämmerling, choć interpretacja kodów CN nie jest wiążąca, nie można zaakceptować takiego ogólnego odniesienia określającego produkt objęty postępowaniem, ponieważ narusza to pewność prawa dla wszystkich zainteresowanych stron w odniesieniu do tego, czy wchodzi on w zakres dochodzenia, i stanowi bezpośrednie naruszenie art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”) oraz prawa do dobrej administracji. Takie odniesienie i niejasne sformułowanie „w rodzaju stosowanych” świadczy ponadto o tym, że zakres dochodzenia był niepewny i mógł zostać dodatkowo uznaniowo poszerzony lub zawężony na późniejszym etapie dochodzenia, co stanowi naruszenie prawa zainteresowanych stron do bycia wysłuchanym.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2018/683 z dnia 4 maja 2018 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 116 z 7.5.2018, s. 8).

⁽⁵⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych nowych i bieżnikowanych opon w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 264 z 11.8.2017, s. 14), zmienione sprostowaniem do zawiadomienia o wszczęciu postępowania dotyczącego przywozu nowych i bieżnikowanych opon do autobusów lub samochodach ciężarowych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 356 z 21.10.2017, s. 24).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1579 z dnia 18 października 2018 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 (Dz.U. L 263 z 22.10.2018, s. 3).

- (9) W odniesieniu do tego argumentu Komisja ustaliła, że strona nie uzasadniła swojego teoretycznego twierdzenia i nie wyjaśniła, w jaki sposób stosowanie kodów CN narusza pewność prawa. Komisja nie jest związana kodami CN, ale definicją produktu określoną w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Strona nie wysunęła zarzutu, że Komisja nie przestrzegała definicji produktu określonej w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

1.2. Rejestracja przywozu

- (10) Odpowiednio w dniu 19 sierpnia 2017 r. i w dniu 5 października 2017 r. skarżący złożył wnioski o rejestrację przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL na podstawie art. 14 ust. 5 podstawowego rozporządzenia i art. 24 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (11) W dniu 4 października 2017 r. Chińskie Stowarzyszenie Przemysłu Gumowego (China Rubber Industry Association – CRIA) i Chińska Izba Handlowa Importerów i Eksporterów Metali, Mineralów i Substancji Chemicznych (China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters – CCCMC) przedstawiły uwagi dotyczące wniosku o rejestrację. Podmioty te twierdziły, że wniosek nie spełniał obowiązujących norm dowodowych, ponieważ nie było dowodów na to, że w przeszłości miał miejsce dumping i znaczny wzrost przywozu oraz że przywóz może poważnie osłabić skutki naprawcze cła. W dniu 19 października 2017 r. na wniosek CRIA Komisja zorganizowała przesłuchanie, podczas którego CRIA powtórzyła swoje wcześniejsze uwagi.
- (12) W dniu 2 lutego 2018 r. Komisja opublikowała rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 („rozporządzenie w sprawie rejestracji”) (⁷) poddające rejestracji przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej od dnia 3 lutego 2018 r. Oceniając zasadność wniosku o rejestrację, Komisja uwzględniła uwagi zainteresowanych stron.
- (13) Po wejściu w życie rejestracji Grupa Hankook (⁸) twierdziła, że jej prawo do obrony zostało naruszone, ponieważ przed wejściem w życie rozporządzenia w sprawie rejestracji nie otrzymała żadnej informacji o zamiarze wprowadzenia przez Komisję rejestracji przywozu produktu objętego postępowaniem. Z tego powodu Grupa Hankook twierdziła, że nastąpiło naruszenie art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (14) Komisja zauważyła, że na mocy art. 30 ust. 2 rozporządzenia podstawowego wcześniejsze ujawnienie informacji jest obowiązkowe przed nałożeniem ostatecznych środków. Na mocy art. 24 ust. 5 rozporządzenia podstawowego powyższe nie dotyczy rozporządzenia w sprawie rejestracji. Artykuł ten przewiduje w takiej sytuacji jedynie wcześniejsze powiadomienie państw członkowskich w odpowiednim czasie. Prawo do bycia wysłuchanym na mocy art. 41 ust. 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ma ponadto zastosowanie jedynie w przypadku indywidualnych negatywnych skutków. W tym przypadku, Komisja nakazała unijnym organom celnym rejestrowanie przywozu. Rozporządzenie w sprawie rejestracji nie jest środkiem indywidualnym mającym negatywny wpływ na Grupę Hankook. Nie było ono skierowane do Grupy Hankook, ani nie miało indywidualnych negatywnych skutków dla tego przedsiębiorstwa. W tym zakresie należy również przypomnieć, że rejestracja przywozu jest odpowiednim działaniem umożliwiającym późniejsze nałożenie ceł na zarejestrowany przywóz i stanowi należyte poinformowanie podmiotów gospodarczych o ewentualnej odpowiedzialności związanej z takim przywozem, jaka może na nich ciążyć w przypadku wprowadzenia ostatecznych środków. W związku z tym wcześniejsze niepowiadomienie Grupy Hankook o decyzji o rejestracji nie stanowiło naruszenia prawa Grupy Hankook do obrony ani art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

1.3. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (15) Dochodzenie dotyczące subsydiowania i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 lipca 2016 r. do dnia 30 czerwca 2017 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowała okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do końca czerwca 2017 r. („okres badany”).

1.4. Zainteresowane strony

- (16) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Komisja wyraźnie poinformowała ponadto skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących oraz rząd ChRL, znanych importerów, dostawców i użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu postępowania i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (17) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia postępowania oraz wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych.

(⁷) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/163 z dnia 1 lutego 2018 r. poddające rejestracji przywóz nowych i bieżnikowanych opon do autobusów i samochodów ciężarowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 30 z 2.2.2018, s. 12).

(⁸) Szczegółowy skład Grupy – zob. motyw 50.

- (18) Z obawy przed odwetem ze strony klientów lub konkurentów objętych niniejszym dochodzeniem dwaj producenci unijni, reprezentowani przez skarżącego, wystąpili do Komisji o zachowanie poufności ich nazw zgodnie z art. 29 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Następnie dwóch innych współpracujących producentów unijnych także wystąpiło o ten sam status.
- (19) Komisja zbadała osobno zasadność każdego z wniosków o zapewnienie poufności. Komisja stwierdziła, że istnieją przesłanki świadczące o znacznym ryzyku odwetu we wszystkich zbadanych przypadkach, przyjęto więc, że nazwy tych przedsiębiorstw nie powinny być ujawniane.
- (20) Dwaj producenci eksportujący, Grupa Giti ⁽⁹⁾ i Grupa China National Tire ⁽¹⁰⁾, twierdzili, że anonimowość dwóch producentów unijnych reprezentowanych przez skarżącego może mieć poważny wpływ na ich prawo do obrony, ponieważ nie jest możliwe zweryfikowanie, czy skarżący reprezentuje ponad 25 % całkowitej produkcji unijnej. Nieujawianie informacji uniemożliwia ponadto zainteresowanym stronom zbadanie segmentu produkcji ⁽¹¹⁾, który reprezentuje skarżący, a tym samym pełne odniesienie się do istotnej szkody, jaką mógłby on ponieść w związku z chińskim wywozem do Unii produktu objętego postępowaniem. Grupa Giti twierdziła ponadto, że – zdaniem skarżącego – udział unijnej produkcji opon z segmentu 3 w całkowitej produkcji unijnej wynosił jedynie 16 %. Wreszcie, Grupa Giti i Grupa China National Tire twierdziły, że anonimowość uniemożliwia stronom ustalenie, czy producenci unijni objęci próbą są powiązani z chińskimi producentami eksportującymi.
- (21) W świetle tych uwag Komisja ponownie zbadała jawną wersję skargi, jednakże doszła do wniosku, że wersja dostępna do wglądu zainteresowanych stron w sposób wystarczający pozwala stronom na ocenę obowiązujących wymogów leżących u podstaw niniejszego dochodzenia. W każdym razie Komisja zauważyła, że kwestia tego, czy skarżący należy do danego segmentu rynku, nie jest decydująca dla określenia obowiązujących wymogów, ponieważ wymogi te są oceniane według całkowitej produkcji (niezależnie od jakiejkolwiek segmentacji) produktu objętego postępowaniem. Wreszcie Komisja stwierdziła, że nie przedstawiono wystarczających dowodów ani wyjaśnień, w jaki sposób domniemany brak wiedzy na temat potencjalnych powiązań anonimowych skarżących z chińskimi producentami eksportującymi naruszałby prawo zainteresowanych stron do obrony. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia takich dowodów lub wyjaśnień, ale nie otrzymała żadnych dalszych dowodów. Wnioski przeciwko anonimowości zostały zatem odrzucone.
- (22) Art. 29 rozporządzenia podstawowego stanowi, że Komisja nie może ujawniać żadnych informacji traktowanych jako poufne, o ile podane zostanie właściwe uzasadnienie, bez wyraźnego zezwolenia osoby składającej takie informacje. Komisja uznała, że otwarta wersja skargi pozwala stronom na ocenę obowiązujących wymogów. Kwestia tego, czy skarżący należy do danego segmentu rynku, nie ma ponadto znaczenia, ponieważ obowiązujące wymogi są oceniane według całkowitej produkcji (niezależnie od jakiejkolwiek segmentacji). Wreszcie Komisji nie przekonuje argument, by brak wiedzy na temat potencjalnych powiązań anonimowych skarżących z chińskimi importerami miał naruszać prawo stron zainteresowanych do obrony. Wnioski przeciwko anonimowości zostały zatem odrzucone.

1.5. Kontrola wrywkowa

- (23) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

1.5.1. Producenci unijni

- (24) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych na podstawie największej reprezentatywnej wielkości produkcji i sprzedaży, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego zasięgu geograficznego. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie wstępnie dobranej próby.
- (25) Cztery zainteresowane strony przedstawiły uwagi na temat wstępnie dobranej próby (Grupa China National Tire; Grupa Giti; CRIA i CCCMC). W szczególności uznały one, że podział rynku na trzy segmenty nie został należycie oddany w doborze wstępnej próby, oraz że próba powinna jak najwierniej odzwierciedlać udział procentowy produkcji i sprzedaży segmentów 1, 2 i 3 w całkowitej produkcji i sprzedaży unijnej.

⁽⁹⁾ Szczegółowy skład Grupy – zob. motyw 50.

⁽¹⁰⁾ Szczegółowy skład Grupy – zob. motyw 50.

⁽¹¹⁾ Zgodnie z informacjami zebranymi i otrzymanymi przez Komisję, unijny rynek opon autobusowych i ciężarowych dzieli się na trzy segmenty. Opony segmentu 1 obejmują nowe opony klasy premium pod flagową marką najważniejszych producentów. Opony segmentu 2 obejmują większość opon innych niż premium, zarówno nowych jak i bieżnikowanych; ich cena i przebieg wahają się od około 65 % do 80 % ceny opon w segmencie 1. Opony w segmencie 3 to nowe lub bieżnikowane opony posiadające niższe przebiegi i bardzo ograniczone możliwości bieżnikowania.

- (26) W nawiązaniu do tej uwagi w dniu 25 września 2017 r. Komisja zwróciła się do producentów unijnych o dostarczenie dodatkowych informacji na temat segmentów w celu ponownego dobrania próby producentów unijnych.
- (27) Współpracujący producenci unijni, którzy odpowiedzieli na kwestionariusz, obejmują duże oraz małe i średnie przedsiębiorstwa („MŚP”) ⁽¹²⁾ i odpowiadają za ponad 50 % szacowanej całkowitej wielkości sprzedaży i produkcji unijnej.
- (28) W celu wybrania ostatecznej próby Komisja wzięła pod uwagę rozdrobnienie branży opon na różne segmenty, zapewniając objęcie próbą przedsiębiorstw reprezentujących wszystkie trzy segmenty. Aby ponadto zagwarantować właściwe uwzględnienie sytuacji MŚP w analizie szkody oraz biorąc pod uwagę, że odpowiadają one za około 15 % łącznej wielkości sprzedaży unijnej producentów unijnych, Komisja uznała, że MŚP powinny być również reprezentowane w próbie.
- (29) Próbą objęto jedenaście przedsiębiorców unijnych na podstawie:
- ogólnej reprezentatywności pod względem wielkości produkcji i wielkości sprzedaży produktu objętego postępowaniem w 2016 r.;
 - reprezentatywności segmentów pod względem wielkości produkcji produktu objętego postępowaniem w 2016 r.;
 - zasięgu geograficznego oraz
 - reprezentatywności producentów unijnych pod względem wielkości, tzn. MŚP a większe przedsiębiorstwa.
- (30) Przedsiębiorstwa unijne objęte próbą należą do kategorii dużych przedsiębiorstw oraz MŚP. Miały one siedziby w sześciu państwach członkowskich, razem odpowiadając za ponad 36 % produkcji i sprzedaży unijnej zadeklarowanej przez współpracujących przedsiębiorców unijnych.
- (31) W dniu 22 grudnia 2017 r. jeden z objętych próbą producentów unijnych, producent z Polski – Geyer & Hosaja, poinformował Komisję o podjęciu decyzji o zaprzestaniu współpracy w ramach dochodzenia. Wycofanie się tego producenta nie ma wpływu na wartości procentowe, o których mowa w motywie 30 powyżej, ze względu na fakt, że jego produkcja stanowiła mniej niż 0,1 % całkowitej produkcji unijnej. Komisja stwierdziła zatem, że ostateczna próba jest reprezentatywna dla przemysłu Unii.
- (32) Grupa Giti złożyła wnioszek o natychmiastowe zakończenie obecnego dochodzenia przez Komisję z powodu błędnego pod względem proceduralnym wstępnego doboru próby producentów unijnych. Komisja przypomniała, że wstępny dobór próby producentów unijnych jest możliwy z punktu widzenia prawa i sprzyja przeprowadzeniu skutecznego dochodzenia w krótkim czasie. Jak wykazano w motywach 26–30 powyżej, wstępna próba została zmieniona na podstawie uwag zainteresowanych stron. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

1.5.2. Importerzy

- (33) Aby zdecydować, czy kontrola wyrywkowa była konieczna, oraz dokonać w takim przypadku doboru próby, Komisja wezwała importerów niepowiązanych do podania informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Zgłosiło się pięciu importerów, których wartość przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej wynosi około 430 000 sztuk. Do próby wybrano dwa przedsiębiorstwa, reprezentujące [70 % – 90 %] importerów, którzy złożyli formularz dotyczący kontroli wyrywkowej.

1.5.3. Producenci eksportujący

- (34) Aby zdecydować, czy kontrola wyrywkowa była konieczna, oraz dokonać w takim przypadku doboru próby, Komisja wezwała wszystkich znanych producentów eksportujących w ChRL do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Poza tym Komisja zwróciła się do władz ChRL o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w postępowaniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (35) 44 producentów eksportujących/grup producentów eksportujących z państwa, którego dotyczy postępowanie, przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. b) rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała następującą próbę czterech grup producentów eksportujących na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą można było odpowiednio zbadać w dostępnym czasie:
- Grupa China National Tire, Chiny;
 - Grupa Giti, Chiny;

⁽¹²⁾ Zob. zalecenie Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (2003/361/WE).

- Grupa Hankook, Chiny;
 - Grupa Xingyuan, China.
- (36) Objęte próbą grupy producentów eksportujących odpowiadały za ponad 50 % całkowitego przywozu do Unii produktu objętego postępowaniem.
- (37) Zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zasięgnięto opinii wszystkich zainteresowanych producentów eksportujących i rządu ChRL w kwestii doboru próby.
- (38) Uwagi na temat proponowanej próby zgłosiło Europejskie Stowarzyszenie Producentów Opon Bieżnikowanych (European Retreading Association – „BIPAVÉR”), które stwierdziło, że ostatecznie dobrana próba może doprowadzić do znacznej nierównowagi w asortymencie produktów pomiędzy oponami segmentu 2 i 3. Ich zdaniem średnie ceny importowe mogą nie odzwierciedlać dokładnie tej części wielkości przywozu, która jest najbardziej szkodliwa dla przemysłu Unii. Wezwali oni zatem Komisję do dokonania ponownej oceny i zmiany próby.
- (39) Komisja oceniła, czy dalsze rozszerzenie próby byłoby wykonalne z praktycznego punktu widzenia. Zauważyła, że grupy producentów eksportujących znajdujące się w próbie obejmowały: 1) 13 podmiotów prawnych zaangażowanych w produkcję i sprzedaż krajową produktu objętego postępowaniem, 2) dwa powiązane przedsiębiorstwa eksportujące mające siedzibę poza Unią oraz 3) więcej niż dziesięć powiązanych importerów mających siedzibę w Unii. Dane dostarczone przez każdy z tych podmiotów musiały zostać przetworzone i zweryfikowane. Komisja uznała zatem, że niemożliwe było przeanalizowanie danych pochodzących od większej liczby producentów eksportujących w dostępnym czasie.
- (40) BIPAVÉR uznało również, że dwa z przedsiębiorstw objętych próbą nie są reprezentatywnymi odbiorcami subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, ponieważ mają siedzibę główną i niektóre zakłady produkcyjne poza terytorium ChRL.
- (41) Komisja zauważyła, że fakt, iż dane przedsiębiorstwo mogło nie uzyskać bezpośrednio określonego rodzaju domniemanego subsydium, nie powoduje, że próba przestaje być reprezentatywna, ponieważ próba ma reprezentować cały przemysł oponiarski w ChRL w odniesieniu do kwalifikowalności pod względem wszystkich rodzajów domniemanych subsydiów. Cztery objęte próbą grupy producentów eksportujących były reprezentatywne pod względem kwalifikowalności do uzyskania domniemanych subsydiów, o których mowa w skardze. Komisja uznała zatem, że dobrana próba stanowiła odpowiednią podstawę do zbadania występowania i zakresu domniemanego subsydiowania.
- (42) W związku z tym proponowana próba spełnia wymogi określone w art. 27 ust. 1 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Komisja zdecydowała się zatem zachować proponowaną próbę jako próbę ostateczną.
- (43) Oprócz czterech producentów eksportujących objętych próbą, kolejnych dziesięciu producentów eksportujących zaznaczyło ponadto, że w razie gdyby nie zostali włączeni do próby, chcieliby otrzymać kwestionariusz i inne formularze wniosków w celu złożenia wniosku o indywidualne badanie zgodnie z art. 27 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z sugestią Komisja przesłała kwestionariusze tym sześciu producentom eksportującym. Żaden z nich nie udzielił jednak odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

1.6. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (44) Komisja przesłała kwestionariusze czterem objętym próbą chińskim producentom eksportującym; nieobjętym próbą producentom eksportującym oraz objętym próbą producentom unijnym.
- (45) Odpowiedzi na kwestionariusze udzieliło czterech chińskich producentów eksportujących objętych próbą oraz dziesięciu producentów unijnych objętych próbą. Żaden z nieobjętych próbą producentów eksportujących nie przesłał odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (46) Kwestionariusz został też przesłany do rządu ChRL. Zawierał on specjalne kwestionariusze skierowane do Chińskiego Banku Rozwoju („CDB”), Eksportowo-Importowego Banku Chińskiego („EXIM”), Chińskiego Banku Rolnego („ABC”), Banku Chińskiego („BOC”) oraz China Export & Credit Insurance Corporation („Sinasure”). Te instytucje finansowe zostały wyraźnie wymienione w skardze jako organy publiczne lub organy, którym wyznaczono lub powierzono zadanie udzielania subsydiów. Do rządu ChRL zwrócono się ponadto o przekazanie tego specjalnego kwestionariusza przeznaczonego dla instytucji finansowych wszelkim innym instytucjom finansowym, które udzielają kredytów lub kredytów eksportowych przedsiębiorstwom objętym próbą lub nabywcom przedsiębiorstw objętych próbą. Do rządu ChRL zwrócono się również o zebranie wszelkich odpowiedzi przekazanych przez te instytucje finansowe i o przesłanie ich bezpośrednio Komisji.

- (47) Kwestionariusz przeznaczony dla rządu ChRL zawierał ponadto specjalne kwestionariusze przeznaczone dla producentów kauczuku naturalnego, kauczuku syntetycznego, czystej sadzy i kordu nylonowego, którzy – zgodnie z twierdzeniami zawartymi w skardze – dostarczają objętym próbą przedsiębiorstwom komponenty za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, tj. Sinopec, Sinopec Baling Co., Chemchina, Shandong Haohua, Jiangxi Blackcat Carbon Black Co., LTD, Hangzhou Zhongce Qingquan Industrial Co., Ltd oraz Suqian Junma Tyre Cord Company Limited. Do rządu ChRL zwrócono się ponadto o przekazanie tego specjalnego kwestionariusza wszystkim pozostałym producentom i dystrybutorom wymienionych surowców, którzy dostarczali komponenty objętym próbą przedsiębiorstwom. Do rządu ChRL zwrócono się również o zebranie wszelkich odpowiedzi przekazanych przez tych producentów i o przesłanie ich bezpośrednio Komisji.
- (48) Komisja otrzymała od rządu ChRL odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu; zawierały one odpowiedzi na specjalny kwestionariusz, których udzieliły EXIM, BOC, ABC i Sinosure.
- (49) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do stwierdzenia subsydiowania oraz istnienia szkody i do oceny interesu Unii. Przeprowadzono wizytę weryfikacyjną w chińskim Ministerstwie Handlu, w której wzięli udział również urzędnicy z innych właściwych ministerstw. W wizycie weryfikacyjnej uczestniczyli ponadto przedstawiciele następujących instytucji finansowych:
- Eksportowo-Importowego Banku Chińskiego, Pekin, Chiny;
 - Chińskiego Banku Rolnego, Pekin, Chiny;
 - Banku Chińskiego, Pekin, Chiny;
 - Sinosure, Pekin, Chiny.
- (50) Wizyty weryfikacyjne przeprowadzone na podstawie art. 26 rozporządzenia podstawowego miały ponadto miejsce na terenie następujących przedsiębiorstw:

producenci unijni objęci próbą

- Good Year Firma Oponiarska, Polska;
- Wetest, Republika Czeska;
- B.R.P. Pneumatici, Włochy;
- Banden plant, Niemcy;
- Marangoni Spa Ltd., Włochy;
- Roline N.V., Niemcy;
- czterej producenci unijni, których nazwy zostały objęte klauzulą poufności;

objęci próbą niepowiązani importerzy w Unii

- Heuver Bandengroothandel B.V, Niemcy;
- Hammerling The Tyre Company GmbH, Niemcy;

producenci objęci próbą z ChRL

Grupa China National Tire:

- Aeolus Tyre Co. Ltd., Jiaozuo, ChRL;
- Beijing Rubber Research and Design Institute, Pekin, ChRL;
- Chemchina Corporation, Pekin, ChRL;
- Chemchina Finance, Pekin, ChRL;
- China National Tire & Rubber Co. Ltd., Pekin, ChRL;
- Aeolus Tyre (Taiyuan) Co., Ltd ⁽¹³⁾, Taiyuan, ChRL;
- Chonche Auto Repair Group Co. Ltd., Pekin, ChRL;
- Henan Tyre Group Co. Ltd., Jiaozuo, ChRL;
- Yanzhou Ruiyuan Rubber Plastic Co. Ltd., Jining, ChRL;
- Yinhe Power Plant Co. Ltd., Jining, ChRL;
- QingdaoYellow Sea (Rubber) Group Co. Ltd., Qingdao, ChRL;

⁽¹³⁾ W okresie objętym dochodzeniem przedsiębiorstwo to było znane pod nazwą Chonche Auto Double Happiness Tyre Corp. Zmieniło ono swoją nazwę na Aeolus Tyre (Taiyuan) Co. Ltd. z dniem 13 sierpnia 2018 r.

— Qingdao Yellow Sea Rubber Co. Ltd., Qingdao, ChRL;

— Pirelli Tyre Co. Ltd., Jining, ChRL ⁽¹⁴⁾;

Grupa Giti:

— Giti Tire (China) Investment Co., Szanghaj, ChRL;

— Giti Tire (Anhui) Co. Ltd., Hefei, ChRL;

— GITI Radial Tire (Anhui) Ltd., Hefei, ChRL;

— Anhui Prime Cord Fabrics Company Ltd., Hefei, ChRL;

— Giti Tire (Hualin) Co. Ltd., Hualin, ChRL;

— Giti Tire (Fujian) Co. Ltd., Fujian, ChRL;

— GITI Tire (Yinchuan) Co. Ltd., Yinchuan, ChRL;

— GITI Greatwall Tire (Yinchuan) Co. Ltd., Yinchuan, ChRL;

— GITI Tyre (Chongqing) Company Ltd., Chongqing, ChRL;

— GITI Steel Cord (Hubei) Company Ltd., Hubei, ChRL;

— 3S Engineering Shanghai Company Ltd., Szanghaj, ChRL;

— Seyen Machinery (Shanghai) Company Ltd., Szanghaj, ChRL;

Grupa Hankook:

— Shanghai Hankook Tire Sales Co. Ltd., Szanghaj, ChRL;

— Chongqing Hankook Tire Co. Ltd., Chongqing, ChRL;

— Jiangsu Hankook Tire Co. Ltd., Jiangsu, ChRL;

Grupa Xingyuan:

— Xingyuan Tyre Co. Ltd., Dongying, ChRL;

— Guangrao Xinhongyuan Tyre Co. Ltd., Dongying, ChRL;

— Xingyuan International Tyre Co. Ltd., Dongying, ChRL;

— Guangda Tyre Co Ltd., Dongying, ChRL.

1.7. Niewprowadzanie środków tymczasowych i dalsze postępowanie

- (51) Zważywszy, że Komisja zastosowała środki tymczasowe w ramach równoległego postępowania antydumpingowego w maju 2018 r., podjęła ona decyzję o niewprowadzaniu środków tymczasowych w niniejszym postępowaniu. W dniu 13 lipca 2018 r. wszystkie zainteresowane strony otrzymały dokument informacyjny, w którym opisano wstępne ustalenia Komisji dotyczące domniemanych programów subsydiowania oraz wstępne wnioski Komisji dotyczące szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, jak określono w rozporządzeniu w sprawie tymczasowych cel antydumpingowych.
- (52) Pewna liczba zainteresowanych stron przekazała pisemne oświadczenia dotyczące tego dokumentu. Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej.
- (53) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego przedsiębiorstwo Pirelli Tyre Co. Ltd. stwierdziło, że nie należy go uważać za przedsiębiorstwo powiązane China National Tire & Rubber Co. Ltd. („CNRC”). W tym sensie przedsiębiorstwo to nie zgodziło się z zastosowaniem art. 127 aktu wykonawczego do unijnego kodeksu celnego (UE) 2015/2447 („unijny kodeks celny”) na potrzeby obliczenia średniej ważonej kwoty subsydiów dla przedsiębiorstw powiązanych. Pirelli Tyre Co. Ltd. odwołało się natomiast do definicji z art. 16 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, w którym w celu stwierdzenia powiązania pomiędzy przedsiębiorstwami przewidziano warunek kontroli jednego przedsiębiorstwa nad drugim. Przedsiębiorstwo stwierdziło następnie, że Pirelli Tyre Co. Ltd. nie kwalifikuje się jako przedsiębiorstwo powiązane na podstawie tej normy, jako że rzekomo nie znajduje się pod kontrolą CNRC. Dodatkowo Pirelli Tyre Co. Ltd. zauważyło, że w rozporządzeniu podstawowym nie ma żadnego odniesienia do unijnego kodeksu celnego.

⁽¹⁴⁾ Przedsiębiorstwo powiązane z China National Tire & Rubber Co. Ltd. poprzez udział wynoszący ponad 5 % w okresie objętym dochodzeniem, zgodnie z art. 127 lit. d) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny.

- (54) Komisja przypominała, że art. 16 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych znajduje odzwierciedlenie w art. 9 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W obu artykułach jest jednak mowa jedynie o definicji przemysłu unijnego oraz relacji pomiędzy producentami unijnymi a producentami eksportującymi. W tym kontekście definicję producenta unijnego można zaczerpnąć z definicji przemysłu unijnego, jeżeli producent ten jest kontrolowany przez producenta eksportującego. Natomiast ani w Porozumieniu w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, ani w rozporządzeniu podstawowym nie ma mowy o sposobie oceny relacji pomiędzy producentami eksportującymi na potrzeby ustalenia kwoty subsydiów. W celu zapewnienia skutecznego wdrożenia środków, w szczególności aby uniknąć kierowania wywozu przez przedsiębiorstwo powiązane objęte najniższym poziomem cła, praktyką Komisji jest ustalenie relacji pomiędzy producentami eksportującymi na podstawie kryteriów przewidzianych w art. 127 aktu wykonawczego do unijnego kodeksu celnego (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. O kwestii tej wszystkie strony zostały wyraźnie poinformowane w zawiadomieniu o wszczęciu na początku postępowania. Oprócz tego w art. 2 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego⁽¹⁵⁾ znajduje się wyraźne odesłanie do art. 127 aktu wykonawczego do unijnego kodeksu celnego i Komisja powinna jednakowo traktować strony tak w postępowaniach antydumpingowych, jak i antysubsydyjnych⁽¹⁶⁾.
- (55) Art. 127 lit. d) kodeksu celnego stanowi, że dwie osoby są uznawane za powiązane, jeżeli: osoba trzecia bezpośrednio lub pośrednio dysponuje prawami głosu lub udziałem w kapitale zakładowym wynoszącym co najmniej 5 % wszystkich praw głosu lub co najmniej 5 % kapitału zakładowego obu osób. CNRC jest największym udziałowcem Pirelli Tyre Co. Ltd. W okresie objętym dochodzeniem posiadało 65 % udziałów tego przedsiębiorstwa. Obecnie wciąż posiada 46 % udziałów. W kontekście niniejszego dochodzenia Pirelli Tyre Co. Ltd. i CNRC uważane są zatem za podmioty powiązane. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (56) Pirelli Tyre Co. Ltd. zgłosiło ponadto uwagę, że należy je uważać jedynie za stronę współpracującą, a nie za producenta eksportującego, ponieważ przedsiębiorstwo zakończyło produkcję produktu objętego postępowaniem w listopadzie 2017 r.
- (57) Komisja ustaliła, że Pirelli Tyre Co. Ltd. było producentem eksportującym przez cały okres objęty dochodzeniem. Fakt, że po jego upływie przedsiębiorstwo zaprzestało produkcji, nie zmienia wyników dochodzenia. W związku z tym argument został odrzucony.
- (58) Po ostatecznym ujawnieniu Pirelli powtórzyło swoje stanowisko, że jego działalność jest niezależna od Grupy China National Tire. Żadne z tych stwierdzeń nie zostało jednak poparte dodatkowymi dowodami. W szczególności Pirelli nie zakwestionowało struktury własnościowej opisanej przez Komisję w załączniku 2 do ostatecznego ujawnienia. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższy argument.
- (59) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń.
- (60) Biorąc pod uwagę fakt, że okres szkody i okres objęty dochodzeniem są takie same, jak w równoległym dochodzeniu antydumpingowym, w dniu 1 czerwca 2018 r. Komisja poinformowała zainteresowane strony, że informacje i uwagi dotyczące szkody przedstawione w ramach dochodzenia antydumpingowego będą brane pod uwagę również w przypadku niniejszego dochodzenia. Żadna ze stron nie wyraziła sprzeciwu wobec tego podejścia.
- (61) W dniu 24 lipca 2018 r. w równoległym dochodzeniu antydumpingowym strony otrzymały ostateczne ujawnione informacje o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których Komisja zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Unii produktu objętego postępowaniem. W dniu 10 września 2018 r. zainteresowanym stronom przekazano ponadto dodatkowe ujawnienia ustaleń. Jak opisano w motywie 60 powyżej, uwagi przekazane w odniesieniu do tych ujawnionych informacji zostały w pełni uwzględnione w niniejszym dochodzeniu, jeżeli dotyczyły szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, a w stosownych przypadkach zostały uwzględnione i znalazły odzwierciedlenie w ustaleniach niniejszego dochodzenia.

1.8. Ostateczne ujawnienie ustaleń

- (62) W dniu 28 września 2018 r. Komisja poinformowała wszystkie strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antysubsydyjne na przywóz do Unii produktu objętego postępowaniem.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).

⁽¹⁶⁾ Zgodnie z deklaracją na temat rozstrzygania sporów na mocy Porozumienia o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 lub części V Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wykonawczych. Zob. także DS 427 WT/DS427/RW, Środki antydumpingowe obejmujące cło wyrównawcze od brojlerów pochodzących z Chin – w akapicie 7.1 powołano się na tę deklarację. Komisja uważa, że powinna w możliwym zakresie zapewnić spójne wyniki w równoległym postępowaniu antydumpingowym i antysubsydijnym.

- (63) Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ostatecznym ujawnieniem ustaleń (tj. 8 października 2018 r.). Kilka zainteresowanych stron wystąpiło o przedłużenie terminu. Komisja zgodziła się na przedłużenie terminu na przedstawienie uwag do dnia 10 października 2018 r. do godziny 10:00.
- (64) CCCMC, CRIA, trzech z czterech objętych próbą chińskich producentów eksportujących i dwóch niepowiązanych importerów złożyło pisemne uwagi na temat ostatecznego ujawnienia.
- (65) Po ostatecznym ujawnieniu Grupa China National Tire stwierdziła, że Komisja naruszyła jej prawo do obrony, odrzucając wniosek o kolejne przedłużenie terminu przewidzianego na przedstawienie uwag dotyczących ostatecznego ujawnienia. Według tej grupy Komisja nie powinna postrzegać tego dziesięciodniowego okresu jako ustalonego terminu. Co więcej, określając termin, Komisja powinna uwzględnić szczególny charakter postępowania i dać wystarczająco dużo czasu na dostarczenie zarówno pisemnych, jak i ustnych uwag. W odpowiedzi na te twierdzenia Komisja zauważyła, że w pełni przestrzegała minimalnego terminu 10 dni określonego w art. 30 ust. 5 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do uwag dotyczących ostatecznego ujawnienia. Przedłużyła ponadto ten termin wszystkim zainteresowanym stronom postępowania, które wystąpiły z takim wnioskiem, z uwzględnieniem pilnego charakteru sprawy, zgodnie z tym samym artykułem.
- (66) Hämmerling wystąpiło z wnioskiem o przesłuchanie z udziałem rzecznika praw stron, aby poruszyć kwestie prawne związane z obecnym dochodzeniem i niektóre kwestie horyzontalne dotyczące ochrony danych w zakresie informacji poufnych i jawnych, zawartych w bazie danych TRON TDI, a także kwestię obecnych praktyk w zakresie udzielania zainteresowanym stronom spoza terytorium Unii dostępu do jawnych akt za pośrednictwem tej bazy danych.
- (67) Komisja zwróciła uwagę, że instytucje Unii Europejskiej nie są prawnie związane ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych ⁽¹⁷⁾, ale rozporządzeniem nr 45/2001 ⁽¹⁸⁾. Hämmerling potwierdziło ponadto, że kwestie ochrony danych osobowych nie miały bezpośredniego związku z możliwym szczególnym utrudnieniem mu korzystania z prawa do obrony na podstawie przepisów prawa w dziedzinie ochrony handlu. W związku z tym Komisja stwierdziła, że status przedsiębiorstwa Hämmerling jako zainteresowanej strony w postępowaniu i jego prawo do obrony nie ucierpiały bezpośrednio.
- (68) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Hämmerling powtórzyło swoje twierdzenie, że „prawo do ochrony danych osobowych jest niezależnym prawem, a stwierdzenie jego naruszenia nie wymaga faktycznego nadużycia, lecz jedynie możliwości niewłaściwego wykorzystania tych danych, na przykład poprzez udostępnianie ich niezwyfikowanym użytkownikom baz danych w państwach trzecich, bez dokonania odpowiedniej oceny, czy przestrzegają oni przepisów o ochronie danych”.
- (69) W odniesieniu do tego twierdzenia Komisja odwołała się do art. 9 ust. 6 rozporządzenia nr 45/2001, zgodnie z którym Komisja może przekazywać dane osobowe, jeżeli przekazywanie jest konieczne lub wymagane przez prawo do celów obrony roszczeń prawnych, oraz fakt, że wszystkie osoby, których dane dotyczą, muszą podpisać warunki korzystania z platformy „TRON” (w których określono, między innymi, że nie zezwala się na wszelkie nieuprawnione ujawnienia wszelkich informacji z „TRON”) przy pierwszym korzystaniu z platformy, po uzyskaniu dostępu jako zainteresowane strony. Komisja uznała zatem, że stosowanie TRON jest zgodne z mającymi zastosowanie zasadami ochrony danych.
- (70) Po ostatecznym ujawnieniu Grupa Giti wystąpiła z wnioskiem o przesłuchanie z udziałem rzecznika praw stron, twierdząc, że Komisja naruszyła jej prawo do obrony, z dużym opóźnieniem włączając do postępowania system zwrotu cel przywozowych i wyciągając niewłaściwe wnioski. Rzecznik praw stron zajął stanowisko, że zawiadomienie o wszczęciu postępowania dopuszczało włączenie omawianego systemu. Co więcej, Grupa Giti powinna była wiedzieć, że postępowanie obejmowało ten system; miała wystarczająco dużo czasu, aby przedstawić Komisji wszystkie swoje uwagi. Rzecznik praw stron stwierdził, że nie naruszono przysługującego Grupie Giti prawa do obrony.
- (71) Kilka innych zainteresowanych stron powtórzyło te same obawy, wyrażając je po ujawnieniu dokumentu informacyjnego i zwracając się do Komisji o dodatkowe wyjaśnienia.
- (72) Komisja stwierdziła, że otwarte akta, dokument informacyjny oraz ostateczne ujawnienie zawierały wystarczające informacje umożliwiające wszystkim zainteresowanym stronom wykonywanie ich prawa do obrony. Przed ostatecznym ujawnieniem do otwartych akt dołączono ponadto notę do akt ⁽¹⁹⁾ zawierającą wyjaśnienia w sprawie dokumentu informacyjnego. W związku z tym Komisja odrzuciła wniosek o przedstawienie dalszych wyjaśnień.

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE, Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych, Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Uwaga do akt (numer zbioru danych: t18.007994).

- (73) Wreszcie strony twierdziły, że ich prawo do obrony zostało poważnie naruszone, ponieważ okres przeznaczony na przedstawienie uwag dotyczących ostatecznego ujawnienia był za krótki, nawet po przedłużeniu, i że nie uwzględniono szczególnego charakteru dochodzenia.
- (74) W odniesieniu do ustalonego terminu Komisja powtórzyła, że przestrzegała prawnego terminu określonego w art. 30 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, jak bardziej szczegółowo wyjaśniono w motywie 65 powyżej. Dodała, że w lipcu 2018 r. strony otrzymały obszerne informacje ujawnione w dokumencie informacyjnym, w którym zawarto już najważniejsze ustalenia i wnioski dotyczące wszystkich programów subsydiowania z wyjątkiem nadmiernego umorzenia należności celnych za kauczuk naturalny i dostawy energii elektrycznej za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Na tym etapie wszystkim stronom wyznaczono termin 25 dni na przedstawienie uwag. W związku z tym, że większość kwestii była zatem znana wszystkim stronom, uwagi otrzymane po ostatecznym ujawnieniu również były znaczne, liczyły od 8 do 63 stron.
- (75) W odniesieniu do kwestii szkody w niniejszym dochodzeniu Komisja zauważyła, że strony otrzymały ostateczne ujawnienie oraz dodatkowy dokument dotyczący ostatecznego ujawnienia również w kontekście równoległego dochodzenia antydumpingowego. W niniejszym dochodzeniu odniesiono się do uwag otrzymanych w odpowiedzi na oba te ujawnienia. Komisja uznała zatem, że otwarte akta i ujawnienia zawierały już wystarczające informacje umożliwiające wszystkim zainteresowanym stronom wykonanie ich prawa do obrony w terminie określonym w dokumencie dotyczącym ostatecznego ujawnienia. Z tych powodów Komisja przyjęła stanowisko, że prawo do obrony wszystkich zainteresowanych stron było w pełni przestrzegane w postępowaniu.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (76) Produkt objęty postępowaniem to niektóre opony pneumatyczne, nowe lub bieżnikowane, gumowe, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzące z ChRL, obecnie objęte kodami CN 4011 20 90 i ex 4012 12 00 (kod TARIC 4012 12 00 10). Powyższe kody CN i TARIC podano jedynie w celach informacyjnych.
- (77) Produkt objęty postępowaniem obejmuje zarówno nowe, jak i bieżnikowane opony pneumatyczne do autobusów lub samochodów ciężarowych, które posiadają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne.
- (78) Oba rodzaje produktu objętego postępowaniem są wykonane z tych samych surowców (choć mogą mieć różne technologie wykonania) i mają podobną strukturę. Różnice w surowcach i strukturze nadają oponie różne właściwości użytkowe.

2.1.1. Procesy produkcyjne

2.1.1.1. Nowe opony

- (79) Procesy produkcyjne nowych opon do samochodów ciężarowych i autobusów obejmują: 1) sporządzanie mieszanki gumowej, 2) przygotowanie elementów składowych opony, 3) przygotowanie opony surowej (zielonej), 4) wulkanizację oraz 5) kontrolę końcową. Wszystkie opony do samochodów ciężarowych i autobusów są wykonane z tych samych podstawowych surowców, tj. kauczuku naturalnego, kauczuku syntetycznego, stali, sadzy, innych chemikaliów i olejów, jak również tkanin i mają te same komponenty, tj. taśmę bieżnikową, bok, obudowę, drutówki, opasania stalowe, osnowę, choć można znaleźć pewne różnice między różnymi producentami.
- (80) Stwierdzono także, że proces produkcji nowych opon do samochodów ciężarowych i autobusów opiera się na różnych technologiach, co nie miało jednak wpływu na ogólne ustalenia dotyczące wymienności.

2.1.1.2. Opony bieżnikowane

- (81) Bieżnikowanie jest rodzajem odzyskiwania (recyklingu), w którym zużyte opony są odnawiane poprzez wymianę bieżnika na starej obudowie. Obudowy są kluczowym elementem w procesie bieżnikowania i dlatego znaczną częścią działalności podmiotu zajmującego się bieżnikowaniem jest dobór i zakup obudowy nadającej się do bieżnikowania. Obudowy są zatem kluczowym elementem procesu produkcji i stanowią – w zależności od ich jakości – albo prawdziwy „półprodukt”, albo odpad.
- (82) Proces ten może również obejmować różne technologie, co nie ma wpływu na ustalenia Komisji dotyczące zastępowalności.

2.1.2. Zastosowanie i typy opon

- (83) Opony do samochodów ciężarowych i autobusów są produkowane w wielu różnych typach i rozmiarach dla różnych pojazdów użytkowych, od samochodów do dostaw lokalnych i autobusów używanych w warunkach miejskich lub regionalnych, po długodystansowe samochody ciężarowe i autobusy, w zależności od ich wielkości i indeksu nośności. Nie nadają się one do stosowania w pojazdach osobowych i innych lekkich pojazdach dostawczych ani w pojazdach całkowicie terenowych, takich jak ciągniki rolnicze.
- (84) Opony do samochodów ciężarowych lub autobusów są sprzedawane w dwóch typach i czterech kategoriach. Opona dętkowa jest bardziej tradycyjną opcją; posiada dętkę z własnym zaworem umieszczoną wewnątrz opony. W oponie bezdętkowej opona i brzeg koła są hermetycznie uszczelnione, a zawór jest montowany bezpośrednio na feldze. Zdecydowana większość opon do samochodów ciężarowych lub autobusów sprzedawanych w Unii to opony bezdętkowe. Można wyróżnić cztery kategorie opon do samochodów ciężarowych lub autobusów: opony w układzie kierowniczym lub napędowym, przyczepie i położeniu uniwersalnym. Opony w układzie kierowniczym stosuje się na przedniej osi w celu ułatwienia kierowania, ale mogą być stosowane we wszystkich pozycjach w samochodzie ciężarowym lub autobusie, w zależności od zastosowania pojazdu. Opony w układzie napędowym są zaprojektowane dla układu napędowego i zapewniają lepszą trakcję. Opony do przyczep są przeznaczone do montażu na przyczepach, natomiast opony w położeniu uniwersalnym są przeznaczone do stosowania we wszystkich pozycjach pojazdu w zależności od jego zastosowania.
- (85) Opony nowe lub bieżnikowane podlegają takim samym wymogom bezpieczeństwa na rynku unijnym, jak określone w dyrektywie 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁰⁾.

2.2. Podział unijnego rynku opon na trzy segmenty

- (86) Zgodnie z informacjami zebranymi i otrzymanymi przez Komisję, unijny rynek opon autobusowych i ciężarowych dzieli się na trzy segmenty. Chociaż nie ma wyraźnych linii podziału między poszczególnymi segmentami, zainteresowane strony i ustalenia Komisji potwierdzają istnienie przedstawionego podziału.
- (87) Opony segmentu 1 obejmują nowe opony klasy premium pod flagową marką najważniejszych producentów. Rozpoznawalność marki jest kluczowym czynnikiem dla opon w tym segmencie, co uzasadnia znacznie wyższe ceny, oczekiwanie wysokich osiągnięć, jak również szczególnie duże inwestycje marketingowe. Opony w oryginalnym wyposażeniu („OE1”) dla producentów samochodów ciężarowych i autobusów są wybierane w tym segmencie. Dzięki dobrej jakości opon segmentu 1 można uzyskać wysoki stopień bieżnikowania opon zaprojektowanych jako wielozadaniowe, co jeszcze bardziej zwiększa przebieg oryginalnego produktu (do trzech bieżnikowań w ramach normalnego użytkowania). Opony segmentu 1 dają także większe bezpieczeństwo i często towarzyszą im usługi posprzedażne na wysokim poziomie.
- (88) Opony segmentu 2 obejmują większość opon innych niż premium, zarówno nowych jak i bieżnikowanych; ich ceny wahają się od około 65 % do 80 % cen opon w segmencie 1. Opony w oryginalnym wyposażeniu dla producentów przyczep („OE2”) mogą być wybierane w tym segmencie. Rozpoznawalność marki pozostaje ważna w tym segmencie, a marki są zazwyczaj znane nabywcom, którzy są również w stanie zidentyfikować producentów opon. Zazwyczaj można je bieżnikować co najmniej raz i mimo że ich możliwości są bardziej ograniczone niż możliwości opon segmentu 1, mają one nadal dobre osiągi pod względem przebiegu.
- (89) Opony w segmencie 3 to nowe lub bieżnikowane opony posiadające niższe osiągi pod względem przebiegu i bardzo ograniczone możliwości bieżnikowania lub w ogóle nienadające się do bieżnikowania. Zazwyczaj osiągają one mniej niż 65 % ceny i przebiegu opon segmentu 1. W tym segmencie prawie nie istnieje rozpoznawalność marki, a cena jest czynnikiem decydującym przy podejmowaniu decyzji zakupowej przez klienta. Zazwyczaj nie oferuje się w nim usług posprzedażnych.
- (90) Opony bieżnikowane można zaklasyfikować do segmentu 2 lub segmentu 3. Podczas gdy niektóre chińskie opony nadają się do bieżnikowania, w Chinach bieżnikuje się bardzo rzadko. Bieżnikowanie jest jednak dość szeroko rozpowszechnione w Unii i na innych rynkach, na przykład w Brazylii. Bieżnikowaniem w Unii zajmują się:
- podmioty zintegrowane działające pod nazwą, marką lub upoważnieniem producenta nowych opon. Są one postrzegane jako przedłużenie marek sprzedających nowe opony. Odnosi się to do opon segmentu 2;
 - niezależne podmioty zajmujące się bieżnikowaniem, które zazwyczaj prowadzą działalność na znacznie mniejszych rynkach geograficznych i w mniejszych ilościach. Sprzedają opony pod własną nazwą lub marką i polegają na własnej wiedzy fachowej. Większość z nich to MŚP (około 380 przedsiębiorstw w Unii). Odnosi się to do opon segmentu 3.

⁽²⁰⁾ Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1).

- (91) Komisja przygotowała opracowanie dotyczące nowych i bieżnikowanych opon w podziale na marki na podstawie informacji przekazanych przez skarżącego, które zostało udostępnione wszystkim zainteresowanym stronom w dniu 27 października 2017 r.

2.3. Twierdzenia dotyczące podziału unijnego rynku opon na segmenty

- (92) Jak zaznaczono w motywie 86, zainteresowane strony ogólnie zgodziły się z zasadą podziału rynku na trzy segmenty.
- (93) Podział marek opon na segmenty rynkowe, określony w uwadze do akt z dnia 27 października 2017 r., został zasadniczo zatwierdzony przez zainteresowane strony, z wyjątkiem następujących twierdzeń zainteresowanych stron, które to twierdzenia dotyczyły zaklasyfikowania niektórych marek do innych segmentów: Grupa China National Tire uznała, że jej marka należy do segmentu 3 (zamiast segmentu 2); dwóch importerów marki Double Coin złożyło wnioski o zaklasyfikowanie do segmentu 2 (zamiast segmentu 3); Grupa Hankook uznała, że jej marka Aurora należy do segmentu 2 (zamiast do segmentu 3); Grupa Giti odpowiedziała w kwestionariuszu, że jej marki Primewell i GT Radial należą do segmentu 2 (zamiast do segmentu 3), a niezależny importer twierdził, że marka Sailun powinna zostać sklasyfikowana do segmentu 2 (zamiast do segmentu 3).
- (94) Komisja dokonała przeglądu wniosków na podstawie dowodów przedłożonych przez zainteresowane strony oraz informacji zebranych z urzędu w trakcie dochodzenia. Zgodnie z cechami charakterystycznymi określonymi w motywie 81 Komisja przeanalizowała, w jakim stopniu opony poszczególnych marek 1) nadają się do bieżnikowania, 2) są wykorzystywane w oryginalnym wyposażeniu dla autobusów i samochodów ciężarowych oraz 3) są wprowadzane do obrotu w pewnym segmencie według oceny własnej przedsiębiorstwa.
- (95) W odniesieniu do Grupy Hankook Komisja zgodziła się zaklasyfikować markę Aurora do segmentu 2, zgodnie z otrzymanym wnioskiem. Jednakże ustalono również, że inne marki Hankook powinny zostać zaklasyfikowane do segmentu 1. W przypadku marki Hankook istnieje prawna gwarancja, że opony tej firmy można bieżnikować co najmniej raz. Jest ona ponadto dostawcą OE1 dla europejskich przedsiębiorstw, takich jak Scania, MAN czy Mercedes-Benz. Na swojej stronie internetowej Grupa Hankook reklamuje swoje marki jako „premium”, a przekazany podczas weryfikacji dokument wewnętrzny od powiązanego importera wskazuje, że marka niedawno przeszła do segmentu 1.
- (96) W odniesieniu do Grupy Giti Komisja zgodziła się zaklasyfikować markę Primewell i GT Radial do segmentu 2, zgodnie z otrzymanym wnioskiem. Komisja stwierdziła również, że opony Giti nadają się do bieżnikowania. Z drugiej strony działalność Grupy Giti w zakresie oryginalnego wyposażenia nie obejmuje opon do samochodów ciężarowych i autobusów, lecz do samochodów osobowych. Grupa Giti uważa ponadto, że jej marki należą do segmentu 2. Wszystkie marki tej grupy zostały zatem zaklasyfikowane do segmentu 2.
- (97) W odniesieniu do Grupy China National Tire, Komisja wstępnie zgodziła się zaklasyfikować markę Aeolus do segmentu 3, zgodnie z otrzymanym wnioskiem, w oparciu o twierdzenie, że opony te z reguły nie nadają się do bieżnikowania i nie są sprzedawane na rynku OE.
- (98) Importerzy, którzy przekazali informacje dotyczące marek Double Coin i Sailun, nie byli objęci próbą, w związku z czym Komisja nie mogła na tym etapie dokonać przeglądu dowodów. Z tego względu ich klasyfikacja do segmentu 2 lub 3 nie ma wpływu na wynik dochodzenia. W związku z powyższym, nie kwestionując dowodów przedstawionych przez tych importerów w odniesieniu do doświadczeń ich klientów w dotyczących opon tych marek, Komisja nie zajęła na tym etapie żadnego stanowiska w sprawie ich twierdzeń.
- (99) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że segmentacja ze względu na markę dotyczy wyłącznie Unii, podczas gdy na innych rynkach segmentacja może się bardzo różnić. W szczególności nie można przekładać unijnej segmentacji na rynek chiński. Komisja podkreśliła, że podział ze względu na markę został wykorzystany w niniejszym dochodzeniu do celów analizy sytuacji na rynku unijnym i nie ma znaczenia prawnego dla innych rynków.

2.3.1. Wnioski o wykluczenie produktu

- (100) Zarówno CRIA i CCCMC, jak i Grupa China National Tire twierdziły, że opony nowe lub bieżnikowane powinny być wyłączone z definicji produktu objętego postępowaniem, ponieważ:
- opony nowe i bieżnikowane mają różne podstawowe właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne,
 - opony bieżnikowane mają krótszą żywotność niż nowe opony,

- opony nowe i opony bieżnikowane mają różne zastosowania, kanały sprzedaży, wykorzystanie i są inaczej postrzegane przez konsumentów. W szczególności opony bieżnikowane nie są używane na rynku OE i zazwyczaj nie są montowane na osi kierującej oraz w samochodach ciężarowych przewożących towary niebezpieczne,
- opony nowe i opony bieżnikowane mają różne kody CN.

- (101) Po ostatecznym ujawnieniu Pirelli powtórzyło podobny argument.
- (102) Powyższe strony zauważyły także, że Komisja i Trybunał Sprawiedliwości w kilku sprawach dotyczących konkurencji stwierdziły, że nowe opony i opony bieżnikowane należą do dwóch różnych rynków pod względem ceny, struktury podaży, struktury popytu, kanałów dystrybucji i zastępowalności ⁽²¹⁾. CRIA i CCCMC wskazały również, że inne organy prowadzące dochodzenie antydumpingowe rozpatrywały opony nowe i bieżnikowane oddzielnie ⁽²²⁾. Po ostatecznym ujawnieniu Hämmerling powtórzyło podobny argument.
- (103) CRIA i CCCMC stwierdziły, że Komisja błędnie oceniła istotne czynniki, nie rozpatrując oddzielnie opon nowych i bieżnikowanych.
- (104) Grupa Giti twierdziła, że opony bieżnikowane lub opony wielokrotnego użytku powinny zostać wyłączone z definicji produktu objętego postępowaniem, ponieważ opony bieżnikowane są oponami bardziej złożonymi niż opony nienadające się do bieżnikowania o szczególnych właściwościach technicznych.
- (105) Komisja ustaliła, że w procesie bieżnikowania zachowane zostają główne właściwości, elementy i struktura opony powstałe podczas pierwszego procesu produkcji. W szczególności kluczowe specyfikacje techniczne opony, a mianowicie jej rozmiar, indeks nośności i indeks prędkości nie ulegają zmianie na etapie bieżnikowania. Nowe opony (nadające się do bieżnikowania lub nie) i opony bieżnikowane są wykonane z tych samych surowców, tych samych części składowych i mają podobną konstrukcję.
- (106) Główna różnica w parametrach technicznych między oponą nowo wyprodukowaną a oponą bieżnikowaną na starej podstawie polega na tym, że opona bieżnikowana może mieć krótszą żywotność i może być postrzegana jako mniej bezpieczna. Jednak dokładnie takie same różnice w parametrach technicznych, jakościowych i bezpieczeństwa występują między dwiema nowymi oponami z różnych segmentów. W szczególności opony z niższego segmentu także charakteryzują się krótszym przebiegiem i nie będą preferowanym wariantem dla pojazdów, które muszą spełniać bardzo wysokie normy bezpieczeństwa, mianowicie pojazdów przewożących towary niebezpieczne.
- (107) W związku z tym Komisja odrzuciła twierdzenie, że nowe opony (nadające się do bieżnikowania lub nie) i opony bieżnikowane mają inne podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne.
- (108) Komisja stwierdziła ponadto, że zarówno opony nowe, jak i bieżnikowane są używane przez właścicieli samochodów ciężarowych lub autobusów, pracujących głównie w sektorze transportu osób lub towarów na krótkich i długich trasach. Dlatego też zasadnicze zastosowanie końcowe nowych i bieżnikowanych opon jest takie samo. Komisja stwierdziła również, że opony nowe i bieżnikowane mają te same cztery główne zastosowania, mianowicie w układzie kierowniczym, napędowym, przyczepie i położeniu uniwersalnym, oraz że podlegają one takim samym wymogom bezpieczeństwa na rynku unijnym, określonym w odpowiednich przepisach.
- (109) W związku z tym twierdzenie, że opony nowe i bieżnikowane mają inne zastosowania, zostało odrzucone.
- (110) Komisja uzgodniła, że opony bieżnikowane różnią się od nowych opon segmentu 1 tym, że nie są one sprzedawane na rynku wyposażenia oryginalnego. Komisja stwierdziła również, że dokładnie to samo dotyczy opon segmentu 3 i w dużej mierze marek opon segmentu 2, które także nie są sprzedawane na rynku wyposażenia oryginalnego.
- (111) W związku z tym Komisja odrzuciła twierdzenie, że nowe i bieżnikowane opony mają inne kanały sprzedaży.

⁽²¹⁾ Komisja Europejska, sprawa COMP/M.4564 – Bridgestone/Bandag; sprawa COMP/E-2/36.041/PO. Europejski Trybunał Sprawiedliwości, wyrok z dnia 9 listopada 1983 r., sprawa C-322/81 *Michelin przeciwko Komisji* ECLI: EU:C:1983:313.

⁽²²⁾ Wspomniane postępowania dotyczyły USA, Indii, Egiptu i Komisji Euroazjatyckiej.

- (112) Jeżeli chodzi o decyzje Komisji w sprawie konkurencji oraz o orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości⁽²³⁾, w których uznano, że opony bieżnikowane stanowią odrębny rynek produktowy, nie mają one w rzeczywistości znaczenia z punktu widzenia definicji produktu w dochodzeniach w sprawie ochrony handlu. Definicja rynku w przypadku połączenia przedsiębiorstw koncentruje się na substytucji po stronie popytu i podaży⁽²⁴⁾. W przypadku postępowania antydumpingowego, rynek jest określony właściwościami fizycznymi, technicznymi i chemicznymi produktu objętego postępowaniem. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższy argument.
- (113) W odniesieniu do twierdzenia dotyczącego definicji produktu w postępowaniach antydumpingowych w państwach trzecich Komisja wskazała, że definicja produktu leży w gestii organu prowadzącego dochodzenie w sprawach związanych z ochroną handlu⁽²⁵⁾. Z tych powodów sposób, w jaki organy prowadzące dochodzenie w krajach trzecich skorzystały w tym względzie ze swobody uznania, nie może ograniczać marginesu swobody Komisji do celów niniejszego dochodzenia.
- (114) Komisja wskazała, że produkt objęty postępowaniem nie powinien być objęty kilkoma kodami CN. W tym względzie Komisja przypominała po pierwsze, że bardzo często jeden produkt objęty postępowaniem podlega kilku kodom CN. Wynika to naturalnie ze struktury Nomenklatury Scalonej. W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania wyraźnie stwierdzono, że kody CN podano jedynie w celach informacyjnych. Po drugie, nie przedstawiono żadnych rzeczowych dowodów, a Komisja nie znalazła informacji na temat tego, że w definicji produktu objętego postępowaniem importowane opony nowe i bieżnikowane nie mogą zostać uznane za alternatywę dla opon nowych i bieżnikowanych produkowanych w Unii oraz że nie mogą bezpośrednio z nimi konkurować. To samo dotyczy postrzegania przez producentów i konsumentów kanałów dystrybucji lub innych czynników związanych z istnieniem jednej lub wielu kategorii produktów, a nie rozróżnienia między oponami bieżnikowanymi a oponami nowymi do celów niniejszego dochodzenia.
- (115) Wreszcie zainteresowane strony stwierdziły, że w wyniku segmentacji rynku w Unii opony bieżnikowane są postrzegane jako opony niższej jakości niż nowe opony segmentu 1, nawet jeżeli są produkowane na obudowach opon segmentu 1.
- (116) Komisja przyjęła to twierdzenie, które jest zgodne z podziałem segmentów ustalonym dla tego dochodzenia i rozpatrzyła jedynie opony bieżnikowane należące do segmentów 2 i 3.

2.4. Produkt podobny

- (117) W ramach dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają te same podstawowe cechy fizyczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem,
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (118) Komisja uznała zatem na tym etapie postępowania, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

3. SUBSYDIOWANIE

3.1. Wprowadzenie: Przedstawienie planów, projektów i innych dokumentów rządowych

- (119) Przed przeprowadzeniem analizy domniemanego subsydiowania w postaci konkretnych subsydiów lub programów subsydiów Komisja poddała ocenie plany, projekty i inne dokumenty rządowe, które miały znaczenie dla co najmniej jednego subsydium lub programu subsydiowania. Komisja stwierdziła, że wszystkie subsydia lub programy subsydiów będące przedmiotem oceny są częścią wdrażania planów centralnego rządu ChRL mających na celu pobudzenie branży opon z powodów wymienionych poniżej.
- (120) W 13. planie pięcioletnim na rzecz krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego ChRL („13. plan pięcioletni”) na lata 2016–2020 podkreślono strategiczną wizję rządu ChRL dotyczącą poprawy funkcjonowania i promocji najważniejszych gałęzi przemysłu. Podkreślono rolę innowacji technologicznych w rozwoju gospodarczym ChRL oraz utrzymujące się znaczenie „zielonych” zasad rozwoju. Zgodnie z rozdziałem 5 jedną z głównych linii rozwoju jest wspieranie modernizacji tradycyjnej struktury przemysłowej, podobnie jak miało to miejsce w 12. planie pięcioletnim. Kwestię tę omówiono dokładniej w rozdziale 22, w którym objaśniono strategię modernizacji przemysłu tradycyjnego w ChRL poprzez promowanie konwersji technologicznej tego przemysłu. W tym względzie w 13. planie pięcioletnim stwierdzono, że przedsiębiorstwa zostaną objęte wsparciem, by „w kompleksowy sposób udoskonalić takie obszary, jak technologia produktów, urządzenia

⁽²³⁾ Komisja Europejska, sprawa COMP/M.4564 – Bridgestone/Bandag; sprawa COMP/E-2/36.041/PO. Europejski Trybunał Sprawiedliwości, wyrok z dnia 9 listopada 1983 r., sprawa C-322/81 *Michelin przeciwko Komisji* ECLI: EU:C:1983:313.

⁽²⁴⁾ Komisja Europejska, sprawa COMP/M.4564 – Bridgestone/Bandag, s. 4.

⁽²⁵⁾ Trybunał Sprawiedliwości, wyrok z dnia 17 marca 2016 r., sprawa C-232/14 *Portmeirion Group*, ECLI:EU:C:2016:180, pkt 47 i nast.

przemysłowe, ochrona środowiska i efektywność energetyczna”. W ramce 7 odniesiono się w szczególności do projektów związanych z przetworzonymi produktami ropopochodnymi (które obejmują opony) w tym kontekście. Kwestię ochrony środowiska omówiono dokładniej w rozdziale 44. Zgodnie z tym rozdziałem w najważniejszych gałęziach przemysłu wdrożona zostanie „odnowa” czystej produkcji, a w ramce 16 odniesiono się w szczególności do przemysłu petrochemicznego w tym względzie.

- (121) Na poziomie bardziej szczegółowym rząd ChRL wydał również 13. plan pięcioletni na rzecz rozwoju przemysłu chemicznego i petrochemicznego („13. plan pięcioletni dla przemysłu petrochemicznego”), który to plan obejmuje przemysł oponiarski i opiera się na 13. planie pięcioletnim. We wprowadzeniu do tego planu stwierdzono, że przemysł petrochemiczny i chemiczny stanowi ważny filar gospodarki krajowej Chin. W planie omówiono dokładniej zasady innowacji technologicznej, dostosowania strukturalnego i ekologicznego rozwoju, o których mowa w 13. planie pięcioletnim, powiązano je z bardziej szczegółowymi priorytetami przemysłu petrochemicznego (zob. rozdział III – Najważniejsze zadania) oraz z różnymi środkami wsparcia podatkowego i finansowego (zob. rozdział IV – Środki ochronne, sekcja 4 – Zwiększone wsparcie polityczne).
- (122) W celu wdrożenia 13. planu pięcioletniego dla przemysłu petrochemicznego rząd ChRL wydał ponadto szczegółowy plan dla przemysłu oponiarskiego, tj. Strategię przemysłu oponiarskiego ⁽²⁶⁾. W strategii podkreślono, że główne priorytety rządu ChRL obejmują dostosowanie strukturalne, reformę technologiczną i redukcję emisji przemysłu oponiarskiego. W art. 6 wspomniano, że zachęca się do rozwoju wysokoosiągowych opon radialnych oraz bezdętkowych opon radialnych do samochodów ciężarowych i autobusów. W preambule do Strategii przemysłu oponiarskiego stwierdzono ponadto, że „niniejsza strategia przemysłu służy jako podstawa dla wszystkich właściwych służb przy rozpatrywaniu poszczególnych aspektów dotyczących zarządzania inwestycjami, podaży gruntów, oceny oddziaływania na środowisko, oceny oszczędności energii, zezwolenia bezpieczeństwa, finansowania w ramach kredytów oraz zaopatrzenia w energię elektryczną w przypadku projektów przemysłu oponiarskiego, takich jak budowa zakładów produkcyjnych i rozwój technologiczny”.
- (123) Wreszcie w dokumencie tym ustanowiono także warunki wejścia na rynek, ponieważ tylko przedsiębiorstwa, które pod względem mocy produkcyjnych przekraczają określony poziom i spełniają wymagania dotyczące środowiska, mogą wejść na rynek ⁽²⁷⁾.
- (124) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego rząd ChRL powtórzył swoje podstawowe stanowisko dotyczące chińskich planów pięcioletnich, twierdząc, że nie są one wiążące i powinny być traktowane jedynie jako wytyczne. Komisja nie zgodziła się z tym stanowiskiem – w rozdziale 17 13. planu pięcioletniego stwierdzono bowiem, że „krajowa strategia i plan rozwoju będą odgrywać rolę przewodnią i ograniczającą” ⁽²⁸⁾. Co więcej, w rozdziale IV 13. planu pięcioletniego dla przemysłu petrochemicznego opisano organizację wykonania planu i stwierdzono, że od przedsiębiorstw oczekuje się: „wykonania podstawowych zadań przewidzianych w planie, dokonywania samoregulacji i terminowego przekazywania informacji na temat problemów z wykonaniem planu” ⁽²⁹⁾. Wreszcie w preambule do Strategii przemysłu oponiarskiego stwierdzono, że strategię „wdrożą odpowiednio wszystkie właściwe podmioty”. W związku z tym plany te nie służą jedynie do wyrażenia ogólnych twierdzeń w celu zachęty – używa się w nich języka wskazującego na ich wiążący charakter.
- (125) W poniższych dokumentach również sektor opon został określony jako gałąź przemysłu o znaczeniu strategicznym, priorytetowym lub promowanym:

— decyzja Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej nr 40 w sprawie promulgacji i wdrożenia „tymczasowych przepisów w zakresie promowania dostosowania struktury przemysłowej” („decyzja nr 40”). W decyzji tej stwierdzono, że „katalog wytycznych dotyczących dostosowania struktury przemysłowej”, będący środkiem wykonawczym decyzji nr 40, stanowi ważną podstawę dla wyznaczania kierunków inwestycji. Decyzja ta zawiera również wytyczne dla rządu ChRL w zakresie zarządzania projektami inwestycyjnymi, formułowania i wdrażania strategii politycznych z zakresu finansów publicznych, opodatkowania, kredytów, gruntów, przywozu i wywozu itd. ⁽³⁰⁾. W rozdziale VIII tego katalogu wytycznych ⁽³¹⁾ przemysł oponiarski, a w szczególności produkcję niektórych opon takich jak „wysokoosiągowe opony radialne (w tym bezdętkowe opony do samochodów ciężarowych [...])”, wskazano jako przemysł promowany. Jeżeli chodzi o charakter prawny decyzji, Komisja zauważyła, że decyzja nr 40 jest zarządzeniem Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, która jest najwyższym organem administracyjnym w ChRL. Pod tym względem decyzja jest prawnie wiążąca dla innych organów publicznych i podmiotów gospodarczych ⁽³²⁾.

⁽²⁶⁾ Ogłoszenie Ministerstwa Przemysłu i Technologii Informacyjnych w sprawie drukowania i dystrybucji Strategii przemysłu oponiarskiego, Gong Chan Ye Zheng Ce [2010] nr 2.

⁽²⁷⁾ Zob. art. 30 Strategii przemysłu oponiarskiego.

⁽²⁸⁾ Rozdział 17 sekcja 1 13. planu pięcioletniego, podkreślenie dodane.

⁽²⁹⁾ Rozdział IV sekcja 5 13. planu pięcioletniego dla przemysłu petrochemicznego

⁽³⁰⁾ Rozdział III, art. 12 decyzji nr 40.

⁽³¹⁾ Katalog wytycznych dotyczących dostosowania struktury przemysłowej (wersja z 2011 r.).

⁽³²⁾ Motyw 182 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 215/2013, Dz.U. L 73 z 15.3.2013 (Wyroby ze stali powlekanej organicznie).

- zgodnie z rozdziałem III pkt 1 i 5 oraz rozdziałem VIII zarysu strategii krajowej w zakresie rozwoju naukowego i technologicznego w perspektywie średnio- i długoterminowej (2006–2020) wspiera się rozwój kluczowych obszarów i zagadnień priorytetowych oraz zachęca się do objęcia tych kluczowych obszarów i zagadnień wsparciem finansowym i podatkowym. W rozdziale III pkt 1 i 5 tego dokumentu wyrażnie odniesiono się do przemysłu (petro)chemicznego w związku z tematem priorytetowym nr 1 „Efektywność energetyczna w przemyśle” i tematem priorytetowym nr 31 „Podstawowe surowce”. W rozdziale VIII zachęca się do wsparcia finansowego i podatkowego tych tematów.
 - W wydanym przez rząd ChRL katalogu nowych i wysoko zaawansowanych technologicznie produktów chińskich przeznaczonych na wywóz ⁽³³⁾ „nowe pneumatyczne opony radialne w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych (gumowe, szerokość przekroju ≥ 24 cale)” wymieniono jako produkty promowane do wywozu.
 - Na poziomie lokalnym prowincja Szantung jest prowincją o największym przemyśle produkującym opony w Chinach i również ogłosiła plany, których celem jest wspieranie przemysłu oponiarskiego. Przykładowo w październiku 2014 r. rząd prowincji Szantung ogłosił plan wdrożenia transformacji i modernizacji przemysłu oponiarskiego w prowincji Szantung ⁽³⁴⁾, w którym między innymi ustalono cele produkcyjne dotyczące opon radialnych do samochodów ciężarowych i autobusów na poziomie 91 mln sztuk do 2017 r. i 120 mln sztuk do 2020 r. oraz stwierdzono, że wsparciem należy objąć kluczowe przedsiębiorstwa produkujące opony do samochodów ciężarowych i autobusów.
- (126) Podsumowując, sektor opon jest traktowany jako kluczowa/strategiczna gałąź przemysłu, a jej rozwój jest dla rządu ChRL celem politycznym, do którego osiągnięcia aktywnie dąży.

3.2. Częściowa odmowa współpracy i wykorzystanie dostępnych faktów

3.2.1. *Zastosowanie przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do kredytów preferencyjnych, komponentów dostarczanych za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia oraz ubezpieczenia kredytów eksportowych*

- (127) Ze względów organizacyjnych Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przekazanie specjalnych kwestionariuszy czterem konkretnym bankom będącym własnością państwa, do których odniesiono się w skardze, Sinosure oraz każdej innej instytucji finansowej, która udziela kredytów lub kredytów eksportowych przedsiębiorstwom objętym próbą lub nabywcom przedsiębiorstw objętych próbą. Komisja zwróciła się też do rządu ChRL o przekazanie specjalnych kwestionariuszy producentom kauczuku naturalnego, kauczuku syntetycznego, czystej sadzy i kordu nylonowego, którzy – zgodnie z twierdzeniami zawartymi w skardze – dostarczają komponenty za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia przedsiębiorstwom objętym próbą oraz wszelkim innym producentom i dystrybutorom wymienionych surowców, którzy dostarczali komponenty objętym próbą przedsiębiorstwom.
- (128) Początkowo rząd ChRL nie ustosunkował się do prośby Komisji. W piśmie w sprawie uzupełnienia braków Komisja powtórzyła swoje wezwanie zmierzające do maksymalizacji możliwości zaangażowania instytucji finansowych i dostawców komponentów w dochodzenie dzięki przekazywaniu przez nich informacji niezbędnych do dokonania przez Komisję ustaleń dotyczących istnienia i zakresu domniemanego subsydiowania. Po przesłaniu pisma w sprawie uzupełnienia braków rząd ChRL rzeczywiście skontaktował się z wyżej wymienionymi instytucjami finansowymi i dostawcami. Tylko trzy banki będące własnością państwa, do których wyrażnie odniesiono się w skardze, oraz Sinosure odpowiedziały jednak na kwestionariusz.

3.2.1.1. Kredyty preferencyjne

- (129) Rząd ChRL twierdził, że nie jest uprawniony do żądania informacji od banków będących własnością państwa, które nie wypełniły kwestionariusza, ponieważ banki te funkcjonują niezależnie od rządu ChRL.
- (130) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Po pierwsze z posiadanej przez Komisję wiedzy wynika, że rząd ChRL dysponuje informacjami wymaganymi od podmiotów będących własnością państwa (przedsiębiorstw lub instytucji publicznych/finansowych) w przypadku wszystkich podmiotów, w których rząd ChRL jest głównym udziałowcem. Zgodnie z ustawą Chińskiej Republiki Ludowej o państwowych aktywach przedsiębiorstw ⁽³⁵⁾ agencje ds. administracji i nadzoru nad aktywami państwowymi ustanowione przez Komisję ds. Administracji i Nadzoru nad Aktywami Państwowymi Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej i lokalne ludowe władze państwowe wykonują w imieniu rządu zadania i obowiązki polegające na wnoszeniu wkładu do przedsiębiorstwa, w które inwestuje państwo. Agencje takie mają zatem prawo do otrzymywania zwrotu z aktywów, udziału w podejmowaniu ważnych decyzji i wyborze personelu kierowniczego przedsiębiorstw, w które inwestuje państwo. Zgodnie z art. 17 wyżej wymienionej ustawy o aktywach państwowych przedsiębiorstwa, w które inwestuje państwo, wyrażają ponadto zgodę na administrację i nadzór ze strony władz państwowych oraz właściwych departamentów i agencji rządowych, wyrażają zgodę na nadzór publiczny i odpowiadają przed podmiotami wnoszącymi kapitał.

⁽³³⁾ Obwieszczenie dotyczące wydania w 2006 r. katalogu wysoko zaawansowanych technologicznie produktów chińskich przeznaczonych na wywóz, Guo Ke Fa Ji Zi [2006] nr 16.

⁽³⁴⁾ Plan wdrożenia transformacji i modernizacji przemysłu oponiarskiego w prowincji Szantung (22 października 2014 r.).

⁽³⁵⁾ Ustawa Chińskiej Republiki Ludowej o państwowych aktywach przedsiębiorstw, dekret nr 5 Przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej, 28 października 2008 r., art. 11 i 12.

- (131) Poza tym rząd ChRL posiada uprawnienia niezbędne do interakcji z instytucjami finansowymi, nawet jeżeli nie znajdują się one w posiadaniu państwa, ponieważ wszystkie podlegają jurysdykcji chińskiego bankowego organu regulacyjnego. Na przykład zgodnie z art. 33 i 36 ustawy o nadzorze bankowym ⁽³⁶⁾ CBRC jest uprawniona do wymagania od wszystkich instytucji finansowych mających siedzibę w ChRL przekazywania informacji, takich jak sprawozdania finansowe, sprawozdania statystyczne i informacje dotyczące operacji biznesowych i zarządzania. CBRC może również nakazać instytucjom finansowym podanie informacji do wiadomości publicznej.
- (132) Co więcej, współpracujące banki będące własnością państwa przedstawiły co prawda ogólne wyjaśnienia dotyczące funkcjonowania swoich systemów przyznawania kredytów i zarządzania ryzykiem, żaden z nich nie przedstawił jednak konkretnych informacji dotyczących kredytów udzielonych przedsiębiorstwom objętym próbą – banki te twierdziły, że są związane wymogami ustawowymi i regulacyjnymi oraz klauzulami umownymi zobowiązującymi je do zachowania poufności informacji dotyczących przedsiębiorstw objętych próbą.
- (133) Komisja zwróciła się zatem do objętych próbą grup producentów eksportujących o udzielenie dostępu do informacji znajdujących się w posiadaniu wszystkich banków, od których otrzymali kredyty, państwowych i prywatnych, na temat poszczególnych przedsiębiorstw. Choć przedsiębiorstwa objęte próbą wyraziły zgodę na udostępnienie danych bankowych w ich sprawie, odnośne banki odmówiły przekazania wymaganych szczegółowych informacji.
- (134) Ostatecznie Komisja otrzymała informacje na temat struktury korporacyjnej i struktury własności wyłącznie od trzech banków będących własnością państwa wymienionych w motywie 48, lecz nie od żadnej z pozostałych instytucji finansowych, które udzielały kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą. Żadna z tych instytucji finansowych nie przekazała ponadto jakichkolwiek konkretnych informacji dotyczących oceny ryzyka związanego z kredytami udzielonymi objętym próbą grupom producentów eksportujących.
- (135) Ponieważ Komisja nie posiadała informacji w odniesieniu do większości banków będących własnością państwa, które udzielały kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą, ani dotyczących konkretnych przedsiębiorstw informacji w odniesieniu do kredytów udzielonych przez banki współpracujące, Komisja uznała, że nie otrzymała kluczowych informacji mających istotne znaczenie na tym etapie dochodzenia.
- (136) W związku z tym Komisja powiadomiła rząd ChRL, że może być zmuszona do wykorzystania dostępnych faktów, zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, przy ocenie istnienia i zakresu domniemyanych subsydiów przyznawanych za pośrednictwem kredytów preferencyjnych.
- (137) W odpowiedzi na pismo Komisji oraz w uwagach do dokumentu informacyjnego i ostatecznego ujawnienia rząd ChRL sprzeciwił się zastosowaniu przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do kredytów preferencyjnych. Rząd ChRL stwierdził ponownie, że nie posiada żadnych uprawnień w stosunku do banków. Rząd ChRL stwierdził ponadto, że współpracował w miarę swoich najlepszych możliwości, że Komisja nałożyła na niego nadmierny dodatkowy ciężar oraz że brakujące informacje nie były „niezbędne” w rozumieniu art. 28 rozporządzenia podstawowego, ponieważ były dostępne w odpowiedziach udzielonych na kwestionariusze.
- (138) Komisja podtrzymała swoje stanowisko, że rząd ChRL jest upoważniony do zwrócenia się o informacje do banków z powodów wyjaśnionych w motywach 130–131 powyżej. Przyznała, że rząd ChRL przekazał odpowiednie kwestionariusze bankom i że otrzymała odpowiedzi od trzech banków będących własnością państwa. Komisja wykorzystała przekazane w ten sposób informacje i uzupełniła je na podstawie dostępnych faktów wyłącznie w odniesieniu do brakujących elementów.
- (139) Brakujące informacje dotyczą głównie dwóch aspektów: po pierwsze są to informacje na temat struktury własności i ładu korporacyjnego niewspółpracujących banków. Informacje te były Komisji niezbędne do stwierdzenia, czy banki te są organami publicznymi, czy nie. Po drugie są to informacje dotyczące konkretnych przedsiębiorstw pochodzące od banków współpracujących, na przykład informacje dotyczące wewnętrznego procesu zatwierdzania kredytów oraz oceny zdolności kredytowej banków w odniesieniu do kredytów udzielanych przedsiębiorstwom objętym próbą, niezbędne w rozumieniu art. 28 rozporządzenia podstawowego do ustalenia, czy przedsiębiorstwom objętym próbom udzielano kredytów po stawkach preferencyjnych. Co więcej, takie wewnętrzne dokumenty mogą przekazać wyłącznie banki, a zatem informacje te nie mogły się znaleźć w odpowiedziach na kwestionariusze udzielonych przez przedsiębiorstwa objęte próbą.
- (140) Wreszcie zdaniem Komisji nie nałożyła ona nadmiernego ciężaru na rząd ChRL. Komisja od samego początku ograniczyła swoje dochodzenie do instytucji finansowych, które udzielały kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą. Nie obciążyla ona też rządu ChRL identyfikacją tych instytucji finansowych, jako że wykaz nazw i adresów odpowiednich banków wraz z prośbą o przekazanie im kwestionariuszy został przekazany rządowi ChRL na samym początku dochodzenia w grudniu 2017 r. Zapewniło to rządowi ChRL wystarczająco dużo

⁽³⁶⁾ Ustawa Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie regulacji sektora bankowego i nadzoru nad nim, zarządzenie nr 58 Przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej, 31 października 2006 r.

czasu na spełnienie prośby Komisji. Niemniej rząd ChRL skutecznie doręczył kwestionariusze Komisji bankom w dniu 28 marca 2018 r., z trzydniowym terminem na udzielenie odpowiedzi. Tej zwłoki nie można przypisać Komisji, która uznała w związku z powyższym, że dołożyła wszelkich starań, aby ułatwić wykonanie zadań, o których wykonanie wystąpiła do rządu ChRL.

- (141) W związku tym Komisja podtrzymała swoje stanowisko, że przy ustalaniu istnienia i skali domniemanego subsydiowania za pomocą kredytów preferencyjnych Komisja była zmuszona oprzeć się na dostępnym stanie faktycznym.

3.2.1.2. Ubezpieczenie kredytów eksportowych

- (142) Sinasure odpowiedziało częściowo na zawarte w specjalnym kwestionariuszu pytania dotyczące ubezpieczenia kredytów eksportowych udzielonego przedsiębiorstwu objętym próbą. Sinasure nie przedstawiło jednak żądanej dokumentacji uzupełniającej dotyczącej swojego ładu korporacyjnego, takiej jak sprawozdanie roczne lub statut, twierdząc, że są to informacje poufne.
- (143) Sinasure nie przekazało również konkretnych informacji dotyczących ubezpieczenia kredytów eksportowych udzielonego przemysłowi oponiarskiemu, poziomu składek ani szczegółowych danych dotyczących rentowności swojej działalności polegającej na ubezpieczaniu kredytów eksportowych.
- (144) W tych okolicznościach Komisja uznała, że nie otrzymała kluczowych informacji mających istotne znaczenie na tym etapie dochodzenia.
- (145) Z posiadanej przez Komisję wiedzy wynika, że rząd ChRL dysponuje informacjami wymaganymi od podmiotów będących własnością państwa (przedsiębiorstw lub instytucji publicznych/finansowych) w przypadku wszystkich podmiotów, w których rząd ChRL jest głównym udziałowcem. Dotyczy to również Sinasure, które jest podmiotem będącym w całości własnością państwa. W związku z tym Komisja powiadomiła rząd ChRL, że może być zmuszona do wykorzystania dostępnych faktów, zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, przy ocenie istnienia i zakresu domniemanych subsydiów przyznawanych za pośrednictwem ubezpieczenia kredytów eksportowych.
- (146) W odpowiedzi na pismo Komisji oraz w uwagach do dokumentu informacyjnego i ostatecznego ujawnienia rząd ChRL sprzeciwił się zastosowaniu przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do ubezpieczenia kredytów eksportowych, wskazując na fakt, że Sinasure przekazało odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz udzieliło odpowiedzi na pytania Komisji podczas weryfikacji na miejscu.
- (147) Sinasure faktycznie przekazało odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu, a przedstawiciele przedsiębiorstwa byli obecni podczas weryfikacji w siedzibie rządu ChRL. Niemniej jak wspomiano w motywach 142 i 143 powyżej przekazane informacje były niekompletne i nie pozwalały Komisji na wyciągnięcie wniosków na temat zasadniczych części dochodzenia dotyczących ubezpieczenia kredytów eksportowych, a mianowicie nie pozwalały na ustalenie, czy Sinasure jest organem publicznym oraz czy składki płacone przez przedsiębiorstwa objęte próbą były zgodne z warunkami rynkowymi.
- (148) Komisja stwierdziła więc, że w przypadku swoich ustaleń dotyczących ubezpieczenia kredytów eksportowych była zmuszona oprzeć się częściowo na dostępnym stanie faktycznym.

3.2.1.3. Dostarczenie komponentów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (149) Żaden z producentów kauczuku naturalnego, kauczuku syntetycznego, czystej sadzy i kordu nylonowego, którzy dostarczali komponenty objętym próbą przedsiębiorstwom, nie odpowiedział na pytania zawarte w specjalnych kwestionariuszach przekazanych przez rząd ChRL.
- (150) Rząd ChRL twierdził, że nie jest uprawniony do żądania informacji od dostawców będących własnością państwa, którzy nie wypełnili kwestionariusza, ponieważ dostawcy ci funkcjonują niezależnie od rządu ChRL. Komisja nie zgadza się z tym stanowiskiem. Z posiadanej przez Komisję wiedzy wynika, że rząd ChRL dysponuje informacjami wymaganymi od podmiotów będących własnością państwa (przedsiębiorstw lub instytucji publicznych/finansowych) w przypadku wszystkich podmiotów, w których rząd ChRL jest głównym udziałowcem.
- (151) Rząd ChRL odmówił ponadto przekazania przeglądu prezentującego nazwy i strukturę własności chińskich producentów komponentów objętych dochodzeniem, twierdząc, że są to informacje poufne.
- (152) Ponieważ Komisja nie posiadała informacji dotyczących ładu korporacyjnego producentów będących własnością państwa, którzy dostarczają komponenty przedsiębiorstwom objętym próbą, ani dotyczących konkretnych przedsiębiorstw informacji w odniesieniu do ustalania cen komponentów dostarczanych przez dostawców przedsiębiorstwom objętym próbą, Komisja uznała, że nie otrzymała kluczowych informacji mających istotne znaczenie na tym etapie dochodzenia.

- (153) W związku z tym Komisja powiadomiła rząd ChRL, że może być zmuszona do wykorzystania dostępnych faktów, zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, przy ocenie istnienia i zakresu domniemyanych subsydiów przyznawanych za pośrednictwem dostarczania komponentów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia
- (154) W odpowiedzi na pismo Komisji oraz w uwagach do dokumentu informacyjnego rząd ChRL sprzeciwił się zastosowaniu przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do dostarczania komponentów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia z tych samych powodów, co opisane w motywie 137 powyżej. W odniesieniu do braku upoważnienia rządu ChRL do żądania informacji od producentów oraz nadmiernego obciążenia nałożonego na rząd ChRL Komisja podtrzymała swoją argumentację przedstawioną w motywach 138 i 140 powyżej, która ma również zastosowanie do przedsiębiorstw dostarczających komponenty przedsiębiorstwom objętym próbą.
- (155) Brakujące informacje dotyczą głównie dwóch aspektów: po pierwsze są to informacje na temat struktury własności i ładu korporacyjnego niewspółpracujących producentów. Nie posiadając tych informacji Komisja nie była w stanie ustalić, czy producenci ci są organami publicznymi, czy nie. Po drugie są to informacje dotyczące konkretnych przedsiębiorstw pochodzące od producentów niewspółpracujących, np. informacje na temat ustalania cen komponentów dostarczanych przedsiębiorstwom objętym próbą. Informacje te są niezbędne w rozumieniu art. 28 rozporządzenia podstawowego do ustalenia, czy komponenty dostarczano przedsiębiorstwom objętym próbą za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Co więcej, takie dane mogą przekazać wyłącznie odnośni producenci, a zatem informacje te nie mogły się znaleźć w odpowiedziach udzielonych w kwestionariuszach przez przedsiębiorstwa objęte próbą.
- (156) Komisja podtrzymała zatem swoje stanowisko, że w przypadku swoich ustaleń dotyczących dostarczania kauczuku naturalnego, kauczuku syntetycznego, czystej sadzy i kordów nylonowych za kwoty niższe od odpowiedniego wynagrodzenia była zmuszona oprzeć się również na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 ust. 1.

3.2.2. Zastosowanie przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do jednego producenta eksportującego w związku z ubezpieczeniem kredytów eksportowych

- (157) Grupa Xingyuan odpowiedziała w kwestionariuszu, że w okresie objętym dochodzeniem nie posiadała żadnych umów ubezpieczenia kredytów eksportowych. Po wizycie weryfikacyjnej Komisja stwierdziła jednak, że przedsiębiorstwo otrzymało dotacje w formie zwrotu składek z tytułu ubezpieczenia kredytów eksportowych, opłaconych za 2016 r., który to rok przypada na okres objęty dochodzeniem. Z przekazanych dokumentów nie wynika, czy zwrot ten stanowi całość czy tylko część składek zapłaconych przez przedsiębiorstwo z tytułu ubezpieczenia kredytów eksportowych.
- (158) W tych okolicznościach Komisja uznała, że otrzymała nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje.
- (159) Dlatego też Komisja powiadomiła przedsiębiorstwo, że rozważy możliwość oparcia swoich ustaleń częściowo na dostępnych faktach zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego (w zakresie, w jakim stosowne informacje będą dotyczyły ubezpieczenia kredytów eksportowych).
- (160) W odpowiedzi na pismo Komisji przedsiębiorstwo sprzeciwiło się zastosowaniu przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do ubezpieczenia kredytów eksportowych. Stwierdziło ono, że ponieważ nie prowadzi ono działalności wywozowej bezpośrednio, nie jest narażone na żadne ryzyko kredytowe. Przedsiębiorstwo nie potrzebowało zatem żadnego ubezpieczenia kredytów eksportowych i nie mogło otrzymać zwrotu składek, gdyż ich nie opłaciło.
- (161) Komisja przyjęła argument, że przedsiębiorstwo prowadziło wyłącznie wywóz pośredni do UE. Niemniej przedstawiony przez przedsiębiorstwo argument, że nie potrzebuje ono ubezpieczenia kredytów eksportowych i nie może otrzymać zwrotu składek ubezpieczeniowych, które nie zostały opłacone, był niezgodny z zawartymi w aktach dowodami, zgodnie z którymi przedsiębiorstwo w rzeczywistości zwrot otrzymało. Przedsiębiorstwo nie przedstawiło wyjaśnienia, dlaczego rząd miałby dokonać zwrotu za składkę, która rzekomo nie została opłacona. Komisja odnotowała ponadto, że prawa i obowiązki pomiędzy przedsiębiorstwem a jego przedsiębiorstwami handlowymi prowadzącymi sprzedaż do UE nie były jasno określone. Przedsiębiorstwo faktycznie przeprowadziło pewne formalności wywozowe w imieniu przedsiębiorstw handlowych prowadzących sprzedaż do UE w okresie objętym dochodzeniem i otrzymało zwolnienia z należności celnych przywózowych kauczuku naturalnego wykorzystanego w eksportowanych oponach, nawet jeżeli nie prowadziło wywozu tych opon bezpośrednio.
- (162) Wobec braku przedstawienia przez przedsiębiorstwo jakichkolwiek nowych przeciwnych informacji Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwo przekazało nieprawidłowe i niepełne informacje na temat ubezpieczenia kredytów eksportowych otrzymanego w okresie objętym dochodzeniem. Dlatego też Komisja przy dokonywaniu ustaleń dotyczących ubezpieczenia kredytów eksportowych udzielonego temu przedsiębiorstwu opierała się na dostępnym stanie faktycznym tj. na najwyższej kwocie subsydium w odniesieniu do ubezpieczenia kredytów eksportowych stwierdzonej w przypadku pozostałych przedsiębiorstw objętych próbą.

3.2.3. *Zastosowanie przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do jednego producenta eksportującego w związku z finansowaniem preferencyjnym*

- (163) Grupa Huaqin Rubber Industry i Yanzhou Yinhe Power Plant Co. Ltd. nie przekazały kompletnych informacji na temat swoich umów kredytu.
- (164) Dlatego też Komisja powiadomiła te przedsiębiorstwa, że rozważy możliwość oparcia swoich ustaleń częściowo na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego (w zakresie, w jakim stosowne informacje będą dotyczyły przedmiotowych umów). W odpowiedzi na pismo Komisji informujące te przedsiębiorstwa o możliwym zastosowaniu art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego sprzeciwiły się one jego zastosowaniu w ogóle.
- (165) Niemniej ponieważ w odniesieniu do umów kredytu wymienionych w motywie 163 powyżej nie przekazano żadnych dodatkowych dowodów, w swoich ustaleniach dotyczących tych umów kredytu Komisja nadal częściowo opierała się na dostępnym stanie faktycznym.

3.3. Subsydia i programy subsydiów wchodzące w zakres prowadzonego dochodzenia

- (166) Na podstawie informacji zawartych w skardze, zawiadomieniu o wszczęciu postępowania i odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji zbadano domniemane subsydiowanie w postaci następujących subsydiów udzielanych przez rząd ChRL:
- (i) kredyty udzielane zgodnie z polityką preferencyjną, linie kredytowe, kredyty eksportowe dla zbywców i kredyty eksportowe dla nabywców, inne instrumenty finansowe oraz gwarancje;
 - (ii) preferencyjne ubezpieczenie kredytów eksportowych;
 - (iii) programy dotacji
 - program Famous Brand;
 - dotacje na rzecz wspierania wywozu, takie jak np. nagrody dla zaawansowanych przedsiębiorstw eksportujących lub za doskonałe wyniki w zakresie wywozu, nagrody za handel związany z przetwarzaniem towarów, dotacje z tytułu inwestycji zagranicznych;
 - dotacje na ochronę środowiska naturalnego, takie jak np. specjalny fundusz na rzecz modernizacji energooszczędnych technologii, fundusz na rzecz technologii produkcji bezodpadowej, zachęty do ochrony środowiska i ochrony zasobów;
 - dotacje związane z modernizacją lub transformacją technologiczną, takie jak np. dotacje w ramach funduszu państwowego na rzecz kluczowych projektów technologicznych, promocja działań w zakresie badań i rozwoju w ramach planów na rzecz wsparcia nauki i technologii, promocja dostosowania najważniejszych gałęzi przemysłu, rewitalizacja i renowacja technologiczna;
 - subsydia *ad hoc* zapewnione przez władze na poziomie gminy/prowincji;
 - (iv) dochody utracone w związku z programami zwolnień z podatków bezpośrednich i ulg w zakresie podatków:
 - przywileje w zakresie EIT dla przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie;
 - odliczenia od EIT na badania i rozwój;
 - preferencyjne polityki podatkowe w regionie zachodnim;
 - zwolnienie z podatku od użytkowania gruntu lub zmniejszenie wysokości tego podatku;
 - lokalne ulgi podatkowe;
 - (v) dochody utracone w związku z programami w zakresie podatków pośrednich i należności celnych przywozowych:
 - zwolnienia z VAT oraz obniżki przywozowych taryf celnych za stosowanie urządzeń i technologii pochodzących z przywozu;
 - zwolnienia z należności celnych przywozowych za handel związany z przetwarzaniem towarów;
 - (vi) dostarczanie towarów i świadczenie usług przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia:
 - dostarczanie kauczuku naturalnego przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia;
 - dostarczanie kauczuku syntetycznego przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia;
 - dostarczanie czystej sadzy przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia;
 - dostarczanie przez rząd kordu nylonowego za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia;
 - dostarczanie energii przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia;
 - przyznawanie przez rząd gruntów oraz prawa do użytkowania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.

3.4. Preferencyjne finansowanie i ubezpieczenie: pożyczki

- (167) Z informacji przekazanych przez cztery objęte próbą grupy producentów eksportujących wynika, że kredytów udzieliły im 32 instytucje finansowe z siedzibą w ChRL. Spośród tych 32 instytucji finansowych 27 stanowiły banki będące własnością państwa⁽³⁷⁾. Jeżeli chodzi o pozostałe 5 instytucji finansowych, instytucje te były instytucjami prywatnymi. Specjalny kwestionariusz wypełniły jednak zaledwie trzy banki będące własnością państwa, mimo że Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przekazanie kwestionariusza wszystkim instytucjom finansowym, które udzielały kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą.

3.4.1. Banki będące własnością państwa działające jako organy publiczne

- (168) Komisja sprawdziła, czy banki będące własnością państwa działały w charakterze organów publicznych w rozumieniu art. 3 i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W tym względzie w celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo będące własnością państwa jest organem publicznym, należy zastosować następujący test⁽³⁸⁾: „Istotną kwestią jest to, czy danemu podmiotowi powierzono wykonanie funkcji rządowych, a nie sposób, w jaki zostało to osiągnięte. Istnieje wiele różnych sposobów, w jakie rząd w wąskim rozumieniu tego słowa może nadać podmiotom tego rodzaju uprawnienie. W związku z tym fakt przekazania danemu podmiotowi tego rodzaju uprawnienia można wykazać w oparciu o wiele różnego rodzaju dowodów. Dowód świadczący o tym, że dany podmiot w praktyce wykonuje funkcje rządowe, może służyć jako dowód na to, że posiada on lub powierzono mu władzę publiczną, szczególnie jeżeli tego rodzaju dowód wskazuje, że takie działanie stanowi stałą i regularną praktykę. W związku z tym w naszej opinii dowód na to, że rząd sprawuje znaczną kontrolę nad podmiotem i jego postępowaniem może w niektórych przypadkach świadczyć o tym, iż podmiot ten dysponuje władzą publiczną i sprawuje taką władzę w ramach pełnienia funkcji rządowych. Należy jednak podkreślić, że oprócz wyraźnego przekazania uprawnienia w ramach instrumentu prawnego mało prawdopodobne jest, aby istnienie zwykłych formalnych powiązań między danym podmiotem a rządem w wąskim znaczeniu tego słowa wystarczyło do ustalenia koniecznego sprawowania władzy publicznej. Dlatego też przykładowo sam fakt, że rząd jest akcjonariuszem większościowym w danym podmiocie nie oznacza, że dysponuje on znaczną kontrolą nad postępowaniem tego podmiotu, a tym bardziej nie oznacza, że powierzył mu sprawowanie władzy publicznej. W niektórych przypadkach, gdy dowody wskazują jednak, że formalne znamiona kontroli rządu są liczne, oraz istnieją też dowody na to, że taka kontrola jest sprawowana w sposób znaczący, takie dowody mogą umożliwić stwierdzenie, że dany podmiot sprawuje władzę publiczną.” W omawianym przypadku wniosek, że bankom będącym własnością państwa powierzono wykonanie funkcji rządowych, opiera się na formalnych znamionach kontroli rządu oraz na dowodach potwierdzających, że kontrola ta jest sprawowana w znaczący sposób.
- (169) Komisja dążyła do uzyskania informacji na temat struktury własności państwa, a także na temat formalnych znamion kontroli rządu w odniesieniu do banków będących własnością państwa. Komisja zbadała również, czy kontrolę sprawowano w znaczący sposób. W tym celu, ze względu na odmowę przekazania przez rząd ChRL i banki będące własnością państwa dowodów w sprawie procesu decyzyjnego, który doprowadził do udzielenia kredytów preferencyjnych, Komisja była zmuszona oprzeć się częściowo na dostępnym stanie faktycznym.
- (170) Aby przeprowadzić taką analizę, Komisja zbadała w pierwszej kolejności informacje dotyczące trzech banków będących własnością państwa, które udzieliły odpowiedzi na pytania w specjalnym kwestionariuszu i które wyraziły zgodę na przeprowadzenie wizyty weryfikacyjnej.

3.4.1.1. Współpracujące banki będące własnością państwa

- (171) Trzy poniższe banki będące własnością państwa dostarczyły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, które zostały zweryfikowane na miejscu: EXIM, ABC i BOC.

a) Własność i formalne znamiona kontroli rządu ChRL

- (172) Na podstawie informacji otrzymanych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz podczas wizyty weryfikacyjnej Komisja stwierdziła, że rząd ChRL bezpośrednio lub pośrednio posiadał ponad 50 % udziałów w każdej z tych instytucji finansowych.
- (173) Jeżeli chodzi o formalne znamiona kontroli rządu nad trzema współpracującymi bankami będącymi własnością państwa, Komisja uznała wszystkie z nich za „kluczowe instytucje finansowe będące własnością państwa”. W szczególności zawiadomienie pt. „Interim Regulations on the Board of Supervisors in Key State-owned Financial Institutions” (regulamin przejściowy rad nadzorczych kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa) stanowi, że: „kluczowe instytucje finansowe, o których mowa w niniejszym regulaminie, oznaczają będące własnością państwa banki realizujące politykę rządu, banki komercyjne, przedsiębiorstwa

⁽³⁷⁾ Współpracujące banki będące własnością państwa zob. motyw 132; nazwy i dane dotyczące niewspółpracujących banków będących własnością państwa zob. motywy 165 i 166.

⁽³⁸⁾ WT/DS379/AB/R (US – Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 11 marca 2011 r., rozstrzygnięcie sporu 379, pkt 318. Zob. również WT/DS436/AB/R (US – Carbon Steel (India)), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 8 grudnia 2014 r., pkt 4.9–4.10, 4.17–4.20 i WT/DS437/AB/R (United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China) sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 18 grudnia 2014 r., pkt 4.92.

zarządzające aktywami finansowymi, przedsiębiorstwa zajmujące się papierami wartościowymi, zakłady ubezpieczeń itp. (zwane dalej instytucjami finansowymi będącymi własnością państwa), których rady nadzorcze powołuje Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej”.

- (174) Radę nadzorczą kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa powołuje Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej zgodnie z „Regulaminem przejściowym rad nadzorczych kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa”. Na podstawie art. 3 i 5 tego regulaminu przejściowego Komisja ustaliła, że członkowie rady nadzorczej są powoływani przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, przed którą ponoszą odpowiedzialność, co potwierdza sprawowanie kontroli instytucjonalnej nad działalnością prowadzoną przez współpracujące banki będące własnością państwa. Poza ustaleniem istnienia tych powszechnych znamion kontroli rządu Komisja poczyniła następujące ustalenia w odniesieniu do trzech banków będących własnością państwa:

EXIM

- (175) EXIM został utworzony i prowadzi działalność na podstawie obwieszczenia o utworzeniu Eksportowo-Importowego Banku Chińskiego wydane przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej oraz na podstawie statutu EXIM. Zgodnie ze statutem EXIM jego kadre kierowniczą powołuje bezpośrednio państwo. Radę nadzorczą powołuje Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej zgodnie z „Regulaminem przejściowym rad nadzorczych kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa” (dekret Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej nr 282) oraz innymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi; rada nadzorcza podlega Radzie Państwa Chińskiej Republiki Ludowej.
- (176) W statucie zaznaczono również, że komitet partii w ramach EXIM odgrywa przewodnią i kluczową rolę polityczną w dążeniu do tego, aby strategię polityczną i istotne działania partii i państwa były wdrażane przez EXIM. Kierownictwo partii jest zaangażowane we wszystkie aspekty ładu korporacyjnego.
- (177) W statucie stwierdzono również, że EXIM jest zaangażowany we wspieranie rozwoju handlu zagranicznego i współpracy gospodarczej, inwestycji transgranicznych, koncepcji „Jeden pas i jeden szlak” oraz międzynarodowej współpracy w zakresie mocy produkcyjnych i produkcji wyposażenia. Zakres jego działalności gospodarczej obejmuje udzielanie krótko-, średnio- i długoterminowych kredytów zatwierdzonych przez państwo i zgodnych ze strategiami politycznymi państwa w zakresie handlu zagranicznego i otwarcia na pozyskanie nowych rynków (ang. *going out*), takich jak kredyty eksportowe, kredyty importowe, kredyty na obsługę zagranicznych zleceń w zakresie inżynierii, kredyty na inwestycje zagraniczne, kredyty chińskiego rządu na pomoc zagraniczną oraz kredyty eksportowe dla nabywców.

ABC

- (178) Jak wspomniano w art. 137 statutu ABC, rząd ChRL – jako główny udziałowiec posiadający 79,62 % udziałów – ma prawo do powoływania wszystkich dyrektorów wchodzących w skład zarządu. Zgodnie z art. 204 statutu rząd ChRL posiada takie same uprawnienia, jeżeli chodzi o powoływanie członków rady nadzorczej.
- (179) Zgodnie ze statutem ABC do zadań zarządu należy też między innymi określanie strategii banku, uchwalanie budżetu banku, podejmowanie uchwał w kwestiach inwestycyjnych, powoływanie prezesa i sekretarza zarządu banku oraz opracowywanie systemu zarządzania ryzykiem banku i monitorowanie wdrażania tego systemu. Ten niewyczerpujący wykaz obowiązków świadczy o tym, że państwo sprawuje instytucjonalną kontrolę nad bieżącą działalnością ABC.
- (180) Komisja stwierdziła również, że instytucje finansowe będące własnością państwa, w tym ABC i BOC, zmieniły swoje statuty w 2017 r., aby zwiększyć rolę Komunistycznej Partii Chin („KPCh”) na najwyższym szczeblu decyzyjnym tych banków.
- (181) Nowe statuty stanowią, że:
- (182) przewodniczącym zarządu jest osoba będąca sekretarzem komitetu partii;
- (183) zadaniem KPCh jest zapewnienie i nadzorowanie wdrożenia przez bank strategii politycznych i wytycznych KPCh i państwa, a także pełnienie wiodącej roli w doborze personelu (w tym kadry kierowniczej wyższego szczebla); oraz
- (184) przy podejmowaniu wszelkich istotnych decyzji zarząd wysłuchuje opinii komitetu partii.

BOC

- (185) Jak wspomniano w art. 125 statutu BOC, rząd ChRL – jako główny udziałowiec posiadający 64,63 % udziałów – ma prawo do powoływania zarówno dyrektorów wykonawczych, jak i dyrektorów niewykonawczych banku, którzy wchodzić w skład zarządu.

- (186) Zgodnie ze statutem BOC zarząd podejmuje ponadto uchwały m.in. w kwestii zasad strategicznych instytucji finansowych, biznesplanów i najważniejszych planów inwestycyjnych, w kwestii powołania lub odwołania personelu wyższego szczebla, takich jak prezes zarządu, sekretarz zarządu i wiceprezes, oraz w kwestii powołania lub odwołania innych członków kadry kierowniczej wyższego szczebla. Zarząd podejmuje też decyzje w kwestii wykonania uchwał zgromadzenia udziałowców i zatwierdza strategię polityczne w dziedzinie ładu korporacyjnego. Ten niewyczerpujący wykaz obowiązków świadczy o tym, że państwo sprawuje instytucjonalną kontrolę nad bieżącą działalnością BOC.
- (187) Co więcej, nowe postanowienia dotyczące roli KPCh, o której mowa w motywie 181 powyżej, mają zastosowanie również do BOC.

b) Dowody wskazujące na to, że rząd sprawował znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem tych instytucji

- (188) Komisja gromadziła ponadto informacje potrzebne do ustalenia, czy rząd ChRL sprawował znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem trzech współpracujących banków będących własnością państwa w odniesieniu do ich polityk w zakresie udzielania kredytów oraz oceny ryzyka, w przypadku gdy udzielały one kredytów sektorowi opon. W tym względzie wzięto pod uwagę następujące dokumenty regulacyjne:
- art. 34 ustawy ChRL w sprawie banków komercyjnych („ustawa bankowa”);
 - art. 15 zasad ogólnych dotyczących kredytów (wdrożonych przez Ludowy Bank Chin);
 - rozdział 4 13. planu pięcioletniego dla przemysłu petrochemicznego;
 - decyzję nr 40;
 - preambułę do Strategii przemysłu oponiarskiego;
 - środki wykonawcze Chińskiej Komisji Regulacyjnej ds. Banków („CBRC”) w odniesieniu do zagadnień administracyjnych dotyczących licencji dla banków komercyjnych finansowanych ze środków chińskich (zarządzenie CBRC [2017] nr 1);
 - środki wykonawcze CBRC w odniesieniu do zagadnień administracyjnych dotyczących licencji dla banków finansowanych ze środków zagranicznych (zarządzenie CBRC [2015] nr 4);
 - środki administracyjne dotyczące kwalifikacji dyrektorów i urzędników wyższego szczebla instytucji finansowych w sektorze bankowym (CBRC [2013] nr 3).
- (189) Podczas przeglądu tych dokumentów regulacyjnych Komisja stwierdziła, z następujących powodów, że instytucje finansowe w ChRL funkcjonują w ogólnym otoczeniu prawnym, które wymaga od nich, by podczas podejmowania uchwał w kwestiach finansowych dostosowywały się one do celów polityki przemysłowej rządu ChRL.
- (190) Publiczny mandat polityczny EXIM ustanowiono w obwieszczeniu o utworzeniu Eksportowo-Importowego Banku Chińskiego oraz w jego statucie.
- (191) Na poziomie ogólnym art. 34 ustawy bankowej, który ma zastosowanie do wszystkich instytucji finansowych prowadzących działalność w Chinach, stanowi, że „banki komercyjne prowadzą swoją działalność kredytową stosownie do potrzeb krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz zgodnie z polityką przemysłową państwa”. O ile art. 4 ustawy bankowej stanowi, że „zgodnie z prawem w działalność gospodarczą banków komercyjnych nie ingerują żadne jednostki ani osoby fizyczne. Banki komercyjne samodzielnie ponoszą odpowiedzialność cywilną całością majątku, jaki posiadają jako osoby prawne”, o tyle dochodzenie wykazało, że art. 4 ustawy bankowej jest stosowany na podstawie art. 34 ustawy bankowej, tj. gdy państwo ustanawia politykę publiczną, banki realizują ją i przestrzegają instrukcji państwa.
- (192) Dodatkowo art. 15 zasad ogólnych dotyczących kredytów stanowi, że: „zgodnie z polityką państwa odpowiednie departamenty mogą subsydiować oprocentowanie pożyczek w celu promowania rozwoju określonych sektorów oraz promowania rozwoju gospodarczego pewnych obszarów”.
- (193) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego rząd ChRL stwierdził, że Komisja błędnie zinterpretowała art. 34 ustawy bankowej. Art. 34 nie należy czytać oddzielnie, a art. 4, należący do przepisów ogólnych, ma charakter nadrzędny względem pozostałych artykułów ustawy. Niemniej ustalenia niniejszego dochodzenia (oraz ustalenia poczynione przez Komisję w poprzednich dochodzeniach dotyczących tego samego programu subsydiów) ⁽³⁹⁾ nie potwierdzają twierdzenia, że banki nie uwzględniają polityki i planów rządu podczas podejmowania decyzji

⁽³⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/969 z dnia 8 czerwca 2017 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 146 z 9.6.2017, s. 17), motywy 121–128.

kredytowych. Wręcz przeciwnie, co wyraźnie opisano w motywach 202–206 poniżej. W związku z tym Komisja stwierdziła, że art. 4 ustawy bankowej nie zapobiega uwzględnianiu przez banki komercyjne przemysłowej polityki i planów rządu.

- (194) Rząd ChRL zwrócił się również o pominięcie art. 15 zasad ogólnych dotyczących kredytów, ponieważ został on ustanowiony przed ponad 20 laty i przez długi czas pozostawał niewykorzystany. Niemniej rząd ChRL potwierdził jednocześnie, że zasady ogólne dotyczące kredytów nie zostały dotąd oficjalnie uchylone. Komisja uznała zatem, że odniesienie do zasad ogólnych dotyczących kredytów zachowuje ważność.
- (195) Politykę przemysłową państwa określa się w drodze planowania centralnego, jak wyjaśniono w sekcji 3.1 powyżej. Jeżeli chodzi o przemysł oponiarski, w rozdziale 5 13. planu pięcioletniego dla przemysłu petrochemicznego przewidziano zacieśnienie powiązania między politykami finansowymi, podatkowymi i handlowymi a politykami przemysłowymi, realizację powiązania między bankami a przedsiębiorstwami i polityk w zakresie współpracy produkcyjnej, wzmocnienie wsparcia finansowego na rzecz kluczowych przedsiębiorstw i kluczowych projektów oraz wykorzystanie istniejących specjalnych kanałów kapitałowych (projekty i fundusze specjalne itd.) w celu wspierania modernizacji przemysłowej i przebudowy technicznej.
- (196) Strategia przemysłu oponiarskiego służy ponadto „jako podstawa dla wszystkich właściwych służb” w odniesieniu do „finansowania w ramach kredytów w przypadku projektów przemysłu oponiarskiego”.
- (197) Podobnie w decyzji nr 40 poinstruowano wszystkie instytucje finansowe, aby udzielały wsparcia kredytowego w szczególności na rzecz projektów „promowanych”. Jak już wyjaśniono w sekcji 3.1, projekty sektora opon należą do kategorii projektów „promowanych”. Decyzja nr 40 potwierdza zatem wcześniejsze ustalenia w odniesieniu do ustawy bankowej, że banki sprawują władzę publiczną w postaci udzielania kredytów preferencyjnych.
- (198) W odpowiedzi na dokument informacyjny rząd ChRL stwierdził, że decyzja nr 40 pozwala na wsparcie kredytowe wyłącznie zgodnie z zasadami udzielania kredytów. Komisja potwierdza, że art. 17 i 18 tej decyzji również wymagają od banków przestrzegania zasad udzielania kredytów. Niemniej, jak wyjaśniono bardziej szczegółowo w motywach 202–206 poniżej, Komisja nie mogła ustalić podczas dochodzenia, czy zasad tych przestrzegano w praktyce.
- (199) Komisja stwierdziła również, że Chińska Komisja Regulacyjna ds. Banków („CBRC”) ma daleko idące uprawnienia do zatwierdzania wszystkich aspektów dotyczących zarządzania wszystkimi instytucjami finansowymi mającymi siedzibę w ChRL (w tym instytucjami finansowymi będącymi własnością prywatną i własnością zagraniczną), takie jak ⁽⁴⁰⁾:
- zatwierdzenie powołania wszystkich osób sprawujących funkcje kierownicze w instytucjach finansowych, zarówno na poziomie siedziby głównej, jak i oddziałów lokalnych; zatwierdzenie przez CBRC jest wymagane w przypadku rekrutacji na wszystkie szczeble kadry kierowniczej, od najwyższych stanowisk, aż do kierowników oddziałów, i dotyczy nawet kierowników powołanych w oddziałach zagranicznych oraz kierowników pełniących funkcje pomocnicze (np. kierowników IT); oraz
 - bardzo długa lista zezwoleń administracyjnych, w tym zezwoleń na otwarcie oddziałów, na stworzenie nowych linii biznesowych lub sprzedaż nowych produktów, na zmianę statutu banku, na sprzedaż ponad 5 % udziałów, na podwyższenie kapitału, na zmianę siedziby, na zmianę formy organizacyjnej itd.
- (200) Ustawa bankowa jest prawnie wiążąca. Obowiązkowy charakter planów pięcioletnich i decyzji nr 40 został określony powyżej w sekcji 3.1. Obowiązkowy charakter dokumentów regulacyjnych CBRC wynika z jej uprawnień jako bankowego organu regulacyjnego. O obowiązkowym charakterze pozostałych dokumentów świadczą zawarte w nich klauzule dotyczące nadzoru i oceny.
- (201) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że rząd ChRL utworzył ramy normatywne, do jakich muszą stosować się osoby sprawujące funkcje kierownicze i nadzorcze, które zostały powołane przez rząd ChRL i które ponoszą przed nim odpowiedzialność. W związku z tym rząd ChRL uciekał się do ram normatywnych, aby sprawować znaczącą kontrolę nad funkcjonowaniem trzech współpracujących banków będących własnością państwa w każdym przypadku, gdy udzielały one kredytów na rzecz sektora opon.
- (202) Komisja dążyła również do tego, by zdobyć konkretny dowód sprawowania znacznej kontroli w odniesieniu do konkretnych kredytów. Podczas wizyt weryfikacyjnych trzy współpracujące banki będące własnością państwa utrzymywały, że – udzielając przedmiotowych kredytów – w praktyce korzystały one ze złożonych polityk i modeli oceny ryzyka kredytowego. Podczas wizyty weryfikacyjnej w siedzibie rządu ChRL przedstawiciele ABC i BOC wskazali także, że w ciągu ostatnich dwóch lat banki te zmniejszyły całkowity poziom kredytów udzielanych przemysłowi oponiarskiemu, ponieważ wykryły problem, jakim jest nadwyżka mocy produkcyjnych w sektorze.

⁽⁴⁰⁾ Zgodnie ze środkami wykonawczymi CBRC w odniesieniu do zagadnień administracyjnych dotyczących licencji dla banków komercyjnych finansowanych ze środków chińskich (zarządzenie CBRC [2017] nr 1), środkami wykonawczymi CBRC w odniesieniu do zagadnień administracyjnych dotyczących licencji dla banków finansowanych ze środków zagranicznych (zarządzenie CBRC [2015] nr 4) oraz środkami administracyjnymi dotyczącymi kwalifikacji dyrektorów i urzędników wyższego szczebla instytucji finansowych w sektorze bankowym (CBRC [2013] nr 3).

- (203) Nie przedstawiono jednak żadnych konkretnych przykładów dotyczących przedsiębiorstw objętych próbą. Trzy współpracujące banki będące własnością państwa z przyczyn regulacyjnych i umownych odmówiły przedstawienia informacji dotyczących przedsiębiorstw objętych próbą, w tym ich szczegółowych ocen ryzyka kredytowego, mimo że Komisja przekazała im pisemne zgody otrzymane od przedsiębiorstw objętych próbą, w których zrzekły się one swoich praw w zakresie poufności.
- (204) Wobec braku konkretnych dowodów na przeprowadzenie ocen zdolności kredytowej Komisja przeanalizowała zatem ogólne środowisko prawne określone powyżej w motywach 188–201 w połączeniu z zachowaniem trzech współpracujących banków będących własnością państwa w odniesieniu do kredytów udzielonych przedsiębiorstwom objętym próbą. Zachowanie to było sprzeczne z ich oficjalnym stanowiskiem przedstawionym podczas wizyty weryfikacyjnej, ponieważ w praktyce nie zachowywały się one w sposób uwzględniający dokładną ocenę ryzyka opartą na zasadach rynkowych.
- (205) Wizyta weryfikacyjna wykazała, że – z wyjątkiem niektórych kredytów w walucie obcej – czterem grupom producentów eksportujących objętych próbą udzielono kredytów o oprocentowaniu bliskim referencyjnym stopom procentowym Ludowego Banku Chin („LBCh”), niezależnie od sytuacji finansowej i ryzyka kredytowego tych przedsiębiorstw. W związku z tym kredyty zostały udzielone poniżej rynkowych stóp procentowych w porównaniu do stóp odpowiadających profilowi ryzyka tych czterech producentów eksportujących objętych próbą. Przedsiębiorstwa objęte próbą otrzymały ponadto kredyty odnawialne, które umożliwiają im natychmiastowe zastąpienie kapitału wykorzystanego na spłatę kredytów w terminie zapadalności świeżym kapitałem uzyskanym z nowych kredytów. W przypadku dwóch grup przedsiębiorstw objętych próbą zrestrukturyzowano harmonogramy płatności lub umorzono dług z powodu trudności finansowych.
- (206) Komisja ustaliła również, że trzy współpracujące banki będące własnością państwa nie zawsze wskazywały w krajowym centralnym rejestrze kredytów, które powinny być zostać zgłoszone jako kredyty „inne niż zwykłe”. Obowiązek zgłaszania kredytów „innych niż zwykłe” istnieje w szczególności wtedy, gdy kredyty zostały poddane restrukturyzacji, gdy dłużnik nie wykonał zobowiązań lub gdy udzielono kredytów odnawialnych. Tego typu przypadki wykryto w odniesieniu do wszystkich czterech grup producentów eksportujących objętych próbą. Zgodnie z dokumentem CBRC pt. „Wytyczne w sprawie klasyfikacji kredytów w oparciu o ryzyko” wszystkie te przypadki wymagały uwzględnienia w centralnym rejestrze kredytów. Niezgłoszenie tych informacji przez instytucje finansowe prowadzi do zniekształcenia obrazu sytuacji kredytowej przedsiębiorstwa w centralnym rejestrze kredytów, ponieważ rejestr nie odzwierciedla rzeczywistej zdolności kredytowej przedsiębiorstwa. W rezultacie, nawet jeżeli instytucja finansowa miałaby zastosować ocenę ryzyka opartą na zasadach rynkowych, musiałaby tego dokonać na podstawie niedokładnych informacji.
- (207) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że rząd ChRL sprawował znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem trzech współpracujących banków będących własnością państwa w odniesieniu do ich polityk w zakresie udzielania kredytów oraz oceny ryzyka dotyczących przemysłu oponiarskiego.

c) Wnioski dotyczące współpracujących instytucji finansowych

- (208) Komisja ustaliła, że trzy współpracujące instytucje finansowe będące własnością państwa wdrażają określone powyżej ramy prawne w odniesieniu do sektora oponiarskiego, działając tym samym w charakterze organów publicznych w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego interpretowanego w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) tego rozporządzenia oraz zgodnie z odpowiednim orzecznictwem WTO.

3.4.1.2. Niewspółpracujące banki będące własnością państwa

- (209) Jak określono w sekcji 3.2 powyżej, żaden z pozostałych banków będących własnością państwa, które udzieliły kredytów na rzecz przedsiębiorstw objętych próbą, nie przedstawił odpowiedzi na specjalny kwestionariusz. W związku z tym zgodnie z wnioskami przedstawionymi w motywach 127–136 powyżej Komisja zdecydowała się wykorzystać dostępny stan faktyczny w celu określenia, czy wspomniane banki będące własnością państwa można zaliczyć do organów publicznych.
- (210) W trakcie dochodzenia antysubsydyjnego dotyczącego przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej ⁽⁴¹⁾, Komisja ustaliła, że następujące banki, które udzieliły kredytów czterem grupom producentów eksportujących objętych próbą w przedmiotowym dochodzeniu, było w części lub całości własnością samego państwa lub osób prawnych będących w posiadaniu państwa: Chiński Bank Rozwoju, Chiński Bank Budownictwa, Chiński Bank Przemysłowo-Handlowy, Bank of Communications, China Everbright Bank, Bank Pocztoowo-Oszczędnościowy, Chiński Bank Kupiecki, Bank Rozwoju Shanghai Pudong, Chiński Bank Przemysłowy, Bank Komercyjny Shenyang Rural, Bank Szanghaju, Bank Ningbo, China CITIC Bank, China Guangfa Bank, China Bohai Bank, Huaxia Bank.

⁽⁴¹⁾ Zob. sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, przywołana w przypisie 39 powyżej, motyw 132.

- (211) Korzystając z ogólnodostępnych informacji, takich jak strona internetowa banku, roczne sprawozdania, informacje dostępne w katalogach banku lub w internecie, Komisja ustaliła też, że następujące banki, które udzieliły kredytów czterem objętym próbą grupom producentów eksportujących, były w części lub całości własnością samego państwa lub osób prawnych będących w posiadaniu państwa:

Nazwa banku	Informacje na temat struktury własności
Hankou Bank	co najmniej 34,86 % udziałów w posiadaniu podmiotów będących własnością państwa
Hubei Bank	co najmniej 42,55 % udziałów w posiadaniu władz lokalnych i przedsiębiorstw państwowych
Huishang Bank	głównie własność państwa; udziały rozdzielone wśród wielu przedsiębiorstw państwowych i podmiotów związanych z władzami lokalnymi
Dongying Bank	Miejskie Biuro ds. Finansów w Dongying posiada 20,88 % udziałów; Dongying State-owned Assets Operation Co., Ltd. posiada 11,14 % udziałów
Bank of Tianjin	co najmniej 40,2 % udziałów w posiadaniu władz lokalnych i przedsiębiorstw państwowych
Bank of Kunlun	własność China National Petroleum Corporation (przedsiębiorstwa państwowego)
Shanghai Rural Commercial Bank	udziały przedsiębiorstw państwowych stanowią 35,52 % kapitału zakładowego
China Industrial International Trust Limited	spółka zależna Banku Przemysłowego, co do którego w toku dochodzenia antysubsydyjnego dotyczącego płaskich wyrobów ze stali ⁽⁴²⁾ walcowanych na gorąco stwierdzono, że jest on własnością państwa
Daye Trust Co., Ltd.	spółka zależna China Orient Asset Mgt Co. Ltd (przedsiębiorstwa zarządzającego aktywami będącymi własnością państwa)
Sinotruk Finance Co., Ltd.	własność Sinotruk (przedsiębiorstwa państwowego)

- (212) Komisja stwierdziła ponadto – ze względu na brak konkretnych informacji od instytucji finansowych wskazujących inaczej – że ustalenie własności i kontroli rządu ChRL opierało się na formalnych przesłankach z tych samych powodów, co powody opisane powyżej w sekcji 3.4.1.1. W szczególności na podstawie najlepszego dostępnych faktów przyjmuje się, że menedżerowie i osoby nadzorujące w niewspółpracujących bankach będących własnością państwa są powoływani przez rząd ChRL i odpowiadają przed nim w ten sam sposób, jak w przypadku trzech współpracujących banków będących własnością państwa.
- (213) Jeżeli chodzi o sprawowanie znacznej kontroli, Komisja uznała, że ustalenia dotyczące trzech współpracujących instytucji finansowych, które udzieliły znacznej części kredytów przyznanych czterem grupom przedsiębiorstw objętym próbą w okresie objętym dochodzeniem (wynoszącej od 30 % do 50 %, w zależności od przedsiębiorstwa), można uznać za reprezentatywne również w odniesieniu do innych niewspółpracujących instytucji finansowych będących własnością państwa. Ramy normatywne przeanalizowane w sekcji 3.4.1.1 lit. b) powyżej mają do nich zastosowanie w identyczny sposób. Z powodu braku jakichkolwiek odmiennych wskazań na podstawie najlepszego dostępnego stanu faktycznego można przyjąć, że brakuje konkretnych dowodów na to, że przeprowadzano oceny zdolności kredytowej, podobnie jak to miało miejsce w przypadku trzech współpracujących banków będących własnością państwa, tak więc analiza dotycząca konkretnego stosowania ram normatywnych określonych w sekcji 3.4.1.1 lit. b) powyżej ma zastosowanie do innych niewspółpracujących instytucji finansowych w identyczny sposób.
- (214) Komisja zauważyła ponadto, że większość umów kredytowych, które Komisja uzyskała od przedsiębiorstw objętych próbą, sporządzono na podobnych warunkach oraz że uzgodnione oprocentowanie kredytów było podobne do oprocentowania kredytów udzielanych przez trzy współpracujące banki będące własnością państwa i częściowo się z nim pokrywało.
- (215) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że ze względu na podobieństwa dotyczące warunków kredytowych i oprocentowania kredytów oraz reprezentatywność trzech zweryfikowanych instytucji finansowych ustalenia dotyczące tych trzech współpracujących banków będących własnością państwa stanowiły dostępny stan faktyczny zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego, który można wykorzystać do oceny pozostałych banków będących własnością państwa.

⁽⁴²⁾ Zob. sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, przywołana w przypisie 39 powyżej, motyw 132.

- (216) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że pozostałe banki będące własnością państwa, które udzielały kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą, były organami publicznymi w rozumieniu art. 3 i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

3.4.1.3. Wnioski dotyczące instytucji finansowych będących własnością państwa

- (217) W związku z powyższymi ustaleniami Komisja stwierdziła, że wszystkie chińskie instytucje finansowe będące własnością państwa, które udzieliły kredytów czterem grupom współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, były organami publicznymi w rozumieniu art. 3 i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (218) Co więcej, nawet gdyby instytucje finansowe będące własnością państwa nie zostały uznane za organy publiczne, Komisja stwierdziła, że również w tym przypadku – z tych samych powodów, co powody określone w motywach 220–223 poniżej – uznano by, że rząd ChRL powierzył i wyznaczył tym instytucjom wykonywanie funkcji, które zazwyczaj należą do zadań rządu, w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym w każdym przypadku odpowiedzialność za działania tych instytucji należałoby przypisać rządowi ChRL.

3.4.2. Powierzenie i wyznaczenie zadań prywatnym instytucjom finansowym

- (219) Następnie Komisja zwróciła się do pozostałych instytucji finansowych. Na podstawie ustaleń dokonanych w trakcie dochodzenia dotyczącego wyrobów płaskich walcowanych na gorąco ⁽⁴³⁾, w tym także dostępnych publicznie informacji, poniższych pięć instytucji finansowych uznano za prywatne: JPMorgan Chase Bank (Chiny), HSBC, Ping An Bank, Bank of Qingdao, Bank Pekinu. Komisja sprawdziła, czy rząd Chin powierzył lub wyznaczył tym instytucjom finansowym zadanie polegające na udzieleniu subsydiów na rzecz sektora oponiarskiego w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.
- (220) Według Organu Apelacyjnego termin „powierzenie” występuje, gdy rząd nakłada odpowiedzialność na organ prywatny, a „wyznaczenie” odnosi się do sytuacji, w których rząd sprawuje władzę nad organem prywatnym ⁽⁴⁴⁾. W obu przypadkach władza publiczna wykorzystuje podmiot prywatny jako pełnomocnika przekazującego wkład finansowy i w większości przypadków można spodziewać się, że powierzenie lub wyznaczanie odnoszące się do podmiotu prywatnego wiąże się z pewną formą groźby lub nakłaniania ⁽⁴⁵⁾. Jednocześnie postanowienia ppkt (iv) nie zezwalają członkom na wprowadzanie środków wyrównawczych względem produktów „w przypadku gdy władza publiczna wykonuje jedynie swoje funkcje regulacyjne” ⁽⁴⁶⁾ lub gdy interwencje rządowe „niekoniecznie mogą przynieść konkretny wynik z prostego powodu związanego z okolicznościami faktycznymi i dokonywaniem wolnego wyboru przez podmioty na danym rynku” ⁽⁴⁷⁾. Powierzenie i wyznaczanie wiążą się raczej z „bardziej aktywną rolą władzy publicznej niż tylko samo zachęcanie” ⁽⁴⁸⁾.
- (221) Komisja odnotowała, że ramy normatywne dotyczące przemysłu oponiarskiego, o których mowa w motywach 188–201 powyżej, mają zastosowanie do wszystkich instytucji finansowych w ChRL, w tym do instytucji finansowych będących własnością prywatną. Na przykład ustawa bankowa i poszczególne zarządzenia CBRC odnoszą się do wszystkich banków finansowanych ze środków chińskich i z kapitałem zagranicznym zarządzanych przez CBRC.
- (222) Podczas wizyt weryfikacyjnych w przedsiębiorstwach objętych próbą wykryto ponadto, że większość umów kredytowych, które Komisja uzyskała od przedsiębiorstw objętych próbą, sporządzono na podobnych warunkach oraz że uzgodnione oprocentowanie kredytów było podobne do oprocentowania kredytów udzielanych przez publiczne instytucje finansowe i częściowo się z nim pokrywało.
- (223) Wobec braku rozbieżności między informacjami otrzymanymi od prywatnych instytucji finansowych Komisja stwierdziła, że – w odniesieniu do sektora opon – państwo powierzyło lub wyznaczyło w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego wszystkim instytucjom finansowym prowadzącym działalność w Chinach pod nadzorem CBRC (w tym prywatnym instytucjom finansowym) zadanie polegające na realizowaniu polityki rządu i udzielaniu kredytów podmiotom działającym w sektorze opon po stawkach preferencyjnych.
- (224) Zgodnie z tymi ustaleniami Komisja stwierdziła w odniesieniu do Grupy Hankook, że omawiane ramy normatywne nie mają zastosowania do niektórych instytucji finansowych będących własnością zagraniczną, które udzieliły kredytów Grupie Hankook. Instytucje te nie były pod nadzorem CBRC, ponieważ znajdowały się poza terytorium ChRL i udzielały kredytów zagranicznych w walucie obcej. Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że państwo nie powierzyło ani nie wyznaczyło tym instytucjom finansowym zadania w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego.

⁽⁴³⁾ Zob. sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, przywołana w przypisie 39 powyżej, motyw 141.

⁽⁴⁴⁾ WT/DS/296 (DS296 Stany Zjednoczone – Dochodzenie w sprawie ceł wyrównawczych dotyczących pochodzących z Korei układów pamięci dynamicznej (DRAM)), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 21 lutego 2005 r., pkt 116.

⁽⁴⁵⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, DS 296, pkt 116.

⁽⁴⁶⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, DS 296, pkt 115.

⁽⁴⁷⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, DS 296, pkt 114, zgodnie ze sprawozdaniem panelu, DS 194, pkt 8.31 w tej kwestii.

⁽⁴⁸⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, DS 296, pkt 115.

- (225) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego zarówno rząd ChRL, jak i Grupa Hankook stwierdziły, że w przypadku prywatnych instytucji finansowych, w tym JPMorgan Chase Bank (Chiny), nie można uznać, że rząd ChRL powierzył i wyznaczył tym instytucjom wykonywanie funkcji w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego polegającej na udzielaniu kredytów preferencyjnych. Rząd ChRL i Grupa Hankook zgłosiły uwagę, że dwa rozporządzenia regulujące CBRC wymienione w motywach 188 i 199 są podobne/analogiczne/takie same do rozporządzeń regulujących wszystkie bankowe organy regulacyjne i odzwierciedlają podstawowe zasady skutecznego nadzoru bankowego zalecane przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego. Co więcej, Grupa Hankook stwierdziła, że Komisja powinna była analizować okoliczności faktyczne w poszczególnych przypadkach w odniesieniu do każdej instytucji finansowej, zamiast odwoływać się do ram normatywnych jako całości.
- (226) Komisja odrzuciła te twierdzenia, ponieważ funkcje nadzoru i zatwierdzania pełnione przez CBRC wykraczają poza podstawowe zasady nadzoru bankowego zalecane przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego. W ramach normatywnych Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego przewidziano bowiem, że podstawowa odpowiedzialność za monitorowanie adekwatności poziomu kapitału w stosunku do ryzyka spoczywa na kierownictwie banku. Rolą organów nadzoru jest dokonanie przeglądu i oceny wewnętrznych procesów, mechanizmów kontroli i zarządzania ryzykiem wdrożonych przez banki. W Podstawowych zasadach skutecznego nadzoru bankowego Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego stwierdza się wyraźnie, że nacisk w przeglądzie przeprowadzanym przez organy nadzoru bankowego powinien być położony na jakość zarządzania ryzykiem i mechanizmów kontroli w banku i nie może prowadzić do sytuacji, w której organy nadzoru działają w charakterze kierownictwa banku.
- (227) Niemniej zgodnie z wyjaśnieniem przedstawionym w motywie 199 powyżej zatwierdzenie przez CBRC jest wymagane nie tylko w przypadku rekrutacji kadry kierowniczej wyższego szczebla w głównej siedzibie banku, ale w odniesieniu do rekrutacji na wszystkie szczeble kadry kierowniczej, w tym nawet kierowników oddziałów, i dotyczy nawet kierowników powołanych w oddziałach zagranicznych oraz kierowników pełniących funkcje pomocnicze (np. kierowników IT); zezwolenia administracyjne są wymagane nawet w odniesieniu do niewielkich zmian, takich jak sprzedaż ponad 5 % udziałów lub zmiana siedziby. Tymczasem Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego przewiduje jedynie uprawnienie organu regulacyjnego do dokonania przeglądu, odrzucenia i wprowadzenia warunków ostrożnościowych w odniesieniu do wniosków o przeniesienie znaczących udziałów lub udziałów kontrolujących. Zdaniem Komisji omawiane działania mieszczą się raczej w obszarze odpowiedzialności kierownictwa banku i nie wymagają uzyskania zezwolenia od organu nadzorczego stosującego podstawowe zasady skutecznego nadzoru bankowego Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego.
- (228) Dodatkowo ramy normatywne mające zastosowanie do wszystkich banków w Chinach są znacznie szersze niż dwa rozporządzenia regulujące CBRC, jak pokazano w motywie 188 powyżej; prawnie wiążący charakter ma cały zestaw dokumentów regulacyjnych, jak wyjaśniono w motywie 200 powyżej, a zatem ramy te przewidują więcej niż tylko samo zachęcanie. Co więcej, wizyty weryfikacyjne w przedsiębiorstwach objętych próbą nie ujawniły żadnych istotnych różnic pomiędzy warunkami kredytowymi lub oprocentowaniem kredytów udzielanych przez prywatne instytucje finansowe a warunkami i oprocentowaniem kredytów udzielanych przez instytucje finansowe będące własnością państwa.
- (229) Wreszcie Komisja zauważyła, że pomimo jej wyraźnej prośby JPMorgan Chase Bank (Chiny) postanowił nie podjąć współpracy w ramach niniejszego dochodzenia. W rezultacie Komisja nie była w stanie objąć dochodzeniem okoliczności faktycznych w każdym indywidualnym przypadku w odniesieniu do JPMorgan Chase Bank (Chiny).
- (230) Po ostatecznym ujawnieniu Grupa Hankook powtórzyła swoje uwagi dotyczące powierzenia i wyznaczenia zadań JPMorgan Chase Bank (Chiny), wskazując w szczególności na fakt, że gdyby Grupa Hankook wiedziała, że bank miał współpracować w ramach dochodzenia, mogłaby wystąpić o to do banku. W odpowiedzi Komisja zauważyła, że w kwestionariuszu wysłanym producentom eksportującym zwrócono się do przedsiębiorstwa o udzielenie upoważnienia bankowego w celu umożliwienia Komisji przeglądu informacji, jakie miały być udzielone przez instytucje finansowe. Informacje wymienione między rządem ChRL a Komisją w sprawie współpracy instytucji finansowych były udostępnione w otwartych aktach, a fakt niepodjęcia współpracy przez JPMorgan Chase Bank (Chiny) został ujawniony przedsiębiorstwu w dokumencie informacyjnym. Komisja uznała zatem, że argument ten jest nieuzasadniony.

3.4.3. Szczególny charakter

- (231) Jak wykazano w motywach 188–201, w kilku dokumentach prawnych, które dotyczą w szczególności przedsiębiorstw w sektorze oponiarskim, wyznaczono instytucje finansowe do udzielania kredytów preferencyjnych dla przemysłu oponiarskiego. Na podstawie tych dokumentów stwierdzono, że instytucje finansowe udzielają kredytów preferencyjnych jedynie ograniczonej liczbie sektorów/przedsiębiorstw, które realizują odpowiednie strategie rządu ChRL.
- (232) Komisja stwierdziła zatem, że subsydia w formie kredytów preferencyjnych nie są powszechnie dostępne, lecz są szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła ponadto żadnych dowodów wskazujących, że kredyty preferencyjne są udzielane w oparciu o obiektywne kryteria lub warunki określone w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

3.4.4. Korzyść i obliczanie wysokości subsydiów

- (233) Następnie Komisja obliczyła kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych. Na potrzeby tych obliczeń Komisja oceniła korzyść przyznaną odbiorcom w trakcie okresu objętego dochodzeniem. Zgodnie z art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się różnicę między kwotą odsetek, jaką przedsiębiorstwo płaci od kredytu udzielonego przez władze publiczne, a kwotą, jaką firma zapłaciłaby za porównywalny kredyt komercyjny, jaki mogłaby faktycznie uzyskać na rynku.
- (234) W tym względzie Komisja zauważyła szereg szczególnych cech na chińskim rynku opon. Jak wyjaśniono w sekcjach 3.4.1–3.4.3 powyżej, kredyty udzielane przez chińskie instytucje finansowe odzwierciedlają istotną interwencję rządu i nie odzwierciedlają oprocentowania, jakie można zwykle uzyskać na funkcjonującym rynku.
- (235) Grupy przedsiębiorstw objęte próbą różnią się pod względem ogólnej sytuacji finansowej. Każda z nich korzystała w okresie objętym dochodzeniem z różnych rodzajów kredytów różniących się pod względem terminu zapadalności, zabezpieczenia, gwarancji i innych dołączonych warunków. Z tych dwóch powodów każdemu przedsiębiorstwu przysługiwało inne średnie oprocentowanie ustalane w oparciu o zbiór otrzymanych kredytów.
- (236) Komisja oceniła indywidualnie sytuację finansową każdej objętej próbą grupy producentów eksportujących w celu odzwierciedlenia tej specyfiki. W tej kwestii Komisja przyjęła metodę obliczeń stosowaną w odniesieniu do kredytów preferencyjnych, wypracowaną w trakcie dochodzenia antysubsydyjnego dotyczącego wyrobów płaskich ze stali walcowanych na gorąco, pochodzących z ChRL⁽⁴⁹⁾, jak wyjaśniono w motywach poniżej. W rezultacie Komisja obliczyła, indywidualnie dla każdego przypadku, korzyść wynikającą z praktyk przyznawania kredytów preferencyjnych dla objętej próbą grupy producentów eksportujących i przyporządkowała taką korzyść produktowi objętemu postępowaniem.

3.4.4.1. Ratingi kredytowe

- (237) Już w trakcie dochodzenia antysubsydyjnego dotyczącego wyrobów płaskich ze stali walcowanych na gorąco, pochodzących z ChRL, Komisja ustaliła na podstawie badania opublikowanego przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy⁽⁵⁰⁾, wskazującego na rozbieżności pomiędzy międzynarodowymi a chińskimi ratingami kredytowymi, oraz na podstawie ustaleń wynikających z dochodzenia dotyczącego przedsiębiorstw objętych próbą, że krajowe ratingi kredytowe przyznane chińskim przedsiębiorstwom są niewiarygodne. Jak podaje MFW, ponad 90 % chińskich obligacji lokalne agencje ratingowe przyznały rating od AA do AAA. Nie jest to porównywalne z innymi rynkami, takimi jak rynek unijny lub amerykański. Na rynku amerykańskim na przykład takimi doskonałymi ratingami może się pochwalić mniej niż 2 % przedsiębiorstw. Oceny chińskich agencji ratingowych są zatem mocno przesunięte w kierunku najwyższych wyników na skali ratingowej. Agencje te stosują bardzo szerokie skale ratingowe i uwzględniają zazwyczaj obligacje o znacznie różnym ryzyku kredytowym w jednej szerokiej kategorii ratingowej⁽⁵¹⁾.
- (238) Co więcej, gdy zagraniczne agencje ratingowe, takie jak Standard & Poor's i Moody's, dokonują oceny chińskich obligacji emitowanych za granicą⁽⁵²⁾, stosują zazwyczaj podwyższenie ratingu w stosunku do bazowego ratingu kredytowego emitenta w oparciu o szacunkowe strategiczne znaczenie przedsiębiorstwa dla chińskiego rządu oraz istotność wszelkich dorozumianych gwarancji. Przykładowo agencja Fitch jednoznacznie wskazuje, w stosownych przypadkach, że takie gwarancje są jednym z kluczowych czynników, które wpływają na ratingi kredytowe przyznawane przez nią chińskim przedsiębiorstwom⁽⁵³⁾.
- (239) Podczas dochodzenia Komisja pozyskała dalsze informacje potrzebne do uzupełnienia niniejszej analizy. Po pierwsze, Komisja ustaliła, że państwo może wywierać pewien wpływ na rynek ratingów kredytowych. Jak wynika z dwóch badań opublikowanych w 2016 r., na rynku chińskim działało około 12 agencji ratingowych, z których większość jest własnością państwa. Ogółem 60 % wszystkich obligacji korporacyjnych ocenionych w Chinach oceniały agencje ratingowe będące własnością państwa⁽⁵⁴⁾.

⁽⁴⁹⁾ Zob. sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, przypis 39 powyżej, motyw 152–244.

⁽⁵⁰⁾ Dokument roboczy MFW „Resolving China's Corporate Debt Problem”, Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, październik 2016 r., WP/16/203.

⁽⁵¹⁾ Livingston, M. Poon, W.P.H. i Zhou, L. (2017 r.). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry*, [w:] *Journal of Banking & Finance*, s. 24.

⁽⁵²⁾ Price, A.H., Brightbill T.C., DeFrancesco R.E., Claeys, S.J., Teslik, A. i Neelakantan, U. (2017 r.). *China's broken promises: why it is not a market-economy*, Wiley Rein LLP, s. 68.

⁽⁵³⁾ Aby zapoznać się z konkretnym przykładem, zob. Reuters. (2016 r.). *Fitch Rates Shougang's USD Senior Notes Final 'A-'* <https://www.reuters.com/article/idUSFit982112> (dostęp dnia 21 października 2017 r.).

⁽⁵⁴⁾ Lin, L.W. i Milhaupt, C.J. (2016 r.). *Bonded to the State: A Network Perspective on China's Corporate Debt Market*. Columbia Law and Economics Working Paper, nr 543, s. 20; Livingston, M. Poon, W.P.H. i Zhou, L. (2017 r.). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry*, [w:] *Journal of Banking & Finance*, s. 9.

- (240) Rząd ChRL potwierdził, że w okresie objętym dochodzeniem na chińskim rynku obligacji działało 12 agencji ratingowych, wśród których znajdowało się 10 krajowych agencji ratingowych, w tym Global Credit Rating Co. Ltd, Shanghai Brilliance Credit Rating & Investors Service Co. Ltd, Golden Credit Rating International Co. Ltd, China Chengxin Securities Rating Co. Ltd, Pengyuan Credit Rating Co. Ltd, Shanghai Fareast Credit Rating Co., Ltd, China Bond Rating Co. Ltd, China Securities Index Co. Ltd, Shanghai Credit Information Services Co. Ltd. Ponadto działały 2 agencje ratingowe joint venture z kapitałem mieszanym, chińsko-zagranicznym, tj. China Lianhe Credit Rating Co. Ltd i China Chengxin International Credit Rating Co., Ltd.
- (241) Po drugie, dostęp do chińskiego rynku ratingów kredytowych jest ograniczony. Jest to zasadniczo rynek zamknięty, ponieważ rozpoczęcie działalności przez agencje ratingowe wymaga wcześniejszego zatwierdzenia przez Chińską Komisję Papierów Wartościowych („CSRC”) lub LBCh⁽⁵⁵⁾. W okresie objętym dochodzeniem zagraniczne agencje ratingowe jako takie nie mogły prowadzić działalności na rynku chińskim, ponieważ rynek ratingów kredytowych był objęty przez rząd ChRL „ograniczoną” kategorią w ramach katalogu kierowania galeziami inwestycji zagranicznych, a zagraniczne agencje ratingowe miały zakaz wydawania ratingów dla obligacji krajowych. W połowie 2017 r. LBCh ogłosił, że zagraniczne agencje ratingowe będą mogły pod pewnymi warunkami wydawać ratingi na części krajowego rynku obligacji, niemniej w okresie objętym dochodzeniem nie miało to jeszcze zastosowania⁽⁵⁶⁾. W międzyczasie agencje zagraniczne i niektóre lokalne agencje ratingowe tworzyły jednak spółki joint venture, które zapewniają ratingi kredytowe dla obligacji krajowych. Niemniej ratingi te opierają się na chińskich skalach ratingowych i tym samym nie są dokładnie porównywalne z ratingami międzynarodowymi, jak wyjaśniono powyżej.
- (242) Z uwagi na sytuację opisaną w motywach 237–241 powyżej Komisja stwierdziła, że chińskie ratingi kredytowe nie umożliwiają wiarygodnego oszacowania ryzyka kredytowego aktywów bazowych. W związku z powyższym, mimo że chińska agencja ratingowa przyznała niektórym przedsiębiorstwom objętym próbą dobry rating kredytowy, Komisja uznała ten rating za niewiarygodny.

3.4.4.2. Kredyty odnawialne

- (243) Jak wynika z ustaleń opisanych w sekcji 3.4.4 dochodzenia antysubsydyjnego dotyczącego wyrobów płaskich ze stali walcowanych na gorąco, pochodzących z ChRL⁽⁵⁷⁾, kredyty odnawialne to kredyty, które umożliwiają przedsiębiorstwom zastąpienie kapitału wykorzystanego na spłatę kredytów w terminie zapadalności świeżym kapitałem uzyskanym z nowych kredytów. Kredyty odnawialne są zazwyczaj oznaką krótkoterminowych problemów kredytobiorcy z płynnością i dla udzielających je banków oznaczają większą ekspozycję na ryzyko. Istnienie kredytów odnawialnych w przypadku danego przedsiębiorstwa zostało zatem uznane za wskazówkę, że przedsiębiorstwo to znajduje się w gorszej sytuacji finansowej niż na pierwszy rzut oka sugerowałyby sprawozdania finansowe oraz że istnieje dodatkowe ryzyko związane z problemami z płynnością krótkoterminową.

3.4.4.3. Grupa Hankook

- (244) Do celów niniejszego dochodzenia przyjmuje się, że Grupa Hankook w Chinach obejmuje dwóch producentów eksportujących, dwóch producentów dostarczających komponenty producentowi eksportującemu i jedno przedsiębiorstwo handlowe. Siedziba główna Grupy znajduje się poza terytorium Chin, tj. w Korei; na terytorium Chin nie jest zlokalizowana żadna spółka dominująca sprawująca kontrolę nad wszystkimi spółkami działającymi w ChRL.
- (245) W okresie objętym dochodzeniem producenci eksportujący zabezpieczyli niezbędne środki głównie od międzynarodowych banków zlokalizowanych poza terytorium Chin, od koreańskiej spółki dominującej oraz w ramach umowy o łączeniu środków pieniężnych zawartej między przedsiębiorstwami. Niemniej zabezpieczyli także niektóre kredyty krótkoterminowe, sprzedając chińskim bankom swoje należności wywozowe.
- (246) Omawiani dwaj producenci eksportujący wchodzący w skład Grupy Hankook są w bardzo różnej sytuacji finansowej. Jeden z nich prowadzi dojrzałą działalność, która w latach 2014–2016 generowała stałe zyski, drugi rozpoczął zaś działalność w późniejszym okresie i od tamtej pory skumulował znaczne straty, mimo że w 2017 r. po raz pierwszy wypracował zyski. Wskaźnik ogólnego zadłużenia jest dość niski w pierwszym przypadku i bardzo wysoki w drugim. W okresie badanym długoterminowa połączona rentowność przedsiębiorstw była dodatnia, choć niestabilna, co wskazuje, że nawet niewielkie zmiany w wewnętrznym lub zewnętrznym otoczeniu biznesowym mogły narazić grupę na straty. Ocena ta została potwierdzona w trakcie wizyty weryfikacyjnej.

⁽⁵⁵⁾ Zob. „Wstępne środki w zakresie zarządzania działalnością ratingową dotyczącą rynku papierów wartościowych ogłoszone przez Chińską Komisję Papierów Wartościowych”, zarządzenie Chińskiej Komisji Papierów Wartościowych [2007] nr 50, 24 sierpnia 2007 r.; oraz obwieszczenie Ludowego Banku Chin w sprawie kwalifikacji przedsiębiorstwa China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd. i innych instytucji zajmujących się działalnością ratingową dotyczącą obligacji korporacyjnych, Yinfa [1997] nr 547, 16 grudnia 1997 r.

⁽⁵⁶⁾ Zob. „Ogłoszenie LBCh w sprawie kwestii dotyczących działalności ratingowej prowadzonej przez agencje ratingowe na międzybankowym rynku obligacji”, data wejścia w życie: 1 lipca 2017 r.

⁽⁵⁷⁾ Zob. sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, przypis 39 powyżej, sekcja 3.4.4, motywy 152–242.

- (247) Komisja odnotowała, że chińskie instytucje finansowe będące własnością państwa przyznały Jiangsu Hankook Tire Co. Ltd („JHT”) ratingi w zakresie od BBB+ do AA+, podczas gdy te same instytucje finansowe będące własnością państwa przyznały Chongqing Hankook Tire Co. Ltd („CHT”) ratingi w zakresie od BBB- do A+. W świetle wspomnianych w motywach 237–242 powyżej ogólnych nieprawidłowości związanych z chińskimi ratingami kredytowymi Komisja stwierdziła, że rating ten jest niewiarygodny.
- (248) Z uwagi na sytuację producenta przynoszącego straty mogą pojawić się wątpliwości co do zdolności przedsiębiorstw do spłaty zadłużenia. Zdecydowaną większość kredytów udzielonych przedsiębiorstwu stanowiły jednak kredyty udzielone między przedsiębiorstwami, tj. przez koreańską spółkę dominującą. Przedsiębiorstwo posiadało jedynie ograniczoną liczbę kredytów krótkoterminowych udzielonych przez chińskie banki.
- (249) Komisja stwierdziła, że te krótkoterminowe kredyty udzielone przez chińskie instytucje finansowe były w rzeczywistości kredytami odnawialnymi. Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego Grupa Hankook stwierdziła, że kredyty te stanowiły kolejne wypłaty kapitału w kontekście szerszej umowy ramowej. Po przeprowadzeniu dalszej analizy Komisja zaakceptowała twierdzenia Hankook dotyczące charakteru tych kredytów i dostosowała odpowiednio swoje obliczenia, stosując stopę oprocentowania obowiązującą w momencie wypłaty środków.
- (250) Jak wspomniano w sekcji 3.4.1 powyżej, chińskie instytucje finansowe udzielające kredytu nie przekazały żadnej oceny zdolności kredytowej. W celu ustalenia korzyści Komisja musiała ocenić, czy kredyty przyznane Grupie Hankook miały oprocentowanie na poziomie rynkowym.
- (251) Komisja uznała, że ogólna sytuacja finansowa grupy odpowiada ratingowi BB, będącemu najwyższym ratingiem, który nie kwalifikuje się już jako „rating na poziomie inwestycyjnym”. „Rating na poziomie inwestycyjnym” oznacza, że według oceny agencji ratingowej istnieje wystarczające prawdopodobieństwo spłaty obligacji wyemitowanych przez przedsiębiorstwo, by banki mogły w nie inwestować.
- (252) Następnie w celu ustalenia kursu rynkowego do standardowego oprocentowania kredytów LBCh zastosowano premię przewidywaną w przypadku obligacji emitowanych przez przedsiębiorstwa z takim ratingiem.
- (253) Wysokość tej marży ustalono poprzez obliczenie względnego spreadu między indeksami amerykańskich obligacji korporacyjnych ocenionych na AA a indeksami amerykańskich obligacji korporacyjnych ocenionych na BB, opierając się na danych agencji Bloomberg dotyczących sektorów przemysłowych. Obliczony w ten sposób względny spread dodano następnie do referencyjnych stóp procentowych opublikowanych przez LBCh w dniu udzielenia kredytu ⁽⁵⁸⁾ i na taki sam okres, jak kredyt, o którym mowa. Działania te przeprowadzono indywidualnie dla każdego kredytu udzielonego przedsiębiorstwu.
- (254) W odniesieniu do kredytów denominowanych w obcej walucie w ChRL ma zastosowanie taka sama sytuacja dotycząca zakłóceń rynku i braku ważnych ratingów kredytowych, gdyż kredyty te są również przyznawane przez te same chińskie instytucje finansowe. W związku z tym, podobnie jak w poprzednich postępowaniach, w celu określenia odpowiedniego poziomu referencyjnego wykorzystano obligacje korporacyjne o odpowiednim nominale ocenione na BB i wyemitowane w okresie objętym dochodzeniem.
- (255) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego i po ostatecznym ujawnieniu zarówno rząd ChRL oraz trzy z czterech przedsiębiorstw objętych próbą zakwestionowały metodę Komisji wykorzystującą względny spread między indeksami amerykańskich obligacji korporacyjnych ocenionych na AA a indeksami amerykańskich obligacji korporacyjnych ocenionych na BB do obliczenia korzyści wynikających z kredytów preferencyjnych. Zarówno rząd ChRL jak i wszystkie trzy przedsiębiorstwa twierdziły, że Komisja powinna była użyć spreadu bezwzględnego zamiast spreadu względnego między indeksami amerykańskich obligacji korporacyjnych ocenionych na AA a indeksami amerykańskich obligacji korporacyjnych ocenionych na BB. Podano następujące powody:
- Poziom spreadu względnego zmienia się wraz z poziomem podstawowych stóp procentowych w USA: im niższy poziom stóp procentowych, tym wyższa będzie marża.
 - Wysokość wynikającego stąd poziomu referencyjnego zmienia się odpowiednio do poziomu stopy referencyjnej LBCh, do której został zastosowany. Im wyższa stopa referencyjna LBCh, tym wyższy będzie uzyskany poziom referencyjny.
 - Według danych historycznych przekazanych przez Grupę Giti bezwzględny spread utrzymuje się na mniej więcej stabilnym poziomie w dłuższej perspektywie czasowej, natomiast względny spread charakteryzuje się znacznymi zmianami.
 - Fakt, że Komisja stwierdziła osiągnięcie korzyści w przypadku wszystkich kredytów w RMB, lecz nie stwierdziła tego w przypadku większości kredytów w walutach obcych, dowodzi, że stosowanie względnego spreadu jest błędem.

⁽⁵⁸⁾ W przypadku kredytów o stałej stopie oprocentowania. W przypadku kredytów o zmiennej stopie oprocentowania przyjęto stopę referencyjną LBCh w okresie objętym dochodzeniem.

(256) Pierwsze trzy kwestie były już prezentowane w sprawie dotyczącej wyrobów płaskich walcowanych na gorąco ⁽⁵⁹⁾. Jak wynika z motywów 175–187 w sprawie dotyczącej wyrobów płaskich walcowanych na gorąco Komisja odrzuciła te argumenty z następujących powodów:

- Po pierwsze, chociaż Komisja uznała, że banki komercyjne stosują zazwyczaj marżę wyrażoną w wartościach bezwzględnych, praktyka ta wydaje się być oparta głównie na względach praktycznych, ponieważ stopa oprocentowania jest ostatecznie liczbą bezwzględną. Liczba bezwzględna odzwierciedla jednak ocenę ryzyka, która opiera się na ocenie względnej. Ryzyko niewywiązania się ze zobowiązań ze strony przedsiębiorstwa ocenionego na BB jest X % bardziej prawdopodobne niż ryzyko niewywiązania się ze zobowiązań ze strony rządu lub przedsiębiorstwa wolnego od ryzyka. Jest to ocena względna.
- Po drugie, stopy procentowe odzwierciedlają nie tylko profil ryzyka przedsiębiorstwa, lecz także konkretne profile ryzyka kraju i walutowego. Względny spread odzwierciedla zatem zmiany w warunkach rynkowych, które nie są uwzględniane w przypadku kierowania się bezwzględnym spreadem. Często, jak ma to miejsce w omawianej sprawie, ryzyko kraju i ryzyko walutowe zmieniają się z biegiem czasu i są one zróżnicowane w poszczególnych krajach. W związku z tym stopy wolne od ryzyka różnią się znacznie na przestrzeni czasu i czasami są niższe w USA, a czasami w Chinach. Różnice te wiążą się z takimi czynnikami jak odnotowany i spodziewany wzrost PKB, nastroje gospodarcze i poziom inflacji. Zważywszy, że stopa wolna od ryzyka zmienia się z biegiem czasu, ten sam nominalny bezwzględny spread może oznaczać bardzo różną ocenę ryzyka. Na przykład, jeśli bank szacuje ryzyko niewykonania zobowiązania ze strony konkretnego przedsiębiorstwa na poziomie o 10 % wyższym niż stopa wolna od ryzyka (ocena względna), otrzymany bezwzględny spread może wynosić od 0,1 % (przy stopie wolnej od ryzyka wynoszącej 1 %) do 1 % (przy stopie wolnej od ryzyka wynoszącej 10 %). Z perspektywy inwestora względny spread jest zatem lepszym wskaźnikiem, ponieważ odzwierciedla wielkość wynagrodzenia za ryzyko oraz sposób, w jaki wpływa na nią podstawowy poziom stóp procentowych.
- Po trzecie, względny spread jest również neutralny wobec krajów. Na przykład, jeżeli stopa wolna od ryzyka w USA jest niższa od stopy wolnej od ryzyka w Chinach, metoda ta doprowadzi do wyższych bezwzględnych marż. Jeżeli natomiast stopa wolna od ryzyka w Chinach jest niższa od stopy wolnej od ryzyka w USA, metoda ta doprowadzi do niższych bezwzględnych marż. Fakt ten uznaje również Grupa Giti w tabeli 3 swojego wniosku, prezentującej symulacje wpływu poszczególnych stóp procentowych LBCh. W praktyce przy zastosowaniu danych przekazanych przez Grupę Giti do historycznych stóp LBCh wykazano, że w niektórych latach zastosowanie metodyki względnego spreadu prowadzi do uzyskania niższego poziomu referencyjnego, niż bezwzględny spread.
- Jeśli chodzi o punkt trzeci, Komisja zinterpretowała fakty przedstawione przez Grupę Giti w inny sposób. Grupa Giti sama odnotowała, że bezwzględny spread nie jest tak stabilny, jak twierdzono, ale raczej zmienia się z biegiem czasu i wynosi od 1 % do 4,5 %. Względny spread charakteryzuje się ponadto dokładniej taką samą tendencją jak bezwzględny spread na przestrzeni ostatnich 23 lat, tj. gdy względny spread zwiększa się, bezwzględny spread również rośnie i *vice versa*. Jeśli chodzi o rzekome wahania względnego spreadu, wielkość zmian jest podobna – różnica między najwyższą i najniższą wartością wyniosła 530 % dla względnego spreadu i 450 % dla bezwzględnego spreadu.
- Wreszcie, jeżeli chodzi o punkt czwarty, Komisja nie zgadza się z oceną Grupy Giti, że brak korzyści przy zastosowaniu metodyki obliczeń Komisji do kredytów w walutach obcych wykazuje, że używanie względnego spreadu jest błędne. Krajowy rynek kredytów w RMB jest bowiem zasadniczo rynkiem zamkniętym, na którym rząd ChRL, jak pokazano powyżej, może wywierać pewien wpływ. Z drugiej strony, ze względu m.in. na ograniczenia walutowe w Chinach, rynek kredytów w twardych walutach jest mniej podatny na kształt polityki krajowej przyjętej przez rząd ChRL i działa w znacznie większej mierze zgodnie z warunkami rynkowymi. Stąd fakt, że poziom referencyjny stosowany przez Komisję w większości przypadków nie przynosi żadnej korzyści, nie jest tak niespodziewany. Wręcz przeciwnie, Komisja uważa, że pokazuje to, że chińskie banki działające na rynku międzynarodowym udzielają kredytów zgodnych z warunkami rynkowymi przedsiębiorstwom ocenionym na BB, co nie ma miejsca w przypadku udzielania kredytów na rynku krajowym. Dowodzi to również, że metodyka stosowana przez Komisję daje wyniki zgodne z warunkami rynkowymi dla przedsiębiorstw ocenionych na BB na rynku międzynarodowym.

(257) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL powtórzył swoje wcześniejsze argumenty i stwierdził, że używanie względnego spreadu jest nieprawidłowe, ponieważ ten poziom referencyjny nie spowodował korekt niezbędnych do odzwierciedlenia warunków panujących na chińskim rynku finansowym i doprowadziłby do niewłaściwych wyników. Komisja nie podzielała tego stanowiska, ponieważ stopa referencyjna LBCh jest używana jako punkt wyjścia do obliczeń. Używanie względnego spreadu umożliwia też odzwierciedlenie zmiany w warunkach rynkowych danego państwa, które nie są uwzględniane w przypadku kierowania się bezwzględnym spreadem, jak

⁽⁵⁹⁾ Zob. sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, przypis 39 powyżej, motywy 175–187.

wyjaśniono w motywie 255 powyżej. Komisja odnotowała również, że uzyskana stopa procentowa wynosząca około 9 % w przypadku przedsiębiorstw ocenionych na BB nie jest nieuzasadniona, ze względu na fakt, iż stopa zwrotu z obligacji korporacyjnych ocenionych na BB na chińskim rynku krajowym wynosiła 20 % na koniec okresu objętego dochodzeniem ⁽⁶⁰⁾.

- (258) Z tych powodów Komisja podtrzymała swoje stanowisko, zgodnie z którym metoda względnego spreadu dokładniej odzwierciedla premię z tytułu ryzyka, którą stosowałaby instytucja finansowa w odniesieniu do chińskich producentów eksportujących w sytuacji niezakłóconego funkcjonowania rynku, w szczególności z uwagi na fakt, że podstawowa stopa procentowa w ChRL i podstawowa stopa procentowa w USA zmieniały się w czasie w różny sposób.
- (259) Grupa Hankook twierdziła również, że Komisja nie odjęła odsetek należnych za okres objęty dochodzeniem zapłaconych po tym okresie. Po dokonaniu przeglądu swoich obliczeń Komisja stwierdziła, że postąpiła prawidłowo i odrzuciła to twierdzenie.
- (260) Grupa Hankook argumentowała ponadto, że jej wychodzące weksle dokumentowe nie mogą być kwalifikowane jako finansowanie. Jeżeli nawet faktury te zostałyby uznane za instrumenty finansowe, Grupa zakwestionowała stopę referencyjną zastosowaną przez Komisję przy obliczaniu uzyskanych korzyści, która rzekomo nie uwzględniała struktury stopy procentowej stosowanej przez banki (opartej na stopie LIBOR dla poszczególnych państw) w odpowiednich walutach.
- (261) Po pierwsze Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem Grupy Hankook, że wychodzące weksle dokumentowe nie mogą być kwalifikowane jako finansowanie. W istocie, dzięki tym instrumentom finansowym Grupa Hankook mogła pobierać środki z góry i w ten sposób ograniczać ryzyko walutowe przy fakturowaniu w innych walutach niż RMB. Jest to zatem krótkoterminowy mechanizm finansowania przynoszący korzyść Grupie Hankook.
- (262) Po drugie, w kwestii stosowanych stóp referencyjnych, Komisja nie mogła znaleźć żadnych wskazówek dotyczących kredytów ocenianych na BB denominowanych w CAD, AUD i JPY. Państwa te są na podobnym poziomie rozwoju gospodarczego do USA, dlatego Komisja zastosowała średnią stopę LIBOR dla USD powiększoną o amerykańską premię z tytułu ryzyka dla przedsiębiorstw ocenianych na BB jako wskaźnik zastępczy dla tych walut. Do weksli dokumentowych wychodzących denominowanych w GBP, SEK i EUR stosowany był indeks ICE BofAML. W rzeczywistości stopy LIBOR w przypadku kredytów denominowanych w EUR, GBP i SEK były często ujemne i dlatego zostały uznane za nieodpowiednie jako punkt wyjścia do utworzenia stopy referencyjnej. Indeks BofAML jest tymczasem koszykiem obligacji o wysokiej rentowności, tj. obligacji o ratingu poniżej poziomu inwestycyjnego denominowanych w EUR. Odpowiada to ratingowi kredytowemu uznanemu przez Komisję za mający zastosowanie do Grupy Hankook. Komisja podtrzymała zatem swoje stanowisko dotyczące wychodzących weksli dokumentowych Grupy Hankook.
- (263) Po ostatecznym ujawnieniu Grupa Hankook twierdziła ponadto, że indeks obligacji o wysokiej rentowności w euro ICE BofAML jest nieistotny do celów ustanowienia referencyjnej stopy procentowej LIBOR powiększonej o podstawę składki oraz że Komisja powinna była dostosować premię z tytułu ryzyka tak, jak to zrobiła w przypadku kredytów bankowych. Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Jak wyjaśniono w motywie 262 powyżej, indeks obligacji o wysokiej rentowności w euro ICE BofAML jest koszykiem obligacji o ratingu kredytowym odpowiadającym ratingowi kredytowemu BB, mającemu zastosowanie do Grupy Hankook. Odpowiada on zatem stopie procentowej oczekiwanej do zapłacenia przez przedsiębiorstwo oceniane na BB za fundusze denominowane w EUR. W odniesieniu do kredytów denominowanych w CAD, AUD i JPY Grupa Hankook powtórzyła uwagi przekazane w kontekście dokumentu informacyjnego. Oświadczyła, że to na Komisji spoczywa obowiązek ustanowienia poziomu referencyjnego jak najwierniej odzwierciedlającego rzeczywistość rynkową. Komisja uznała, że zostało to już osiągnięte, ponieważ nie istnieją dostępne publicznie dane dotyczące CAD, AUD i JPY na poziomie przedsiębiorstw ocenianych na BB, które umożliwiłyby utworzenie poziomu referencyjnego w oparciu o odpowiednie ratingi LIBOR. W 2013 r. Zrzeszenie Banków Brytyjskich (British Bankers' Association), współcześnie działające pod nazwą Intercontinental Exchange Group (ICE), zaprzestało ponadto jednolitych notowań (fixing) LIBOR w odniesieniu do kilku walut, w tym CAD i AUD. Co więcej, warunki rynkowe na tych rynkach są podobne do warunków na amerykańskim rynku finansowym. Komisja podtrzymała zatem swoje stanowisko, że stosowanie indeksu obligacji o wysokiej rentowności w euro ICE BofAML było odpowiednią metodą.

3.4.4.4. Grupa Giti

- (264) Jak wynika ze sprawozdań finansowych Grupy Giti, ogólna sytuacja finansowa tej grupy również przedstawiała się korzystnie. Niemniej Grupa miała również wysoki wskaźnik ogólnego zadłużenia z tendencją wzrostową w okresie objętym dochodzeniem.

⁽⁶⁰⁾ Daily Report of China Onshore RMB Bond Market, 17.05.2017, Departament informacji o obligacjach, China Central Depository & Clearing Co. Ltd., s. 5.

- (265) Producenci eksportujący wchodzący w skład Grupy Giti są w bardzo różnej sytuacji finansowej. W okresie badanym trzech z nich wypracowywało zyski. Inne wskaźniki finansowe, takie jak wskaźnik ogólnego zadłużenia czy wskaźnik pokrycia odsetek zyskiem, nie wskazywały ponadto na żadne znaczące problemy strukturalne dotyczące zdolności tych przedsiębiorstw do spłaty zadłużenia. Dwaj pozostali producenci stale ponosili jednak straty w całym okresie badanym. Nie posiadali jednak żadnych niespłaconych kredytów udzielonych przez niepowiązane banki, a ich całkowite finansowanie opiera się w rzeczywistości na od dawna niespłaconym zadłużeniu wobec spółki dominującej.
- (266) Komisja odnotowała, że chińska agencja ratingowa przyznała Grupie Giti rating A+. W świetle wspomnianych w motywach 237–242 powyżej ogólnych nieprawidłowości związanych z chińskimi ratingami kredytowymi Komisja stwierdziła, że rating ten jest niewiarygodny.
- (267) Komisja uznała zatem, że na poziomie działalności grupy należy korzystać z poziomu referencyjnego BB zgodnie z motywami 251–253 powyżej do obliczenia ogólnej korzyści przyznanej produkcji opon wynikającej z braku właściwej oceny ryzyka.
- (268) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego Grupa Giti zakwestionowała rating kredytowy BB przyznany przedsiębiorstwom z Grupy Giti. Spółka stwierdziła, że Komisja zastosowała rating BB wobec wszystkich przedsiębiorstw w Chinach zamiast zbadać konkretną sytuację przedsiębiorstw objętych próbą. W tym zakresie przedsiębiorstwo wskazało na fakt, że grupa nie posiadała żadnych kredytów odnawialnych i że zyski poszczególnych przedsiębiorstw należących do grupy były bardzo zróżnicowane.
- (269) Komisja nie zgodziła się z oceną Grupy Giti. Jak wykazano w sekcjach 3.4.4.3–3.4.4.6 Komisja przeprowadziła indywidualną ocenę każdej grupy przedsiębiorstw objętych próbą i zbadała indywidualną sytuację każdego z przedsiębiorstw w ramach tych grup. W konkretnym przypadku Grupy Giti faktycznie nie było kredytów odnawialnych, a sytuacja finansowa producentów eksportujących wykazywała duże zróżnicowanie: trzech producentów eksportujących notowało zyski, a dwóch – duże, długotrwałe straty. Komisja mogła zatem przyznać różne ratingi kredytowe każdemu z tych producentów eksportujących. Ze względu jednak na powiązania pomiędzy przedsiębiorstwami, a zwłaszcza na fakt, że ciężar zadłużenia producentów przynoszących straty był faktycznie przenoszony na rentowne podmioty grupy dzięki transakcjom wewnątrzgrupowym i ponoszony przez te ostatnie, Komisja postanowiła przyznać grupie jeden rating kredytowy. Argument został zatem odrzucony.
- (270) Grupa Giti wymieniła również pewne niewielkie błędy obliczeniowe, które Komisja zaakceptowała i odpowiednio poprawiła.

3.4.4.5. Grupa China National Tire

- (271) Czterej producenci eksportujący wchodzący w skład Grupy China National Tire są w różnej sytuacji finansowej. Dwóch z nich wypracowywało stałe zyski w latach 2014–2016 i miało dość dobre wskaźniki finansowe. W pierwszej połowie 2017 r. jeden z tych dwóch producentów zaczął jednak ponosić straty oraz stwierdzono u niego posiadanie kredytu odnawialnego, co wskazuje, że przedsiębiorstwo to może znajdować się w bardziej niestabilnej sytuacji finansowej niż na pierwszy rzut oka sugerowałyby sprawozdania finansowe.
- (272) W przypadku trzeciego i czwartego producenta sprawozdania finansowe i dowody wykryte w trakcie wizyty weryfikacyjnej wykazały, że przedsiębiorstwa te w dalszym ciągu otrzymywały kredyty o atrakcyjnym oprocentowaniu pomimo odnotowywania strat przez kilka kolejnych lat, wysokiego ogólnego zadłużenia, niskiego wskaźnika pokrycia odsetek zyskiem, pogorszenia wskaźników finansowych, niewykorzystanych mocy produkcyjnych, wątpliwości dotyczących kontynuacji działalności podnoszonych przez biegłych rewidentów i niepewnej perspektywy na przyszłość. Były one ponadto uzależnione od kredytów odnawialnych, a jedno z nich nie było w stanie spłacić niektórych długów. W rzeczywistości przedsiębiorstwa te przestały otrzymywać kredyty zewnętrzne w okresie objętym dochodzeniem. Nadal otrzymywały jednak wsparcie finansowe w formie kredytów zaciągniętych w ich imieniu przez spółkę dominującą. Jeżeli chodzi o cel kredytu, warunki tych umów odnosiły się do znajdującej się w trudnej sytuacji spółki zależnej. Zgodnie z umową zawartą między przedsiębiorstwami objęci dochodzeniem producenci eksportujący byli ponadto zobowiązani spłacić kredyt w całości na rzecz spółki dominującej.
- (273) W latach 2015–2016 i w okresie objętym dochodzeniem pośrednia spółka dominująca, tj. CNRC, wypracowywała zyski, mimo że rentowność była niska, a przedsiębiorstwo charakteryzowało się wysokim stopniem wspomagania. Co więcej, Komisja ustaliła, że ponad połowę kredytów, których udzielono na poziomie CNRC, stanowiły kredyty odnawialne. Podobny obraz wyłania się z analizy najwyższej spółki dominującej, tj. Grupy Chemchina, która oprócz niskiej rentowności charakteryzowała się wysokim stopniem wspomagania i pewnym uzależnieniem od kredytów odnawialnych. Dodatkowo na poziomie Grupy Chemchina Komisja stwierdziła, że do spłaty zaległego zadłużenia wykorzystywane są obligacje.

- (274) Przedsiębiorstwu CNRC ani jej spółkom zależnym nie przyznano żadnych ratingów kredytowych. Chińska agencja ratingowa przyznała jednak Grupie Chemchina wielokrotnie rating AAA. W świetle wspomnianych w motywach 237–242 powyżej ogólnych nieprawidłowości związanych z chińskimi ratingami kredytowymi oraz w świetle dowodów znalezionych podczas weryfikacji, Komisja nie uwzględniła chińskiego ratingu Grupy Chemchina.
- (275) Z uwagi na opisaną powyżej ogólną sytuację Komisja uznała za konieczne znalezienie odpowiedniego poziomu referencyjnego dla różnych przedsiębiorstw w ramach grupy. W celu uwzględnienia zwiększonej ekspozycji banków na ryzyko związane z istnieniem kredytów odnawialnych w niektórych przedsiębiorstwach grupy Komisja obniżyła ocenę ryzyka o jeden punkt i dostosowała obliczenie względnego spreadu dla takich kredytów przez porównanie amerykańskich obligacji korporacyjnych ocenionych na AA i amerykańskich obligacji korporacyjnych ocenionych na B (zamiast BB) o tym samym czasie trwania. Zgodnie z definicjami dotyczącymi ratingu kredytowego opracowanymi przez agencję Standard & Poor's dłużnik oceniony na B jest bardziej podatny na zagrożenia niż dłużnicy ocenieni na BB, ale w danym czasie nadal jest zdolny do wywiązywania się ze swoich zobowiązań finansowych. Niekorzystne warunki biznesowe, finansowe lub gospodarcze mogą jednak osłabić zdolność lub gotowość dłużnika do wywiązywania się ze swoich zobowiązań finansowych. Ten poziom referencyjny stanowi zatem odpowiednie odzwierciedlenie dodatkowego ryzyka wynikającego z korzystania z kredytów odnawialnych.
- (276) W związku z tym Komisja użyła go jako właściwego poziomu referencyjnego w odniesieniu do wszystkich kredytów o terminie zapadalności nie dłuższym niż 2 lata, których udzielono przedsiębiorstwom korzystającym z kredytów odnawialnych. W istocie kredytów odnawialnych udziela się zwykle na krótki okres. Jest mało prawdopodobne, aby termin zapadalności kredytu odnawialnego był dłuższy niż dwa lata, co potwierdziły dowody dotyczące kredytów zweryfikowanych wśród przedsiębiorstw objętych próbą.
- (277) Jeżeli chodzi o pozostałe kredyty z co najmniej dwuletnim terminem zapadalności i o przedsiębiorstwa, które nie posiadały kredytów obrotowych, Komisja powróciła do ogólnego poziomu referencyjnego przyznającego najwyższą ocenę obligacji o „ratingu nieinwestycyjnym”, jak wyjaśniono w motywie 251.
- (278) Wreszcie Komisja stwierdziła, na poziomie dwóch z przedsiębiorstw zaangażowanych w produkcję opon, że przedsiębiorstwa te znajdowały się w złej sytuacji finansowej w latach 2015–2016 i w okresie objętym dochodzeniem. W przypadku braku wsparcia ze strony państwa nie miałyby one dostępu do dodatkowych kredytów w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym korzyść, jaką otrzymało to przedsiębiorstwo, wykraczała poza zwykłą marżę oprocentowania. Przeciwnie, korzyść uzyskana w trakcie okresu objętego dochodzeniem wynikała z przyznania kredytów, które w przypadku braku wsparcia ze strony państwa nie zostałyby udzielone w oparciu o ogólną sytuację finansową przedsiębiorstwa. W tym względzie Komisja zauważyła, że Grupa China National Tire jest dużym przedsiębiorstwem państwowym będącym częścią Grupy Chemchina oraz że Grupę Chemchina uznano za kluczowe przedsiębiorstwo w 13. planie pięcioletnim dla przemysłu petrochemicznego.
- (279) Zgodnie z sekcją E lit. b) ppkt (V) wytycznych z 1998 r. ⁽⁶¹⁾ Komisja zdecydowała się zatem potraktować niespłacone kwoty tych kredytów w okresie objętym dochodzeniem jako dotację udzieloną w ramach realizacji polityki rządowej. Ponieważ w okresie objętym dochodzeniem przedsiębiorstwa te nie otrzymały żadnych nowych kredytów zewnętrznych z uwagi na swoją złą sytuację finansową, w której znajdowały się już w latach 2015–2016, Komisja potraktowała kredyty niespłacone w okresie objętym dochodzeniem, których udzielono jednak w 2015 r. i w pierwszej połowie 2016 r., jako dotacje, odpowiednio skorygowane jak opisano w motywie 280 poniżej. Dodatkowo Komisja potraktowała kredyty udzielone między przedsiębiorstwami, zaciągnięte w okresie objętym dochodzeniem przez spółkę dominującą w imieniu jej jednostki zależnej, jako dotacje, ponieważ były one wyraźnie przeznaczone dla jednostki zależnej i obowiązek ich spłaty ciążył na jednostce zależnej.
- (280) Po ostatecznym ujawnieniu Grupa China National Tire stwierdziła, że kredyty udzielone między przedsiębiorstwami, zaciągnięte przez spółkę dominującą w imieniu jej jednostki zależnej, nie powinny być traktowane jako dotacje, ponieważ umowy kredytu zostały podpisane między spółką dominującą a bankami. Dlatego też pożyczki te nie mogą być traktowane jako pożyczki jednostek zależnych do celów obliczenia korzyści wynikających z subsydiów. Komisja nie zgodziła się z tą oceną, ponieważ umowy kredytu podpisane z bankami wyraźnie określały, że celem udzielenia pożyczki jest zapewnienie wsparcia finansowego znajdującym się w trudnej sytuacji spółkom zależnym. Spółka dominująca i jednostki zależne podpisały ponadto szczególne umowy, które wyraźnie odnosiły się do tych konkretnych umów kredytu zawartych z bankami i które stanowiły, że jednostki zależne muszą spłacić pożyczki ze swoich własnych funduszy.
- (281) Grupa China National Tire twierdziła również, że zasadniczo pożyczki udzielone dwóm producentom eksportującym nie odpowiadały dotacjom, ponieważ pożyczki te nie zostały umorzone lub niespłacone. W tym względzie Komisja wyjaśniła, że nie uznała pożyczek udzielonych przedsiębiorstwom objętym próbą za równoznaczne z dotacjami jako takimi. Komisja uznała, że pożyczki udzielone tym przedsiębiorstwom wiązały

⁽⁶¹⁾ Wytyczne Komisji dotyczące obliczania wysokości subsydiów w dochodzeniach dotyczących cel wyrównawczych (Dz.U. C 394 z 17.12.1998, s. 6).

się z zobowiązaniami w zakresie płatności. Przy obliczaniu korzyści z takiej transakcji, Komisja nie dokonała porównania stóp procentowych, lecz przyjęła zamiast tego za punkt wyjścia kapitał pozostały do spłaty kwoty kredytu. Komisja zauważyła ponadto, że do celów obliczenia korzyści nie uwzględniła całej kwoty pożyczki, jak wyjaśniono w motywie poniżej.

- (282) Osiągnięty zysk określono w oparciu o kwotę kredytu pozostałą do spłaty kwoty, od której odjęto odsetki zapłacone w okresie objętym dochodzeniem. Kwota kapitału kredytu została skorygowana o amortyzację, zgodnie z podstawowym celem kredytu. Gdyby cel kredytu został określony jako płynność/kapitał obrotowy, przyjęto by pełną kwotę. Gdyby kredyt był wyraźnie powiązany z inwestycją długoterminową, kwota kapitału byłaby amortyzowana w okresie trwania kredytu i pod uwagę wzięta byłaby tylko kwota przypisana do okresu objętego dochodzeniem. Wreszcie, kwota zysku została następnie skorygowana tak, by odzwierciedlała wyłącznie liczbę dni w okresie objętym dochodzeniem, przez które obowiązywała umowa kredytowa.
- (283) Wreszcie po ostatecznym ujawnieniu Grupa China National Tire podkreśliła, że korzyść wynikająca z kredytów między przedsiębiorstwami udzielonych przez ChemChina Finance została uwzględniona dwukrotnie, ponieważ wzięto ją pod uwagę na poziomie indywidualnych beneficjentów w ramach grupy, mimo że Komisja obliczyła już korzyść odniesioną z tytułu subsydium wynikającą z kredytów międzybankowych udzielonych na rzecz ChemChina Finance przez banki. Komisja przyjęła ten argument i zgodnie z nim dostosowała obliczenia korzyści wynikającej z przyznawania kredytów preferencyjnych.

3.4.4.6. Grupa Xingyuan

- (284) Jak wynika ze sprawozdań finansowych Grupy Xingyuan, ogólna sytuacja finansowa tej grupy przedstawiała się niekorzystnie. Główne przedsiębiorstwo wchodzące w skład grupy, które jest również głównym producentem eksportującym, odnotowywało straty w całym okresie 2014–2016. Na koniec 2016 r. przedsiębiorstwo wykazywało ujemny kapitał własny, ponieważ jego wskaźnik ogólnego zadłużenia przekraczał 100 %, a skumulowany deficyt przewyższał kapitał wpłacony.
- (285) Podczas wizyty weryfikacyjnej wśród kredytów objętych próbą Komisja stwierdziła również istnienie szeregu kredytów odnawialnych i zauważyła, że w przypadku kredytów przedsiębiorstwo ma trudności ze spłatą odsetek i kapitału. Spłaty szeregu kredytów dokonano z opóźnieniem, a niektóre kredyty, których termin upływał w trakcie okresu objętego dochodzeniem, nie zostały spłacone po upływie kilku miesięcy.
- (286) Co więcej, jak wynika ze sprawozdania LBCh na temat sytuacji kredytowej przedsiębiorstwa, przedsiębiorstwo to posiada znaczne zobowiązania pozabilansowe, ponieważ udzieliło gwarancji dla kredytów udzielanych niepowiązanym osobom trzecim z sektora opon w regionie. W sprawozdaniu na temat sytuacji kredytowej przedsiębiorstwa 31 % jego niespłaconych kredytów zaklasyfikowano ponadto do kategorii „budzące obawy”.
- (287) Wreszcie Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwo ma trudności z dokonywaniem płatności na rzecz swojego głównego dostawcy surowców oraz że istotna kwota pozostała do spłaty na rzecz tego dostawcy jest uznawana za „kredyt”.
- (288) Z drugiej strony powiązane eksportujące przedsiębiorstwo handlowe wypracowywało w okresie badanym nieznaczne zyski. Spółka nie odnotowywała wprawdzie strat, jednak poziom jej rentowności był ogólnie niski, co narażało ją na niekorzystne zmiany w warunkach biznesowych, finansowych lub gospodarczych. Przedsiębiorstwo miało wysoki wskaźnik ogólnego zadłużenia, ale nie posiadało żadnych kredytów obrotowych.
- (289) Pomimo tych okoliczności chińska agencja ratingowa przyznała Grupie Xingyuan w trakcie okresu objętego dochodzeniem krajowy rating kredytowy AA. Dlatego, w świetle wspomnianych w motywach 237–242 powyżej ogólnych nieprawidłowości związanych z chińskimi ratingami kredytowymi oraz w świetle dowodów znalezionych podczas weryfikacji, Komisja nie uwzględniła chińskiego ratingu Grupy Xingyuan.
- (290) Z uwagi na opisaną powyżej ogólną sytuację Komisja uznała za konieczne znalezienie odpowiedniego poziomu referencyjnego dla różnych przedsiębiorstw w ramach grupy.
- (291) Komisja stwierdziła, że na poziomie producenta eksportującego sytuacja przedstawiała się w taki sposób, że w przypadku braku wsparcia ze strony państwa wspomniane przedsiębiorstwo nie miałoby dostępu do dodatkowych kredytów w trakcie okresu objętego dochodzeniem. W związku z tym korzyść, jaką otrzymały te przedsiębiorstwa, wykraczała poza zwykłą marżę oprocentowania. Przeciwnie, korzyść uzyskana w trakcie okresu objętego dochodzeniem wynikała z przyznania kredytów, które w przypadku braku wsparcia ze strony państwa nie zostałyby udzielone w oparciu o ogólną sytuację finansową przedsiębiorstwa. W tym względzie Komisja zauważyła, że w Planie wdrożenia transformacji i modernizacji przemysłu oponiarskiego w prowincji Szantung Grupę Xingyuan wskazano jako jedno z siedmiu kluczowych regionalnych przedsiębiorstw produkujących opony.

- (292) Zgodnie z sekcją E lit. b) ppkt (V) wytycznych z 1998 r. Komisja zdecydowała się zatem potraktować niespłacone kwoty tych kredytów w okresie objętym dochodzeniem jako dotację udzieloną w ramach realizacji polityki rządowej. Na podstawie dostępnych informacji Komisja wyrównała jedynie kredyty udzielone w trakcie okresu objętego dochodzeniem.
- (293) Jeżeli chodzi o kredyty producenta eksportującego udzielone przed okresem objętym dochodzeniem, w świetle istnienia kredytów obrotowych na poziomie tego przedsiębiorstwa Komisja powróciła do poziomu referencyjnego określonego w motywie 275 powyżej w odniesieniu do wszystkich kredytów o terminie zapadalności nie dłuższym niż 2 lata. Jeżeli chodzi o wszelkie pozostałe kredyty z co najmniej dwuletnim terminem zapadalności, Komisja powróciła do ogólnego poziomu referencyjnego przyznającego najwyższą ocenę obligacji o „ratingu nieinwestycyjnym”, jak wyjaśniono w motywie 251.
- (294) W odniesieniu do pozostałych przedsiębiorstw w ramach Grupy Xingyuan Komisja stwierdziła, że na podstawie dostępnych informacji Komisja może zastosować ogólny poziom referencyjny przyznający najwyższą ocenę obligacji o „ratingu nieinwestycyjnym”, jak wyjaśniono w motywie 251.

3.4.4.7. Linie kredytowe

- (295) W toku dochodzenia wykazano, że w związku z udzielaniem poszczególnych kredytów każdemu z przedsiębiorstw objętych próbą chińskie instytucje finansowe przyznawały także linie kredytowe. Obejmowały one umowy ramowe, zgodnie z którymi bank zezwalał przedsiębiorstwu objętym próbą na podjęcie określonej maksymalnej kwoty środków w formie różnych instrumentów dłużnych (kredytów, weksli dokumentowych, finansowania handlu itd.). W normalnych warunkach rynkowych takie linie kredytowe podlegałyby tzw. opłacie „administracyjnej” lub „za zaangażowanie”, by zrekompensować bankowi jego koszty i ryzyko, a także opłacie pobieranej co roku za przedłużenie ważności linii kredytowych. Komisja ustaliła jednak, że wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą skorzystały z linii kredytowych przyznanych nieodpłatnie.
- (296) Zgodnie z art. 6 lit. d) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się zatem różnicę między kwotą, jaką przedsiębiorstwo płaci za przyznanie linii kredytowych przez chińskie instytucje finansowe, a kwotą, jaką firma zapłaciłaby za porównywalną komercyjną linię kredytową, jaką mogłaby faktycznie uzyskać na rynku.
- (297) Jeden z objętych próbą producentów eksportujących wchodzących w skład Grupy Hankook uzyskał linie kredytowe od dwóch banków, których siedziby znajdują się w jurysdykcji finansowej innej niż ChRL. Linie te były objęte opłatami za zaangażowanie i opłatami administracyjnymi zgodnie z powszechną praktyką na światowych rynkach finansowych. Ponieważ te linie kredytowe udzielone konkretnie przedsiębiorstwu prowadzącym działalność w sektorze opon nie podlegały opłacie za odnowienie, Komisja postanowiła nie uwzględniać takich opłat w przedmiotowej sprawie. Wspomniane linie kredytowe uznano zatem za rozsądny wskaźnik zastępczy na potrzeby poziomu referencyjnego. Jako poziom referencyjny wykorzystano zatem średnią opłat mających zastosowanie do tych linii kredytowych zgodnie z art. 6 lit. d) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego.
- (298) Poziom opłat wykorzystanych jako poziom referencyjny zastosowano proporcjonalnie do wysokości każdej z przedmiotowych linii kredytowych, aby uzyskać kwotę subsydium (pomniejszoną o wszelkie faktycznie uiszczone opłaty). W przypadku gdy czas trwania linii kredytowej przekraczał jeden rok, całkowitą kwotę subsydium rozdzielono na przestrzeni tego okresu i przypisano okresowi objętemu dochodzeniem odpowiednią kwotę.
- (299) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego i ostatecznym ujawnieniu Grupa Hankook stwierdziła, że nie pobrano żadnych prowizji upfront dlatego, że podejmując decyzję o otwarciu linii kredytowej dla przedsiębiorstwa chińskie banki uwzględniły dochody osiągnięte z innych produktów i usług.
- (300) Komisja zgodziła się, że od każdego klienta otwierającego linię kredytową w banku oczekuje się zakupu innych produktów i usług tego konkretnego banku. Wymaganie uiszczenia prowizji upfront przez klientów jest jednak powszechną praktyką, o czym świadczy prowizja upfront pobrana przez dwa banki zagraniczne za otwarcie linii kredytowych dla Grupy Hankook. Banki muszą bowiem zarezerwować środki, aby były one łatwo dostępne w każdym momencie w okresie otwarcia linii kredytowej. Grupa Hankook nie dostarczyła żadnych dowodów dotyczących rzekomych przyczyn zwolnienia z prowizji upfront. Dodatkowo w niektórych przypadkach wymagane jest, aby kredytobiorcy utrzymywali minimalną kwotę zdeponowaną w banku. W związku z tym argument Grupy Hankook został odrzucony.
- (301) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego Grupa Giti zgłosiła uwagi, że w przypadku pewnej liczby linii kredytowych Komisja użyła błędnej liczby zaległych dni oraz że nie odjęła od obliczonej korzyści niektórych opłat uiszczonych przez przedsiębiorstwo. Komisja częściowo zaakceptowała te uwagi i odpowiednio zmieniła obliczenie korzyści.

3.4.5. Wnioski dotyczące kredytów preferencyjnych

- (302) W wyniku dochodzenia ustalono, że wszystkie objęte próbą grupy producentów eksportujących skorzystały w okresie objętym dochodzeniem z kredytów preferencyjnych. W świetle istnienia wkładu finansowego, korzyści dla producentów eksportujących oraz szczególnego charakteru przedmiotowe kredyty i linie kredytowe należy uznać za subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych.
- (303) Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do kredytów preferencyjnych przyznanych w okresie objętym dochodzeniem na rzecz grup przedsiębiorstw objętych próbą wynosi:

Kredyty preferencyjne	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Całkowita kwota subsydium
Grupa China National Tire	8,28 %
Grupa Giti	1,53 %
Grupa Hankook	0,34 %
Grupa Xingyuan	48,37 %

3.5. Preferencyjne finansowanie i ubezpieczenie: obligacje

- (304) Dwa z przedsiębiorstw objętych próbą skorzystały z finansowania preferencyjnego w formie obligacji.

a) Instytucje finansowe będące własnością państwa działające jako organy publiczne

- (305) W Chinach podmiotami działającymi na rynku obligacji są zasadniczo te same podmioty, które działają na rynku kredytowym. Przedsiębiorstwa, które zamierzają wyemitować obligacje, zmuszone są do korzystania z usług instytucji finansowej działającej jako subemitent. Subemitenci organizują emisję obligacji i proponują oprocentowanie, po jakim obligacja będzie oferowana inwestorom. Subemitentami są te same banki będące własnością państwa, które udzielają również kredytów preferencyjnych omówionych w sekcji 3.4 powyżej. Inwestorami nabywającymi obligacje są również głównie chińskie banki (będące własnością państwa), ponieważ ponad 95 % całkowitego wolumenu obrotu obligacjami odnotowuje się na rynku międzybankowym ⁽⁶²⁾.
- (306) Jak opisano w sekcji 3.4.1 powyżej, te instytucje finansowe charakteryzują się silną obecnością państwa, a rząd ChRL ma możliwość wywierania na nie znaczącego wpływu.
- (307) Ogólne ramy prawne, w których działają te instytucje finansowe i które zostały już opisane w sekcji 3.4 powyżej, mają również zastosowanie do obligacji. Szczególne zastosowanie do obligacji mają ponadto następujące dokumenty regulacyjne:
- (308) ustawa Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie papierów wartościowych, wersja po rewizji przyjęta na 18. sesji Komitetu Stałego X Zgromadzenia Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej w dniu 27 października 2005 r., data wejścia w życie: 1 stycznia 2006 r. (obecna wersja ogłoszona w dniu 31 sierpnia 2014 r.) („ustawa o papierach wartościowych”);
- (309) „Środki administracyjne dotyczące emisji obligacji korporacyjnych i obrotu nimi”, zarządzenie Chińskiej Komisji Papierów Wartościowych nr 113, 15 stycznia 2015 r.;
- (310) „Środki dotyczące zarządzania instrumentami finansowania dłużnego przedsiębiorstw niefinansowych na międzybankowym rynku obligacji, sformułowane przez Ludowy Bank Chin”, zarządzenie Ludowego Banku Chin [2008] nr 12, 9 kwietnia 2008 r.;
- (311) przepisy wykonawcze dotyczące zarządzania obligacjami korporacyjnymi, wydane przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w dniu 18 stycznia 2011 r.
- (312) Zgodne z uregulowaniami prawnymi obligacje nie mogą być przedmiotem swobodnej emisji ani swobodnego obrotu w Chinach. Emisja każdej obligacji wymaga zatwierdzenia przez poszczególne organy rządowe, takie jak LBCh, Krajowa Komisja Rozwoju i Reform („NDRC”) lub CSRC, w zależności od rodzaju obligacji i rodzaju emitenta. Co więcej, zgodnie z przepisami wykonawczymi dotyczącymi zarządzania obligacjami korporacyjnymi w odniesieniu do obligacji korporacyjnych istnieją roczne kwoty emisji.

⁽⁶²⁾ Goldman Sachs Asset Management, Global Liquidity Management. (2015 r.). FAQ: China's Bond Market, first half 2015. Zob. też <http://www.kwm.com/en/knowledge/insights/chinas-onshore-bond-market-open-for-business-20151216#ref-id-here> (dostęp dnia 16 listopada 2016 r.).

- (313) Zgodnie z art. 16 ustawy o papierach wartościowych publiczna emisja obligacji powinna ponadto spełniać następujące wymogi: „inwestowanie zgromadzonych środków jest zgodne z polityką przemysłową państwa [...]” oraz „zgromadzone środki [...] są wykorzystywane w sprawdzonym celu”. Art. 12 przepisów wykonawczych dotyczących zarządzania obligacjami korporacyjnymi również potwierdza, że cel zgromadzonych środków musi być zgodny z polityką przemysłową państwa.
- (314) Zgodnie z dokumentem „Środki administracyjne dotyczące emisji obligacji korporacyjnych i obrotu nimi” tylko niektóre obligacje spełniające ściśle kryteria jakościowe, takie jak rating kredytowy AAA, mogą być oferowane w ramach emisji publicznej. Większość obligacji będzie zatem emitowana prywatnie w ramach emisji kierowanych do tzw. inwestorów kwalifikowanych, którzy zostali zatwierdzeni przez CSRC i którymi są zasadniczo chińscy inwestorzy instytucjonalni.
- (315) Wreszcie oprocentowanie obligacji korporacyjnych nie jest swobodnie ustalane, ponieważ art. 18 przepisów wykonawczych dotyczących zarządzania obligacjami korporacyjnymi stanowi, że „oprocentowanie oferowane w przypadku wszelkich obligacji korporacyjnych nie przekracza 40 % obowiązującego oprocentowania wypłacanego przez banki osobom fizycznym od terminowych lokat oszczędnościowych o tym samym terminie zapadalności”.
- (316) Komisja dążyła również do tego, by zdobyć konkretny dowód sprawowania znacznej kontroli w odniesieniu do konkretnych emisji obligacji. Przeanalizowała zatem ogólne środowisko prawne określone powyżej w motywach 307–315 w połączeniu z konkretnymi ustaleniami wynikającymi z dochodzenia.
- (317) Wizyty weryfikacyjne wykazały, że dwie grupy producentów eksportujących objętych próbą emitują obligacje o oprocentowaniu zbliżonym do referencyjnych stóp procentowych Ludowego Banku Chin („LBCh”), niezależnie od sytuacji finansowej i ryzyka kredytowego tych przedsiębiorstw.
- (318) W praktyce na oprocentowanie obligacji wpływ ma rating kredytowy, podobnie jak w przypadku kredytów. Jak opisano jednak w motywach 237–242 powyżej, lokalny rynek ratingów kredytowych jest zakłócony, a ratingi są niewiarygodne. Świadczy o tym fakt, że prospekty obligacji i sprawozdania dotyczące ratingów kredytowych w odniesieniu do obligacji emitowanych przez przedsiębiorstwa objęte próbą nie odpowiadają faktycznej sytuacji tych przedsiębiorstw.
- (319) Przykładowo w jednym przypadku w analizie finansowej dotyczącej emisji obligacji przyjęto bardzo wysoki obrót i zysk wynoszący 12 %, choć ze sprawozdań finansowych przedsiębiorstwa wynikało, że odnotowuje ono w rzeczywistości straty.
- (320) W innym przypadku w szczegółowym prospekcie obligacji ostrzegano, że przedsiębiorstwo odnotowało wzrost poziomu swoich zobowiązań, tj. że „na emitencie ciąży spore zadłużenie, a jego stosunek aktywów do zobowiązań jest wyższy niż średnia branżowa... Ogólnie mówiąc, wypłacalność krótkoterminowa emitenta jest na względnie niskim poziomie, istnieje zatem pewna presja związana z wypłacalnością krótkoterminową... Pod względem zysków przedsiębiorstwo polega głównie na swoich dochodach z działalności innej niż operacyjna. Stwarza to znaczną niepewność co do jego rentowności.” W sprawozdaniu ofercie obligacji przyznano jednak ostatecznie rating kredytowy AAA.
- (321) Wreszcie Komisja zauważyła, że w normalnych warunkach rynkowych oprocentowanie obligacji powinno być średnio wyższe niż oprocentowanie kredytów, ponieważ uznaje się je za dług podporządkowany. W przypadku przedsiębiorstw objętych próbą oprocentowanie kredytów było jednak równe oprocentowaniu obligacji lub wyższe od niego.
- (322) W świetle powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że chińskie instytucje finansowe organizujące emisję obligacji dla przedsiębiorstw objętych próbą są organami publicznymi w rozumieniu art. 3 i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Dwaj objęci próbą producenci eksportujący uzyskali ponadto korzyść, ponieważ obligacje wyemitowano po oprocentowaniu niższym od oprocentowania rynkowego odpowiadającego ich rzeczywistemu profilowi ryzyka.

b) Szczególny charakter

- (323) Komisja uznała, że finansowanie preferencyjne w formie obligacji ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ emisja obligacji wymaga zatwierdzenia przez organy rządowe, a ustawa o papierach wartościowych ChRL stanowi, że emisja obligacji musi być zgodna z polityką przemysłową państwa. W ramach tej polityki wysokoosiągowe opony radialne (w tym bezdętkowe opony do samochodów ciężarowych) wskazano jako promowaną kategorię produktów.

c) Metoda obliczeń

- (324) Ponieważ obligacje stanowią w istocie jedynie inny rodzaj instrumentu dłużnego, podobnego do kredytów, i ze względu na to, że metoda obliczeń w odniesieniu do kredytów już opiera się na koszyku obligacji, Komisja zdecydowała się przyjąć metodę obliczeń stosowaną w odniesieniu do kredytów, jak opisano w sekcji 3.4.4 powyżej. Oznacza to, że względny spread między amerykańskimi obligacjami korporacyjnymi ocenionymi na AA

i amerykańskimi obligacjami korporacyjnymi ocenionymi na BB o tym samym czasie trwania stosuje się w odniesieniu do referencyjnych stóp procentowych opublikowanych przez LBCh w celu ustalenia rynkowej stawki oprocentowania dla obligacji, a następnie w celu określenia korzyści uzyskaną w ten sposób wartość porównuje się z rzeczywistą stopą odsetek płaconych przez przedsiębiorstwo.

- (325) Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do obligacji uprzywilejowanych w okresie objętym dochodzeniem dla grup przedsiębiorstw objętych próbą wynosi:

Finansowanie preferencyjne: obligacje	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Całkowita kwota subsydium
Grupa China National Tire	0,72 %
Grupa Xingyuan	0,12 %

3.6. Preferencyjne finansowanie i ubezpieczenie: kredyty eksportowe dla nabywców

- (326) Według skarżącego banki będące własnością państwa w Chinach udzielały kredytów eksportowych dla nabywców lub kredytów preferencyjnych zagranicznym przedsiębiorstwom, takim jak importerzy, aby wspierać wywóz chińskich usług, technologii i produktów, takich jak opony.
- (327) Podczas dochodzenia Komisja stwierdziła, że żaden z importerów, zarówno powiązanych, jak i niepowiązanych, nie wykazywał w swoich sprawozdaniach finansowych niespłaconych kredytów udzielonych przez chińskie instytucje finansowe. Komisja stwierdziła zatem, że program ten nie ma zastosowania do przedsiębiorstw objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem.

3.7. Preferencyjne finansowanie i ubezpieczenie: wspieranie inwestycji zagranicznych

- (328) Pod koniec 2015 r. przedsiębiorstwo CNRC nabyło 65 % udziałów w Grupie Pirelli. Grupę tę wyceniono wówczas na 7,1 mld EUR. Nabyciu temu towarzyszył szereg środków wsparcia ze strony rządu ChRL.
- (329) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego i ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL, Pirelli oraz CNRC stwierdziły, że Komisja nie mogła badać tego programu, gdyż nie był on objęty skargą ani zawiadomieniem o wszczęciu postępowania. Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL powtórzył to twierdzenie i dodał, że Komisja nie zapewniła możliwości przeprowadzenia przed wszczęciem postępowania konsultacji, o których mowa w art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, tym samym uniemożliwiając ChRL przedstawienie wspólnie uzgodnionego stanowiska. Co więcej, rząd ChRL twierdził, że środki wyrównawcze mogą być zastosowane w odniesieniu do nowych programów tylko jeśli istnieją podstawy prawne tego działania w prawie Unii. Takie podstawy prawne zostały jednak wdrożone dopiero w chwilę wejścia w życie nowego art. 10 ust. 7 akapit drugi rozporządzenia podstawowego w grudniu 2017 r. ⁽⁶³⁾, który nie miał zastosowania w niniejszym postępowaniu. CNRC przyjął stanowisko, że w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania należało wymienić każdy program z osobna. Ponieważ Komisja odniosła się tylko do „dotacji” lub „pożyczek”, ale nie do „inwestycji kapitałowych”, postępowanie nie obejmowało inwestycji SRF.
- (330) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Przedmiotem zawiadomienia o wszczęciu postępowania było „(1) bezpośrednie przekazywanie środków finansowych oraz potencjalne bezpośrednie przekazywanie środków finansowych i zobowiązań”. Zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, jak i art. 1.1 lit. a) pkt (1) tiret pierwsze ppkt (i) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, pojęcie „bezpośrednie przekazanie środków finansowych” jest wyjaśnione przy pomocy przykładów w nawiasach. Są to „na przykład dotacje, pożyczki, dopłaty do kapitału własnego”. Inwestycja SRF, jako inwestycja kapitałowa, została zatem objęta zawiadomieniem o wszczęciu postępowania w pozycji „bezpośrednie przekazanie środków finansowych”. Co więcej, jak wyjaśniono w motywach 334–340 poniżej, do celów niniejszego dochodzenia inwestycja SRF nie została uznana za osobny, samodzielny program. Stanowiła raczej dodatkową interwencję do pakietu pięciu interwencji finansowych ze strony rządu Chin w kontekście nabycia Pirelli. Obok kolejnej inwestycji ze strony CINDA, pozostałe elementy pakietu to dotacja, pożyczka i spłata odsetek, które, jak przyjęło CNRC, zostały należycie objęte dochodzeniem. Analizując inwestycję SRF, Komisja nie włączyła do dochodzenia osobnego programu, ale uwzględniła wszystkie istotne elementy jednego złożonego środka finansowego, w ramach programu mającego na celu promowanie handlu zagranicznego w tym kontekście.
- (331) Ponadto nawet jeśli istniały wątpliwości dotyczące zakresu subsydiów objętych postępowaniem, Komisja w sposób całkowicie przejrzysty rozwiązała te wątpliwości podczas dochodzenia. Kwestia zgodności inwestycji Funduszu Jedwabnego Szlaku („SRF”) z zasadami rynkowymi została podniesiona w drodze wspólnego porozumienia podczas wizyty weryfikacyjnej w siedzibie rządu ChRL, podczas której rząd ChRL przekazał również przydatne informacje o charakterze SRF. W tym względzie Komisja była także zaskoczona zarzutami

⁽⁶³⁾ W drodze rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2321 z dnia 12 grudnia 2017 r., Dz.U. L 338 z 19.12.2017, s. 1.

przedstawionymi przez CNRC po ostatecznym ujawnieniu, że rząd ChRL przekazał jedynie ustne uwagi podczas wizyty weryfikacyjnej Komisji oraz że Komisja nie zgromadziła dodatkowych informacji na temat zgodności inwestycji SRF z zasadami rynkowymi. Przeciwnie, Komisja wysłała w tym względzie do rządu ChRL pismo wymagane zgodnie z art. 28 i otrzymała pewną dokumentację dotyczącą inwestycji SRF zrealizowanej przez rząd ChRL, która ponownie podkreśla, że ten aspekt finansowania przez rząd ChRL został prawidłowo objęty postępowaniem.

(332) Twierdzenie, że inwestycja SRF nie mieściła się w zakresie objętym dochodzeniem, zostało zatem odrzucone.

a) Podstawa prawna

(333) 13. plan pięcioletni na rzecz rozwoju handlu zagranicznego, wydany przez Ministerstwo Handlu („MOFCOM”), 26 grudnia 2016 r.;

— 13. plan pięcioletni dla przemysłu petrochemicznego;

— wytyczne Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie wspierania międzynarodowej współpracy w zakresie mocy produkcyjnych i produkcji wyposażenia, wydane w 2015 r. („wytyczne”);

— obwieszczenie dotyczące przydzielania subwencjonowanych środków na kluczowe projekty w ramach funduszy specjalnych z 2015 r. w celu wspierania rozwoju handlu zagranicznego i gospodarki, C.H. [2015] nr 653 i Chemchina File [2016] nr 144;

— obwieszczenie Ministerstwa Finansów dotyczące uwolnienia centralnego budżetu operacyjnego obejmującego kapitał będący własnością państwa w 2016 r., CZ [2016] nr 18.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(334) Komisja stwierdziła, że rząd ChRL interweniował na szereg sposobów, aby ułatwić przedsiębiorstwu CNRC nabycie 65 % udziałów w Grupie Pirelli.

(335) Po pierwsze, CNRC otrzymało od SASAC dotację w wysokości 500 mln RMB (około 66 mln EUR) w celu „wspierania światowej współpracy w zakresie mocy produkcyjnych w ramach koncepcji »Jeden pas i jeden szlak«, zgodnie z obwieszczeniem Ministerstwa Finansów dotyczącym uwolnienia budżetu operacyjnego obejmującego centralny kapitał będący własnością państwa w 2016 r., CZ [2016] nr 18.

(336) Po drugie, CNRC otrzymało od konsorcjum banków obejmującego Chiński Bank Rozwoju („CDB”), EXIM i Chiński Bank Budownictwa („CCB”) kredyt preferencyjny w wysokości 800 mln EUR. W umowie kredytu jako cel kredytu wskazano nabycie przedsiębiorstwa Pirelli.

(337) Po trzecie, CNRC otrzymało kwotę 17 mln RMB stanowiącą zwrot odsetek zapłaconych od kredytu, o którym mowa w motywie powyżej. Zwrot ten przyznało Ministerstwo Finansów „za nabycie praw do udziałów w Grupie Pirelli” w związku z „kluczowymi projektami w ramach funduszy specjalnych z 2015 r. w celu wspierania rozwoju handlu zagranicznego”, zgodnie z obwieszczeniem dotyczącym przydzielania subwencjonowanych środków na kluczowe projekty w ramach funduszy specjalnych z 2015 r. w celu wspierania rozwoju handlu zagranicznego i gospodarki, C.H. [2015] nr 653 i Chemchina File [2016] nr 144.

(338) Po czwarte, rząd ChRL uczestniczył w nabyciu udziałów w Grupie Pirelli, zapewniając udział w kapitale własnym o wartości 533 mln EUR za pośrednictwem SRF, tj. rządowego funduszu inwestycyjnego, który jest częścią koncepcji „Jeden pas i jeden szlak”. Umowa inwestycyjna zawiera informacje dotyczące praktycznych kwestii szczegółowych związanych z transakcją, ale nie mówi nic na temat podstawowych warunków. Komisja nie otrzymała od SRF ani CNRC żadnych innych dokumentów dotyczących tej konkretnej operacji.

(339) Wreszcie po nabyciu rząd ChRL uczestniczył w restrukturyzacji przeprowadzonej w Grupie China National Tire, zapewniając udział w kapitale własnym o wartości 266 mln EUR za pośrednictwem China Cinda Asset Management Company Ltd. („Cinda”) w przedsiębiorstwie zaangażowanym w działalność Grupy Pirelli w zakresie opon przemysłowych.

(340) Wspólnym celem wszystkich pięciu interwencji było umożliwienie nabycia Pirelli przez CNRC. Łącznie są one zwane „środkiem”.

c) Organy publiczne

(341) Rząd ChRL udzielił zatem części wsparcia w sposób bezpośredni (np. w drodze dotacji) oraz części wsparcia w sposób pośredni za pośrednictwem podmiotów będących własnością państwa. Jeżeli chodzi o kredyt preferencyjny, o którym mowa w motywie powyżej, Komisja stwierdziła już w sekcji 3.4.1 powyżej, że podczas udzielania kredytów przedsiębiorstwu objętym próbą CDB, EXIM i CCB działały w charakterze organów publicznych w rozumieniu art. 3 i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

- (342) W odniesieniu do SRF i Cinda Komisja stwierdziła, że oba podmioty są w całości własnością rządu ChRL, a struktura ich ładu korporacyjnego wskazuje, że państwo wywiera na nie znaczący wpływ.
- (343) Zgodnie ze swoją stroną internetową SRF jest podmiotem będącym własnością państwa, utworzonym i wspieranym przez państwo w celu zapewnienia wsparcia inwestycyjnego i finansowego na rzecz współpracy handlowej i gospodarczej oraz łączalności w ramach koncepcji „Jeden pas i jeden szlak”. Przedsiębiorstwo jest w całości własnością państwa za pośrednictwem Państwowej Agencji Wymiany Walutowej, China Investment Corporation, EXIM i CDB. W skład jego zarządu i rady nadzorczej wchodzi przedstawiciele poszczególnych ministerstw.
- (344) Cinda utworzono w 1999 r. jako przedsiębiorstwo państwowe i bank likwidujący złe aktywa na rzecz Chińskiego Banku Budownictwa. Jak wynika z jego sprawozdania rocznego, było to pierwsze przedsiębiorstwo zarządzające aktywami, którego utworzenie w kwietniu 1999 r. zostało zatwierdzone przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w celu przeciwdziałania ryzyku finansowemu i zachowania stabilności systemu finansowego, a także ułatwienia reformy banków i przedsiębiorstw państwowych. W 2017 r. głównymi udziałowcami przedsiębiorstwa były Ministerstwo Finansów (64,45 %) i Krajowa Rada Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ChRL (7,06 %). W skład zarządu i rady nadzorczej przedsiębiorstwa wchodzi przedstawiciele poszczególnych organów rządowych i dużych instytucji finansowych będących własnością państwa.
- (345) Zarządzanie aktywami zagrożonymi stanowi podstawowy przedmiot działalności przedsiębiorstwa. Jak wynika z jego sprawozdania rocznego, przedsiębiorstwo „ściśle koordynowało strategię krajową” i wspierało m.in. tworzenie koncepcji „Jeden pas i jeden szlak”. Co więcej, przedsiębiorstwo zobowiązało się, że „będzie gorliwie zgłębiać i realizować ducha XIX Krajowego Kongresu Komunistycznej Partii Chin i myśl Xi Jinpinga na temat socjalizmu z chińską charakterystyką w Nowej Erze, energicznie wzmacniać ogólne przywództwo partii i zapewniać silną polityczną gwarancję dla rozwoju przedsiębiorstwa”.
- (346) W związku z tym na podstawie informacji przekazanych podczas wizyty weryfikacyjnej oraz publicznie dostępnych informacji Komisja stwierdziła, że istnieją formalne znamiona kontroli rządu w odniesieniu do SRF i Cinda.
- (347) Komisja gromadziła ponadto informacje potrzebne do ustalenia, czy rząd ChRL sprawował znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem SRF i Cinda. W tym względzie Komisja zauważyła, że ich udział należy rozpatrywać w kontekście następujących ram legislacyjnych:
- (348) W 13. planie pięcioletnim na rzecz rozwoju handlu zagranicznego określono ogólne zasady dotyczące strategii politycznej Chin w dziedzinie handlu zagranicznego, która przewiduje zwiększenie jego zakresu i poziomu oraz połączenie ekspansji zagranicznej i „wprowadzania kapitału” w celu wspierania rozwoju handlu. Celem planu jest również wspieranie transformacji od wywozu zdominowanego przez towary do wywozu towarów, usług, technologii i kapitału. W tym kontekście jednym z głównych zadań określonych w rozdziale III pkt 3 tego planu jest poprawa transnarodowej zdolności operacyjnej przedsiębiorstw handlu zagranicznego, aby zachęcić wpływowe przedsiębiorstwa do rozszerzania łańcuchów wartości w przemyśle, dokonywania transnarodowych połączeń i przejęć oraz pozyskiwania marek wysokiej jakości, najważniejszych technologii i kanałów sprzedaży. W planie określono również, że systematyczne wsparcie będzie udzielane przedsiębiorstwom transnarodowym o dobrej zdolności kredytowej, co pozwoli stworzyć grupę dużych przedsiębiorstw o transnarodowej zdolności biznesowej, które dysponują światową siecią dystrybucji.
- (349) W wytycznych Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie wspierania międzynarodowej współpracy w zakresie mocy produkcyjnych i produkcji wyposażenia przedstawiono bardziej szczegółowe informacje na temat praktycznego wdrożenia strategii ekspansji zagranicznej. Cele obejmują przejście od wywozu wyłącznie produktów do wywozu wszechstronnych asortymentów przemysłowych oraz „aktywne rozwijanie i »zdobywanie« rynków w krajach rozwiniętych”. Ostatecznym celem jest utworzenie szeregu wiodących przedsiębiorstw charakteryzujących się międzynarodową konkurencyjnością i zdolnością rozwoju rynku.
- (350) W art. 30–36 wytycznych określono wszystkie formy wsparcia politycznego, jakie mogą otrzymać przedsiębiorstwa „dokonujące ekspansji zagranicznej”, takie jak polityki wsparcia fiskalnego i podatkowego, kredyty preferencyjne, wsparcie finansowe za pośrednictwem kredytów konsorcjalnych, kredyty eksportowe, finansowanie projektów, inwestycje kapitałowe i wreszcie ubezpieczenie kredytów eksportowych.
- (351) W art. 35 w sposób wyraźny wskazano Fundusz Jedwabnego Szlaku jako narzędzie finansowania projektów wspieranych przez państwo, które jest wykorzystywane w celu „zwiększenia liczby źródeł inwestycji kapitałowych. [...] W pełni rozwinie rolę Funduszu Jedwabnego Szlaku. Będziemy aktywnie wspierać projekty dotyczące wspierania międzynarodowej współpracy w zakresie mocy produkcyjnych i produkcji wyposażenia poprzez inwestycje kapitałowe i finansowanie dłużne”.
- (352) Celem deklarowanym przez sam Fundusz Jedwabnego Szlaku na jego stronie internetowej jest ponadto pomoc chińskim przedsiębiorstwom w poprawie ich wyników eksportowych przez zapewnienie im łatwiejszego dostępu do rynków zagranicznych dzięki rozpoczęciu prowadzenia działalności za granicą i nabywaniu zagranicznych zaawansowanych technologii.

- (353) Na tej podstawie Komisja stwierdza, że rząd ChRL utworzył ramy normatywne, do jakich muszą stosować się osoby sprawujące funkcje kierownicze i nadzorcze, które zostały powołane przez rząd ChRL i które ponoszą przed nim odpowiedzialność. W związku z tym rząd ChRL uciekał się do ram normatywnych, aby sprawować znaczącą kontrolę nad funkcjonowaniem SRF i Cinda.
- (354) Komisja zbadała również konkretne zachowanie SRF i Cinda oraz zauważyła, że w kontekście nabycia udziałów w Grupie Pirelli oba podmioty działały jako inwestorzy finansowi i nie sprawują w rzeczywistości żadnej kontroli operacyjnej nad swoimi inwestycjami. Co więcej, oba podmioty przynoszą korzyści, których nie można by uzyskać w normalnych warunkach rynkowych:
- (355) Przedsiębiorstwo Cinda zapłaciło wyjątkowo wysoką kwotę za swój udział w kapitale własnym. Przedsiębiorstwo to zapłaciło za ten udział kwotę 266 mln EUR, mimo że udziały w kapitale własnym odpowiadały jedynie 38 mln EUR, a aktywa netto przedsiębiorstwa wynosiły 73 mln EUR.
- (356) Jeżeli chodzi o SRF, jak sam zapewnia, jego celem jest finansowe wspieranie projektów, które nie posiadają wystarczającego kapitału własnego, dzięki zmniejszeniu wskaźnika ogólnego zadłużenia i poprawie zdolności finansowania projektów. Jednocześnie celem funduszu jest ułatwianie dostępu do kredytów konsorcjalnych (takich jak kredyty preferencyjne, o których mowa w motywie 336 powyżej), które stanowią dalsze wsparcie finansowe dla projektów. Umowa z Grupą Pirelli jest wielokrotnie wymieniana przez sam SRF na jego stronie internetowej jako przykład tej metody działania.
- (357) W związku z tym Komisja stwierdziła, że SRF i Cinda wdrażają określone powyżej ramy prawne w odniesieniu do sektora opon, działając tym samym w charakterze organów publicznych w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego interpretowanego w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) tego rozporządzenia oraz zgodnie z odpowiednim orzecznictwem WTO.
- (358) Co więcej, nawet gdyby SRF i Cinda nie zostały uznane za organy publiczne, Komisja stwierdziła, że również w tym przypadku – z tych samych powodów, co powody określone w motywach 342–356 powyżej – uznano by, że rząd ChRL powierzył i wyznaczył tym instytucjom wykonywanie funkcji, które zazwyczaj należą do zadań władz publicznych, w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym w każdym przypadku odpowiedzialność za działania tych instytucji należałoby przypisać rządowi ChRL.
- (359) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego i ostatecznym ujawnieniu CNRC i Pirelli argumentowały, że SRF i Cinda nie są organami publicznymi, gdyż SRF nie jest agencją pomocy, a zarówno SRF jak i Cinda, tak jak każdy inwestor prywatny, dążą do zwrotu z inwestycji w oparciu o zasady rynkowe. W opinii CNRC fakt, że inwestycja SRF posłużyła do opłacenia udziałów Pirelli po cenie rynkowej, potwierdza, że decyzje o inwestycji SRF są podejmowane niezależnie i w oparciu o zasady rynkowe.
- (360) Komisja przypomniła, że analiza podmiotu publicznego odpowiada na pytanie, czy danemu podmiotowi powierzono władzę rządową. Państwo nie tylko jest właścicielem SRF (jak określono w motywach 343–346), ale rząd sprawuje nad nim rzeczywistą kontrolę. Rozstrzygające nie jest to, czy poszczególne decyzje SRF są właściwe z handlowego punktu widzenia, czy nie. Decyduje raczej fakt, że decyzje SRF nie są podejmowane niezależnie od wpływu rządu. Jak pokazano w motywach 348–353, istnieją silne ramy normatywne, w których SRF działa jako narzędzie rządu do osiągnięcia celów polityki zawartych w koncepcji „Jeden pas i jeden szlak”. Są one wdrażane przez kierownictwo SRF, które jest mianowane i nadzorowane przez rząd ChRL, co umożliwia mu sprawowanie rzeczywistej kontroli nad SRF. Komisja potwierdziła zatem swoją ocenę, że SRF stanowi organ publiczny lub że rząd co najmniej powierzył lub wyznaczył mu zadanie polegające na pełnieniu funkcji zazwyczaj powierzonych rządowi, jak dążenie do osiągnięcia celów polityki publicznej.

d) **Korzyść**

- (361) Przedsiębiorstwa CNRC i Pirelli zgłosiły również uwagę do dokumentu informacyjnego, że Komisja nie udowodniła faktu, że warunki inwestycji SRF były niezgodne ze zwykłą praktyką inwestycyjną. Wszelka korzyść powinna ograniczać się do różnicy pomiędzy warunkami oferowanymi przez rząd, a warunkami, jakie odbiorca mógłby uzyskać na rynku. W każdym razie CNRC ani Pirelli nie uzyskały żadnych korzyści, gdyż fundusze przekazano poprzednim udziałowcom Pirelli w celu nabycia ich udziałów.
- (362) Komisja nie zgodziła się, że inwestycja SRF nie przyniosła żadnej korzyści CNRC i że transakcja ta była porównywalna z transakcją możliwą do przeprowadzenia na rynku z następujących względów:
- (363) SRF faktycznie zapłacił cenę rynkową za udziały Pirelli, lecz korzyść wynikająca z interwencji rządu na rzecz CNRC jest odrębna od ceny, za którą SRF dokonał inwestycji kapitałowej. Korzyść z interwencji rządu wynikała w istocie z faktu, że CNRC nie posiadało wystarczających funduszy własnych do nabycia przedsiębiorstwa Pirelli. Transakcja charakteryzowała się zatem wysokim stopniem wspomagania. Gdyby nie interwencja SRF w celu objęcia udziału w kapitale, CNRC musiałoby pozyskać dodatkowe fundusze na rynku kredytowym. To byłoby jednak trudne ze względu na zastosowany już wysoki stopień wspomagania. W tym względzie jeden z warunków

wstępnych dotyczących kredytu udzielonego CNRC przez Chiński Bank Rozwoju przewidywał konieczność udowodnienia przez CNRC, że pozyskało ono dodatkowe środki z innych źródeł. Co więcej, jak wspomniano w motywie 356 powyżej, na swojej stronie internetowej SRF ogłasza, że jego głównym celem jest finansowe wspieranie projektów, które nie posiadają wystarczającego kapitału własnego, dzięki zmniejszeniu wskaźnika ogólnego zadłużenia i poprawie zdolności finansowania projektów. Jednocześnie fundusz ułatwia pozyskiwanie kredytów konsorcjalnych, które zapewniają dalsze wsparcie finansowe dla projektów.

- (364) Nawet gdyby CNRC mogło pozyskać konieczne środki dzięki dodatkowemu kredytowi, wiązałoby się to z kosztami, gdyż przedsiębiorstwo musiałoby zapłacić odsetki od kredytu oraz zwrócić kapitał. Zatem, dzięki interwencji SRF, CNRC nie miało żadnych dodatkowych kosztów finansowania i poprawiło wskaźnik zadłużenia związany z transakcją, co z kolei ułatwiło pozyskanie funduszy od banków.
- (365) Inwestycja SRF odpowiadała ponadto dokładnie kwocie potrzebnej CNRC do uzyskania bezwzględnej większościowego udziału w grupie Pirelli (65 % wobec 48,75 % bez SRF). Ten udział większościowy nabyto bez oddawania kontroli udziałowcowi mniejszościowemu.
- (366) Wreszcie okres zamrożenia kapitału do wycofania się SRF jest o wiele dłuższy niż praktykuje się zazwyczaj w przypadku prywatnych inwestorów kapitału wysokiego ryzyka, którzy chcą jak najprędzej maksymalizować zwrot.
- (367) Po ostatecznym ujawnieniu CNRC zakwestionowało te argumenty. W jego opinii Komisja przygotowała błędny scenariusz alternatywny, badając, czy inwestycja kapitałowa SRF jest zgodna ze zwykłą praktyką inwestycyjną prywatnych inwestorów realizujących instrumenty dłużne. Przypomniało również wiele etapów inwestycji SRF, twierdząc, że jako klasyczny wykup lewarowany była ona w pełni zgodna ze zwykłą praktyką inwestycyjną. W szczególności okres zamrożenia kapitału do wycofania się SRF nie był nadzwyczaj długi. Został on zakończony przed terminem i był taki sam, jak w przypadku innych udziałowców mniejszościowych. Wreszcie, zdaniem CNRC, szerokie oświadczenia polityczne są niewystarczające do tego, by wykazać korzyść spowodowaną wkładem finansowym.
- (368) Komisja odrzuciła ten argument. Korzyści dla CNRC jako beneficjenta inwestycji SRF były wieloaspektowe. Prywatny inwestor rozważający udział w kapitale własnym w rodzaju tego, jaki oferował SRF, musiałby dokonać oceny ryzyka związanego z tą transakcją. Jego partner przemysłowy, CNRC, nie posiadał w owym czasie wystarczających funduszy, aby zostać właścicielem większościowym Pirelli i był uzależniony od znalezienia inwestora finansowego. Jak stwierdzono w motywie 363, CNRC było w stanie otrzymać dodatkowe pożyczki od innych banków jedynie dzięki poprawie ogólnego wskaźnika zadłużenia. Inwestycja SRF, która umożliwiła CNRC nie tylko zostanie udziałowcem większościowym w Pirelli, ale też zabezpieczenie dodatkowych pożyczek, stanowiła istotną część działań rządu ChRL, mających na celu włączenie Pirelli do portfela CNRC. Prywatny inwestor wykorzystałby tę pozycję i zapewniłby fundusze na zdecydowanie innych warunkach.
- (369) Po pierwsze, Komisja zauważyła nietypową umowę, na podstawie której SRF zrzeka się swojego prawa głosu w zarządzie na rzecz CNRC. Wysoce wątpliwe jest, że prywatny inwestor byłby zadowolony z faktu „wzmocnienia pozycji” CNRC, które zostało udziałowcem większościowym posiadającym pełną kontrolę operacyjną, i zrzeknięcia się swoich praw głosu tak, aby działać jako „bezsilny” udziałowiec mniejszościowy.
- (370) Po drugie, względnie długi okres zamrożenia kapitału do wycofania się SRF podkreśla fakt, że inwestycja SRF wynikała z polityki publicznej. Prywatny inwestor nalegałby na zachowanie dużo krótszego okresu w celu zmaksymalizowania zwrotu, natomiast fakt, że inni udziałowcy mniejszościowi zaakceptowali te same warunki nie ma znaczenia, ponieważ jeden z nich w ogóle nie jest inwestorem finansowym, a drugi działa jako fundusz inwestycji długoterminowych. Zdarzenia, jakie miały miejsce po inwestycji, w szczególności wcześniejsze zakończenie okresu zamrożenia kapitału do wycofania się SRF w związku z ponownym notowaniem Pirelli przed terminem świadczy o tym samym: pokazują one, że ustalony okres zamrożenia nie był zgodny ze standardowymi warunkami rynkowymi dla inwestorów finansowych i dawał ogromną przewagę CNRC, jak wyjaśniono powyżej.
- (371) Po trzecie, prawa poboru przysługujące CNRC przy zakupie pozostałych udziałów po zakończeniu okresu zamrożenia kapitału w celu uzyskania pełnej kontroli nad przedsiębiorstwem nie są zgodne z zasadami rynkowymi. Prywatny inwestor nastawiony na zysk zachowałby elastyczność w celu osiągnięcia wyższej ceny za udziały, jeżeli pojawiliby się konkurujący oferty, i nie zgodziłby się na przyznanie takich praw poboru. Prawa te po raz kolejny świadczą o tym, że inwestycja SRF była realizowana zgodnie z celem polityki publicznej, jakim była pomoc CNRC, jako przedsiębiorstwu państwowemu, w nabyciu Pirelli na korzystnych warunkach.
- (372) Z tych powodów Komisja podtrzymała swoje stanowisko, że inwestycja SRF spowodowała korzyść na rzecz CNRC.

- (373) W przypadku Cinda kontekst ustalenia korzyści był inny, gdyż środki zostały faktycznie zapłacone CNRC i Komisja stwierdziła, że udział w kapitale własnym nie był oparty na cenie zgodnej z warunkami rynkowymi, jak wspomniano w motywie 355 powyżej. W odpowiedzi na dokument informacyjny CNRC i Pirelli przekazały sprawozdanie z wyceny aktywów w celu ustalenia, że inwestycja została przeprowadzona na warunkach rynkowych. Po weryfikacji Komisja stwierdziła, że wielkości liczbowe wskazane w sprawozdaniu z wyceny nie odpowiadają wielkościom liczbowym, którymi dysponuje Komisja. W rzeczywistości sprawozdanie z wyceny nie dotyczyło inwestycji Cinda, lecz zostało sporządzone w ramach innej transakcji kapitałowej w obrębie Grupy CNRC. Transakcja ta dotyczyła również Pirelli Industrial Srl., lecz innego kupującego i innego okresu, rok przed nabyciem przez Cinda udziału w kapitale własnym. Komisja odnotowała, że przedsiębiorstwo Pirelli Industrial Srl. zostało poddane w 2016 r. głębokiej restrukturyzacji. Z tego względu sytuacja finansowa przedsiębiorstwa na koniec 2016 r., wykazana w sprawozdaniu z audytu za 2016 r., nie była już porównywalna z sytuacją przedstawioną w sprawozdaniu z wyceny aktywów przekazanym przez CNRC. Ze względu na brak możliwych do zweryfikowania informacji odnoszących się do właściwych podmiotów i okresu Komisja podtrzymała swoje stanowisko dotyczące inwestycji Cinda.
- (374) Po ostatecznym ujawnieniu CNRC i Pirelli podważyły także tę analizę. Ich zdaniem CNRC nie uzyskało żadnej korzyści, ponieważ inwestycja Cinda była zgodna ze zwykłą praktyką inwestycyjną. W szczególności, na poparcie swojego twierdzenia, odniosły się one do tego samego sprawozdania z wyceny sporządzonego przez niezależnego rzeczoznawcę, przeanalizowanego w motywie powyżej. Choć potwierdziły, że sprawozdanie zostało rzeczywiście sporządzone w kontekście innej transakcji kapitałowej, twierdziły, że to nie wystarcza, aby wykluczyć, że może być ono wykorzystane jako punkt odniesienia w przypadku innych transakcji (takich jak nabycie przez Cinda).
- (375) Komisja nie zaakceptowała tego twierdzenia z tych samych powodów, co wyjaśnione w motywie 373 powyżej, uznane przez Pirelli: sprawozdanie z wyceny aktywów dotyczy innej transakcji kapitałowej i innego okresu, rok przed nabyciem przez Cinda udziału w kapitale własnym. W tym okresie Pirelli zostało poddane głębokiej restrukturyzacji, która niewątpliwie miała wpływ na jego sytuację finansową. Co więcej, jak potwierdziło CNRC, Cinda nabyło 38 % udziałów w Pirelli Industrial Srl., które teraz funkcjonuje pod nazwą Prometeon Tyre Group S.r.l. („PTG”). Podczas gdy w tym okresie kapitał tego przedsiębiorstwa wynosił 100 mln EUR, wartość nominalna udziałów wynosiła 38 mln EUR. Przedsiębiorstwo Cinda zapłaciło 266 mln EUR za swój udział w kapitale własnym. Zważywszy na fakt, że wartość netto aktywów przedsiębiorstwa wynosiła w tym okresie mniej niż połowę tej kwoty oraz że ledwo odnotowywało ono jakiegokolwiek zyski, to ani ocena w oparciu o aktywa, ani w oparciu o przychody nie uzasadniłaby tej wysokiej kwoty udziału w kapitale własnym. W związku z negatywnym wynikiem testu prywatnego inwestora Komisja potwierdziła swoje poprzednie stanowisko, że inwestycja Cinda przyniosła korzyść CNRC.

e) *Szczególny charakter*

- (376) Komisja ustaliła również, że subsydia przyznane w ramach tego środka mają charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W prawodawstwie rządu ChRL są konkretnie wymienione w szczególności przemysł chemiczny i SRF. Fakt, że zakres objęcia przemysłu prawodawstwem jest szeroki i że SRF lub Cinda mogły zainwestować w inne sektory przemysłu, nie unieważnia tych ustaleń. Po ostatecznym ujawnieniu CNRC zakwestionowało te ustalenia. Twierdziło, że wsparcie finansowe w ramach koncepcji „Jeden pas i jeden szlak” nie jest wyraźnie ograniczone do określonych przedsiębiorstw czy branż. Podkreśliło w szczególności, że lista obszarów priorytetowych zawartych w wytycznych nie jest wyczerpująca.
- (377) Komisja przypominała niektóre cechy chińskiego finansowania preferencyjnego. Zamiast oferowania jasno określonych programów finansowania o ścisłych kryteriach kwalifikowalności, kilka promowanych sektorów jest wyznaczanych na najwyższym szczeblu politycznym. Podmioty działań finansowych, takie jak banki realizujące politykę rządu, SRF czy Cinda, przestrzegają tych wytycznych w swoich rzeczywistych praktykach. W tym kontekście Komisja regularnie obejmuje opłatami wyrównawczymi subsydia dla takich promowanych sektorów, określonych na tyle jasno, na ile można zrozumieć zwrot „niektóre przedsiębiorstwa” w rozumieniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia podstawowego⁽⁶⁴⁾. W omawianym przypadku CNRC nie podważyło tego, że przemysł chemiczny jest jednym z takich sektorów promowanych. Fakt, że lista mogłaby zostać powiększona o inne branże, nie zmienia tych ustaleń.
- (378) Co więcej, jak wspomniano w motywach 348 i 349 powyżej, prawodawstwo dotyczy szczególnie przedsiębiorstw eksportujących i odnosi się do „uzyskania dostępu do rynków międzynarodowych”. Biorąc pod uwagę jego uwarunkowanie wynikami wywozu (jak to zostanie bardziej szczegółowo przedstawione w sekcji f)), uznaje się, że środek ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

⁽⁶⁴⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/969, Dz.U. L 146 z 9.6.2017, s. 17, motywy 149–151.

f) Uwarunkowanie wynikami wywozu

- (379) Komisja dokonała następnie analizy tego, czy środki istotnie były uwarunkowane wynikami wywozu, ponieważ przyznano je niektórym przedsiębiorstwom w szczególności w celu pozyskania nowych rynków poza terytorium Chin. Zasadniczo wsparcie to wchodzi w zakres koncepcji „Jeden pas i jeden szlak”, która jest częścią wydanego przez Ministerstwo Handlu planu pięcioletniego na rzecz rozwoju handlu zagranicznego.
- (380) W wytycznych Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie wspierania międzynarodowej współpracy w zakresie mocy produkcyjnych i produkcji wyposażenia w sposób wyraźny wskazano gałęzie przemysłu, które należy uwzględnić w ramach tej strategii i wśród których jeden z obszarów priorytetowych stanowi przemysł chemiczny. Nabycie udziałów w Grupie Pirelli przez przedsiębiorstwo Chemchina wskazano nawet wyraźnie jako istotne osiągnięcie w 13. planie pięcioletnim dla przemysłu petrochemicznego.
- (381) Środek ten jest skierowany w szczególności do przedsiębiorstw dokonujących inwestycji zagranicznych. Jak wspomniano w motywie 349 powyżej, cele obejmują wspieranie przejścia od wywozu wyłącznie produktów do wywozu wszechstronnych asortymentów przemysłowych oraz „aktywne rozwijanie i »zdobywanie« rynków w krajach rozwiniętych”. Z tego względu chińskie przedsiębiorstwa, które prowadzą działalność tylko na rynku krajowym, nie kwalifikują się do otrzymania takiego wsparcia finansowego. O uwarunkowaniu środka wynikami wywozu świadczy również fakt, że obszary, które mają zostać wybrane jako priorytetowe w odniesieniu do inwestycji zagranicznych, to obszary charakteryzujące się popytem na rynku międzynarodowym i obszary o „znaczących zaletach pod względem konkurencji międzynarodowej”, tj. te, w przypadku których możliwe jest wspieranie chińskich wyników eksportowych. W rozdziale III pkt 3 13. planu pięcioletniego na rzecz rozwoju handlu zagranicznego wyjaśniono dalej, że wsparcie jest skierowane do przedsiębiorstw handlu zagranicznego.
- (382) Jeżeli chodzi zwłaszcza o nabycie Grupy Pirelli, SRF stwierdził na swojej stronie internetowej: „fundusz wsparł przedsiębiorstwo Chemchina w nabyciu Grupy Pirelli, co skutecznie pomogło przedsiębiorstwu Chemchina [...] uzyskać dostęp do rynków międzynarodowych” oraz „fundusz pomógł przedsiębiorstwu Chemchina dołączyć do przemysłu wytwórczego towarów wysokiej klasy, zapewniając mu tym samym przewagę konkurencyjną na rynku międzynarodowym”.
- (383) W istocie dzięki nabyciu 65 % udziałów w Grupie Pirelli przedsiębiorstwo CNRC w praktyce zwiększyło swój wywóz do UE o 29 % w okresie objętym dochodzeniem. CNRC zgodziło się również na dalsze zwiększenie wywozu do UE przez całkowite włączenie działalności Grupy Pirelli w UE w zakresie opon do samochodów ciężarowych do działalności chińskiego producenta eksportującego Aeolus Tyre Co. Ltd. Dlatego też długoterminowym celem tego wspieranego nabycia była modernizacja produkowanych przez Aeolus opon do samochodów ciężarowych z wykorzystaniem technologii nabytej od Grupy Pirelli, aby przejść do wyższego segmentu i rozpocząć wywóz wyższej jakości opon do samochodów ciężarowych, które to opony są bardziej konkurencyjne na rynku UE.
- (384) Po upływie okresu objętego dochodzeniem CNRC zmniejszyło swój udział finansowy w Grupie Pirelli do 46 %. Pirelli Tyre Co, Ltd zaprzestało produkcji produktu objętego postępowaniem, aby skupić się na oponach motocyklowych i samochodowych, dopełniając tym samym rozdzielenie działalności Grupy Pirelli od produktu objętego postępowaniem. Wydarzenia te, do których doszło po okresie objętym dochodzeniem, nie umniejszają jednak faktu, że przed okresem objętym dochodzeniem i w jego trakcie CNRC otrzymało subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych. Potwierdzają one bowiem, że CNRC postępowało zgodnie z obietnicą, zwiększając wywóz do UE produktu objętego postępowaniem przez swoje przedsiębiorstwa powiązane. Dlatego też Komisja uważa, że zebrane informacje dotyczące Grupy Pirelli są reprezentatywne i można na ich podstawie obliczyć wysokość subsydiów przyznanych w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem.
- (385) W odpowiedzi na dokument informacyjny CNRC i Pirelli przekazały uwagi, że subsydlum nie jest uwarunkowane wynikami wywozu, powołując się na orzecznictwo Organu Apelacyjnego w sprawie Airbusa, w którym pojęcie uwarunkowania wynikami wywozu zostało zinterpretowane w wąskim znaczeniu.
- (386) Komisja przypominała, że pojęcie subsydiów uwarunkowanych *de facto* wynikami wywozu jest określone w art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego, który odzwierciedla art. 3.1 lit. a) oraz przypis 4 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Dotyczy to także sytuacji, w której subsydlum jest „w istocie związane z ... przewidywaną wielkością wywozu”. Ocenę uwarunkowania *de facto* warunkami wywozu przeprowadza się na podstawie pełnej konfiguracji okoliczności przyznanego subsydium, w tym jego struktury i sposobu jego funkcjonowania. Komisja zgodziła się z zainteresowanymi stronami, że pojęcie to należy interpretować zgodnie z wytycznymi przekazanymi przez Organ Apelacyjny.
- (387) W sprawie dużych samolotów cywilnych Organ Apelacyjny stwierdził, że „[n]orma dotycząca uwarunkowania *de facto* warunkami wywozu zgodnie z art. 3.1 lit. a) i przypisem 4 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych byłaby spełniona, gdy przyznaje się subsydlum w celu dostarczenia odbiorcy zachęty do wywozu w sposób, który nie odzwierciedla po prostu warunków podaży i popytu na rynkach krajowym

i eksportowym, niezakłóconych przez przyznanie subsydium”⁽⁶⁵⁾. Innymi słowy „czy przyznanie subsydium jest nastawione na promowanie przyszłych wyników wywozu odbiorcy?”⁽⁶⁶⁾. Mogłoby to dotyczyć również sytuacji, w której odbiorca zobowiązuje się zwiększyć wyniki eksportowe (w porównaniu z krajowymi).

- (388) Stosując okoliczności niniejszego przypadku w świetle zawartych w aktach dowodów, Komisja ustaliła, że spełnione zostały wymogi testu. W przeciwieństwie do sprawy Airbus, gdzie cztery organy przyznające subsydia finansowały spółkę europejską działającą zarówno na rynku krajowym, jak i zagranicznym, i gdzie środek został opracowany tak, aby zwiększyć ukierunkowanie Airbus na wywóz, niniejsza sprawa dotyczy stosunków między trzema stronami. Chińskie organy publiczne finansowały CNRC, które nie miało swobody w sposobie wydawania tych środków. Otrzymało je pod wyraźnym warunkiem prawnym nabycia innego przedsiębiorstwa – Pirelli. Zgadzając się na przyjęcie takiego wiążanego finansowania, CNRC zobowiązało się zwiększyć swoje wyniki wywozu (w porównaniu z krajowymi) i znacznie zwiększyć swoją sprzedaż w Europie.
- (389) Po pierwsze, przyznanie subsydium jest związane z przewidywaną wielkością wywozu, między innymi ponieważ struktura środka sprawia, że jest on skierowany do przedsiębiorstw handlu zagranicznego. Wsparcie było dostępne dla CNRC jedynie w celu większego skoncentrowania jego działalności na wywozie (w porównaniu z jego sprzedażą krajową); nie udostępniono jednak takiego wsparcia innym chińskim przedsiębiorstwom, które prowadzą sprzedaż wyłącznie na rynku krajowym. Potwierdzają to następujące oficjalne dokumenty rządowe:
- (390) W 13. planie pięcioletnim dla przemysłu petrochemicznego wskazano wyraźnie nabycie Pirelli przez przedsiębiorstwo Chemchina jako istotne osiągnięcie 12. planu pięcioletniego, w części „współpraca międzynarodowa”. W rozdziale 10, w kontekście projektów dotyczących współpracy międzynarodowej realizowanych w ramach koncepcji „Jeden pas i jeden szlak”, wspomniano ponadto, że należy podkreślić znaczenie „poszerzania możliwości współpracy międzynarodowej w branży opon i w innych branżach o wysokim udziale wywozu”.
- (391) MOFCOM określiło nabycie Pirelli kluczowym projektem na rzecz rozwoju handlu zagranicznego w 2015 r. W bardziej ogólnym ujęciu, jednym z celów 13. planu pięcioletniego na rzecz rozwoju handlu zagranicznego (rozdział III pkt 3) jest poprawa transnarodowej zdolności operacyjnej przedsiębiorstw handlu zagranicznego, aby zachęcić wpływowe przedsiębiorstwa do rozszerzania łańcuchów wartości w przemyśle, dokonywania transnarodowych połączeń i przejęć oraz pozyskiwania marek wysokiej jakości, najważniejszych technologii i kanałów sprzedaży. W planie określono również, że systematyczne wsparcie będzie udzielane przedsiębiorstwom transnarodowym o dobrej zdolności kredytowej, co pozwoli stworzyć grupę dużych przedsiębiorstw o transnarodowej zdolności biznesowej, które dysponują światową siecią dystrybucji.
- (392) W wytycznych Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej stwierdza wyraźnie, że „przewaga Chin w dziedzinie przemysłu i finansowania zostanie połączona z zagranicznym popytem [...] w celu energicznej promocji międzynarodowej zdolności produkcyjnej i współpracy w dziedzinie produkcji urządzeń”. W wytycznych określono ponadto, że „obszary [...] o znacznych zaletach pod względem konkurencji międzynarodowej i charakteryzujące się popytem na rynku międzynarodowym zostaną wybrane jako priorytetowe”. Co więcej, jak wspomniano w motywie 349 powyżej, cele wytycznych obejmują „aktywne rozwijanie i »zdobywanie« rynków w krajach rozwiniętych”.
- (393) SRF prowadzi działalność związaną jedynie z funduszami wymiany walut (tj. USD i EUR). W przeciwieństwie do banków, zapewniających środki zarówno w RMB i twardych walutach, SRF wspiera projekty jedynie w walucie obcej. Jak oświadczył prezes SRF: „Fundusz Jedwabnego Szlaku jest zagranicznym funduszem inwestycyjnym, inwestującym głównie w wymianę walut”⁽⁶⁷⁾.
- (394) Przedsiębiorstwo, które prowadzi sprzedaż wyłącznie na rynku chińskim i nie prowadzi wywozu ani nie posiada żadnego udokumentowanego biznesplanu zakładającego zwiększenie wywozu, nie kwalifikowałoby się zatem do otrzymania wsparcia ze strony SRF.
- (395) Po drugie, Komisja dokonała analizy konkretnych okoliczności występujących w momencie przyznawania subsydiów przez upoważnione do tego organy w celu ustalenia, czy to szczególne wsparcie było również związane ze zmianą przewidywanej sprzedaży CNRC w kierunku wywozu (w porównaniu z jego sprzedażą krajową). Komisja odkryła kilka czynników potwierdzających jej wnioski, że tak rzeczywiście było:
- (396) W przypadku wszystkich pięciu interwencji nazwanych „środkiem” organ przyznający subsydia określił, że fundusze przyznano w celu nabycia Grupy Pirelli. W przypadku interwencji Cinda organ przyznający subsydia określił ponadto warunki przyznania funduszu. W istocie, jak wspomniano w odniesieniu do interwencji Cinda w umowie między posiadaczami uprawnień do udziału w kontyngentach, Cinda potwierdza, że jego udział w kapitale własnym Pirelli Industrial jest uzależniony od planu wniesienia jego udziałów do chińskiego producenta eksportującego Aeolus przed upływem określonego terminu.

⁽⁶⁵⁾ WT/DS316/AB/R WE i niektóre państwa członkowskie – duże samoloty cywilne, 18 maja 2011 r., pkt 1102.

⁽⁶⁶⁾ WT/DS316/AB/R WE i niektóre państwa członkowskie – duże samoloty cywilne, 18 maja 2011 r., pkt 1067.

⁽⁶⁷⁾ „Fundusz Jedwabnego Szlaku rozpoczyna działalność: Wywiad z Zhou Xiaochuan”, 16 lutego 2015 r., <http://www.silkroadfund.com.cn/enweb>, dostęp: 11 września 2018 r.

- (397) SRF, jako współinwestor, był w pełni świadomy rynkowej pozycji CNRC i przewidywał korzyści w zakresie wyników eksportowych, jakie przyniesie transakcja. Prezes Funduszu Jedwabnego Szlaku przyznaje to w następujących słowach: „Fundusz udzielił wsparcia Chemchina przy nabyciu Pirelli, co nie tylko pomogło Chemchina w pomyślnym wprowadzeniu zagranicznych zaawansowanych technologii i wiedzy fachowej w dziedzinie zarządzania do wytwarzania produktów wysokiej klasy, lecz również w faktycznym uzyskaniu dostępu do rynków międzynarodowych ⁽⁶⁸⁾”.
- (398) W przypadku CNRC główne korzyści wynikające z nabycia Pirelli nie były związane z rynkiem krajowym. W momencie nabycia CNRC było już ważnym podmiotem na chińskim rynku krajowym w sektorze opon do samochodów ciężarowych, podczas gdy Pirelli miało bardzo mały udział w tym rynku (poniżej 1 %). Grupa Pirelli jest ponadto podmiotem globalnym, dla którego rynek chiński stanowił mniej niż 10 % łącznej sprzedaży wszystkich produktów. Oprócz tego sprzedaż eksportowa już stanowiła około 60 % łącznej sprzedaży zarówno dla CNRC jak i dla Pirelli Tyre Co. Ltd.
- (399) Co więcej, jak przedstawiono m.in. w Planie wdrożenia transformacji i modernizacji przemysłu oponiarskiego w prowincji Szantung, co potwierdzają odpowiedzi udzielone w ramach próby przez współpracujących producentów eksportujących, chiński rynek krajowy jest rynkiem zdominowanym przez sprzedaż segmentu 3, natomiast opony segmentu 1 są znacznie silniej reprezentowane na rynkach UE i USA. Dodanie do portfela produktów podmiotu segmentu 1 o globalnie rozpoznawalnej marce, takiego jak Pirelli, nie przyniosło CNRC żadnej natychmiastowej wartości dodanej na rynku sprzedaży krajowej, natomiast znacznie zwiększyło konkurencyjność przedsiębiorstwa na rynku eksportowym, gdyż umożliwiło wywóz całej gamy produktów oprócz zwykłego asortymentu produktów segmentu 3.
- (400) Co więcej, rynek chiński już charakteryzuje się pewną nadwyżką mocy produkcyjnych i samo CNRC miało istotną ilość niewykorzystanych mocy produkcyjnych. Zgodnie ze sprawozdaniem z analizy rynku przeprowadzonym w imieniu CNRC przed dokonaniem inwestycji, na podstawie którego podjęto decyzję inwestycyjną ⁽⁶⁹⁾, marka CNRC „szukała możliwości ucieczki od aktualnej konkurencji w »czerwonym oceanie« i kontynuowała dalszą ekspansję na zewnątrz, aby w pełni wykorzystać swoją siłę”. W sprawozdaniu stwierdzono dalej, że główne korzyści dla CNRC polegałyby na wzmocnieniu jego międzynarodowej działalności gospodarczej dzięki wykorzystaniu globalnej sieci sprzedaży Pirelli. W tym względzie Komisja odnotowała, że przed dokonaniem nabycia CNRC nie posiadało własnych kanałów sprzedaży bezpośredniej w UE, lecz prowadziło sprzedaż za pośrednictwem niezależnych dystrybutorów.
- (401) Świadczy o tym również wywiad z dyrektorem ds. działalności międzynarodowej Pirelli, przeprowadzony po dokonaniu nabycia ⁽⁷⁰⁾, w którym stwierdził on, że nabycie sprawi, że nowa grupa będzie mogła wejść na rynek australijski oferując opony z różnych segmentów cenowych i że spółka zamierza zwiększyć wywóz, podwyższając tym samym swój udział w australijskim rynku z 1 % do 10 % dzięki sprzedaży opon na całym rynku opon do pojazdów użytkowych.
- (402) W sprawozdaniu przygotowanym przed dokonaniem inwestycji podkreślono również, że CNRC mogłoby wykorzystać zasoby Pirelli w zakresie badań i rozwoju do udoskonalenia własnych linii produktów, aby lepiej zaspokoić popyt na rynku międzynarodowym. Po dokonaniu nabycia, faktycznie przyznano jednemu z chińskich producentów eksportujących należących do grupy licencję na wykorzystanie wiedzy fachowej Pirelli w jego procesie produkcyjnym.
- (403) W świetle powyższych dowodów na to, że charakterystyka Pirelli była znana w momencie przyznawania subsydium oraz na znaczące korzyści, jakie to nabycie przyniosłoby na rzecz wyników wywozu CNRC, Komisja stwierdziła, że organ przyznający subsydia przewidział, a nawet otrzymał zobowiązanie, że w zamian za udzielenie subsydium CNRC, jego sprzedaż eksportowa (w porównaniu z krajową) znacznie wzrośnie. Między programem subsydiowania a przewidywanym wywozem CNRC istnieje zatem powiązanie polegające na warunkowości lub zależności.
- (404) Wreszcie Komisja przeprowadziła analizę rzeczywistego wpływu nabycia Pirelli na strukturę sprzedaży CNRC. Jak wspomniano w motywie 345, CNRC faktycznie zgodziło się włączyć działalność Grupy Pirelli w UE w zakresie opon do samochodów ciężarowych do działalności swojego powiązanego producenta eksportującego, Aeolus Tyre Co. Ltd, aby przejść do wyższego segmentu i rozpocząć wywóz wyższej jakości opon do samochodów ciężarowych, które to opony są bardziej konkurencyjne na rynku UE. W tym względzie Komisja porównała strukturę sprzedaży grupy CNRC przed nabyciem i po nim: dzięki włączeniu Pirelli wzrosła nie tylko ogólna sprzedaż, ale również, jak ustaliła Komisja, dzięki temu nabyciu sprzedaż eksportowa wzrosła w większym stopniu, niż sprzedaż krajowa, tj. sprzedaż CNRC została zmieniona w kierunku wywozu (w porównaniu z jego sprzedażą krajową). Mówiąc dokładniej, sprzedaż eksportowa opon do samochodów ciężarowych do Europy zwiększyła się o 55 %, na inne rynki o 5 % i ogółem o 14 % w okresie objętym dochodzeniem. Dodatkowo grupa korzystała teraz z sieci sprzedaży bezpośredniej na wszystkich głównych rynkach UE, podczas gdy wcześniej mogła prowadzić tylko sprzedaż za pośrednictwem niezależnych dystrybutorów. Wreszcie poszerzono

⁽⁶⁸⁾ Koncepcja »Jeden pas i jeden szlak« wprowadzenie nowego modelu międzynarodowej współpracy w zakresie inwestycji i finansowania, wywiad z Jin Qi, prezesem Funduszu Jedwabnego Szlaku, 26 czerwca 2017 r., <http://www.silkroadfund.com.cn/enweb/23809/23812/35485/index.html>, dostęp: 11 września 2018 r.

⁽⁶⁹⁾ Przekazane przez CNRC jako dowód rzeczowy nr 5 do uwag dotyczących ujawnienia dokumentu informacyjnego.

⁽⁷⁰⁾ <https://premium.goauto.com.au/pirelli-new-push-into-truck-tyres/>, 14 kwietnia 2016 r., dostęp: 11 września 2018 r.

asortyment opon sprzedawanych na rynku UE z opon segmentu 3 na opony segmentu 1 i 3. Komisja stwierdziła zatem, że CNRC faktycznie spełniło warunki związane z przyznaniem subsydium, tj. swoje zobowiązanie do zwiększenia sprzedaży pod względem wywozu (w porównaniu ze sprzedażą krajową).

- (405) Udzielenie CNRC subsydium w celu nabycia Pirelli było zatem nastawione na promowanie obiecanych przyszłych wyników wywozu (w porównaniu z krajowymi) odbiorcy, jakim było CNRC. W związku z tym Komisja utrzymała swoje stanowisko, że subsydia przyznane w ramach tego środka są uwarunkowane wynikami wywozu w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (406) Po ostatecznym ujawnieniu CNRC, Pirelli i rząd ChRL zakwestionowały charakter środka jako uwarunkowanego wynikami wywozu. Twierdziły one, że organ przyznający subsydia nie powiązał przyznania subsydiów z poprawą wyników eksportowych CNRC. CNRC stwierdziło, że wytyczne nie pozbawiają chińskich przedsiębiorstw prowadzących działalność tylko na rynku krajowym dostępu do wzmocnionej współpracy inwestycyjnej zgodnie z inicjatywą „Jeden pas i jeden szlak”. Uwarunkowanie nie dotyczyło ponadto wyników wywozu, a tworzenia wartości wynikającej z inwestycji zagranicznej. Wreszcie Komisja nie mogła opierać się jedynie na rzeczywistych skutkach domniemanego subsydium, ale powinna przeprowadzić odpowiednią analizę *ex ante*. Rząd ChRL twierdził też, że związek przyczynowo-skutkowy nie będzie wystarczającym dowodem na potwierdzenie istnienia uwarunkowania wynikami wywozu. Dodał, że środki podjęte przez rząd lub subsydia, które towarzyszą transakcjom w ramach inwestycji zagranicznych, takich jak nabycie udziałów w przedsiębiorstwie z państwa trzeciego, nie zostały zamieszczone w załączniku I do Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, w związku z czym nie mogą kwalifikować się jako subsydia wywozowe.
- (407) Komisja zauważyła, że załącznik I do Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych zawiera „Przykładowy wykaz” środków, które mogą kwalifikować się jako subsydia wywozowe. Lista zawiera przykłady i nie jest wyczerpująca. Art. 3.1 lit. a) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych odnosi się ponadto do subsydiów wywozowych, „w tym subsydiów określonych w załączniku I”. Wynika z tego, że środki, które nie znalazły się na liście, mogą kwalifikować się jako uwarunkowane wynikami wywozu, jeżeli spełniają warunki określone w tym przepisie. Zgodnie z wytycznymi Organu Apelacyjnego w sprawie Airbusa ⁽⁷¹⁾, Komisja dokonała analizy tego, czy organ przyznający subsydia udzielił ich pod warunkiem że odbiorca zwiększy wywóz (w porównaniu ze swoją sprzedażą krajową). W tym względzie Komisja wzięła pod uwagę (i) mechanizm i strukturę środka; (ii) zasady działania określone w tym środku oraz (iii) istotne okoliczności faktyczne towarzyszące przyznaniu subsydium, które tworzą kontekst dla zrozumienia mechanizmu środka, jego struktury i zasad działania.
- (408) W odniesieniu do mechanizmu i struktury środka Komisja przypomniała, że przedsiębiorstwa prowadzące jedynie działalność krajową nie kwalifikują się do finansowania w ramach tego programu. Fakt, że wytyczne formalnie nie pozbawiają chińskich przedsiębiorstw prowadzących działalność tylko na rynku krajowym możliwości korzystania z finansowania SRF, mógłby mieć znaczenie jedynie dla analizy uwarunkowania *de iure*. Kwestia dotyczy jednak uwarunkowania *de facto*. W istocie, od momentu jego utworzenia w grudniu 2014 r. Fundusz Jedwabnego Szlaku wspiera jedynie projekty zagraniczne i przedsiębiorstwa eksportujące. Otrzymują one wsparcie finansowe uwarunkowane zmianą ich obecnych wyników wywozu w kierunku większej sprzedaży eksportowej (w przeciwieństwie do sprzedaży krajowej). Przedsiębiorstwa przyjmujące wsparcie finansowe zostają tym samym uświadomione, że wsparcie to jest przyznawane pod warunkiem ukierunkowania oczekiwanej sprzedaży na wywóz.
- (409) To prawne zobowiązanie stanowi stałą cechę wszystkich projektów w ramach Funduszu Jedwabnego Szlaku. Przegląd najnowszych operacji potwierdza, że odbiorcy działali aktywnie na rynkach eksportowych, a wsparcie finansowe otrzymane w ramach Funduszu Jedwabnego Szlaku było uwarunkowane poprawą ich wyników wywozu (w porównaniu ze sprzedażą krajową). Na przykład inwestycja SRF w budowę największej na świecie elektrowni słonecznej w Dubaju umożliwiła chińskiemu przedsiębiorstwu państwowemu, Grupie Shanghai Electric, podpisanie w 2018 r. umowy w zakresie usług inżynierskich, zamówień publicznych i budownictwa (EPC) na budowę elektrowni o mocy 700 MW i dostawę urządzeń energetycznych. Zgodnie z komunikatem prasowym dotyczącym podpisania tej umowy, „projekt ten jest flagowym projektem w procesie wspierania trzech głównych chińskich dostawców urządzeń, mianowicie Shanghai Electric, Dongfang Electric i Harbin Electric, w ich ekspansji zagranicznej i wybiciu się na tym skomplikowanym i ugruntowanym rynku energetycznym” ⁽⁷²⁾. Przewodniczący Shanghai Electric Group zadeklarował również, że dzięki projektowi w Dubaju przedsiębiorstwo zamierza „uczynić Shanghai Electric chińską marką renomowaną na całym świecie”, dodając, że „projekt CSP w Dubaju świadczy o dużych postępach, jakie grupa poczyniła w zakresie swojej działalności i produkcji urządzeń w szerszym kontekście chińskiej koncepcji »Jeden pas i jeden szlak«” ⁽⁷³⁾. Podobna sytuacja miała miejsce w przypadku pierwszego projektu, w ramach którego SRF zainwestował w 2015 r. w budowę elektrowni wodnej Karot w Pakistanie, gdzie budowę i dostawę urządzeń do elektrowni powierzono chińskiemu przedsiębiorstwu państwowemu China Three Gorges Corporation („CTG”). Projekt był również wyraźnie powiązany przez

⁽⁷¹⁾ WT/DS316/AB/R WE i niektóre państwa członkowskie – duże samoloty cywilne, 18 maja 2011 r., pkt 1043 i 1046.

⁽⁷²⁾ <https://www.acwapower.com/en/newsroom/press-releases/latest-news/epc-contract-with-shanghai-electric-to-develop-700-mw-dewa-csp-project-signed-in-china/>.

⁽⁷³⁾ „Shanghai Electric zbuduje elektrownię słoneczną w Dubaju”, 14 kwietnia 2018 r., www.chinadaily.com.cn.

to przedsiębiorstwo z koncepcją „Jeden pas i jeden szlak” oraz z wynikami wywozu: „W ramach koncepcji »Jeden pas i jeden szlak« CTG jest zdeterminowane, aby rozwijać swoją nową działalność w zakresie energetyki w skali globalnej, dzięki utworzeniu czterech międzynarodowych linii biznesowych, tj. w zakresie inwestycji, budownictwa, operacji i konsultingu ⁽⁷⁴⁾”.

- (410) W omawianym przypadku organ przyznający subsydia wyraźnie określił w zawiadomieniach o przyznaniu dotacji, w umowie kredytu, a także w umowie inwestycyjnej między SRF a CNRC, że fundusze zostały przyznane pod warunkiem nabycia Pirelli. Dzięki włączeniu włoskiej marki z najwyższego segmentu, Pirelli, do portfela CNRC SRF nie tylko wykorzystał inwestora branżowego do utworzenia wartości, jak samo CNRC stwierdziło w uwagach zgłoszonych po ostatecznym ujawnieniu. Organ przyznający subsydia zapewnił też zwiększoną sprzedaż eksportową CNRC, w szczególności do Europy. W związku z tym planowano nie tylko przewidywany wzrost sprzedaży eksportowej CNRC, w szczególności do Europy, ale również, jak wskazują okoliczności omawianego przypadku oraz dostępne dowody, w momencie uzyskania subsydium CNRC zobowiązało się wobec organu przyznającego ukierunkować swoją sprzedaż na wywóz (w porównaniu ze sprzedażą krajową).
- (411) Analizując zasady działania określone w ramach środka, Komisja zaobserwowała, że SRF prowadzi działalność związaną jedynie z funduszami wymiany walut (tj. USD i EUR). W przeciwieństwie do banków, zapewniających środki zarówno w RMB i twardych walutach, SRF wspiera projekty jedynie w walucie obcej. Jak oświadczył prezes SRF: „Fundusz Jedwabnego Szlaku jest zagranicznym funduszem inwestycyjnym, inwestującym głównie w wymianę walut” ⁽⁷⁵⁾. Z uwagi na ograniczenia w wykorzystaniu funduszy wymiany walut, jakie istnieją w Chinach, podczas przyznawania funduszy oczywistym było, że organ przyznający subsydia ograniczył możliwość wykorzystania tych funduszy przez przedsiębiorstwo w celu rozwoju i poprawy jego działalności związanej z wywozem (tj. w przeciwieństwie do zwykłego nabycia krajowych przedsiębiorstw lub koncentracji na sprzedaży krajowej).
- (412) Taki sposób działania jest również stałą cechą innych projektów finansowanych z Funduszy Jedwabnego Szlaku, które obejmowały inwestycje w walutę obcą w Dubaju i państwach takich jak Rosja, Pakistan czy Niemcy.
- (413) Jeżeli chodzi o okoliczności faktyczne towarzyszące przyznaniu subsydium, Komisja przeanalizowała również szczegóły włączenia Pirelli w struktury CNRC.
- (414) Jak wspomniano w motywie 383 powyżej, celem interwencji Cinda było ułatwienie restrukturyzacji i włączenia działalności Pirelli w zakresie opon do samochodów ciężarowych do działalności chińskiego producenta eksportującego Aeolus. Zgodnie z umową między posiadaczami uprawnień do udziału w kontyngentach podpisaną przez Cinda i CNRC, Cinda uzależniło swój udział w kapitale własnym Pirelli Industrial od planu wniesienia całych swoich udziałów do Aeolus przed upływem określonego terminu. W przypadku niespełnienia tego warunku uruchomiony zostanie proces aukcyjny w celu sprzedaży udziałów Cinda i tym samym zakończenia procesu przyznawania środków finansowych. Umowa ramowa między CNRC a Aeolus stanowi, że celem tego zastrzyku kapitałowego jest „utworzenie dużego międzynarodowego przedsiębiorstwa skoncentrowanego na oponach przemysłowych, z siedzibą w Chinach, notowanego w Chinach, ale działającego na całym świecie”. Zostało to również publicznie ogłoszone przez Aeolus na Giełdzie Papierów Wartościowych w Szanghaju. W związku z tym organ przyznający subsydia postawił prawny warunek dotyczący sposobu restrukturyzacji CNRC, polegający na większym ukierunkowaniu na wyniki wywozu.
- (415) Wreszcie twierdząc, że w momencie przyznawania subsydium istniało uwarunkowanie, w przeciwieństwie do zarzutów CNRC, Komisja nie opierała się jedynie na rzeczywistych skutkach subsydium. Przeanalizowała ona natomiast okoliczności transakcji z perspektywy *ex ante*. Przyjmując środek w postaci subsydium, odbiorca w pełni zaakceptował związane z tym zobowiązania prawne. W prospekcie emisyjnym obligacji dla średnioterminowych papierów wartościowych, który został opublikowany krótko po dokonaniu nabycia, Chemchina (spółka dominująca CNRC) sformułowała swoje zobowiązanie do spełnienia warunków wiążących się z przyznaniem subsydium, w następującym brzmieniu: „Od założenia przedsiębiorstwa działało ono w pełni zgodnie ze strategią »otwarcia na rynki międzynarodowe« przedstawioną przez instytucje rządowe na szczeblu centralnym, aby w pełni wykorzystać zasoby międzynarodowe. W celu utworzenia konkurencyjnej w skali międzynarodowej grupy przedsiębiorstw w ostatnich latach zrealizowało ono pewne zagraniczne projekty w zakresie fuzji i przejęć”. W tym kontekście zakup Pirelli jest wskazywany jako jedno z największych osiągnięć, zważywszy na znaczenie globalnej sieci marketingowej i kanałów sprzedaży przedsiębiorstwa. W następstwie tego zobowiązania CNRC zmieniło stosunek sprzedaży eksportowej do UE do sprzedaży ogółem z 9 % (w 2015 r.) do 12 % (w okresie objętym dochodzeniem); sprzedaż krajowa wzrosła natomiast jedynie o 10 %. Bez omawianego wsparcia CNRC nadal sprzedawałoby opony segmentu 3 w Chinach, będąc liderem tego rynku w kontekście rosnącej konsumpcji krajowej.

⁽⁷⁴⁾ <http://ctgsail.com/message-from-chairman>.

⁽⁷⁵⁾ „Fundusz Jedwabnego Szlaku rozpoczyna działalność: Wywiad z Zhou Xiaochuan”, 16 lutego 2015 r., <http://www.silkroadfund.com.cn/enweb>, dostęp: 11 września 2018 r.

- (416) Komisja podtrzymała zatem swoje stanowisko, że mechanizm i struktura środka, zasady jego funkcjonowania i towarzyszące mu okoliczności faktyczne stanowią potwierdzenie jej ustaleń, że subsydlum (tj. pięć interwencji ze strony organów publicznych w celu nabycia Pirelli) było uwarunkowane *de facto* wynikami wywozu odbiorcy.

g) Obliczanie wysokości subsydiów

- (417) Korzyść z kredytu preferencyjnego udzielonego przez CDB, EXIM i CCB obliczono zgodnie z metodą obliczeń określoną w sekcji 3.4.4. Nie uwzględniono jej jednak w kwotach subsydiów obliczonych w odniesieniu do kredytów preferencyjnych zgodnie z sekcją 3.4, lecz dodano ją do kwoty subsydiów określonej w motywie 421 poniżej.
- (418) Korzyść z dotacji i udziałów w kapitale własnym obliczono jako kwotę przypisaną do okresu objętego dochodzeniem, na podstawie amortyzacji inwestycji w ciągu siedmiu lat, gdyż tyle wynosił czas trwania kredytu długoterminowego zaciągniętego przez CNRC w celu sfinansowania inwestycji i okres ten odpowiada również średniemu siedmioletniemu horyzontowi inwestycyjnemu przedstawionemu przez SRF na jego stronie internetowej.
- (419) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego CNRC i Pirelli zakwestionowały kwotę korzyści obliczoną przez Komisję i przedłożyły dodatkowe dokumenty wykazujące, że kwota udziału SRF w kapitale własnym została nieprawidłowo oceniona przez Komisję. W oparciu o informacje przekazane przez CNRC Komisja zgodziła się, że faktyczny udział SRF w kapitale własnym był niższy niż stwierdzono pierwotnie. Obliczenia zostały odpowiednio dostosowane.
- (420) CNRC również zwróciło się do Komisji o zastosowanie w mianowniku skonsolidowanego obrotu CNRC zamiast obrotu wywozowego przy obliczaniu uzyskanej korzyści. Ponieważ jednak Komisja podtrzymała swoje stanowisko dotyczące charakteru subsydiów jako uwarunkowanego wynikami wywozu, wniosek ten został odrzucony.
- (421) Kwota subsydiów ustalona w odniesieniu do tego programu w okresie objętym dochodzeniem dla Grupy China National Tire wynosi 18,99 %.
- (422) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL zgłosił, że w aktach sprawy nie ma żadnego dowodu wskazującego, że jakiegokolwiek inny chiński eksporter był beneficjentem tych programów, czy choćby brał udział w nabyciu jakiegokolwiek zagranicznego producenta opon. W związku z tym przy obliczaniu kwot subsydiów dla pozostałych współpracujących chińskich producentów eksportujących nieobjętych próbą kwota subsydiów ustalona w odniesieniu do tych programów i dotycząca tego konkretnego eksportera nie powinna mieć zastosowania do pozostałych eksporterów nieobjętych próbą. Komisja przypominała, że próba ma być reprezentatywna dla sytuacji wszystkich współpracujących przedsiębiorstw w Chinach. Dlatego też uznaje się, że w omawianym przypadku ekstrapolacja wyników uzyskanych z próby jest właściwa. Współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą mogą wystąpić o przegląd w trybie przyspieszonym zgodnie z art. 20 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższy argument.

3.8. Preferencyjne finansowanie i ubezpieczenie: ubezpieczenie kredytów eksportowych

- (423) Skarżący twierdził, że Sinasure udzieliło producentom produktu objętego postępowaniem ubezpieczenia kredytów eksportowych na warunkach preferencyjnych.

a) Podstawa prawna

- (424) Obwieszczenie w sprawie realizacji strategii wspierania handlu poprzez naukę i technologię za pomocą ubezpieczania kredytów eksportowych (Shang Ji Fa [2004] nr 368) wydane wspólnie przez Ministerstwo Handlu i Sinasure.
- (425) Obwieszczenie dotyczące wydania w 2006 r. katalogu wysoko zaawansowanych technologicznie produktów chińskich przeznaczonych na wywóz, Guo Ke Fa Ji Zi [2006] nr 16.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (426) W okresie objętym dochodzeniem trzy spośród czterech grup przedsiębiorstw objętych próbą posiadały nierozliczone wobec Sinasure umowy ubezpieczeń eksportowych.
- (427) Podczas wizyty weryfikacyjnej w siedzibie rządu ChRL Sinasure potwierdziło, że jest podmiotem będącym w całości własnością państwa oraz że udział przedsiębiorstwa w krajowym rynku ubezpieczeń eksportowych wynosi około 90 %. Jak wspomniano w motywach 142–148 powyżej, Sinasure nie przedstawiło jednak żądanej dokumentacji uzupełniającej dotyczącej swojego ładu korporacyjnego, takiej jak sprawozdanie roczne lub statut.

- (428) Co więcej, Sinasure nie przekazało żadnych bardziej konkretnych informacji dotyczących ubezpieczeń kredytów eksportowych udzielonych przemysłowi oponiarskiemu, poziomu swoich składek ani szczegółowych danych dotyczących rentowności swojej działalności polegającej na ubezpieczaniu kredytów eksportowych. W związku z tym Komisja musiała uzupełnić przekazane informacje w oparciu o dostępne fakty.
- (429) Jak wynika z odpowiedzi Sinasure na pismo w sprawie uzupełnienia braków, Sinasure jest zakładem ubezpieczeń będącym własnością państwa, utworzonym i wspieranym przez państwo w celu pobudzania rozwoju i współpracy w zakresie handlu zagranicznego i gospodarki ChRL. Przedsiębiorstwo jest w całości własnością państwa. Posiada zarząd i radę nadzorczą. Rząd jest uprawniony do powoływania i odwoływania kadry kierowniczej wyższego szczebla w przedsiębiorstwie. Na podstawie odpowiedzi na pismo w sprawie uzupełnienia braków oraz informacji przekazanych podczas wizyty weryfikacyjnej Komisja stwierdziła, że istnieją formalne znamiona kontroli rządu w odniesieniu do Sinasure.
- (430) Komisja gromadziła ponadto informacje potrzebne do ustalenia, czy rząd ChRL sprawował znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem Sinasure w odniesieniu do przemysłu oponiarskiego. W tym kontekście Komisja zauważyła, że w katalogu wysoko zaawansowanych technologicznie produktów chińskich przeznaczonych na wywóz „nowe pneumatyczne opony radialne w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych (gumowe, szerokość przekroju ≥ 24 cale)” wymieniono w szczególności jako produkty promowane do wywozu.
- (431) Zgodnie z obwieszczeniem w sprawie realizacji strategii wspierania handlu poprzez naukę i technologię za pomocą ubezpieczania kredytów eksportowych Sinasure powinno ponadto zwiększyć swoje wsparcie dla kluczowych sektorów przemysłu i produktów na podstawie wzmocnienia swojego ogólnego wsparcia dla wywozu produktów wysoko zaawansowanych technologicznie. Przedsiębiorstwo to powinno traktować produkty wymienione w katalogu wysoko zaawansowanych technologicznie produktów chińskich przeznaczonych na wywóz, takie jak opony radialne, o których mowa w motywie 429 powyżej, jako główną część swojej działalności oraz zapewnić kompleksowe wsparcie pod względem procedur udzielania ubezpieczenia, zatwierdzania ograniczeń, szybkości rozpatrywania wniosków i elastyczności stawek. Jeżeli chodzi o elastyczność stawek, przedsiębiorstwo powinno stosować w odniesieniu do produktów wymienionych w katalogu maksymalne zniżki dla składek dopuszczalne w ramach zmiennej wysokości składek, które to zniżki są oferowane przez przedsiębiorstwo prowadzące działalność w zakresie ubezpieczeń kredytów.
- (432) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że rząd ChRL utworzył ramy normatywne, do jakich muszą stosować się osoby sprawujące funkcje kierownicze i nadzorcze, które to osoby zostały powołane przez rząd ChRL i które ponoszą przed nim odpowiedzialność. Rząd ChRL uciekał się zatem do ram normatywnych, aby sprawować znaczącą kontrolę nad funkcjonowaniem Sinasure.
- (433) Komisja dążyła również do tego, by zdobyć konkretny dowód sprawowania znacznej kontroli w odniesieniu do konkretnych umów ubezpieczeniowych. Podczas wizyty weryfikacyjnej Sinasure utrzymywało, że w praktyce jego składki są ukierunkowane na rynek i opierają się na zasadach oceny ryzyka. Nie przedstawiono jednak żadnych konkretnych przykładów w odniesieniu do przemysłu oponiarskiego ani przedsiębiorstw objętych próbą.
- (434) Dlatego też, wobec braku konkretnych dowodów, Komisja zbadała konkretne zachowanie Sinasure w odniesieniu do ubezpieczenia udzielonego przedsiębiorstwom objętym próbą. Zachowanie było sprzeczne z ich oficjalnym stanowiskiem, ponieważ nie zachowywały się one w sposób uwzględniający zasady rynkowe.
- (435) W tym względzie Komisja zauważyła, że w rocznym sprawozdaniu Sinasure za rok 2014 ⁽⁷⁶⁾ stwierdzono, że roszczenia wypłacone na rzecz kluczowych sektorów przemysłu w ramach krótkoterminowych umów ubezpieczenia kredytów eksportowych osiągnęły w 2014 r. kwotę 590 mln USD, co stanowiło 72,3 % wszystkich roszczeń. Po porównaniu całkowitych wypłaconych roszczeń z całkowitymi sumami ubezpieczenia Komisja stwierdziła, że Sinasure musiałoby pobierać składki wynoszące średnio 0,23 % sumy ubezpieczenia, aby pokryć koszty roszczeń (nawet bez uwzględniania wydatków ogólnych). W praktyce składki płacone przez przedsiębiorstwa objęte próbą były jednak znacznie niższe od minimalnej opłaty koniecznej do pokrycia kosztów operacyjnych.
- (436) Dodatkowo Komisja stwierdziła, że szereg producentów eksportujących skorzystało z częściowego lub całkowitego zwrotu składek z tytułu ubezpieczenia kredytów eksportowych zapłaconych na rzecz Sinasure.
- (437) Komisja w związku z tym stwierdziła, że Sinasure wdraża określone powyżej ramy prawne w odniesieniu do sektora opon, działając tym samym w charakterze organu publicznego w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego interpretowanego w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) tego rozporządzenia oraz zgodnie z odpowiednim orzecznictwem WTO. Objęci próbą producenci eksportujący uzyskali ponadto korzyść, ponieważ ubezpieczenia udzielono po stawkach niższych od minimalnej opłaty koniecznej przedsiębiorstwu Sinasure do pokrycia swoich kosztów operacyjnych.
- (438) Komisja ustaliła również, że subsydia przyznane w ramach programu ubezpieczeń eksportowych mają szczególny charakter, ponieważ ich uzyskanie nie byłoby możliwe bez wywozu i są tym samym uwarunkowane wynikami wywozu w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

⁽⁷⁶⁾ Roczne sprawozdanie Sinasure za rok 2014, s. 20.

c) **Obliczanie wysokości subsydiów**

- (439) Ponieważ Sinosure reprezentuje około 90 % krajowego rynku ubezpieczeń eksportowych w ChRL, Komisja nie mogła ustalić składki ubezpieczenia zgodnej z warunkami panującymi na rynku krajowym. Zgodnie z wcześniejszymi dochodzeniami antysubsydyjnymi Komisja użyła zatem najbardziej właściwego zewnętrznego poziomu referencyjnego, dla którego informacje były łatwo dostępne, tj. stawek składek stosowanych przez Bank Eksportowo-Importowy Stanów Zjednoczonych („Ex-Im Bank”) w odniesieniu do instytucji niefinansowych w przypadku wywozu do państw OECD.
- (440) Zwroty składek z tytułu ubezpieczenia eksportowego przyznane w okresie objętym dochodzeniem uznano za dotacje. Ponieważ brak było dowodów wskazujących na dodatkowe koszty poniesione przez przedsiębiorstwa, w przypadku których należałoby dokonać dostosowania, korzyść obliczono jako pełną kwotę zwrotu uzyskanego w okresie objętym dochodzeniem.
- (441) Wysokość subsydiów ustalona w odniesieniu do tego programu dla objętych próbą producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Preferencyjne finansowanie i ubezpieczenie: ubezpieczenie kredytów eksportowych	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Stopa subsydiowania
Grupa China National Tire	0,18 %
Grupa Hankook	0,06 %
Grupa Xingyuan	0,17 %

3.9. Dostarczanie towarów przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia*3.9.1. Dostarczenie towarów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia: uwaga ogólna*

- (442) Jak wspomniano w sekcji 3.2 powyżej, Komisja powiadomiła rząd ChRL, że z uwagi na nieudzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przez producentów kauczuku naturalnego i kauczuku syntetycznego rozważy możliwość oparcia swoich ustaleń na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do informacji dotyczących dostawców wyżej wymienionych surowców. Komisja zbadała, czy przedsiębiorstwa objęte próbą otrzymały od rządu ChRL po cenach subsydiowanych surowce do produkcji opon.

3.9.2. Dostarczanie czystej sadzy i kordu nylonowego za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (443) Wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą nabywały czystą sadzę i kord nylonowy na rynku krajowym od przedsiębiorstw powiązanych lub niepowiązanych, ale także przywoziły te surowce w niewielkich ilościach.
- (444) W trakcie dochodzenia Komisja znalazła dowody wskazujące, że państwo wywierało określony wpływ na krajowy rynek czystej sadzy i kordu nylonowego. Po pierwsze, z informacji otrzymanych od rządu ChRL wynika, że przedsiębiorstwa państwowe reprezentowały odpowiednio 26,44 % i 8,46 % krajowej produkcji czystej sadzy i kordu nylonowego.
- (445) Po drugie, ogólne ramy prawne wskazują, że czysta sadza i kord nylonowy należą do sektorów promowanych, dla których istnieją środki wsparcia. Na przykład, jak wspomniano w motywie 121 powyżej, w 13. planie pięcioletnim dla przemysłu petrochemicznego, który to plan obejmuje czystą sadzę, dokonano powiązania z różnymi środkami wsparcia podatkowego i finansowego.
- (446) W Strategii przemysłu oponiarskiego zachęca się ponadto m.in. do rozwoju „poliestrowej tkaniny kordowej o wysokim module rozciągania i niskim stopniu absorpcji oraz nylonowych tkanin kordowych o wysokiej wytrzymałości”, a także „przyjaznych środowisku dodatków do gumy i innych surowców, takich jak czysta sadza specjalna i czysta sadza biała” ⁽⁷⁷⁾.
- (447) Co więcej, w wytycznych dotyczących najnowszych kluczowych priorytetowych obszarów rozwoju w wysoko zaawansowanych technologicznie gałęziach przemysłu ⁽⁷⁸⁾ za priorytet uznano rozwój technologii produkcyjnej i kluczowych surowców dla opon radialnych, w tym czystej sadzy i włóknistych materiałów do produkcji osnowy.

⁽⁷⁷⁾ Ogłoszenie Ministerstwa Przemysłu i Technologii Informacyjnych w sprawie drukowania i dystrybucji Strategii przemysłu oponiarskiego, Gong Chan Ye Zheng Ce [2010] nr 2, art. 18 i 19.

⁽⁷⁸⁾ Wytyczne dotyczące najnowszych kluczowych priorytetowych obszarów rozwoju w wysoko zaawansowanych technologicznie gałęziach przemysłu [2011], opublikowane przez Krajową Komisję Rozwoju i Reform (NDRC), Ministerstwo Nauki i Technologii, Ministerstwo Handlu i krajowe urzędy ds. własności intelektualnej.

- (448) Mimo że w trakcie dochodzenia stwierdzono, że zaopatrzenie w czystą sadzę i kord nylonowy na rynku krajowym znajduje się w pewnym stopniu pod wpływem państwa z powodów wyjaśnionych w motywach 444–447 powyżej, Komisja stwierdziła, że nie była w stanie znaleźć wystarczających dowodów wskazujących na subsydiowanie zakupów czystej sadzy i kordu nylonowego przez objętych próbą producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem.

3.9.3. Dostarczanie kauczuku naturalnego za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (449) Wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą przywoziły kauczuk naturalny w znacznych ilościach. Wielkość zakupów kauczuku naturalnego na rynku krajowym była znikoma, z wyjątkiem jednego z przedsiębiorstw objętych próbą, które nabywało znaczne ilości kauczuku naturalnego na rynku krajowym za pośrednictwem przedsiębiorstw niepowiązanych. Na podstawie zweryfikowanych informacji na temat poszczególnych transakcji realizowanych przez wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą Komisja ustaliła, że ceny zakupu kauczuku naturalnego na rynku krajowym były średnio wyższe niż ceny zakupu przywożonego kauczuku naturalnego.
- (450) W związku z tym Komisja uznała, że nie ma podstaw do stwierdzenia występowania jakichkolwiek subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych na zakup kauczuku naturalnego za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.

3.9.4. Dostarczanie kauczuku syntetycznego za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (451) Wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą nabywały kauczuk syntetyczny na rynku krajowym od przedsiębiorstw powiązanych lub niepowiązanych, ale także przywoziły go w pewnych ilościach. Na podstawie zweryfikowanych informacji na temat poszczególnych transakcji realizowanych przez wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą Komisja ustaliła, że ceny zakupu kauczuku syntetycznego na rynku krajowym były średnio niższe niż ceny przywożonego kauczuku syntetycznego oraz że ceny kauczuku syntetycznego dostarczanego przez przedsiębiorstwa państwowe były średnio niższe niż ceny kauczuku syntetycznego dostarczanego przez przedsiębiorstwa prywatne.
- (452) W trakcie dochodzenia Komisja znalazła dowody wskazujące, że państwo wywierało pewien wpływ na krajowy rynek kauczuku syntetycznego. Po pierwsze, zgodnie z informacjami otrzymanymi od rządu ChRL, przedsiębiorstwa państwowe reprezentowały 31,43 % krajowej produkcji kauczuku syntetycznego.
- (453) Po drugie, ogólne ramy prawne wskazują, że kauczuk syntetyczny należy do sektora promowanego, dla którego istnieją środki wsparcia. Na przykład, jak wspomniano w motywie 121 powyżej, w 13. planie pięcioletnim dla przemysłu petrochemicznego, który dotyczy w szczególności kauczuku syntetycznego, dokonano powiązania z różnymi środkami wsparcia podatkowego i finansowego.
- (454) W art. 17 Strategii przemysłu oponiarskiego zachęca się ponadto m.in. do „rozwoju kauczuku izoprenowego i halogenowanego kauczuku butylowego” i określa cel, jakim jest „zwiększenie udziału marek produktów wykorzystujących różne rodzaje kauczuku syntetycznego, takich jak kauczuk butadienowy i kauczuk butadienowo-styrenowy, w celu stopniowego zwiększenia stopnia wykorzystania kauczuku syntetycznego oraz rozwoju mocy produkcyjnych”.
- (455) Co więcej, w wytycznych dotyczących najnowszych kluczowych priorytetowych obszarów rozwoju w wysoko zaawansowanych technologicznie gałęziach przemysłu za priorytet uznano rozwój technologii produkcyjnej i kluczowych surowców dla opon radialnych, w tym kauczuku syntetycznego.
- (456) Wreszcie katalog wytycznych dotyczących dostosowania struktury przemysłowej, będący środkiem wykonawczym decyzji nr 40, obejmuje „wyroby o dużych rozmiarach z kauczuku syntetycznego, zaawansowane technologie w zakresie kauczuku i elastomerów oraz produkcję nowych wyrobów”.
- (457) Na podstawie zweryfikowanych informacji na temat poszczególnych transakcji realizowanych przez wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą Komisja ustaliła, że w ujęciu ogólnym ceny zakupu kauczuku syntetycznego na rynku krajowym były średnio niższe niż ceny przywożonego kauczuku syntetycznego oraz że ceny kauczuku syntetycznego dostarczanego przez przedsiębiorstwa państwowe były średnio niższe niż ceny kauczuku syntetycznego dostarczanego przez przedsiębiorstwa prywatne. Komisja odnotowała jednak istnienie szeregu rodzajów kauczuku, takich jak kauczuk butadienowo-styrenowy, kauczuk butadienowy, kauczuk izoprenowy, halogenowany kauczuk butylowy, kauczuk chloroprenowy itd. Wszystkie te rodzaje kauczuku syntetycznego są wykorzystywane w procesie produkcji opon, ale mają różne właściwości chemiczne, zastosowania, ceny i są produkowane przez różne przedsiębiorstwa.
- (458) Ze względu na charakter tych różnic Komisja podjęła decyzję o podzieleniu swojej analizy rynku na segmenty zgodnie z poszczególnymi rodzajami kauczuku. Po przeprowadzeniu dalszej weryfikacji Komisja stwierdziła, że chociaż na poziomie zagregowanym zaobserwowano różnice w cenach, to w przypadku zakupu na rynku krajowym takich rodzajów kauczuku syntetycznego jak kauczuk butadienowo-styrenowy i kauczuk butadienowy nie wystąpiła korzyść oraz że znacząca ilość mniej powszechnie wykorzystywanych rodzajów kauczuku została przywieziona przez przedsiębiorstwa objęte próbą.

- (459) Mimo że w trakcie dochodzenia stwierdzono, że zaopatrzenie w kauczuk syntetyczny na rynku krajowym znajduje się w pewnym stopniu pod wpływem państwa z powodów wyjaśnionych w motywach 452–456 powyżej, Komisja uznała, że nie była w stanie stwierdzić występowania jakichkolwiek korzyści związanych z zakupem kauczuku syntetycznego za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.

3.9.5. Dostarczanie energii elektrycznej za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (460) Wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą wytwarzały energię elektryczną same lub ją kupowały. Ceny zakupu energii elektrycznej z sieci były zgodne z oficjalnie ustalonym poziomem cen dla dużych klientów przemysłowych na szczelbu prowincji. Jak stwierdzono w ramach poprzednich dochodzeń⁽⁷⁹⁾, poziom ten nie zapewniał dużym klientom przemysłowym żadnej określonej korzyści.
- (461) Komisja ustaliła jednak, że dwa z przedsiębiorstw objętych próbą korzystały z obniżek lub zwrotów części ponoszonych przez siebie kosztów energii elektrycznej w formie dotacji. Do celów obliczeń dotacje te uwzględniono w wielkościach liczbowych obliczonych w sekcji 3.12.3 „Dotacje *ad hoc*” poniżej.

a) Podstawa prawna

- szereg opinii Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin oraz Rady Państwa w sprawie dalszej intensyfikacji reform systemu energetycznego (Zhong Fa [2015] nr 9);
- środki tymczasowe dotyczące programu pilotażowego w zakresie bezpośrednich umów na zakup energii elektrycznej zawieranych pomiędzy kluczowymi odbiorcami energii elektrycznej a przedsiębiorstwami wytwarzającymi energię elektryczną w prowincji Jiangsu, wydane przez Komisję ds. Gospodarczych i Technologii Informacyjnej prowincji Jiangsu, 13 maja 2014 r.;
- obwieszczenie w sprawie internetowej platformy przetargowej na potrzeby dostaw energii elektrycznej i świadczenia usług internetowych w prowincji Jiangsu na okres od marca do kwietnia 2017 r.;
- obwieszczenie w sprawie ustanowienia programu pilotażowego w zakresie bezpośredniego obrotu energią elektryczną w Chongqing, Urząd Yu Fu [2016] nr 167.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (462) Komisja ustaliła, że niektórzy kluczowi odbiorcy energii elektrycznej, tj. duże zakłady przemysłowe, mogą zawierać z podmiotami wytwarzającymi energię elektryczną bezpośrednie umowy na zakup, zamiast kupować energię z sieci. Trzy z czterech grup przedsiębiorstw objętych próbą posiadało takie bezpośrednie umowy na zakup energii elektrycznej w okresie objętym dochodzeniem, natomiast czwarta grupa zamawiała energię elektryczną od własnej powiązanej elektrowni. We wszystkich przeanalizowanych umowach ceny uzyskane w ramach takich zamówień były niższe niż jednolite ceny ustalone na poziomie prowincji dla dużych klientów przemysłowych.
- (463) Możliwość zawarcia takich bezpośrednich umów nie jest obecnie dostępna dla wszystkich dużych odbiorców przemysłowych. Na szczelbu krajowym w prawodawstwie przewidziano na przykład, że „przedsiębiorstwa, które nie stosują się do krajowej polityki przemysłowej i których produkty i procesy są eliminowane, nie powinny uczestniczyć w transakcjach bezpośrednich”⁽⁸⁰⁾.
- (464) W praktyce bezpośredni obrót energią prowadzą prowincje. Przedsiębiorstwa muszą złożyć u władz prowincji wniosek o zgodę na udział w pilotażowym systemie bezpośrednich umów na zakup energii elektrycznej oraz muszą spełnić określone kryteria. Przykładowo w prowincji Jiangsu zamówienia bezpośrednie na energię elektryczną są ustanawiane za pośrednictwem scentralizowanej internetowej platformy przetargowej. Niemniej w procesie składania ofert mogą uczestniczyć wyłącznie przedsiębiorstwa, które „stosują się do wytycznych dotyczących krajowej polityki przemysłowej, takich jak katalog wytycznych dotyczących dostosowania struktury przemysłowej”. Analogicznie, w Chongqing „przedsiębiorstwa, które nie stosują się do polityk przemysłowych państwa, jak również produkty i procesy należące do działalności ograniczonej lub eliminowanej, nie biorą udziału w transakcjach bezpośrednich”⁽⁸¹⁾.
- (465) Co więcej, nie istnieje obecnie proces negocjacji ani składania ofert oparty na warunkach rynkowych, ponieważ ilości nabywane na podstawie zamówień bezpośrednich nie są oparte na rzeczywistej podaży i popycie. W istocie podmioty wytwarzające energię elektryczną i odbiorcy energii nie mogą swobodnie sprzedawać lub nabywać całej swojej energii elektrycznej bezpośrednio. Ograniczają ich bowiem kontyngenty ilościowe przypisane przez

⁽⁷⁹⁾ Motyw 182 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 215/2013 z dnia 11 marca 2013 r. nakładającego cło wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów ze stali powlekanej organicznie, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 73 z 15.3.2013, s. 16–97).

Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 451/2011 z dnia 6 maja 2011 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 128 z 14.5.2011, s. 1–17).

⁽⁸⁰⁾ Szereg opinii Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin oraz Rady Państwa w sprawie dalszej intensyfikacji reform systemu energetycznego (Zhong Fa [2015] nr 9).

⁽⁸¹⁾ Obwieszczenie w sprawie ustanowienia programu pilotażowego w zakresie bezpośredniego obrotu energią elektryczną w Chongqing, Urząd Yu Fu [2016] nr 167.

władze lokalne. Przykładowo w regionie Ningxia władze lokalne nałożyły ograniczenia na działalność w ramach platformy obrotu energią elektryczną, przydzielając równe kontyngenty MWh wszystkim przedsiębiorstwom bez względu na rzeczywiste ilości, na które odbiorcy złożyli oferty oraz ilości, które przedsiębiorstwa wytwarzające energię elektryczną gotowe były dostarczyć.

- (466) Po ostatecznym ujawnieniu Grupa Giti twierdziła, że w regionie Ningxia kontyngenty ilościowe w znacznym stopniu się różnią w zależności od przedsiębiorstwa i nie są one rozłożone równomiernie. Komisja przyjęła do wiadomości, że kontyngenty nie są rozłożone równomiernie. Nie zmienia to jednak wniosku, że podmioty wytwarzające energię elektryczną i odbiorcy energii nie mogą swobodnie sprzedawać lub nabywać całej swojej energii elektrycznej bezpośrednio. W istocie, mimo przydzielenia różnych kontyngentów przedsiębiorstwom i mimo różnych okresów ich przydzielenia, wobec wszystkich użytkowników w tym regionie zastosowano jedynie dwie ceny, różniące się o mniej niż 1 %. Wskazuje to, że ceny nie są ustalane swobodnie między kupującym a sprzedawcą. Co więcej, jak przyznała Grupa Giti, nie była ona w stanie zakupić całej niezbędnej energii elektrycznej w ramach przetargu w okresie objętym dochodzeniem i musiała zapłacić wyższe stawki za energię elektryczną, ustalone przez lokalne władze poza przetargiem. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (467) W umowach badanych przez Komisję przewidziano ponadto karę dla spółek energetycznych lub odbiorców, którzy odejdą od przydzielonych kontyngentów o więcej niż 5 %. Dodatkowy przychód z takich kar przysługiwałby państwowemu przedsiębiorstwu przesyłowemu.
- (468) Co więcej, chociaż ceny mają być ustalane w bezpośrednich negocjacjach pomiędzy podmiotami wytwarzającymi energię a odbiorcą energii, ostateczną umowę podpisuje również państwowe przedsiębiorstwo przesyłowe, a faktury są w rzeczywistości wciąż wystawiane tym podmiotom przez przedsiębiorstwo przesyłowe. Wreszcie wszystkie podpisane umowy dotyczące zakupu bezpośredniego wymagają przedłożenia do akt władz lokalnych.
- (469) Komisja uznała, że obniżona stawka za energię elektryczną stanowi subsyduium w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci dochodów utraconych przez rząd ChRL (tj. operatora sieci), co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem. Korzyść dla odbiorców jest równa oszczędności wynikające z ceny energii elektrycznej, ponieważ ta została dostarczona po stawkach niższych niż standardowe ceny w ramach państwowego systemu przesyłowego uiszczane przez innych dużych odbiorców przemysłowych. Przedmiotowe subsyduium ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ same przepisy ograniczają stosowanie tego programu tylko do przedsiębiorstw, które stosują się do określonych celów polityki przemysłowej, wyznaczonych przez państwo oraz których produkty lub procesy nie zostały wyeliminowane jako niekwalifikowalne.
- (470) Komisja zauważyła, że rząd ChRL rozszerza obecnie ten program i wydał ostatnio dalsze przepisy w celu zwiększenia liczby transakcji bezpośrednich na rynku energii elektrycznej⁽⁸²⁾. Niemniej przepisy te nie miały zastosowania w okresie objętym dochodzeniem i nie zostały jeszcze wdrożone. Co więcej, Komisja będzie musiała dokładnie zbadać, w jaki sposób nowe przepisy będą działać w praktyce, zanim będzie mogła stwierdzić, że pomiędzy beneficjentami nie występują już rozróżnienia. W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że program subsydiów istniał w okresie objętym dochodzeniem i że ma on charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Będzie on ponadto nadal przynosić korzyści po okresie objętym dochodzeniem zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

c) *Obliczanie wysokości subsydiów*

- (471) Kwotę subsydiu stanowiącego podstawę środków wyrównawczych obliczono w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem. Przedmiotową korzyść obliczono jako różnicę między łączną ceną za energię elektryczną do zapłaty według podstawowej stawki za przesył a łączną ceną za energię elektryczną do zapłaty według obniżonej stawki.
- (472) Grupa Hankook i Grupa Giti twierdziły, że przy obliczaniu ich kwot subsydiu Komisja popełniła błąd pisarski. Komisja zaakceptowała te uwagi i odpowiednio zmieniła obliczenia.

⁽⁸²⁾ Obwieszczenie w sprawie usprawnienia rynkowego obrotu energią elektryczną i poprawy mechanizmów obrotu, wydane przez NDRC i Krajową Administrację Energetyczną, 18 lipca 2018 r.

- (473) Wysokość subsydiów ustalona w odniesieniu do tego programu dla objętych próbą producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Dostarczanie energii elektrycznej za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Stopa subsydiowania
Grupa China National Tire	0,04 %
Grupa Giti	0,31 %
Grupa Hankook	0,23 %

3.9.6. Prawa do użytkowania gruntów

a) Wprowadzenie

- (474) Zanim tytuł prawny do gruntu lub tytuł oparty na zasadzie słuszności zostanie zastrzeżony lub przyznany osobie prawnej lub fizycznej, wszystkie grunty w ChRL należą do państwa albo są własnością wspólną wsi lub okręgów miejskich. Wszystkie działki w obszarach zurbanizowanych należą do państwa, a wszystkie działki w obszarach wiejskich są własnością wsi lub okręgów miejskich, w których są zlokalizowane.
- (475) Zgodnie z prawem konstytucyjnym ChRL i prawem gruntowym przedsiębiorstwa i osoby fizyczne mogą jednak nabyć „prawa do użytkowania gruntów”. W przypadku gruntów przemysłowych okres dzierżawy wynosi zwykle 50 lat, które można przedłużyć o kolejne 50 lat.
- (476) Według rządu ChRL od dnia 31 sierpnia 2006 r. zgodnie z art. 5 zawiadomienia Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej o wzmocnieniu przepisów regulacyjnych dotyczących gruntów (GF[2006] nr 31) prawo do gruntów przemysłowych może zostać przyznane wyłącznie przez państwo na rzecz przedsiębiorstw przemysłowych w drodze przetargu lub podobnej procedury oferty publicznej, w których ostateczna cena umowy nie może być niższa od minimalnej ceny wywoławczej. Rząd ChRL jest zdania, że w ChRL istnieje wolny rynek gruntów oraz że cena, jaką przedsiębiorstwo przemysłowe płaci za prawo do dzierżawy gruntu, odzwierciedla cenę rynkową.

b) Podstawa prawna

- (477) W Chinach przyznawanie praw do użytkowania gruntów regulowane jest ustawą Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu gruntami. Podstawę prawną stanowią również następujące dokumenty:
- ustawa Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu nieruchomościami miejskimi (zarządzenie nr 18 Przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej);
 - przepisy przejściowe Chińskiej Republiki Ludowej dotyczące przyznawania i przenoszenia prawa do użytkowania gruntów państwowych na obszarach miejskich;
 - rozporządzenie w sprawie wdrożenia ustawy Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu gruntami (zarządzenie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej [2014] nr 653);
 - przepisy w sprawie przekazywania praw do użytkowania gruntów budowlanych będących własnością państwa w drodze zaproszenia do przetargu, aukcji oraz oferty;
 - zawiadomienie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej o wzmocnieniu przepisów regulacyjnych dotyczących gruntów (GF[2006] nr 31).

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (478) Zgodnie z art. 10 dokumentu „Przepisy w sprawie przekazywania praw do użytkowania gruntów budowlanych będących własnością państwa w drodze zaproszenia do przetargu, aukcji oraz oferty” władze lokalne ustalają ceny gruntów zgodnie z systemem wyceny gruntów miejskich, który jest aktualizowany raz na trzy lata, oraz zgodnie z polityką przemysłową rządu.
- (479) W wyniku poprzednich dochodzeń Komisja stwierdziła, że ceny płacone za prawo do użytkowania gruntów w ChRL nie są reprezentatywne dla ceny rynkowej, która jest określana na podstawie popytu i podaży na wolnym rynku, ponieważ ustalono, że system aukcyjny jest niejasny i nieprzejrzysty i w praktyce nie funkcjonuje, a ceny są ustanawiane dowolnie przez władze. Jak wspomniano w poprzednim motywie, władze ustanawiają ceny zgodnie z systemem wyceny gruntów miejskich, w którym jednym z kryteriów jest obowiązek uwzględnienia przy ustalaniu ceny gruntów przemysłowych również polityki przemysłowej.

- (480) W trakcie prowadzonego dochodzenia nie wykazano żadnych widocznych zmian w tym zakresie. Na przykład Komisja stwierdziła, że z wyjątkiem jednej działki dla Grupy Hankook żaden z objętych próbą producentów eksportujących nie uzyskał prawa do użytkowania gruntu w drodze przetargu ani podobnej procedury oferty publicznej, nawet w przypadku gdy prawa do użytkowania gruntu zostały uzyskane niedawno. Prawa do użytkowania gruntów nabyte przez przedsiębiorstwa objęte próbą były przyznawane przez władze lokalne po cenach wyneogcowanych.
- (481) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego Pirelli Tyre Co. Ltd. twierdziło, że nie uzyskało żadnych praw do użytkowania gruntów za ceny niższe od rynkowych, jako że rzekomo dzierżawiło swoje grunty od chińskich prywatnych właścicieli wynajmujących zgodnie ze standardowymi praktykami rynkowymi. Komisja przyznaje, że Pirelli Tyre Co. Ltd. dzierżawi część swoich gruntów. Niemniej ponieważ chiński prywatny właściciel wynajmujący wspomniany przez Pirelli Tyre Co. Ltd. był w rzeczywistości przedsiębiorstwem powiązanym posiadającym prawo do użytkowania gruntu, Komisja pominęła tę ustaloną wewnątrz grupy cenę dzierżawy i uwzględniła rzeczywistą umowę i cenę nabycia prawa do użytkowania gruntu zapłaconą przez przedsiębiorstwo powiązane. Argument ten został zatem odrzucony.
- (482) Po ostatecznym ujawnieniu Pirelli powtórzyło swoje argumenty i stwierdziło, że przedsiębiorstwo powiązane posiadające prawo do użytkowania gruntu nabyło grunt w ramach procedury przetargowej zgodnej z zasadami konkurencji. Nie przedstawiono jednak żadnego dowodu, zarówno przed, jak i po ostatecznym ujawnieniu, że w odniesieniu do nabycia tego gruntu zorganizowano jakikolwiek przetarg. W związku z tym Komisja podtrzymała swoje stanowisko.
- (483) Komisja zauważyła, że istnieje również system dynamicznego monitorowania cen gruntów uzupełniający system monitorowania cen gruntów miejskich. W przeglądzie wygaśnięcia dotyczącym paneli słonecznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej ⁽⁸³⁾ Komisja stwierdziła, że ceny te są wyższe niż minimalne ceny odniesienia ustalone zgodnie z systemem wyceny gruntów miejskich i wykorzystywane przez władze lokalne, ponieważ minimalne ceny odniesienia są aktualizowane jedynie co trzy lata, podczas gdy ceny monitorowane dynamicznie są aktualizowane co kwartał. Nic jednak nie wskazuje na to, że ceny gruntów oparto na cenach z systemu monitorowania dynamicznego. W praktyce w trakcie wizyty na miejscu rząd ChRL przyznał, że system dynamicznego monitorowania cen gruntów służy monitorowaniu wahań poziomów cen gruntów na niektórych obszarach (tj. w 105 miastach) w ChRL i ma na celu ocenę zmian w cenach gruntów. Ceny wyjściowe w przetargach i aukcjach ustala się jednak na podstawie poziomów referencyjnych ustanowionych w ramach systemu wyceny gruntów. W tym przypadku grupa przedsiębiorstw objętych próbą otrzymała ponadto swoje działki w drodze przydziału. W związku z tym fakt, że istniał drugi z tych systemów, nie ma znaczenia, ponieważ nie miał on zastosowania do przedsiębiorstw objętych próbą.
- (484) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego oraz ostatecznym ujawnieniu zarówno rząd ChRL jak i przedsiębiorstwa objęte próbą zakwestionowały stosowanie pozapaństwowego poziomu referencyjnego i zaproponowały użycie zamiast niego krajowego poziomu referencyjnego. Zarówno rząd ChRL jak i Grupa Hankook podkreślały, że Komisja powinna była wykorzystać chińską cenę prawa do użytkowania gruntów pochodzącą z systemu dynamicznego monitorowania cen gruntów z uwagi na fakt, że prawo do użytkowania gruntów jednej z chińskich jednostek zależnych Grupy Hankook zostało nabyte w drodze przetargu. Niemniej Komisja w swojej ocenie MET w ramach równoległego dochodzenia antydumpingowego wskazywała już swoje wątpliwości dotyczące procesu przetargowego. W szczególności Grupa Hankook była jedynym oferentem w odniesieniu do omawianego gruntu, a zapłacona cena odpowiadała cenie wyjściowej w przetargu. Wobec braku dodatkowych szczegółowych informacji na temat rzeczywistego procesu aukcyjnego oraz uwzględniając fakt, że podobna działka została sprzedana za wyższą cenę w tym samym okresie, nie było pewności, czy cena początkowa została ustalona niezależnie i odpowiadała wartości rynkowej prawa do użytkowania gruntu w 2011 r. Co więcej, wyznaczona w 2011 r. cena początkowa rzeczonoego gruntu została następnie zmniejszona w drodze znaczącej rekompensaty. Argument ten został zatem odrzucony.
- (485) Komisja ustaliła ponadto, że przedsiębiorstwa należące do Grupy Giti oraz Grupy Hankook otrzymały od władz lokalnych zwroty mające zrekomensować im kwoty, które zapłaciły za prawa do użytkowania gruntów. Ponadto w kilku przypadkach opłaty z tytułu prawa do użytkowania gruntu uzyskanego przez przedsiębiorstwa należące do Grupy Xingyuan nie zostały jeszcze uiszczone, a niektóre takie opłaty z tytułu prawa do użytkowania gruntu uzyskanego przez Grupę China National Tire musiały zostać uiszczone dopiero kilka lat po rozpoczęciu użytkowania gruntu.
- (486) Powyższy dowód przeczy twierdzeniu rządu ChRL, że ceny płacone za prawo do użytkowania gruntów w ChRL są reprezentatywne dla ceny rynkowej, która jest określana na podstawie popytu i podaży na wolnym rynku.
- (487) Po ostatecznym ujawnieniu Pirelli stwierdziło, że Komisja nie przedstawiła żadnych nowych dowodów na potwierdzenie faktu, że rząd ChRL przyznał producentom opon prawo do użytkowania gruntów za kwotę niższą

⁽⁸³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/366, Dz.U. L 56 z 3.3.2017, s. 1 (panele słoneczne), motywy 421 i 425.

od odpowiedniego wynagrodzenia. Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Jak wykazano w motywie 475 powyżej, w przypadku każdego producenta eksportującego objętego próbą Komisja zbadała, czy miał miejsce jakikolwiek przetarg konkurencyjny, i stwierdziła, że tak nie było, co potwierdziło ustalenia z poprzednich dochodzeń.

d) Wnioski

- (488) Ustalenia dokonane podczas dochodzenia pokazują, że sytuacja dotycząca przekazywania i nabywania gruntów w ChRL jest nieprzejrzysta, a władze dowolnie ustanawiają ceny.
- (489) Przyznawanie prawa do użytkowania gruntów przez rząd ChRL należy zatem uznać za subsyduum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w postaci dostarczenia towarów, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami. Jak wyjaśniono w motywach 478–486 powyżej, w ChRL nie funkcjonuje rynek gruntów, a zastosowanie zewnętrznego poziomu referencyjnego (zob. motywy 494–504 poniżej) wskazuje, że kwoty płacone za prawa do użytkowania gruntów przez objętych próbą producentów eksportujących są znacznie niższe od normalnych stawek rynkowych.
- (490) W kontekście preferencyjnego dostępu do gruntów przemysłowych przez przedsiębiorstwa należące do określonych sektorów Komisja odnotowała, że jak wspomniano w motywie 479 powyżej, cena ustalona przez władze lokalne musi uwzględniać politykę przemysłową rządu. W ramach tej polityki przemysłowej sektor opon jest uznawany za filar chińskiego przemysłu i jest zaliczany do promowanych gałęzi przemysłu⁽⁸⁴⁾. W decyzji nr 40 Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej organy publiczne zobowiązano ponadto do zapewnienia promowanym sektorom gruntów. Art. 18 decyzji nr 40 wyraźnie stanowi, że sektory „o ograniczonych prawach” nie będą miały dostępu do praw do użytkowania gruntów. W związku z tym przedmiotowe subsyduum ma charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i c) rozporządzenia podstawowego, ponieważ preferencyjne przyznawanie gruntów ogranicza się do przedsiębiorstw należących do określonych sektorów, w tym przypadku do sektora opon, a praktyki rządu w tej dziedzinie są niejasne i nieprzejrzyste.
- (491) Grupa Giti twierdziła, że szczególnie charakter subsyduum dotyczącego prawa do użytkowania gruntów był związany z figurowaniem w wykazie sektorów promowanych w planach rządu chińskiego oraz że brak było dowodów na to, że przedsiębiorstwa oponiarskie należały do sektora promowanego w momencie uzgadniania cen praw do użytkowania gruntów. Argument ten Komisja odrzuca, ponieważ opony lub przemysł petrochemiczny zostały określone jako sektor promowany już w 8. i 9. planie pięcioletnim, w którym wskazano przemysł petrochemiczny jako przemysł o kluczowej roli dla kraju oraz poruszono kwestię aktywnego rozwoju wysoko-wartościowych produktów chemicznych i wspierania kluczowych projektów chemicznych, a także w „Katalogu kluczowych sektorów przemysłu, produktów i technologii, których rozwój jest promowany przez państwo (zmienionym w 2000 r.)”, który obejmuje produkcję opon radialnych wysokiej jakości. Dokumenty te odpowiadają okresowi, w którym przedsiębiorstwom objętym próbom przyznano pierwsze prawa do użytkowania gruntów.
- (492) Grupa Giti zgłosiła również uwagę, że Komisja nie przedstawiła żadnych dowodów na to, że przedsiębiorstwa wyższego szczebla produkujące komponenty takie jak linki stalowe i kord nylonowy na rzecz producentów eksportujących należały do sektora promowanego. Niemniej w katalogu wytycznych dotyczących dostosowania struktury przemysłowej wytwarzanie, rozwój i wykorzystanie specjalnych materiałów dodatkowych do wysokoo- siągających opon radialnych wymienia się jako „promowane”. Co więcej w Strategii przemysłu oponiarskiego zachęca się do „rozwój i wykorzystania nowych strukturalnych linek stalowych, poliestrowej tkaniny kordowej o wysokim module rozciągania, nylonowej tkaniny kordowej o wysokiej wytrzymałości i innych materiałów stosowanych w osnowie opony”. Argument ten został zatem odrzucony.
- (493) W konsekwencji przedmiotowe subsyduum uznaje się za stanowiące podstawę dla środków wyrównawczych.

e) Obliczanie wysokości subsydiów

- (494) Podobnie jak w ramach poprzednich dochodzeń⁽⁸⁵⁾ i zgodnie z art. 6 lit. d) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego jako zewnętrzny poziom referencyjny wykorzystano ceny gruntów z wydzielonego obszaru celnego Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu („Chińskie Tajpej”) ⁽⁸⁶⁾. Korzyść dla odbiorców oblicza się poprzez uwzględnienie różnicy między kwotami faktycznie płaconymi przez każdego z objętych próbą producentów eksportujących (tj. faktyczna cena zapłacona zgodnie z umową oraz, w stosownych przypadkach, cena podana

⁽⁸⁴⁾ Zob. sekcja 3.1 powyżej.

⁽⁸⁵⁾ Zob. m.in. rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2011/42, Dz.U. L 128 z 14.5.2011, s. 18 (cienki papier powleczony); rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 215/2013, Dz.U. L 73 z 15.3.2013, s. 16 (stal powlekana organicznie); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/366, Dz.U. L 56 z 3.3.2017, s. 1 (panele fotowoltaiczne); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1379/2014, Dz.U. L 367 z 23.12.2014, s. 22 (włókna szklane); decyzja wykonawcza Komisji 2014/918, Dz.U. L 360 z 16.12.2014, s. 65 (poliestrowe włókna odcinkowe).

⁽⁸⁶⁾ Zgodnie z wyrokiem Sądu z dnia 11 września 2014 r., Gold East Paper i Gold Huacheng Paper/Rada, T-444/11, ECLI:EU:T:2014:773.

w umowie, pomniejszona o kwotę zwrotów/dotacji przyznanych przez instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym) za prawo do użytkowania gruntów a kwotami, które powinny być normalnie zapłacone, na podstawie poziomu referencyjnego Chińskiego Tajpej.

- (495) Komisja uważa, że Chińskie Tajpej stanowi odpowiedni zewnętrzny poziom referencyjny z następujących powodów:
- porównywalny poziom rozwoju gospodarczego, PKB i struktury gospodarczej w Chińskim Tajpej i w większości chińskich prowincji oraz miast, w których producenci eksportujący objęci próbą mają swoje siedziby;
 - geograficzna bliskość ChRL i Chińskiego Tajpej;
 - wysoki stopień rozwoju infrastruktury przemysłowej w Chińskim Tajpej oraz w wielu prowincjach ChRL;
 - silne powiązania gospodarcze między Chińskim Tajpej a ChRL oraz fakt prowadzenia przez nie handlu transgranicznego;
 - wysoka gęstość zaludnienia w wielu prowincjach ChRL i w Chińskim Tajpej;
 - podobieństw w zakresie rodzaju gruntów oraz transakcji wykorzystywanych przy ustalaniu odpowiedniego poziomu referencyjnego na wspomnianym obszarze i w ChRL; oraz
 - wspólne cechy demograficzne, lingwistyczne i kulturowe Chińskiego Tajpej i ChRL.
- (496) Zgodnie z metodyką przyjętą w poprzednich dochodzeniach Komisja zastosowała średnią cenę gruntu za metr kwadratowy ustaloną dla Tajwanu, skorygowaną o inflację i zmiany PKB począwszy od dat sporządzenia odpowiednich umów na użytkowanie gruntów. Zawarte w dokumencie informacyjnym informacje dotyczące cen gruntów przemysłowych zostały pozyskane ze stron internetowych Biura Przemysłowego Ministerstwa Spraw Gospodarczych Tajwanu. Inflacja i zmiany PKB w przypadku Tajwanu zostały obliczone na podstawie poziomu inflacji i zmian PKB na mieszkańca według bieżących cen w USD dla Tajwanu opublikowanych przez MFW w 2015 r.
- (497) Po ostatecznym ujawnieniu, Pirelli stwierdziło, że zastosowanie zewnętrznego poziomu referencyjnego nie było zgodne z ustaleniami zawartymi w sprawozdaniu Organu Apelacyjnego WTO w sprawie US — Softwood Lumber IV (USA — Softwood Lumber IV) ⁽⁸⁷⁾, ponieważ poziom referencyjny nie spowodował korekt niezbędnych do odzwierciedlenia warunków panujących na chińskim rynku finansowym. Komisja zauważyła jednak, że tajwański poziom referencyjny jest uznany za odpowiedni poziom referencyjny, już zbliżony do rynku chińskiego z wielu powodów, jak określono w motywie 488 powyżej. Co więcej, tajwańskie ceny gruntów zostały skorygowane o dane za przeszłe okresy, tak aby uwzględniały zmiany PKB i inflacji z biegiem czasu.
- (498) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego Grupa Hankook zwróciła uwagę na fakt, że dane pochodzące ze stron internetowych Biura Przemysłowego Ministerstwa Spraw Gospodarczych Tajwanu zawierających informacje na temat podaży gruntów przemysłowych i związanych z nimi usług, które wykorzystwała Komisja, nie są już dostępne, a rzeczony strony zawierają jedynie oferty dotyczące gruntów przemysłowych, a nie faktyczne ceny transakcji.
- (499) Komisja potwierdziła, że dane wykorzystane w charakterze podstawy dokumentu informacyjnego przestały być publicznie dostępne. Komisja ustaliła następnie, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Tajwanu opracowało nową bazę danych gromadzącą rzeczywiste dane na temat transakcji sprzedaży gruntów przemysłowych, począwszy od 2013 r., dostępną za pośrednictwem następującej strony internetowej: <http://lvr.land.moi.gov.tw/login.action>. Komisja uznała tę stronę za wiarygodne źródło danych dostępne dla wszystkich zainteresowanych stron. Co więcej, źródło to zawiera rzeczywiste ceny transakcji, a nie oferty sprzedaży gruntów przemysłowych. W związku z powyższym Komisja przyjęła argumenty Grupy Hankook i zastąpiła poziom referencyjny wykorzystywany do obliczenia korzyści związanej z prawami do użytkowania gruntów odpowiednio dla wszystkich przedsiębiorstw objętych próbą.
- (500) W rezultacie w odniesieniu do okresu rozpoczynającego się w 2013 r. Komisja wykorzystwała rzeczywiste ceny pochodzące z tajwańskiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. W przypadku praw do użytkowania gruntów uzyskanych wcześniej ceny historyczne zostały skonstruowane na podstawie zmian w PKB i inflacji na Tajwanie, podobnie jak w poprzednich dochodzeniach.
- (501) Po ostatecznym ujawnieniu Grupa Giti, Grupa Hankook i rząd ChRL skrytykowały fakt, że ceny praw do użytkowania gruntów w oparciu o nowy zbiór danych były znacznie wyższe niż ceny zastosowane w poprzednich dochodzeniach, co wzbudziło wątpliwości dotyczące wiarygodności nowego poziomu referencyjnego. Ponadto Grupa Hankook twierdziła, że podczas pobierania danych z tajwańskiej bazy danych popełniono błędy, a także przedstawiła alternatywne obliczenia w oparciu o tę samą bazę danych. Komisja przyznała, że popełniono błąd pisarski przy agregacji poszczególnych cen gruntów i odpowiednio poprawiła średnie ceny gruntów. Komisja nie zgodziła się jednak z kryteriami kwalifikacji przyjętymi przez Grupę Hankook

⁽⁸⁷⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego w sprawie US — Softwood Lumber IV (USA — Softwood Lumber IV), pkt 106.

przy gromadzeniu danych. Po pierwsze, Grupa Hankook dokonała wyboru transakcji w złym okresie, tj. od 2012 r., przynajmniej w przypadku niektórych transakcji. Po drugie, Grupa Hankook zastosowała ceny ze wszystkich 22 regionów w Tajwanie, w tym kilku obszarów wiejskich, w których nie ma działalności przemysłowej lub jest ona niewielka. Z kolei Komisja opierała swój wybór na sześciu regionach, w których znajduje się większość tajwańskich parków przemysłowych. Ponieważ wszyscy producenci eksportujący objęci próbą są zlokalizowani w strefach przemysłowych w Chinach, odpowiedni poziom referencyjny powinien opierać się na transakcjach, które również miały miejsce w strefie przemysłowej. W związku z powyższym ta część twierdzenia Hankook została odrzucona.

- (502) Grupa Hankook argumentowała w swoich uwagach, że skonstruowane tajwańskie ceny dotyczące przeszłych transakcji powinny uwzględniać wzrost PKB Chin, a nie wzrost PKB Tajwanu, jako że umożliwiłoby to wzięcie pod uwagę szybszego rozwoju gospodarczego Chin w ostatnich 30 latach. Z uwagi na powyższe według Grupy Hankook w skorygowanych tajwańskich cenach należałoby uwzględnić poziom rozwoju gospodarczego miasta Chongqing od 2010 r. oraz miasta Huai'an w prowincji Jiangsu od 1996 r.
- (503) Komisja potwierdziła, że tempo rozwoju Chin było w przeszłości szybsze od tempa rozwoju Tajwanu. Wykorzystanie czynnika PKB uwzględniającego tę różnicę jest zasadniczo właściwym rozwiązaniem umożliwiającym ustalenie odpowiedniego poziomu referencyjnego. Niemniej zgodnie z wartością wskaźnika zdolności statystycznych obliczanego przez Bank Światowy jakoś danych statystycznych w Chinach osiągnęła poziom wiarygodności podobny do innych krajów o wyższym średnim dochodzie dopiero po 2012 r. Odpowiada to końcowi okresu, dla którego niezbędna była konstrukcja danych⁽⁸⁸⁾. Komisja nie mogła zatem wykorzystać danych statystycznych na temat chińskiego PKB do skonstruowania historycznych cen praw do użytkowania gruntów w niniejszym dochodzeniu.
- (504) Po ostatecznym ujawnieniu Grupa Giti stwierdziła, że do obliczenia wartości wskaźnika zdolności statystycznych Bank Światowy wykorzystał pełną listę wskaźników, z których wiele nie miało nic wspólnego ze wskaźnikami makroekonomicznymi. Komisja zgodziła się, że wartość wskaźnika zdolności statystycznych Banku Światowego jest obliczana w oparciu o koszyk wskaźników, zawierający zarówno wskaźniki makroekonomiczne, jak i inne. Ma on na celu odzwierciedlenie zdolności danego państwa do gromadzenia, analizowania i rozpowszechniania wysokiej jakości danych dotyczących jego populacji i gospodarki, w oparciu o metodykę, źródła danych, częstotliwość i terminowość stosowane przez to państwo w celu opracowania statystyk ekonomicznych i demograficznych. Fakt, że ocena nie skupia się wyłącznie na statystykach dotyczących PKB, ale ma szerszy zakres, nie unieważnia tych ustaleń. W związku z tym Komisja podtrzymała twierdzenie, że do określenia cen praw do użytkowania gruntów z okresów przeszłych nie można zastosować danych dotyczących PKB Chin.
- (505) Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego kwota tego subsydium została przypisana do okresu objętego dochodzeniem przy zastosowaniu normalnego okresu korzystania z prawa do użytkowania gruntów przemysłowych, tj. 50 lat. Wartość ta została następnie przypisana do całkowitego obrotu danego przedsiębiorstwa w okresie objętym dochodzeniem, ponieważ subsydium nie jest uzależnione od wyników wywozu i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych towarów.
- (506) Grupa Giti stwierdziła, że w celu obliczenia wszelkich korzyści związanych z prawem do użytkowania gruntów Komisja powinna wziąć pod uwagę datę wyceny tego prawa, a nie datę zawarcia transakcji. Komisja odrzuciła to twierdzenie, ponieważ data transakcji jest równoważna zdarzeniu mającemu skutki pieniężne dla sytuacji finansowej przedsiębiorstwa.
- (507) Dodatkowo Grupa Giti wystąpiła do Komisji o uwzględnienie w obliczeniu korzyści dodatkowych wydatków związanych z udostępnieniem gruntów do użytku przemysłowego oraz tak zwanych opłat z tytułu utrzymania gruntów oraz z tytułu wywłaszczenia gruntów. Komisja odrzuciła te uwagi z następujących dwóch powodów:
- Omawiane przedsiębiorstwa nabyły swoje prawa do użytkowania gruntów zgodnie z wartością umowną, w przypadku której nie odwoływano się do żadnych dodatkowych wydatków. W związku z tym Komisja uznała, że pod uwagę należy wziąć jedynie wartość umowną;
 - Sama wartość odniesienia nie obejmuje żadnych dodatkowych wydatków ani opłat.
- (508) Wreszcie w przypadku China National Tire, Giti i Hankook zaakceptowano pewne uwagi o pomniejszym znaczeniu dotyczące poszczególnych przedsiębiorstw i związane z błędami pisarskimi i obliczeniem korzyści, które nie miały związku z okresem objętym dochodzeniem.

⁽⁸⁸⁾ Wskaźnik zdolności statystycznych Banku światowego to łączny wynik oceny wydajności systemu statystycznego danego kraju. Opiera się on na ramach diagnostycznych umożliwiających ocenę następujących obszarów: metodyka; źródła danych; częstotliwość i terminowość. Poszczególnym krajom przypisywana jest punktacja na podstawie 25 kryteriów związanych z tymi obszarami w oparciu o publiczne dostępne informacje lub informacje uzyskane od krajów. Dostęp do danych dotyczących wszystkich krajów można uzyskać pod następującym adresem <http://databank.worldbank.org/data/reports.aspx?source=Statistical-capacity-indicators>.

- (509) Wysokość subsydium ustalona w odniesieniu do tego subsydium dla objętych próbą producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Przyznawanie praw do użytkowania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Stopa subsydiowania
Grupa China National Tire	1,80 %
Grupa Giti	1,75 %
Grupa Hankook	1,11 %
Grupa Xingyuan	1,06 %

3.10. Programy zwolnień z podatków bezpośrednich i ulg w zakresie podatków bezpośrednich

3.10.1. Przywileje w zakresie EIT dla przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie

- (510) Zgodnie z ustawą Chińskiej Republiki Ludowej o podatku dochodowym od przedsiębiorstw („ustawa o podatku dochodowym od przedsiębiorstw”) przedsiębiorstwom wykorzystującym zaawansowane i nowe technologie, które powinny otrzymać kluczowe wsparcie od państwa, przyznaje się obniżoną stawkę podatku dochodowego od przedsiębiorstw wynoszącą 15 % zamiast standardowej stawki podatku wynoszącej 25 %.

a) Podstawa prawna

- (511) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 28 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw oraz art. 93 przepisów wykonawczych do ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, jak również:
- okólnik Ministerstwa Nauki i Technologii, Ministerstwa Finansów oraz Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczący przeglądu i wydania „Środków administracyjnych dotyczących kwalifikowania przedsiębiorstw jako wykorzystujących zaawansowane technologie”, G.K.F.H. [2016] nr 32;
 - powiadomienie Ministerstwa Nauki i Technologii, Ministerstwa Finansów oraz Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczące przeglądu, druku i wydania „Wytycznych dotyczących zarządzania kwalifikowaniem przedsiębiorstw jako wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie”, G.K.F.H. [2016] nr 195; oraz
 - wytyczne dotyczące najnowszych kluczowych priorytetowych obszarów rozwoju w wysoko zaawansowanych technologicznie gałęziach przemysłu [2011], opublikowane przez Krajową Komisję Rozwoju i Reform (NDRC), Ministerstwo Nauki i Technologii, Ministerstwo Handlu i krajowe urzędy ds. własności intelektualnej.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (512) Przedsiębiorstwa, które mogą skorzystać z ulgi podatkowej, należą do pewnych kluczowych dziedzin wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie wspieranych przez państwo i są zaliczane do bieżących priorytetów w zakresie dziedzin wykorzystujących zaawansowane technologie wspieranych przez państwo, które wymieniono w wytycznych dotyczących najnowszych kluczowych priorytetowych obszarów rozwoju w wysoko zaawansowanych technologicznie gałęziach przemysłu. W wytycznych tych technologii produkcyjną i kluczowe surowce dla opon radialnych wyraźnie określono jako obszar priorytetowy.
- (513) Co więcej, aby się kwalifikować, przedsiębiorstwa muszą spełniać następujące kryteria:
- utrzymać określoną proporcję wydatków na badania i rozwój w porównaniu ze swoim obrotem;
 - utrzymać określoną proporcję dochodów z zaawansowanej technologii/produktów wykorzystujących zaawansowane technologie/usług wykorzystujących zaawansowane technologie w całkowitym obrocie przedsiębiorstwa; oraz
 - utrzymać określoną proporcję personelu technicznego wśród wszystkich pracowników przedsiębiorstwa.
- (514) Przedsiębiorstwa korzystające z tego środka muszą złożyć deklarację podatkową i odpowiednie załączniki do niej. Rzeczywista kwota korzyści jest uwzględniona w deklaracji podatkowej.
- (515) Komisja uznała, że przedmiotowe odliczenia od podatku stanowią subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci dochodów utraconych przez rząd ChRL, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem. Korzyść dla odbiorców jest równa kwocie oszczędności podatkowych. Przedmiotowe subsydium ma charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ same przepisy ograniczają stosowanie tego programu tylko do przedsiębiorstw, które działają w pewnych obszarach priorytetowych wykorzystujących zaawansowane technologie i określonych przez państwo, takich jak niektóre kluczowe technologie w ramach sektora opon.

c) Obliczanie wysokości subsydiów

- (516) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych obliczono w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem. Przedmiotową korzyść obliczono jako różnicę między łączną wartością podatku do zapłaty według podstawowej stawki podatkowej a łączną wartością podatku do zapłaty według obniżonej stawki podatkowej.
- (517) Kwota subsydium ustanowiona dla tego konkretnego programu wynosiła 0,12 % w przypadku Grupy China National Tire i 0,01 % w przypadku Grupy Giti.

3.10.2. Odliczenia od EIT wydatków na badania i rozwój

- (518) Odliczenia od podatku za badania i rozwój uprawniają przedsiębiorstwa do preferencyjnego traktowania podatkowego w związku z ich działalnością badawczo-rozwojową w niektórych określonych przez państwo obszarach priorytetowych wykorzystujących zaawansowane technologie oraz wtedy, gdy spełnione zostaną pewne progi dotyczące wydatków na badania i rozwój.
- (519) Mówiąc dokładniej, wydatki na badania i rozwój poniesione w celu rozwijania nowych technologii, nowych produktów i nowych rzemiosł, które nie stanowią wartości niematerialnych i prawnych i są ujmowane w bieżących zyskach i stratach, zostają dodatkowo pomniejszone o 50 % po odliczeniu w całości w świetle bieżącej sytuacji. Jeżeli wyżej wymienione wydatki na badania i rozwój stanowią aktywa niematerialne i prawne, podlegają one amortyzacji w oparciu o 150 % kosztów wartości niematerialnych i prawnych.

a) Podstawa prawna

- (520) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 30 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw oraz zasady wdrażania ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, jak również następujące dokumenty:
- obwieszczenie Ministerstwa Finansów, Państwowego Urzędu Podatkowego oraz Ministerstwa Nauki i Technologii dotyczące poprawy polityki odliczania wydatków na badania i rozwój przed opodatkowaniem (Cai Shui [2015] nr 119);
 - obwieszczenie Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie kwestii dotyczących polityki odliczania wydatków przedsiębiorstwa na badania i rozwój przed opodatkowaniem; oraz
 - Wytoczne dotyczące najnowszych kluczowych priorytetowych obszarów rozwoju w wysoko zaawansowanych technologicznie gałęziach przemysłu [2011], opublikowane przez Krajową Komisję Rozwoju i Reform (NDRC), Ministerstwo Nauki i Technologii, Ministerstwo Handlu i krajowe urzędy ds. własności intelektualnej.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (521) W trakcie wcześniejszego dochodzenia ⁽⁸⁹⁾ ustalono, że „nowe technologie, nowe produkty i nowe rzemiosła”, które mogą skorzystać z ulgi podatkowej, należą do określonych dziedzin wykorzystujących zaawansowane technologie wspieranych przez państwo i są zaliczane do bieżących priorytetów w zakresie dziedzin wykorzystujących zaawansowane technologie wspieranych przez państwo, które wymieniono w wytycznych dotyczących najnowszych kluczowych priorytetowych obszarów rozwoju w wysoko zaawansowanych technologicznie gałęziach przemysłu.
- (522) Komisja uznała, że przedmiotowe odliczenia od podatku stanowią subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci dochodów utraconych przez rząd ChRL, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem. Korzyść dla odbiorców jest równa kwocie oszczędności podatkowych. Przedmiotowe subsydium ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ same przepisy ograniczają stosowanie tego środka tylko do przedsiębiorstw, które ponoszą określone wydatki na badania i rozwój w pewnych obszarach priorytetowych wykorzystujących zaawansowane technologie i określonych przez państwo, takich jak sektor opon.
- (523) Grupa Giti stwierdziła, że odliczenia od podatku na badania i rozwój nie stanowią subsydium o charakterze szczególnym, ponieważ dotyczą one wszystkich chińskich przedsiębiorstw zgodnie z art. 95 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, mającej zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw, a nie tylko tych, które wykorzystują zaawansowane i nowe technologie.
- (524) Komisja odrzuciła twierdzenie, że odliczenia od podatku na badania i rozwój nie stanowią subsydium o charakterze szczególnym. Chociaż jest prawdą, że odliczenia te nie mają zastosowania wyłącznie do przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie, ich wykorzystanie jest zarezerwowane do „nowych technologii, produktów i rzemiosł”, które zostały konkretnie zdefiniowane, jak powiedziano w motywie 521 powyżej. W związku z powyższym wstępny wniosek Komisji pozostaje niezmienny.

⁽⁸⁹⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/969 z dnia 8 czerwca 2017 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 146 z 9.6.2017, s. 17), motyw 330.

c) Obliczanie wysokości subsydiów

- (525) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych obliczono w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem. Przedmiotową korzyść obliczono jako różnicę między łączną wartością podatku do zapłaty według podstawowej stawki podatkowej a łączną wartością podatku do zapłaty po uwzględnieniu dodatkowego odliczenia w wysokości 50 % faktycznych wydatków na badania i rozwój.
- (526) Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do tego konkretnego programu w przypadku Grupy Giti wynosi 0,02 %.
- (527) Grupa Giti twierdziła, że nie odliczając domniemanych wynikających z programów korzyści, które obniżają koszty przedsiębiorstwa (a zatem zwiększają jego zyski), przy obliczaniu korzyści związanej z obniżeniem podatku przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie Komisja w rezultacie policzyła niektóre z domniemanych korzyści dwukrotnie.
- (528) Komisja zgodziła się z Grupą Giti, że korzyści wynikające z subsydiów (jeżeli wykazuje się je jako dochód w rachunku zysków i strat) obniżają koszty przedsiębiorstwa, wskutek czego jego zysk brutto wzrasta, prowadząc do wyższego podatku oraz, w stosownych przypadkach, większej obniżki podatku. Niemniej przedsiębiorstwo Giti Radial jest upoważnione do wykazywania, na potrzeby obliczenia podstawy opodatkowania, dotacji i subsydiów jako dochodu zwolnionego z opodatkowania, co obniża kwotę należnego podatku dochodowego. Prócz tego Komisja konsekwentnie stosuje metodę obliczania korzyści na podstawie danych finansowych dostępnych dla okresu objętego dochodzeniem przekazanych przez przedsiębiorstwo i zweryfikowanych na miejscu.

3.10.3. Zwolnienie z podatku od użytkowania gruntu

- (529) Organizacja lub osoba fizyczna użytkująca grunty w miastach, miastach powiatowych i administracyjnych oraz w rejonach przemysłowych i górniczych zwykle płaci podatek od użytkowania gruntów miejskich. Podatek od użytkowania gruntów jest pobierany przez lokalne organy podatkowe właściwe dla użytkowanego gruntu. Niektóre kategorie gruntów, takie jak grunty odzyskane z morza, grunty wykorzystywane przez instytucje rządowe, organizacje zrzeszające ludzi i jednostki wojskowe na potrzeby własne, grunty wykorzystywane przez instytucje finansowane ze środków rządowych przyznanych przez Ministerstwo Finansów, grunty wykorzystywane pod świątynie, parki publiczne oraz publiczne miejsca historyczne i malownicze, ulice, drogi, place publiczne, trawniki i inne grunty miejskie, są jednak wyłączone z podatku od użytkowania gruntów.

a) Podstawa prawna

- (530) Podstawę prawną tego programu stanowią:
- rozporządzenie tymczasowe Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie podatku od nieruchomości (Guo Fa [1986] nr 90, ze zmianami z 2011 r.) oraz
 - rozporządzenie tymczasowe Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie podatku od użytkowania gruntów miejskich (zarządzenie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej [2013] nr 645).

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (531) Dwa przedsiębiorstwa objęte próbą korzystały z obniżek lub zwolnień z płatności podatków od użytkowania gruntów przyznanych przez lokalne biuro ds. użytkowania gruntów, nawet jeżeli ich grunty nie zaliczały się do żadnej z kategorii objętych zwolnieniami zgodnie z przepisami krajowymi określonymi powyżej.

c) Wniosek

- (532) Komisja uważa, że zwolnienie z podatków stanowi subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci dochodów utraconych przez rząd ChRL, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem. Korzyść dla odbiorców jest równa kwocie oszczędności podatkowych. Przedmiotowe subsydium ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przedsiębiorstwa otrzymały ulgę podatkową, mimo że nie spełniały żadnego z tych obiektywnych kryteriów wspomnianych w motywie 529.

d) Obliczanie wysokości subsydiów

- (533) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych obliczono w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem. Przedmiotową korzyść obliczono jako różnicę między łączną wartością podatku do zapłaty według podstawowej stawki podatkowej a łączną wartością podatku faktycznie zapłaconą w okresie objętym dochodzeniem.

- (534) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego Grupa Hankook stwierdziła, że zwrot podatku od użytkowania gruntów, który otrzymała, nie kwalifikował się do objęcia środkami wyrównawczymi, ponieważ Grupa otrzymała ten zwrot przed okresem objętym dochodzeniem. Po przeprowadzeniu dodatkowej analizy Komisja przyjęła ten argument, ponieważ ostatni zwrot podatku od użytkowania gruntów faktycznie został zaksięgowany przed rozpoczęciem okresu objętego dochodzeniem w czerwcu 2016 r. i od tamtej pory żadne dalsze płatności nie miały miejsca.
- (535) Co więcej, Grupa Giti twierdziła, że podatek od użytkowania gruntów nie jest zasadniczo należny w przypadku określonych rodzajów budynków (budynków mieszkalnych i szkół), jak wynika z obwieszczenia w sprawie zwolnienia z podatku od użytkowania gruntów z 1988 r. Komisja ustaliła, że obwieszczenie to nie miało już mocy wiążącej, ponieważ w „rozporządzeniu tymczasowym Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie podatku od użytkowania gruntów miejskich”, o którym mowa w motywie 530 powyżej, nie zalicza się już budynków mieszkalnych i szkół do kategorii objętych zwolnieniami. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (536) Wreszcie Grupa Giti stwierdziła, że dwa spośród przedsiębiorstw należących do Grupy nie zapłaciły podatku od użytkowania gruntów dotyczącego okresu objętego dochodzeniem ze względu na skompensowanie go wcześniejszymi płatnościami. W rezultacie wspomniane dwa przedsiębiorstwa nie uzyskały żadnych korzyści. Komisja zgodziła się z tymi argumentami i odpowiednio zmieniła obliczenie wysokości subsydium. W rezultacie kwota subsydium w odniesieniu do tego konkretnego programu w przypadku Grupy Giti wynosiła 0,01 %.

3.10.4. *Lokalne ulgi podatkowe lub zwroty podatku*

- (537) Jedno z przedsiębiorstw należących do Grupy Hankook skorzystało z dokonanego przez władze lokalne zwrotu podatków pobranych zgodnie z przepisami krajowymi.

a) **Podstawa prawna**

- (538) Podstawę prawną tego programu stanowią:

— środki miejskiej strefy rozwoju gospodarczego Huai'an dotyczące realizacji preferencyjnych polityk podatkowych (1996 r.).

b) **Ustalenia wynikające z dochodzenia**

- (539) Zgodnie z umową zawartą z władzami lokalnymi przedsiębiorstwo kwalifikowało się do pełnego zwrotu podatku dochodowego przez pierwsze dwa lata, począwszy od pierwszego roku, w którym podatek dochodowy od osób prawnych był należny od przedsiębiorstwa (tj. począwszy od 2003 r.). W latach od trzeciego do piątego przedsiębiorstwo kwalifikowało się do obniżonego podatku dochodowego w wysokości 15 % oraz do pełnego zwrotu lokalnej części uiszczonego podatku dochodowego. W latach od szóstego do dziesiątego przedsiębiorstwo kwalifikowało się do zwrotu 75 % lokalnej części uiszczonego podatku dochodowego. W roku jedenastym i w latach kolejnych przedsiębiorstwo kwalifikowało się do zwrotu 50 % lokalnej części uiszczonego podatku dochodowego.
- (540) Przedsiębiorstwo wyjaśniło, że z biegiem lat rząd zmienił swoją politykę, w związku z czym przedsiębiorstwo kwalifikowało się do tego rodzaju zwrotów i stawek preferencyjnych jedynie do 2012 r. Zgodnie z udzielonym zapewnieniem kwalifikowalne zwroty, których nie wypłacono przed 2012 r., miały zostać wypłacone w przyszłości, gdy budżet władz lokalnych na to pozwoli. W rezultacie przedsiębiorstwo nadal korzystało ze zwrotów w okresie objętym dochodzeniem.

c) **Wniosek**

- (541) Komisja uważa, że zwolnienie z podatków stanowi subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci dochodów utraconych przez rząd ChRL, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstwa objętego postępowaniem. Korzyść dla odbiorcy jest równa kwocie oszczędności podatkowych. Przedmiotowe subsydium ma charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przedsiębiorstwo otrzymało specjalnie dla niego przeznaczoną lokalną ulgę podatkową, która nie była dostępna dla innych przedsiębiorstw.
- (542) Chociaż Komisja nie znalazła dowodów na potwierdzenie, że program ten nadal funkcjonował w okresie objętym dochodzeniem, na podstawie informacji otrzymanych od przedsiębiorstw objętych próbą Komisja ustaliła, że nadal odnosiły one korzyści w ramach tego programu.
- (543) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego przedsiębiorstwo ponownie stwierdziło, że kwalifikowało się do zwrotów wyłącznie do 2012 r. Niemniej nie przedstawiono żadnych dowodów, które mogłyby zmienić wniosek Komisji.

d) **Obliczanie wysokości subsydiów**

- (544) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych obliczono w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem. Przedmiotową korzyść obliczono jako różnicę między łączną wartością podatku do zapłaty według podstawowej stawki podatkowej a łączną wartością podatku faktycznie zapłaconą w okresie objętym dochodzeniem.
- (545) Kwota subsydium w odniesieniu do tego konkretnego programu w przypadku Grupy Hankook wynosiła 0,13 %.

3.10.5. *Łączna kwota dla wszystkich programów zwolnień z podatków bezpośrednich i programów ulg w zakresie podatków bezpośrednich*

- (546) Całkowita kwota subsydiów przyznanych na rzecz objętych próbą producentów eksportujących ustalona w odniesieniu do wszystkich programów zwolnień z podatków bezpośrednich w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Zwolnienia z podatków bezpośrednich i ulgi w zakresie podatków bezpośrednich	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Kwota subsydium
Grupa China National Tire	0,12 %
Grupa Giti	0,04 %
Grupa Hankook	0,13 %
Grupa Xingyuan	0 %

3.11. **Programy w zakresie podatków pośrednich i należności celnych przywozowych**

3.11.1. *Zwolnienia z VAT oraz obniżki przywozowych taryf celnych za stosowanie urządzeń i technologii pochodzących z przywozu*

- (547) Program zapewnia zwolnienie z VAT i przywozowych taryf celnych w odniesieniu do przywozu dóbr kapitałowych wykorzystywanych w ich w produkcji. Aby skorzystać ze zwolnienia, dobra te nie mogą być uwzględnione w wykazie urządzeń niekwalifikowalnych, zaś przedsiębiorstwo ubiegające się o zwolnienie musi uzyskać certyfikat projektu promowanego przez państwo wydany przez władze chińskie lub przez Krajową Komisję Rozwoju i Reform (NDRC) zgodnie z odpowiednimi przepisami inwestycyjnymi, podatkowymi lub prawa celnego.

a) **Podstawa prawna**

- (548) Podstawę prawną tego programu stanowią:
- okólnik Rady Państwowej Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie dostosowania polityki podatkowej w zakresie przywożonego wyposażenia, Guo Fa [1997] nr 37;
 - obwieszczenie Ministerstwa Finansów, Głównego Urzędu Cei oraz Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczące dostosowania niektórych strategii politycznych dotyczących preferencyjnych należności przywozowych;
 - obwieszczenie Ministra Finansów, Głównego Urzędu Cei oraz Państwowego Urzędu Podatkowego [2008] nr 43;
 - obwieszczenie NDRC w sprawie odpowiednich zagadnień dotyczących doręczenia pism zatwierdzających dla promowanych przez państwo pod względem rozwoju projektów finansowanych ze źródeł krajowych lub zagranicznych [2006] nr 316; oraz
 - katalog artykułów niepodlegających zwolnieniu z ceł przywozowych dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym lub przedsiębiorstw krajowych z 2008 r.

b) **Ustalenia wynikające z dochodzenia**

- (549) Urządzenia przywożone w celu realizacji krajowych i zagranicznych projektów inwestycyjnych zgodnie z polityką promowania zagranicznych lub krajowych projektów inwestycyjnych mogą być zwolnione z VAT lub należności celnych przywozowych, chyba że daną kategorię urządzenia wymieniono w katalogu artykułów niepodlegających zwolnieniu z ceł. Aby skorzystać z tego zwolnienia, przedsiębiorstwa muszą uzyskać pismo potwierdzające od lokalnego organu odpowiedzialnego za projekt, które należy złożyć lokalnemu organowi celnemu.
- (550) Rząd ChRL twierdził, że ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2009 r. przedsiębiorstwa zwolnione są tylko z należności celnych przywozowych, a VAT jest pobierany od przywozu urządzeń do samodzielnego wykorzystania.

- (551) Ustalono jednak, że przedsiębiorstwa objęte próbą zostały w okresie objętym dochodzeniem zwolnione zarówno z VAT, jak i należności celnych przywozowych. Zwolnienia dotyczyły urządzeń przywożonych w poprzednich latach, w przypadku których uzyskana korzyść została zamortyzowana w cyklu życia urządzenia i częściowo przypisana do okresu objętego dochodzeniem. Chociaż Komisja nie znalazła dowodów na potwierdzenie, że zwolnienie to funkcjonowało w okresie objętym dochodzeniem, na podstawie dowodów w aktach dotyczących przedsiębiorstw objętych próbą Komisja ustaliła, że objęte próbą przedsiębiorstwa nadal odnosiły korzyści w ramach tego programu.
- (552) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego Pirelli zauważyło, że obliczenia dotyczące korzyści wynikających z przywożonych maszyn i urządzeń były nieprawidłowe. Komisja zgodziła się z przedstawionymi poprawkami i odpowiednio dostosowała obliczenia.

c) Wniosek

- (553) Przedmiotowy program zapewnia wkład finansowy w formie dochodów utraconych przez rząd ChRL w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii), ponieważ przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym oraz inne kwalifikujące się przedsiębiorstwa krajowe są zwolnione z VAT lub taryf celnych, które w przeciwnym razie byłyby należne. Program przyznaje również korzyść przedsiębiorstwom w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego.
- (554) Program ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Przepisy, na podstawie których działa organ przyznający subsydia, ograniczają dostęp do tego programu do przedsiębiorstw, które inwestują w określone kategorie działalności wyczerpująco zdefiniowane przez prawo oraz należą do kategorii sektorów promowanych lub do ograniczonej kategorii B w ramach *Katalogu na potrzeby wytycznych dla sektorów przemysłu w zakresie inwestycji zagranicznych i transferu technologii* lub które są zgodne z *Katalogiem kluczowych sektorów przemysłu, produktów i technologii, których rozwój jest promowany przez państwo*. Nie istnieją ponadto obiektywne kryteria ograniczające możliwość zakwalifikowania się do tego programu ani ostateczne dowody pozwalające stwierdzić, że taka możliwość uzyskiwana jest automatycznie, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

d) Obliczanie wysokości subsydiów

- (555) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w okresie objętym dochodzeniem. Za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się kwotę zwolnień z VAT i ceł na przywożone urządzenia. W celu zagwarantowania, że kwota stanowiąca podstawę środków wyrównawczych obejmuje tylko okres objęty dochodzeniem, uzyskaną korzyść zamortyzowano w okresie użytkowania urządzenia zgodnie z przyjętymi praktykami księgowymi przedsiębiorstwa.
- (556) Wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą korzystały z obniżek w ramach tego programu. Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do tego konkretnego programu wynosiła od 0,04 % do 0,13 %.

3.11.2. Program zwrotu należności celnych przywozowych w odniesieniu do zakupu kauczuku naturalnego

- (557) Komisja zauważyła, że wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą zakwalifikowano jako tzw. „przedsiębiorstwa zajmujące się handlem związanym z przetwarzaniem towarów”. Zgodnie z art. 3 środków stosowanych przez organy celne Chińskiej Republiki Ludowej do celów nadzoru nad przetwarzanymi towarami ⁽⁹⁰⁾ „pojęcie »handel związany z przetwarzaniem towarów« odnosi się do działalności gospodarczej, w ramach której działające przedsiębiorstwo przywozi całość lub część surowców lub materiałów pomocniczych, części, elementów, komponentów i materiałów opakowaniowych oraz dokonuje ponownego wywozu wyrobów gotowych po ich przetworzeniu lub montażu, w tym przetworzeniu dostarczonych i przywiezionych materiałów”. Ponadto art. 5 stanowi, że „jeżeli podczas przywozu pobierane są podatki zgodnie z odnośnymi przepisami, po wywozie towarów gotowych organy celne dokonują obniżki podatków zgodnie ze zweryfikowaną ilością towarów rzeczywiście przetworzonych i ponownie wywiezionych”.

a) Podstawa prawna

- prawo celne Chińskiej Republiki Ludowej, zarządzenie nr 81 Przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej, 4 listopada 2017 r.;
- środki stosowane przez organy celne Chińskiej Republiki Ludowej do celów nadzoru nad przetwarzanymi towarami, zarządzenie Głównego Urzędu Ceł nr 235, 20 grudnia 2017 r.;
- środki stosowane przez organy celne Chińskiej Republiki Ludowej do celów zarządzania zużyciem materiałów na jednostkę produkcji w handlu związanym z przetwarzaniem towarów, zarządzenie Głównego Urzędu Ceł nr 218, 13 marca 2014 r.;
- tymczasowe środki administracyjne stosowane do zarządzania wiarygodnością kredytową przedsiębiorstw, zarządzenie Głównego Urzędu Ceł nr 225, 4 września 2014 r.

⁽⁹⁰⁾ Zarządzenie nr 235 Głównego Urzędu Ceł, 20 grudnia 2017 r.

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (558) W trakcie dochodzenia Komisja stwierdziła, że wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą zgłosiły do organów celnych swój udział w systemie handlu związanego z przetwarzaniem towarów wymienionym w motywie 557 powyżej oraz że zgodnie z przepisami przewidzianymi w art. 5 środków stosowanych przez organy celne Chińskiej Republiki Ludowej do celów nadzoru nad przetwarzanymi towarami wszystkie te przedsiębiorstwa zostały zwolnione z „podatków pobieranych podczas przywozu” (tj. należności celnych przywozowych) w odniesieniu do przywozu kauczuku naturalnego wykorzystywanego w produkcji opon przeznaczonych na wywóz.
- (559) System ten odpowiada systemowi zwrotu ceł przywozowych opisanemu w załączniku I lit. i) rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z lit. i) załącznika I systemy substytucji ceł zwrotnych mogą stanowić subsydium wywozowe w stopniu, w jakim powodują nadwyżkę zwrotu opłat przywozowych pobranych początkowo od przywożonych środków do produkcji, dla których wystąpiono z żądaniem zwrotu.
- (560) W celu ustalenia, czy taka nadwyżka zwrotu występowała zgodnie z częścią II załącznika III do rozporządzenia podstawowego, Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przekazanie dodatkowych informacji ogólnie na temat systemu handlu związanego z przetwarzaniem towarów, a bardziej szczegółowo na temat istnienia i skutecznego stosowania towarzyszących procedur monitorowania i weryfikacji.
- (561) Na podstawie otrzymanych informacji stwierdzono, że rząd ChRL rzeczywiście wprowadził ramy prawne dla monitorowania systemu handlu związanego z przetwarzaniem towarów. Niemniej Komisja zauważyła również, że pewne cechy tego systemu mogły potencjalnie prowadzić do nadwyżek zwrotów.
- System opiera się w głównej mierze na oświadczeniach własnych przedsiębiorstw.
 - W przeciwieństwie do powszechnie przyjętej praktyki zwolnienia z należności celnych przywozowych przyznaje się z góry. Organy celne zachowują jedynie prawo do odzyskania należności na późniejszym etapie.
 - Intensywność kontroli przeprowadzanych w odniesieniu do przedsiębiorstw opiera się na przypisanej ocenie kredytowej, która sama w sobie oparta jest głównie na oświadczeniu własnym oraz uwzględnia się w niej dodatkowe punkty z uwagi na przynależność do przemysłu promowanego.
 - Zgłoszenia celne opierają się na standardowych poziomach zużycia ustalanych przez organy celne. Standardowy poziom zużycia kauczuku naturalnego na jedną wywożoną oponę był znacznie wyższy od rzeczywistego poziomu zużycia zweryfikowanego w siedzibach przedsiębiorstw objętych próbą.
- (562) Co więcej, podczas wizyt weryfikacyjnych w przedsiębiorstwach objętych próbą można było odnieść wrażenie, że omawiane ramy nie są skutecznie stosowane w praktyce. Przykładowo Komisja stwierdziła, że w przeciwieństwie do stwierdzeń zawartych w prawodawstwie kauczuk naturalny przeznaczony do wywożonych opon nie był oddzielony od kauczuku naturalnego w magazynach i nie przeprowadzano regularnych weryfikacji na miejscu w siedzibach przedsiębiorstw objętych próbą.
- (563) Dodatkowo przedsiębiorstwa dokonywały przywozu tak zwanych mieszanin kauczuku objętych kodem HS 40028000 (w przypadku których stawka celna wynosi 0 %). Ten kod HS powinien być normalnie stosowany w odniesieniu do mieszaniny kauczukowej, tj. mieszaniny kauczuku naturalnego i syntetycznego, jednakże ze znaczną przewagą kauczuku syntetycznego. W rzeczywistości mieszaniny kauczuku importowane przez przedsiębiorstwa objęte próbą zawierały 97,5 % kauczuku naturalnego i posiadały właściwości fizyczne kauczuku naturalnego, a ponadto były wykorzystywane w ten sam sposób i w tych samych proporcjach co kauczuk naturalny w procesach produkcyjnych zweryfikowanych przedsiębiorstw.
- (564) W związku z powyższym trzy spośród czterech grup przedsiębiorstw objętych próbą nie uiszczyły wszystkich należności celnych przywozowych, które powinny być należne.

c) Wniosek

- (565) Zgodnie z załącznikiem III do rozporządzenia podstawowego Komisja poinformowała rząd ChRL w odrębnym dokumencie o poszczególnych transakcjach zbadanych podczas dochodzenia, aby rząd ChRL mógł przeprowadzić dodatkowe badania, które uzna za niezbędne. W odpowiedzi na pismo Komisji rząd ChRL stwierdził, że warunki przewidziane w części II pkt 3) załącznika III do rozporządzenia podstawowego nie były spełnione, ponieważ rząd chiński wdrożył ścisłe ramy legislacyjne dla monitorowania rzeczywistych transakcji w ramach przywozu kauczuku naturalnego. Ponadto rząd ChRL odwołał się do faktu, że w obowiązującym prawodawstwie przewidziano sankcje i należności prawne w przypadku naruszeń. Co więcej, organy celne dysponują wystarczającymi zasobami ludzkimi, aby wdrożyć omawiany system na szczeblu lokalnym i stosować kary. Wreszcie w przypadku stwierdzenia przemytu i nieprawidłowości obniża się rating kredytowy przedsiębiorstwa.
- (566) Jak wspomniano w motywie 561 powyżej, Komisja potwierdza, że rząd ChRL wdrożył ramy legislacyjne w celu monitorowania systemu handlu związanego z przetwarzaniem towarów. Komisja stwierdziła jednak również, jak wspomniano w motywach 561–562 powyżej, że rzeszone ramy legislacyjne posiadały pewne słabości i nie były skutecznie stosowane w praktyce w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą. Rząd ChRL nie przedstawił żadnych dowodów sprzecznych z ustaleniami Komisji w tym zakresie ani żadnych nowych informacji związanych z transakcjami wskazanymi przez Komisję.

- (567) Komisja stwierdziła zatem, że system monitorowania handlu związanego z przetwarzaniem towarów rządu ChRL nie był skutecznie stosowany w odniesieniu do kauczuku naturalnego. Co więcej, Komisja ustaliła, że system handlu związanego z przetwarzaniem towarów prowadził w przypadku kauczuku naturalnego wykorzystywanego w oponach przeznaczonych na wywóz do nadmiernych zwolnień, które stanowią w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego subsyduium stanowiące podstawę środków wyrównawczych, ponieważ prowadzą do nadwyżki zwrotów w zakresie opłat przywozowych nałożonych pierwotnie na przywożone środki do produkcji, w przypadku których wystąpiono o zwrot.
- (568) Te nadmierne zwolnienia mają ponadto charakter szczególny, ponieważ są uwarunkowane wynikami wywozu w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (569) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL i Grupa Giti przekazały uwagi w tym względzie. Rząd ChRL ponownie przedstawił swoje wcześniejsze twierdzenie, że odpowiednio wdrożył surowe ramy prawne, a Komisja nie może wyciągać wniosków na podstawie kilku odosobnionych przypadków, w których przedsiębiorstwa nie przestrzegały przepisów regulujących system handlu związany z przetwarzaniem towarów. W odpowiedzi na te twierdzenia Komisja powtórzyła, że fakty nie uzasadniają twierdzenia rządu ChRL, iż odnotowano tylko kilka odosobnionych przypadków, w których producent eksportujący nie przestrzegał mającego zastosowanie prawodawstwa. W istocie, jak stwierdzono w motywie 562, wszyscy objęci próbą producenci eksportujący, którzy stosowali ten system, nie uiszcili niektórych należności celnych przywozowych. Rząd ChRL nie przeprowadził też dalszej analizy omawianych transakcji. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższy argument.
- (570) Po ostatecznym ujawnieniu Grupa Giti twierdziła, że Komisja naruszyła jej prawo do obrony, włączając do dochodzenia system zwrotu cel przywozowych na tak późnym etapie, a także nie miała uprawnień do badania tego systemu, ponieważ nie był on objęty zawiadomieniem o wszczęciu postępowania.
- (571) W odpowiedzi na zarzuty, że Komisja naruszyła prawo do obrony tego producenta eksportującego, Komisja zauważyła, że zawiadomienie o wszczęciu postępowania umożliwiło zbadanie systemu zwrotu cel przywozowych, ponieważ sekcja 3 tego zawiadomienia odnosiła się konkretnie do obniżek przywozowych taryf celnych. Komisja ponadto poinformowała zainteresowane strony o tym, że bada ten system w sekcji 3.13.3 dokumentu informacyjnego. W związku z tym twierdzenie, że Komisja nie respektowała prawa Grupy Giti do obrony, zostało odrzucone.
- (572) Co więcej, Grupa Giti twierdziła, że przywóz mieszanin kauczuku nie powinien być objęty zwrotem cel, ponieważ zwykle należność celna przywozowa za tego rodzaju produkt wynosi zero. Oświadczyła także, że regularnie wprowadza dane dotyczące przywozu, wskaźniki konsumpcji i wielkości wywozu na platformie internetowej, która jest stale monitorowana przez organy celne i to właśnie one przeprowadzają weryfikacje na miejscu.
- (573) W odpowiedzi na te twierdzenia Komisja zauważyła, co następuje. Komisja przyjęła twierdzenie, że stawka należności celnej za mieszaniny kauczuku wynosi zero, a co za tym idzie nie może być objęta zwrotem cel. W związku z tym obliczenia nadmiernego umorzenia należności celnych wynikającego z tego systemu zostały zrewidowane dla wszystkich objętych próbą producentów eksportujących, których sprawa dotyczyła. Ostateczne kwoty subsyduium są określone w motywie 580 poniżej.
- (574) W odniesieniu do systemu monitorowania stosowanego przez organy celne Komisja nie zaprzeczyła, że Grupa Giti rzeczywiście wprowadza pewne informacje na platformie internetowej dotyczącej przywozu i zastosowania kauczuku naturalnego. Jak wspomniano w motywie 561 powyżej, są to jednak w głównej mierze oświadczenia własne. Niemniej jednak z 11 producentów eksportujących, którzy zostali zweryfikowani przez Komisję, weryfikację na miejscu przeprowadzono jedynie w zakładzie jednego producenta z Grupy Giti. Ponadto weryfikacja ta polegała tylko na zwykłym ustaleniu zgodności zapasów. Komisja uznała, że taka weryfikacja jest niewystarczająca, aby była skuteczna, w związku z czym odrzuciła to twierdzenie.

d) Obliczanie wysokości subsydiów

- (575) Korzyść obliczono jako różnicę pomiędzy kwotą należności celnych przywozowych należnych w OD i rzeczywistą kwotą należności celnych przywozowych uiszczonych w OD. Z uwagi na brak dostępności rzeczywistych wskaźników konsumpcji kauczuku naturalnego w podziale na poszczególne rodzaje opon Komisja przyjęła, że 1) średni wskaźnik konsumpcji dla wszystkich rodzajów opon jest taki sam oraz 2) całkowita ilość importowanego kauczuku naturalnego będzie w pierwszej kolejności wykorzystana do eksportowanych opon, a w drugiej kolejności do opon krajowych. Następnie w pierwszej kolejności określono ilość kauczuku naturalnego przywiezioną w okresie objętym dochodzeniem. Po drugie, obliczono proporcję między wielkością sprzedaży eksportowej a całkowitą wielkością sprzedaży produktu objętego postępowaniem. Po trzecie, Komisja zastosowała tę proporcję sprzedaży eksportowej do całkowitej wielkości przywozu kauczuku naturalnego i określiła ilość przywiezionego kauczuku naturalnego, która może być zwolniona z należności celnych przywozowych. Następnie w celu ustalenia kwoty korzyści Komisja obliczyła kwotę należności celnych przywozowych do zapłacenia za ilość kauczuku naturalnego wykorzystaną do produkcji opon przeznaczonych na rynek krajowy i od otrzymanej kwoty odliczyła rzeczywistą kwotę uiszczonych należności celnych przywozowych.

- (576) Po ostatecznym ujawnieniu Grupa Giti twierdziła, że do obliczenia korzyści Komisja powinna była zastosować jej rzeczywisty wskaźnik konsumpcji, ponieważ otrzymała tę informację podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu. Stosując metodę opisaną powyżej, Komisja przeoczyła fakt, że kauczuk naturalny znajduje zastosowanie również w produkcji innych opon oraz że wskaźnik konsumpcji w przypadku tych opon jest inny.
- (577) Komisja częściowo zgodziła się z twierdzeniem Grupy Giti. W przypadku GITI Yinchuan i GITI Hualin Komisja zastosowała wskaźnik konsumpcji przedstawiony w ich pozwoleniu na przywóz. W przypadku dwóch pozostałych przedsiębiorstw Grupy Giti, które również odniosły korzyści wynikające z tego systemu, rzeczywiste wskaźniki konsumpcji były niedostępne podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu. Komisja zastosowała zatem średni ważony wskaźnik konsumpcji GITI Yinchuan i GITI Hualin. Obliczenia kwoty korzyści zostały odpowiednio zmienione.
- (578) Żaden z pozostałych producentów eksportujących objętych próbą nie przedstawił swoich rzeczywistych wskaźników konsumpcji. W tym względzie Komisja zauważyła, że wyniki uzyskane przy zastosowaniu tej odmiennej metody były bardzo podobne. W istocie, kwota subsydium ustalona przy zastosowaniu pierwotnej metody Komisji wynosiła 3,62 %, a przy zastosowaniu rzeczywistego wskaźnika konsumpcji kwotę subsydium określono jako 3,64 %. Taki wynik pokazuje, że pierwotna metoda ustalania kwoty subsydium zastosowana przez Komisję również była dobra. W związku z tym Komisja stwierdziła, że nie było konieczności zmiany metody stosowanej do obliczenia kwoty subsydium w odniesieniu do pozostałych producentów eksportujących objętych próbą.
- (579) Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do tego rodzaju subsydiów przyznanych w trakcie okresu objętego dochodzeniem na rzecz producentów eksportujących objętych próbą wynosi:

Zwrot należności celnych przywózowych na kauczuk naturalny	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Kwota subsydium
Grupa China National Tire	1,10 %
Grupa Giti	3,64 %
Grupa Xingyuan	1,25 %

3.11.3. Łączna kwota dla wszystkich programów zwolnień z podatków pośrednich lub programów ulg w zakresie podatków pośrednich

- (580) Całkowita kwota subsydiów przyznanych na rzecz objętych próbą producentów eksportujących ustalona w odniesieniu do wszystkich programów w zakresie podatków pośrednich i należności celnych przywózowych w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Zwolnienia z podatków pośrednich i ulgi w zakresie podatków pośrednich	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Kwota subsydium
Grupa China National Tire	1,21 %
Grupa Giti	3,74 %
Grupa Hankook	0,13 %
Grupa Xingyuan	1,30 %

3.12. Programy dotacji

3.12.1. Dotacje na zwiększenie oszczędności energii, ochronę środowiska i redukcję emisji

- (581) Trzy spośród czterech przedsiębiorstw objętych próbą korzystały z różnych dotacji na ochronę środowiska naturalnego i ograniczanie emisji, takich jak np. zachęty do ochrony środowiska i ochrony zasobów, promowanie synergicznego wykorzystania zasobów, środki w ramach zachęty na rzecz projektów w zakresie oszczędności energii, promowanie demonstracyjnych ośrodków zarządzania energią, dotacje na realizację projektów w zakresie eliminowania zanieczyszczenia powietrza, zachęty do realizowania projektów w ramach gospodarki o obiegu zamkniętym.

a) Podstawa prawna

— ustawa Chińskiej Republiki Ludowej o oszczędności energii wersja po rewizji przyjęta w dniu 28 października 2007 r. oraz wersja zmieniona z dnia 2 lipca 2016 r.;

- ustawa Chińskiej Republiki Ludowej o wspieraniu czystszej produkcji, zarządzenie nr 54 Przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej, zmieniona w dniu 29 lutego 2012 r.;
- środki dotyczące inspekcji czystej produkcji, dekret NDRC i Ministerstwa Ochrony Środowiska nr 38, ogłoszone w dniu 1 lipca 2016 r.;
- obwieszczenie dotyczące drukowania i dystrybucji dokumentu „Interim Measures on the Administration of Subsidy for Energy Saving and Emission Reduction” [Tymczasowe środki administracyjne dotyczące subsydiów przeznaczonych na oszczędność energii i redukcję emisji], Ministerstwo Finansów [2015] nr 161;
- „Key Points of Energy Conservation and Comprehensive Utilization in Industry in 2015”, dokument wydany przez MIIT dnia 3 kwietnia 2015 r.;
- plan wdrożenia transformacji i modernizacji przemysłu oponiarskiego w prowincji Szantung, wydany przez biuro rządowe prowincji Szantung w dniu 22 października 2014 r.;
- na szczeblu lokalnym: obwieszczenie w sprawie przydzielenia środków funduszu specjalnego Jiaozuo w ramach Planu na rzecz ochrony środowiska na rok 2016; obwieszczenie w sprawie przydzielania funduszy specjalnych na rzecz zapobiegania zanieczyszczeniu powietrza na rok 2013, HeCaiZhiJian [2013] 702; oraz
- obwieszczenie w sprawie przydzielenia środków funduszu na rzecz projektu dotyczącego przemysłowego centrum zarządzania energią z 2014 r., Ministerstwo Finansów, CaiJian [2013] 470.

b) **Wniosek**

- (582) W ramach programu oszczędności energii i redukcji emisji przyznaje się subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w postaci przekazu środków finansowych od rządu ChRL w formie dotacji na rzecz producentów produktu objętego postępowaniem.
- (583) Komisja uznała również, że przedmiotowy program subsydiów ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ był skierowany wyłącznie do przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z kluczowymi technologiami wymienionymi w regularnie publikowanych wytycznych i katalogach lub przedsiębiorstw zajmujących się produkcją kluczowych wyrobów wymienionych w regularnie publikowanych wytycznych i katalogach. W szczególności w dokumencie MIIT z 2015 r. wprost mowa o przemyśle chemicznym jako o sektorze, w którym należy stosować szczególne zachęty dotyczące oszczędności energii.
- (584) Ponadto w Strategii przemysłu oponiarskiego zachęca się do „rozwoju [...] energooszczędnych” i „przyjaznych środowisku” opon. Zgodnie z Planem wdrożenia transformacji i modernizacji przemysłu oponiarskiego w prowincji Szantung ⁽⁹¹⁾ jednym z głównych celów przemysłu oponiarskiego w Szantung jest oszczędność energii i redukcja emisji. W tym zakresie wymagane jest wsparcie w odniesieniu do inwestycji, kredytów i podatków związanych z produkcją i stosowaniem tzw. „zielonych” (tzn. przyjaznych środowisku) opon ⁽⁹²⁾.

c) **Obliczanie wysokości subsydiów**

- (585) Korzyść obliczono jako kwotę uzyskaną w okresie objętym dochodzeniem lub kwotę przypisaną do okresu objętego dochodzeniem, przy czym kwota ta została zamortyzowana o okres użytkowania składnika aktywów trwałych objętego dotacją. Komisja rozważyła, czy stosować dodatkowe roczne oprocentowanie rynkowe zgodnie z sekcją F lit. a) wytycznych Komisji dotyczących obliczania wysokości subsydiów ⁽⁹³⁾. Takie podejście wiązałoby się jednak z różnymi złożonymi czynnikami hipotetycznymi, na temat których nie udostępniono dokładnych informacji. W związku z tym Komisja uznała za bardziej właściwe przypisanie kwot do okresu objętego dochodzeniem według stawek amortyzacji powiązanych składników aktywów trwałych zgodnie z metodą obliczania stosowaną w poprzednich sprawach ⁽⁹⁴⁾.

⁽⁹¹⁾ Prowincja Szantung jest prowincją o największej bazie produkcyjnej opon w Chinach, odpowiadającą za około 50 % całkowitej produkcji opon w ChRL.

⁽⁹²⁾ Plan wdrożenia transformacji i modernizacji przemysłu oponiarskiego w prowincji Szantung, wydany przez biuro rządowe prowincji Szantung w dniu 22 października 2014 r., rozdział 4.6 i 6.2.

⁽⁹³⁾ Dz.U. C 394 z 17.12.1998, s. 6.

⁽⁹⁴⁾ Zob. np. rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2011/42, Dz.U. L 128 z 14.5.2011, s. 18 (cienki papier powleczone); rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2013/215, Dz.U. L 73 z 11.3.2013, s. 16 (stal powlekana organicznie); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/366, Dz.U. L 56 z 3.3.2017, s. 1 (paneje fotowoltaiczne); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1379/2014, Dz.U. L 367 z 23.12.2014, s. 22 (włókna szklane); decyzja wykonawcza Komisji 2014/918, Dz.U. L 360 z 16.12.2014, s. 65 (poliesterowe włókna odcinkowe).

- (586) Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do tego rodzaju subsydiów przyznanych w trakcie okresu objętego dochodzeniem na rzecz producentów eksportujących objętych próbą wynosi:

Dotacje na oszczędzanie energii	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Kwota subsydium
Grupa China National Tire	0,02 %
Grupa Giti	0,04 %
Grupa Xingyuan	0,01 %

3.12.2. Dotacje związane z modernizacją, renowacją lub transformacją technologiczną

- (587) Przedsiębiorstwa objęte próbą korzystały w ramach tego programu z szeregu dotacji w dziedzinie badań i rozwoju, modernizacji technologicznej i innowacji, takich jak np. dotacje na promocję działań w zakresie badań i rozwoju w ramach planów na rzecz wsparcia nauki i technologii, dotacje na promocję inwestycji w zakresie dostosowania najważniejszych gałęzi przemysłu, dotacje na rewitalizację i renowację technologiczną itd.

a) Podstawa prawna

- 13. plan pięcioletni na rzecz innowacji technologicznej;
- wytyczne w sprawie promocji renowacji technologicznej przedsiębiorstw, Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, Guo Fa [2012] 44;
- plan prac na rzecz rewitalizacji przemysłu i renowacji technologicznej, wydany przez NDRC i Ministerstwo Przemysłu i Technologii Informatycznej (MIIT) w 2015 r.;
- realizowany w perspektywie średnio- do długoterminowej program rozwoju technologicznego i naukowego (na lata 2006–2020) ogłoszony przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w 2006 r.;
- środki administracyjne na rzecz realizacji planu w zakresie krajowej nauki i wsparcia technologicznego, zmienione w 2011 r. oraz
- na szczeblu lokalnym/prowincji: obwieszczenia w sprawie przydzielenia funduszy specjalnych na renowację techniczną, funduszy specjalnych na rewitalizację przemysłu, funduszy specjalnych na transformację techniczną, funduszy specjalnych na rozwój przemysłu.

b) Wniosek

- (588) Zgodnie z wytycznymi w sprawie promocji renowacji technologicznej przedsiębiorstw (pkt 3.2) wzywa się władze centralne i lokalne do dalszego zwiększania kwoty wsparcia finansowego i zwiększania poziomu inwestycji, ze szczególnym uwzględnieniem transformacji przemysłu i modernizacji w najważniejszych obszarach i kluczowych kwestiach dotyczących renowacji technologicznej. Władze powinny ponadto nieustannie opracowywać innowacyjne rozwiązania i ulepszenia w zakresie metod zarządzania środkami, wdrażać w sposób elastyczny wiele rodzajów wsparcia i poprawiać efektywność wykorzystania środków budżetowych.
- (589) W Planie prac na rzecz rewitalizacji przemysłu i renowacji technologicznej przewidziano wdrożenie w praktyce wyżej wymienionych wytycznych dzięki utworzeniu funduszy specjalnych na wspieranie projektów w dziedzinie postępu technologicznego i transformacji technologicznej. Środki te obejmują subsydia inwestycyjne i obniżki oprocentowania pożyczek. Wykorzystanie tych środków musi być zgodne z krajowymi politykami makroekonomicznymi, politykami przemysłowymi i politykami rozwoju regionalnego.
- (590) Za pośrednictwem dotacji udzielonych w ramach tego programu przyznaje się subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w postaci przekazu środków finansowych od rządu ChRL w formie dotacji na rzecz producentów produktu objętego postępowaniem.
- (591) Komisja uznała również, że przedmiotowe subsydia mają charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ były skierowane wyłącznie do przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z kluczowymi obszarami lub technologiami wymienionymi w regularnie publikowanych wytycznych, środkach administracyjnych i katalogach. Sektor opon lub sektor (petro)chemiczny zalicza się do sektorów kwalifikowalnych.

c) Obliczanie wysokości subsydiów

- (592) Korzyść obliczono zgodnie z metodą opisaną w motywie 585 powyżej.

- (593) Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do tego rodzaju subsydiów przyznanych w trakcie okresu objętego dochodzeniem na rzecz producentów eksportujących objętych próbą wynosi:

Dotacje związane z modernizacją, renowacją lub transformacją technologiczną	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Kwota subsydium
Grupa China National Tire	0,03 %
Grupa Giti	0,15 %
Grupa Hankook	0,05 %

3.12.3. Dotacje ad hoc udzielane przez organy gminne/regionalne

- (594) Skarżący przedstawił w skardze dowody, z których wynika, że sektor opon w ChRL może otrzymać różnego rodzaju dotacje jednorazowe lub powtarzające się od organów rządowych działających na różnych szczeblach, tj. lokalnym, regionalnym i krajowym.
- (595) W toku dochodzenia ujawniono, że cztery grupy przedsiębiorstw objęte próbą otrzymały również znaczne jednorazowe lub powtarzające się dotacje od różnych organów rządowych, wskutek czego uzyskały korzyści w okresie objętym dochodzeniem. Niektóre z nich zostały już zgłoszone przez przedsiębiorstwa objęte próbą w odpowiedziach na pytania zawartych w kwestionariuszu, podczas gdy inne wykryto na miejscu podczas wizyt weryfikacyjnych. Żadna z nich nie została ujawniona w odpowiedzi rządu ChRL na pytania zawarte w kwestionariuszu.

a) Podstawa prawna

- (596) Dotacji tych udzielały przedsiębiorstwom rządowe organy krajowe, organy prowincji, organy miejskie, powiatowe lub okręgowe; wydawało się, że wszystkie te dotacje miały szczególny charakter w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą bądź określonej lokalizacji lub branży. Zwykle nie ujawniano szczegółów prawnych co do konkretnych przepisów, na mocy których korzyści te zostały przyznane, o ile w ogóle istniała jakakolwiek podstawa prawna. Komisja czasami otrzymywała jednak kopię dokumentu wydanego przez organ rządowy, który towarzyszył przyznaniu środków finansowych (zwanego dalej „obwieszczeniem”).

b) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (597) Ze względu na dużą liczbę dotacji zawartych w skardze lub księgach przedsiębiorstw objętych próbą w niniejszym dokumencie informacyjnym przedstawiono tylko podsumowanie najważniejszych ustaleń. Dowody na istnienie licznych dotacji oraz na to, że zostały one udzielone przez organy różnych szczebli rządu ChRL, zostały początkowo dostarczone przez cztery przedsiębiorstwa objęte próbą; szczegółowe ustalenia dotyczące tych dotacji przekazywane są poszczególnym przedsiębiorstwom w specjalnych dokumentach ujawniających informacje.
- (598) Wśród przykładów takich dotacji należy wymienić fundusze patentowe, fundusze i nagrody w dziedzinie nauki i technologii, fundusze na rzecz rozwoju biznesu, fundusze na rzecz promocji eksportu, dotacje na infrastrukturę podstawową, nagrody w dziedzinie produkcji przemysłowej lub inwestycji przemysłowych, nagrody w dziedzinie bezpieczeństwa produkcji, fundusze pomocowe przyznawane na szczeblu okręgowym lub na szczeblu prowincji, obniżki oprocentowania pożyczek na przywożone urządzenia.

c) Wniosek

- (599) Dotacje te stanowią subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ doszło do przekazu środków finansowych od rządu ChRL w postaci dotacji na rzecz producentów produktu objętego postępowaniem, w wyniku czego uzyskali oni korzyść.
- (600) Dotacje te mają również charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, gdyż wydają się ograniczone do niektórych przedsiębiorstw lub konkretnych projektów w określonych regionach lub w sektorze opon. Dodatkowo niektóre z tych dotacji są uwarunkowane wynikami wywozu w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. a). Dotacje te nie spełniają wymogów braku szczególnego charakteru zawartego w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę fakt, że warunki kwalifikowalności oraz faktyczne kryteria kwalifikacji przedsiębiorstw nie są przejrzyste i obiektywne i nie znajdują automatycznego zastosowania.
- (601) We wszystkich przypadkach przedsiębiorstwa dostarczyły informacje na temat kwoty dotacji oraz podmiotu, od którego ją otrzymano. Przedsiębiorstwa objęte postępowaniem również w większości zaksięgowywały ten dochód w swoich księgach rachunkowych w pozycji „dochód z dotacji” i poddały te księgi niezależnemu audytowi. Stanowiło to pozytywny dowód dotacji przynajmniej korzyść stanowiącą podstawę środków wyrównawczych.

- (602) Dlatego też Komisja zdecydowała, że zweryfikowane wnioski z kontroli na miejscu stanowiły rozsądny wskaźnik poziomu subsydiowania w tym zakresie. Jako że dotacje mają wspólne cechy, były przyznawane przez organ publiczny i nie były częścią oddzielnego programu subsydiowania, lecz stanowiły dotacje indywidualne dla omawianego przemysłu promowanego, Komisja oceniła je łącznie.
- (603) Grupa Hankook zgłosiła uwagę, że Komisja nie może zastosować środków wyrównawczych w odniesieniu do dotacji otrzymanych przez jednostkę zależną niższego szczebla Shanghai Hankook Tire Sales Co. Ltd. („SHT”), ponieważ ta ostatnia nie była zaangażowana w wywóz produktu objętego postępowaniem. Niemniej Komisja zauważyła, że działalność SHT obejmuje między innymi negocjacje w ramach zaopatrzenia w surowce i że SHT odgrywa kluczową rolę w systemie łączenia środków pieniężnych, z którego korzystają producenci eksportujący z grupy. Istnieje zatem wyraźny związek z produktem objętym postępowaniem, a zatem dotacje otrzymane przez SHT stanowią podstawę środków wyrównawczych.
- (604) Po ostatecznym ujawnieniu Grupa China National Tire twierdziła, że Komisja nie wskazała źródła danych w przypadku jednej konkretnej dotacji dotyczącej producenta eksportującego Yellow Sea. Faktycznie, dane te zostały zawarte w specjalnym ujawnieniu, ale zostały dołączone do arkusza dotyczącego praw do użytkowania gruntów, a nie dotacji, ponieważ rzeczona dotacja została przyznana w odniesieniu do zbycia działki. Niemniej jednak kwota subsydium została prawidłowo dodana do wysokości dotacji przedsiębiorstwa. Grupa China National Tire twierdziła również, że przy obliczaniu wysokości dotacji Komisja przyjęła nieprawidłowy obrót. Komisja podtrzymała jednak, że przyjęto odpowiedni obrót, ponieważ dotacja dotyczyła konkretnie przedsiębiorstwa Qingdao Yellow Sea Rubber Co. Ltd. W związku z tym argumenty te odrzucono.

d) Obliczanie wysokości subsydiów

- (605) Korzyść obliczono zgodnie z metodą opisaną w motywie 585 powyżej.
- (606) Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do tego rodzaju subsydiów przyznanych w trakcie okresu objętego dochodzeniem na rzecz producentów eksportujących objętych próbą wynosi:

Dotacje ad hoc	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Kwota subsydium
Grupa China National Tire	1,46 %
Grupa Giti	0,18 %
Grupa Hankook	0,01 %
Grupa Xingyuan	0,05 %

3.12.4. Inne dotacje

- (607) W okresie objętym dochodzeniem objęci próbą producenci eksportujący nie otrzymali żadnego wkładu finansowego w ramach pozostałych programów dotacji wymienionych w sekcji 3.3 ppkt (iii) powyżej.

3.12.5. Łączna kwota dla wszystkich dotacji

- (608) Całkowite kwoty subsydiów ustalone w odniesieniu do wszystkich dotacji przyznanych w okresie objętym dochodzeniem na rzecz producentów eksportujących objętych próbą wyniosły:

Dotacje	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Kwota subsydium
Grupa China National Tire	1,51 %
Grupa Giti	0,37 %
Grupa Hankook	0,06 %
Grupa Xingyuan	0,06 %

3.13. Wniosek dotyczący subsydiowania

- (609) Komisja obliczyła kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą poprzez zbadanie każdego subsydium lub programu subsydiowania, a następnie zsumowała te dane liczbowe, aby obliczyć całkowitą kwotę subsydiów dla każdego producenta eksportującego w okresie objętym postępowaniem. Aby obliczyć przedstawiony poniżej całkowity poziom subsydiowania, Komisja obliczyła w pierwszej kolejności udział subsydiowania rozumiany jako stosunek kwoty subsydium do całkowitego obrotu przedsiębiorstwa. Tę wartość procentową wykorzystano następnie do obliczenia kwoty subsydium przyznanego na wywóz produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Następnie obliczono kwotę subsydium na tonę produktu objętego postępowaniem wywiezionego do Unii w okresie objętym dochodzeniem, a przedstawione poniżej marginesy obliczono jako odsetek wartości kosztu, ubezpieczenia i frachtu („CIF”) tego samego wywozu na tonę.
- (610) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego Grupa Giti nie zgodziła się z kluczami alokacji dla pewnych przedsiębiorstw, które nie produkowały lub nie sprzedawały produktu objętego postępowaniem. Komisja częściowo zgodziła się z przedstawionym argumentem i odpowiednio dostosowała obliczenie wysokości subsydiów dla grupy.
- (611) Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia podstawowego łączna kwota subsydiowania dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących została obliczona na podstawie łącznej średniej ważonej kwoty subsydium wyrównawczego ustalonego dla współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, z wyłączeniem kwot nieistotnych oraz kwoty subsydiów ustalonej dla pozycji, które objęte są przepisami art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Komisja nie pominęła jednak ustaleń dotyczących kredytów preferencyjnych, nawet jeśli w celu ustalenia tych kwot musiała częściowo polegać na dostępnych faktach. W istocie Komisja uważa, że dostępne fakty wykorzystywane w tych przypadkach nie miały istotnego wpływu na informacje konieczne do ustalenia kwoty subsydiowania poprzez sprawiedliwe udzielanie kredytów preferencyjnych, tak więc eksporterzy, których nie zaproszono do współpracy w ramach dochodzenia, nie poniosą szkody w wyniku stosowania takiego podejścia ⁽⁹⁵⁾.
- (612) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy chińskich producentów eksportujących, Komisja ustaliła wysokość kwoty dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” na poziomie najwyższej kwoty określonej dla przedsiębiorstw objętych próbą. Kwota dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” została zastosowana w odniesieniu do przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach przedmiotowego dochodzenia.

Nazwa przedsiębiorstwa	Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych
Grupa China National Tire	32,85 %
Grupa Giti	7,74 %
Grupa Hankook	2,06 %
Grupa Xingyuan	51,08 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	18,01 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	51,08 %

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu unijnego

- (613) W okresie badanym produkt podobny był produkowany przez ponad 380 producentów w Unii. Wszystkie te przedsiębiorstwa stanowią zatem przemysł Unii w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (614) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła około 21,7 mln opon. Komisja ustaliła tę liczbę na podstawie danych uzyskanych w trakcie dochodzenia. Jak wskazano w motywie 30, dziesięciu producentów unijnych w próbie końcowej odpowiada za ponad 36 % produkcji i sprzedaży unijnej zgłoszonej przez współpracujących unijnych producentów produktu podobnego. Wskaźniki mikroekonomiczne zbadano zatem na podstawie danych uzyskanych z odpowiedzi wspomnianych dziesięciu producentów unijnych.

⁽⁹⁵⁾ Zob. także, *mutatis mutandis*, WT/DS294/AB/RW, USA – Zeroing (art. 21.5 DSU), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 14 maja 2009 r., pkt 453.

- (615) Produkcja unijna jest rozdrobiona pomiędzy duże grupy przedsiębiorstw i ponad 380 małych i średnich przedsiębiorstw w całej Unii. Duże przedsiębiorstwa odpowiadają za 90 % łącznej produkcji unijnej i 87 % sprzedaży unijnej producentów unijnych. MŚP zajmują się produkcją opon bieżnikowanych i odpowiadają za pozostałe 10 % produkcji unijnej i około 13 % sprzedaży unijnej producentów unijnych odnotowanej w okresie objętym dochodzeniem (zob. tabela 5 – Udział sprzedaży dokonywanej przez MŚP w całkowitej sprzedaży unijnej)
- (616) Producenci objęci próbą przywozili z ChRL produkt objęty postępowaniem i odsprzedawali go na unijnym rynku. W porównaniu do ogólnej sprzedaży tych producentów przywóz ten pozostaje jednak marginalny i nie wpływa na zakwalifikowanie tych przedsiębiorstw jako producentów unijnych.
- (617) Jak opisano w motywach 613–615, produkt podobny był wytwarzany przez ponad 380 producentów w Unii zajmujących się produkcją zarówno nowych, jak i bieżnikowanych opon. Łącznie zostali oni określani mianem przemysłu Unii.
- (618) CRIA i CCCMC twierdziły, że przedsiębiorstwa zajmujące się bieżnikowaniem, niezależnie od tego, czy działają na podstawie umowy o przerób, czy nie, nie mogą stanowić części przemysłu Unii. Uznały, że bieżnikowanie jest usługą posprzedażną, która nie może być objęta ochroną przez środki antysubsydyjne, ponieważ bieżnikowanie polega na ponownym przetworzeniu istniejącej, częściowo zużytej opony tak, aby mogła ona zostać ponownie wykorzystana. Ponadto przedsiębiorcy zajmujący się bieżnikowaniem na podstawie umów o przerób nie mogą być właścicielami obudowy. Klienci zachowują prawo własności do obudowy podczas jej serwisowania i nakładania nowego bieżnika na zużytą oponę, zanim zostanie zwrócona właścicielowi.
- (619) Po ostatecznym ujawnieniu CRIA i CCCMC powtórzyły swoje twierdzenia, że bieżnikowanie jest usługą, a także uznały, że pojęcia producenta i dostawcy usług wzajemnie się wykluczają.
- (620) Komisja zauważyła, że branża opon bieżnikowanych daje obudowie pochodzącej ze zużytej opony drugie życie (a nawet więcej, ponieważ ta sama obudowa może być bieżnikowana kilkakrotnie). Stosowanie zużytych opon na drodze publicznej nie jest bezpieczne, zatem nie można ich wprowadzić ponownie do obiegu. Bez procesu bieżnikowania nadają się jedynie do wyrzucenia, choć część zużytej opony można poddać procesowi pirolizy w celu wytworzenia paliwa pochodzącego z opon. Jak opisano w motywie 81, bieżnikowanie jest rodzajem odzyskiwania (recyklingu), w którym zużyta opona jest odnawiana poprzez wymianę bieżnika na starej obudowie. Bieżnikowanie nie jest zatem jedynie usługą, ale procesem produkcyjnym. Niezależnie od uzgodnień w zakresie własności, przedsiębiorstwa zajmujące się bieżnikowaniem to producenci unijni, których proces produkcji zaczyna się od obudowy i którzy produkują oponę.
- (621) Dodatkowo cykl życia zużytej opony dobiega końca na dwa sposoby. Można ją potraktować jako odpad lub wykorzystać jako obudowę nadającą się do bieżnikowania. Jeżeli zostanie uznana za odpad, właściciel zużytej opony może być zobowiązany do uiszczenia opłaty za jej składowanie. W drugim scenariuszu zużyta opona staje się źródłem przychodów. Przedsiębiorstwa zajmujące się bieżnikowaniem mogą nabyć zużytą oponę od warsztatu lub dokonać bieżnikowania zużytej opony na podstawie umowy o przerób. Wszystkie zweryfikowane przedsiębiorstwa zajmujące się bieżnikowaniem wykorzystują dwa źródła dostaw (w szczególności obudowy z własnych zapasów/produkowane na zlecenie w ramach umowy o przerób). Cena nabycia zużytej opony stanowiła średnio około 10 % ogólnego kosztu produkcji opony bieżnikowanej. Komisja stwierdziła, że nie było znacznej różnicy w kosztach produkcji lub w wartości dodanej między tymi dwoma sposobami bieżnikowania obudów i uznała je za dwa różne modele działalności polegającej na bieżnikowaniu. W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwa zajmujące się bieżnikowaniem stanowiły część przemysłu Unii, ponieważ odpowiadają one za istnienie produktu objętego postępowaniem.
- (622) W rezultacie dane dostarczone przez przedsiębiorstwa zajmujące się bieżnikowaniem, zweryfikowane przez Komisję (z uwzględnieniem rzeczywistych kosztów i cen sprzedaży) zostały wykorzystane do celów określania wskaźników szkody i obliczenia marginesu szkody.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (623) Jak wspomniano w motywie 50, Komisja odbyła wizyty weryfikacyjne w siedzibach dwóch importerów niepowiązanych. Ustalono, że przywóz produktu objętego postępowaniem był również zgłaszany w okresie badanym w ramach kodu CN 4011 90 00 i 4011 99 00. Przywóz ten dotyczył opon segmentu 3. Nie było jednak możliwe ustalenie, czy wystąpił problem o charakterze systemowym związany ze zgłoszeniem produktu objętego postępowaniem, czy też problem ten ograniczał się do tego konkretnego importera.
- (624) Dodatkowo, według danych bazy COMEXT Eurostatu, łączna zgłoszona wielkość wywozu współpracujących chińskich producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem przekraczała łączną wielkość przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej. Ponieważ jednak ci producenci eksportujący nie przedstawili żadnych danych dotyczących poprzednich lat, Komisja postanowiła zastosować zachowawcze podejście i nie zmieniać wielkości przywozu z ChRL.

- (625) Następnie okazało się, że przy ustalaniu poziomu konsumpcji w Unii pominięto sprzedaż dostawców rozwiązań w zakresie bieżnikowania niebędących członkami ETRMA Europool. W związku z tym Komisja dokonała przeglądu konsumpcji w Unii w okresie badanym.
- (626) W rezultacie zmieniona konsumpcja w Unii ⁽⁹⁶⁾ kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 1

Poziom konsumpcji w Unii (w szt.) ⁽⁹⁷⁾

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Całkowita konsumpcja w Unii	20 499 603	20 962 782	21 600 223	21 748 781
Wskaźnik 2014 = 100	100	102,3	105,4	106,1

Źródło: ETRMA i dostawcy rozwiązań w zakresie bieżnikowania niebędący członkami ETRMA Europool.

- (627) Zgodnie z powyższym w okresie badanym konsumpcja w Unii wzrosła. W okresie badanym konsumpcja wzrosła o 6,1 % z około 20,5 mln opon w 2014 r. do około 21,7 mln opon w okresie objętym dochodzeniem.

4.3. Kontekst dotyczący rynku unijnego**4.3.1. Ogólny opis**

- (628) Unijny rynek opon do samochodów ciężarowych i autobusów jest rynkiem bardzo konkurencyjnym, na którym obecnych jest wielu producentów i wiele marek.
- (629) Rynek unijny jest podzielony między rynek sprzedaży oryginalnego wyposażenia producentom samochodów ciężarowych i autobusów oraz rynek wymiany. Popyt rynkowy na opony samochodów ciężarowych i autobusów w sektorze wyposażenia oryginalnego jest napędzany przez produkcję samochodów ciężarowych i autobusów, podczas gdy na rynek niższego szczebla ma wpływ wiele czynników, w tym działalność gospodarcza, sprzedaż, rozmiar, skład i wykorzystanie samochodów ciężarowych lub autobusów i flot będących w użytkowaniu. Sprzedaż produktów przywożonych z Chin koncentruje się głównie na rynku wymiany.
- (630) Około 17 % całkowitej konsumpcji w Unii stanowi oryginalne wyposażenie sprzedawane producentom samochodów ciężarowych i autobusów. Pozostała część opon do samochodów ciężarowych i autobusów w Unii jest sprzedawana jako opony na wymianę bezpośrednio lub pośrednio właścicielom samochodów ciężarowych lub autobusów. Opony na wymianę obejmują szerszą gamę opon i są sprzedawane za pośrednictwem większej liczby różnych kanałów dystrybucji o różnych strategiach marketingowych. Opony na wymianę mogą być sprzedawane bezpośrednio użytkownikom końcowym lub za pośrednictwem powiązanych lub niepowiązanych dystrybutorów, którzy następnie odsprzedają je użytkownikom końcowym.
- (631) Główne kanały sprzedaży to sprzedaż dystrybutorom, którzy odsprzedają je właścicielom flot, lub sprzedaż bezpośrednia właścicielom flot, czasami wraz z usługami (kontrola, konserwacja lub serwis).
- (632) Marka ma również wpływ na cenę, jaką klienci są skłonni zapłacić za opony samochodów ciężarowych i autobusów. Marki często wiążą się z postrzeganą jakością i usługami, co dotyczy szczególnie opon o wyższej jakości.

4.3.2. Wzajemne połączenia między oponami nowymi i bieżnikowanymi

- (633) Komisja ustaliła, że główni producenci unijni skoncentrowani są w segmentach 1 i 2, gdzie opony zaprojektowano tak, aby miały długi cykl życia i nadawały się do bieżnikowania. Uzasadnia to znacznie wyższe ceny (i marżę zysku) w zamian za oczekiwane wysokie osiągi opon w segmentach 1 i 2.
- (634) W istocie dochodzenie wykazało, że najwięksi producenci unijni aktywnie reklamują na rynku możliwości w zakresie bieżnikowania opon ich marek, aby zapewnić lojalność wobec marki i odróżnić się od tańszych, importowanych opon segmentu 3. Dochodzenie wykazało, że duża część wartości przypisanej oponom segmentów 1 i 2 w istocie wywodzi się z istnienia branży opon bieżnikowanych w segmencie 3.

⁽⁹⁶⁾ Uwaga do akt w sprawie metody stosowanej przy szacowaniu poziomu konsumpcji w Unii (numer zbioru danych: t18.004870).

⁽⁹⁷⁾ Wielkość konsumpcji w Unii ustalono tymczasowo na następującym poziomie: 2014: 20 248 578; 2015: 20 782 365; 2016: 21 452 278; okres objęty dochodzeniem: 21 590 193.

- (635) Jednakże fakt, że opony bieżnikowane i nowe są w dużym stopniu zamienne sprawia, że segment 3 jest również najbardziej narażony na negatywne skutki związane z przywozem z Chin taniego produktu objętego postępowaniem. Dotyczy to w szczególności sytuacji, w której użytkownicy są świadomi faktu, że właściwości użytkowe nowych opon niskiej jakości i opon bieżnikowanych znacząco nie różnią się od siebie. Możliwość zamiany z kolei sprawia, że cena staje się czynnikiem decydującym przy podejmowaniu przez klienta decyzji o zakupie bieżnikowanych lub nowych opon segmentu 3.
- (636) Komisja zwraca się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnej oceny oraz o dostarczenie informacji na poparcie lub zaprzeczenie tej analizy, tak aby uzyskać jak najpełniejszy obraz sytuacji na końcowym etapie dochodzenia.
- (637) Kilka zainteresowanych stron podważyło istnienie wzajemnych powiązań między nowymi i bieżnikowanymi oponami oraz między segmentami. W uwadze do akt w sprawie wzajemnych powiązań Komisja zebrała wszystkie informacje na ten temat ⁽⁹⁸⁾.
- (638) Jeśli chodzi o motyw 634, CRIA i CCCME twierdziły, że istnienie przemysłu opon bieżnikowanych nie powoduje przypisania wartości do opon segmentów 1 i 2.
- (639) Informacje dotyczące istotności przemysłu opon bieżnikowanych są szeroko rozpowszechnione i publicznie dostępne. Jak wspomniano w motywie 90, producenci nowych opon zajmują się też produkcją opon bieżnikowanych. Niektórzy chińscy producenci eksportujący posiadają własne marki opon bieżnikowanych, takie jak Hankook Alphatread czy Giti Genesis. Jak wyjaśniono w uwadze do akt w sprawie wzajemnych powiązań, Komisja ustaliła, że główni producenci opon, w tym chińscy producenci eksportujący, byli zaangażowani w działalność związaną z bieżnikowaniem opon: Grupa Hankook swoją działalność związaną z bieżnikowaniem opiera na współpracy z unijnymi przedsiębiorstwami zajmującymi się bieżnikowaniem, takimi jak Vacu-Lug w Zjednoczonym Królestwie czy B.R.P. Pneumatici we Włoszech. Giti Genesis, znany wcześniej jako GT REE Tread, opiera swoją działalność na współpracy z Vacu-Lug w Zjednoczonym Królestwie.
- (640) Ponadto w odniesieniu do umowy podpisanej z Marangoni (unijny dostawca rozwiązań w zakresie bieżnikowania) w 2009 r. Pirelli (Włochy) zadeklarowało, że projekt ten, będący częścią strategii wzmocnienia i powiększania usług świadczonych przez Pirelli Truck, ma na celu zwiększenie wartości w szczególności nowych produktów z serii 88 i serii 01, wprowadzonych na rynek europejski w 2009 r. i charakteryzujących się, między innymi, wysoką wytrzymałością na bieżnikowanie ⁽⁹⁹⁾. Inni producenci również reklamują swoje opony jako zdadne do bieżnikowania – na przykład importer marki Athos, który informuje, że opony Athos nadają się do bieżnikowania zarówno na zimno jak i na gorąco, podobnie jak opony marki Aeolus ⁽¹⁰⁰⁾ (obaj producenci działają w segmencie 3). Pokazuje to, że możliwość bieżnikowania opon jest znaczącym czynnikiem decydującym o wartości zarówno w Unii Europejskiej, jak i w państwie, którego dotyczy postępowanie. W istocie dochodzenie Komisji wykazało, że producenci z „wyższych segmentów” w znacznym stopniu bazują na istnieniu i dostępności branży opon bieżnikowanych nie tylko po to, by stworzyć wrażenie rynku wysokiej wartości, ale również z myślą o realizacji swoich strategii dotyczących klientów oraz ciągłości działania. Jak dodatkowo pokazuje uwaga do akt w sprawie wzajemnych powiązań, przemysł produkcyjny w Unii i w państwie, którego dotyczy postępowanie, postrzega możliwość bieżnikowania nie tylko jako atut marketingowy, ale jako rzeczywisty czynnik podnoszący wartość opon do poziomu wyższych segmentów. Wartość i cena sprzedaży wyższych segmentów są zatem nierozdzielnie związane ze zdrową branżą opon bieżnikowanych niższego szczebla. To właśnie z tych powodów w motywie 634 Komisja stwierdziła, że „duża część wartości przypisanej oponom segmentów 1 i 2 w istocie wywodzi się z istnienia branży opon bieżnikowanych w segmencie 3”.
- (641) Na tej podstawie Komisja potwierdziła swoje pierwotne ustalenia dotyczące wzajemnych powiązań między nowymi i bieżnikowanymi oponami oraz między segmentami.
- (642) W odniesieniu do motywu 635 CRIA i CCCMC uznały, że Komisja nie ujawniła źródła potwierdzającego wysoki stopień wymieniałości opon bieżnikowanych, wskutek którego decydującym czynnikiem przy podejmowaniu przez klienta decyzji o zakupie opon bieżnikowanych lub nowych opon segmentu 3 jest cena.
- (643) Komisja przyjęła ten argument. W związku z powyższym w swojej uwadze do akt w sprawie wzajemnych powiązań Komisja przytoczyła przykłady opon różnych segmentów mających te same kanały sprzedaży.

4.4. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.4.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (644) Komisja określiła wielkość przywozu na podstawie danych Eurostatu.

⁽⁹⁸⁾ Uwaga do akt w sprawie wzajemnych powiązań (numer zbioru danych: t18.007993).

⁽⁹⁹⁾ <https://www.pirelli.com/tyre/ww/en/news/2009/12/04/pirelli-tyre-collaboration-with-marangoni-for-truck-tyre-retreading/> [ostatni dostęp w dniu 7 września 2018 r.].

⁽¹⁰⁰⁾ <https://www.aeolus-tyres.com/aeolus-eco-twin-a-second-life-for-tyres/> [ostatni dostęp w dniu 17 lipca 2018 r.].

- (645) Jak wynika ze zmienionych obliczeń poziomu konsumpcji w Unii przedstawionych w motywie 626, przywóz do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz jego udział w rynku kształtowały się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu (w szt.) i udział w rynku

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość przywozu z ChRL (w szt.)	3 471 997	3 840 290	4 420 368	4 596 098
Wskaźnik 2014 = 100	100	110,6	127,3	132,4
Udział w rynku	16,9 %	18,3 %	20,5 %	21,1 %
Wskaźnik 2014 = 100	100	108,2	120,8	124,8

Źródło: Eurostat (baza Comext)

- (646) Jak wynika z danych Eurostatu, wielkość przywozu z ChRL zwiększyła się w okresie badanym o 32 %, z 3,5 mln opon w 2014 r. do ok. 4,6 mln opon w okresie objętym dochodzeniem. Spowodowało to wzrost udziału chińskiego przywozu w rosnącym rynku z 16,9 % do 21,1 %.
- (647) Grupa China National Tire i Pirelli twierdziły, że Komisja powinna była uwzględnić w swojej analizie wzrost konsumpcji w Unii oraz przeprowadzić osobną analizę każdego z trzech segmentów. W odniesieniu do segmentu 1 i 2 strony te twierdziły, że przywóz z Chin zmalał odpowiednio o 2,7 % i 2 %, podczas gdy przywóz w segmencie 3 wzrósł o 3,9 % od 2015 r. i 2016 r. Podsumowując, stwierdziły one, że jakkolwiek domniemany wzrost przychodu (w ujęciu bezwzględnym, jak i względnym) w okresie objętym dochodzeniem nie był znaczący i nie spowodował szkody dla przemysłu Unii.
- (648) Jak wyjaśniono w motywie 697, sytuacja gospodarcza przemysłu Unii została poddana analizie w ujęciu zagregowanym, z uwzględnieniem analizy przywozu. Jedynie w przypadku niektórych wskaźników mikroekonomicznych przeprowadzono dodatkową analizę na poziomie segmentów ze względu na segmentację rynku unijnego. Wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL wzrosła. Jak wynika z danych statystycznych Eurostatu (bazy COMEXT) dotyczących przywozu (które, jak wyjaśniono w motywach 623 i 624, mogą być niedoszacowane), omawiany wzrost wielkości przywozu z ChRL był znaczący, zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak i względnym.

4.4.2. Ceny importowe z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (649) Komisja określiła ceny importowe na podstawie danych Eurostatu. Podcięcie cenowe przywozu ustalono na podstawie danych uzyskanych od chińskich producentów eksportujących objętych próbą.
- (650) Średnia cena przywozu do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 3

Ceny importowe (w EUR/szt.)

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
ChRL	144,4	144,3	127,7	128,8
Wskaźnik 2014 = 100	100	99,9	88,4	89,1

Źródło: Eurostat (baza Comext)

- (651) W okresie badanym ceny chińskiego przywozu do Unii spadły o 11 %.
- (652) Grupa China National Tire i Pirelli twierdziły, że w analizie Komisji brakuje jakiegokolwiek odniesienia do segmentacji rynku i przytoczono w niej tylko dane Eurostatu, bez odwołania do danych dotyczących przywozu uzyskanych od objętych próbą producentów eksportujących.

- (653) Jak wyjaśniono w motywie 697, sytuację gospodarczą przemysłu Unii przeanalizowano w ujęciu zagregowanym oraz, w przypadku niektórych kluczowych wskaźników mikroekonomicznych, została ona również przeanalizowana na poziomie segmentów ze względu na segmentację rynku unijnego. Przy obliczaniu podcięcia cenowego dokonano jednak porównania cen ustalonych przez objętych próbą producentów eksportujących z cenami producentów unijnych, z uwzględnieniem poszczególnych segmentów, do których należą.
- (654) Zdaniem Grupy China National Tire i Pirelli znaczący wpływ na ceny importowe miały wahania kursów walut. Komisja nie dostrzegła jednak znaczenia kursu walutowego, ponieważ wszystkie ceny wykorzystane do celów porównawczych przy obliczaniu marginesu szkody są denominowane w euro. Wahania kursu euro i dolara amerykańskiego nie miały zatem znaczenia zarówno przy określaniu podcięcia cenowego, jak i poziomu środków. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (655) Niektóre zainteresowane strony (Pirelli, Grupa Giti) twierdziły, że z danych Eurostatu wynika, że chińskie ceny importowe (głównie w odniesieniu do opon segmentu 3) w okresie ostatnich trzech lat spadły jedynie z powodu malejących cen surowców (o 15,6 EUR za sztukę). Strony te stwierdziły, że ceny surowców (kaczuk naturalny i ropa naftowa) znacznie się obniżyły, co miało znaczący wpływ na ceny importowe w okresie objętym dochodzeniem.
- (656) Zmiany średniej ceny przywozu do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, wraz ze zmianami cen głównych surowców kształtowały się następująco:

Tabela 4

Zmiany cen importowych i cen głównych surowców

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Ceny importowe ChRL (w EUR/szt.)	144,4	144,3	127,7	128,8
Wskaźnik 2014 = 100	100	100	88	89
Kaczuk naturalny				
SGX RSS3 w USD/tona	1 957	1 560	1 641	2 050
Wskaźnik 2014 = 100	100	80	84	105
SGX TSR20 w USD/tona	1 710	1 370	1 378	1 660
Wskaźnik 2014 = 100	100	80	81	97
Butadien w centach US/lb	59,0	34,0	37,2	62,5
Wskaźnik 2014 = 100	100	58	63	106
Wskaźnik ropy typu Brent w USD za baryłkę	99,7	53,4	43,6	49,6
Wskaźnik 2014 = 100	100	54	44	50

Źródło: Eurostat (baza Comext) i skarga

- (657) W okresie badanym chińskie ceny importowe nie odzwierciedlały zmian cen surowców. Choć chińskie ceny importowe utrzymywały się na stabilnym poziomie w latach 2014–2015, ceny głównych surowców znacząco spadły – o 20 % w przypadku kaczuku naturalnego i o około 45 % w przypadku butadienu i wskaźników ropy typu Brent. Podczas gdy chińskie ceny importowe spadły o 12 % w okresie od 2015 r. do 2016 r., ceny surowców pozostawały raczej stabilne. Wreszcie między 2016 r. a okresem objętym dochodzeniem, gdy większość cen surowców znacząco wzrastała od drugiego kwartału 2016 r. do pierwszego kwartału 2017 r., chińskie ceny importowe utrzymywały się na stabilnym poziomie. Komisja stwierdziła, że chińskie ceny importowe nie mają związku ze zmianami cen surowców. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

4.4.3. Podcięcie cenowe

- (658) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:

- 1) średnich ważonych cen sprzedaży według rodzajów produktu i segmentu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen ex-works; oraz

- 2) odpowiadających im średnich ważonych cen przywozu, według rodzajów produktu i segmentu, stosowanych przez objętych próbą współpracujących chińskich producentów wobec pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) wraz z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cło i koszty ponoszone po przywozie.
- (659) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem. Pokazał on średni ważony margines podcięcia cenowego wynoszący od 18 % do 24 % w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem z państwa, którego dotyczy postępowanie, na rynek unijny. Uznano ponadto, że średni ważony margines podcięcia cenowego na trzech poziomach jest znaczny: w przypadku segmentu 1 wynosił między 18 % a 20 %, a w przypadku segmentu 2 i 3 między 22 % a 24 %. Znaczny poziom podcięcia cenowego świadczy o wyraźnym wpływie przywozu towarów subsydjowanych w tym przypadku.
- (660) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że obliczenia podcięcia cenowego należy przeprowadzić analogicznie do metodologii stosowanej przy obliczaniu marginesu dumpingu w oparciu o porównanie średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych segmentów i rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów ze średnimi ważonymi cenami wszystkich porównywalnych operacji wywozu. Po ostatecznym ujawnieniu kilka stron powtórzyło podobne argumenty. Ponadto CRIA i CCCMC twierdziły, że Komisja powinna skorygować chińskie ceny w górę lub ceny unijne za opony bieżnikowane w dół w celu zapewnienia, aby porównane ceny odzwierciedlały podobne osiągi pod względem przebiegu, a także usługi posprzedażne i gwarancyjne świadczone przez producentów unijnych sprzedających opony bieżnikowane, w szczególności w segmencie 3, ponieważ chińscy producenci nie świadczyli takich usług. Po ostatecznym ujawnieniu strony powtórzyły podobne argumenty.
- (661) Jak wyjaśniono w motywach 658 i 659, w metodyce porównania podcięcia cenowego uwzględniono średnie ceny sprzedaży według rodzaju produktu (PCN) i segmentów. Podcięcie cenowe zostało obliczone na podstawie porównywalnych transakcji w odniesieniu do rodzaju produktu lub z rozróżnieniem na poszczególne rodzaje produktów. Ponieważ w ramach każdego segmentu uznaje się, że opony mają podobne osiągi pod względem przebiegu, żadna ogólna korekta nie była potrzebna. To samo dotyczy usług gwarancyjnych, z wyjątkiem segmentu 3, gdzie w odróżnieniu od chińskich producentów unijni producenci rzeczywiście mogą świadczyć usługi posprzedażne i gwarancyjne. W konsekwencji Komisja, w stosownych przypadkach, skorygowała ceny usług posprzedażnych i gwarancyjnych stosowane przez objętych próbą producentów unijnych w segmencie 3. Margines podcięcia cenowego i margines sprzedaży po zaniżonych cenach zostały ustalone bez stosowania średniej ważonej w rozumieniu motywu 692 poniżej.
- (662) Jeżeli chodzi o argument dotyczący analogii między obliczeniami dotyczącymi dumpingu i szkody, Komisja zauważyła, że obliczenia dotyczące dumpingu rzeczywiście wymagają uwzględnienia „wszystkich porównywalnych operacji wywozu” przy obliczaniu marginesów dumpingu dla produktu podobnego jako całości⁽¹⁰¹⁾. Natomiast „władze prowadzące dochodzenie nie mają obowiązku [...] ustalenia istnienia podcięcia cenowego dla każdego rodzaju produktu objętego dochodzeniem ani w odniesieniu do całej gamy towarów stanowiących krajowy produkt podobny. Pomimo tego władze prowadzące dochodzenie są zobowiązane zbadać w sposób obiektywny wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych na ceny krajowe”⁽¹⁰²⁾. W opisywanym przypadku Komisja uznała bardzo wysoki poziom dopasowania rodzajów produktu oferowanych przez producentów unijnych i producentów eksportujących, sprzedawanych na rynku unijnym za zadowalający (ogólne dopasowanie waha się między 80 % a 90 %). W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (663) CRIA i CCCMC twierdziły, że Komisja powinna ujawnić więcej informacji na temat właściwości fizycznych rodzajów opon, które zostały wykorzystane do celów porównania, ponieważ jest wysoce prawdopodobne, że istnieją różnice, które nie są odzwierciedlone w PCN, a które uzasadniają zastosowanie korekty. Twierdziły one, że zwyczajnie nie są w stanie wskazać takich różnic, ponieważ nie posiadają informacji na temat produktów sprzedawanych przez objętych próbą producentów unijnych. Strony twierdziły ponadto, że takie podejście znajduje potwierdzenie w sprawozdaniu Organu Apelacyjnego WTO w sprawie WE – Elementy złączne⁽¹⁰³⁾.
- (664) Komisja nie przyjęła tego argumentu. Wskazała, że wspomniane powyżej sprawozdanie Organu Apelacyjnego dotyczy niedostarczenia niezbędnych informacji na temat właściwości danego produktu, które zostały wykorzystane przy określaniu normalnej wartości. Doprowadziło to do sytuacji, w której producenci nie byli w stanie ustalić, czy w celu zapewnienia obiektywnego porównania zgodnie z art. 2 ust. 10 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, w kontekście obliczenia dotyczącego dumpingu, konieczne jest żądanie dostosowania z tytułu różnic w poziomach handlu, czy też nie. W sprawozdaniu panelu dotyczącym tego samego przypadku stwierdzono jednak, że „choć oczywiście jest, że ogólne wymogi dotyczące obiektywnej oceny i zebranych dowodów określone w art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego ograniczają uprawnienia

⁽¹⁰¹⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego dotyczące zgodności w sprawie WT/DS397/AB/RW, WE – Elementy złączne, pkt 5.265.

⁽¹⁰²⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego w sprawach WT/DS454/AB/R i WT/DS460/AB/R, Chiny – HP-SSST (Japonia) i Chiny – HP-SSST (UE), pkt 5.180.

⁽¹⁰³⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego dotyczące zgodności w sprawie WT/DS397/AB/RW, WE – Elementy złączne, pkt 5.189.

władz prowadzących dochodzenie w zakresie dokonywania analizy podcięcia cenowego, nie oznacza to, że mają zastosowanie wymogi określone w art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego dotyczące różnic wpływających na porównywalność cen”⁽¹⁰⁴⁾. Nie można zatem powoływać się na to orzecznictwo w omawianym przypadku, w sytuacji gdy CRIA i CCCMC spekulują na temat nieujawnienia informacji dotyczących „wszelkich innych istotnych właściwości” i różnic, które nie są odzwierciedlone w kodach PCN do celów obliczenia podcięcia i szkody. Ponadto Komisja przeprowadziła obliczenia podcięcia zgodnie ze swoją zwyczajową metodyką, która zapewnia obiektywne porównanie, umożliwiające wystarczające odzwierciedlenie fizycznych i wszelkich innych różnic między rodzajami produktów sprzedawanych przez producentów unijnych i producentów eksportujących w kodach PCN. Ponadto jeżeli producenci eksportujący uważają, że ich produkty posiadają szczególne cechy, które odróżniają je od produktów unijnych i które ich zdaniem nie są uwzględnione w PCN, powinni byli zgłosić takie uwagi w odpowiednim czasie, a tego nie zrobili. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

- (665) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że Komisja nie ustaliła podcięcia dla całego okresu badanego. Szczegółowe obliczenia podcięcia zostały przeprowadzone jedynie w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem. Podczas gdy średnie chińskie ceny importowe w poprzednich okresach można porównać z cenami sprzedaży stosowanymi przez przemysł Unii, takie porównanie jest zasadniczo bez znaczenia i jest niewłaściwe, ponieważ (i) nie są dostępne osobne dane dotyczące chińskich cen importowych w podziale na segmenty oraz (ii) te średnie ceny nie uwzględniają możliwości, że asortyment produktów mógł ulec zmianie w tym okresie.
- (666) W sprawozdaniu Organu Apelacyjnego w sprawie Chiny – HP-SSST (UE)⁽¹⁰⁵⁾ przedstawiono wymóg, by organy prowadzące dochodzenie oceniły znaczenie podcięcia cenowego spowodowanego przywozem towarów po cenach dumpingowych w odniesieniu do tej części produkcji krajowej, wobec której nie stwierdzono podcięcia cenowego. Strony uznały, że Komisja nie przeprowadziła takiej oceny.
- (667) Jak stwierdzono w motywie 658, zgodnie z mającym zastosowanie orzecznictwem Komisja przeprowadziła obliczenia w oparciu o zweryfikowane dane pochodzące z okresu objętego dochodzeniem, według kodów PCN i segmentów. Wszystkie istotne obliczenia zostały ujawnione zainteresowanym stronom z poszanowaniem ich praw proceduralnych. W okresie objętym dochodzeniem ogólny poziom podcięcia cenowego wynosił około 21 %, który Komisja uważa za znaczący. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (668) CRIA i CCCMC uznały jednak, że istnieje prawdopodobieństwo, że Komisja stwierdziła jedynie podcięcie w przypadku niewielkiej części sprzedaży dokonywanej przez objętych próbą producentów unijnych. W ich opinii Komisja musi ocenić ewentualną presję cenową, jaką przywóz z Chin mógłby wywrzeć na pozostałą sprzedaż dokonywaną przez przemysł Unii, w przypadku której Komisja nie stwierdziła podcięcia.
- (669) Argument ten został odrzucony, ponieważ wielkość sprzedaży dokonywanej przez objętych próbą producentów unijnych, odpowiadającej przywozom przez chińskich producentów eksportowych, jest znacząca (między 80 % a 90 %). Ponadto uznano, że średni ważony margines podcięcia cenowego w trzech segmentach jest znaczny, i wynosi od 18 % do 24 %.
- (670) Grupa China National Tire i Heuver wystąpiły o zrewidowanie cen CIF stosowanych przez Aeolus, tak aby odzwierciedlały one koszty ponoszone po przywozie przez Heuver. Pirelli twierdziło, że przy porównywaniu opon Pirelli z innymi oponami produkowanymi i sprzedawanymi przez przemysł Unii (niezależnym) detalistom Komisja musi uwzględnić dodatkowe koszty ponoszone przez Pirelli.
- (671) Komisja uznała, że przedsiębiorstwo Heuver nie jest powiązane z Grupą China National Tire. Dlatego też żadne dostosowanie nie było uzasadnione. W odniesieniu do Pirelli średnie ważne ceny CIF zostały określone zgodnie z art. 2 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, jak przedstawiono w motywach 673–678 poniżej. Komisja uznała za stosowne zastosowanie art. 2 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego odpowiednio do obliczeń dotyczących podcięcia i zaniżania cen w postępowaniach antysubsydyjnych zgodnie z deklaracją na temat rozstrzygania sporów na podstawie Porozumienia o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie tariff celnych i handlu z 1994 r. lub części V Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wykonawczych, które sugerują jednakowe traktowanie stron tak w postępowaniach antydumpingowych, jak i antysubsydyjnych. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

⁽¹⁰⁴⁾ Sprawozdanie panelu w sprawie WT/DS397/R, WE – Elementy złączne (Chiny), pkt 7.328; zob. również sprawozdanie panelu w sprawie WT/DS219/R, WE – Łączniki rur lub przewodów rurowych, pkt 7.292.

⁽¹⁰⁵⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego w sprawie WT/DS460/AB/R, Chiny – HP-SSST (UE), pkt 5.180.

- (672) Kilka stron twierdziło, że przeprowadzając analizę podcięcia cenowego i ustalając cenę szkody, Komisja nie może opierać się na konstruowanej cenie eksportowej, oraz że zastosowana metoda jest niezgodna z art. 8 ust. 1 lit. a) oraz art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Grupa Hankook twierdziła ponadto, że przy obliczeniach marginesu szkody należy ją traktować jako jeden podmiot gospodarczy.
- (673) Po pierwsze, art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego odnosi się do wpływu przywozu towarów subsydiowanych, który może powodować szkodę dla producentów unijnych, a nie do ceny odsprzedaży stosowanej przez przedsiębiorstwo (powiązanego importera) w Unii na rzecz innego klienta.
- (674) Po drugie, jeśli chodzi o podcięcie, rozporządzenie podstawowe nie przewiduje żadnej konkretnej metody takich obliczeń. Przy ocenie tego czynnika szkody Komisja posiada zatem szeroki margines uznaniowości. Uznaniowość ta jest ograniczona koniecznością oparcia wniosków na zebranych dowodach oraz przeprowadzenia obiektywnej oceny, zgodnie z wymogami art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (675) W odniesieniu do elementów uwzględnionych przy obliczaniu podcięcia (w szczególności ceny eksportowej) Komisja musi wskazać pierwszy punkt, w którym ma (lub może mieć) miejsce konkurencja z producentami unijnymi na rynku unijnym. Tym punktem jest w istocie cena zakupu stosowana przez pierwszego niepowiązanego importera, ponieważ to przedsiębiorstwo ma w zasadzie możliwość wyboru między korzystaniem z dostawców należących do przemysłu Unii a klientów zagranicznych. Natomiast cena odsprzedaży stosowana przez niepowiązanych importerów nie odzwierciedla punktu, w którym ma miejsce rzeczywista konkurencja. Jest to jedynie punkt, w którym ustalona struktura sprzedaży danego eksportera stara się znaleźć klientów, ale już po podjęciu decyzji o przywozie. W momencie gdy eksporter utworzył swój system przedsiębiorstw powiązanych w Unii, rzeczywiście podjął już decyzję o pozyskiwaniu towarów zza granicy. Punktem odniesienia powinien być zatem moment zaraz po tym, jak towar przekroczy granicę Unii, a nie późniejszy etap łańcucha dostaw, np. przy sprzedaży towaru użytkownikowi ostatecznemu.
- (676) Taka metoda zapewnia też spójność w przypadkach, gdy producent eksportujący sprzedaje towary bezpośrednio klientowi niepowiązanemu (niezależnie czy jest nim importer, czy użytkownik ostateczny), ponieważ według tego scenariusza z definicji nie zastosowano by cen odsprzedaży. Zastosowanie innej metody doprowadziłoby do dyskryminacji między producentami eksportującymi, jedynie w oparciu o stosowane przez nich kanały sprzedaży. Co więcej, taka metoda zapewnia również spójne wyniki w równoległych postępowaniach antydumpingowych i antysubsydyjnych.
- (677) W rozpatrywanym przypadku nie można przyjmować wartości nominalnej cen przywozu, ponieważ producent eksportujący i importer są ze sobą powiązani. W związku z tym w celu ustalenia wiarygodnej ceny importowej zgodnie z warunkami rynkowymi należy skonstruować tę cenę, stosując jako punkt wyjścia cenę odsprzedaży stosowanej przez powiązanego importera wobec pierwszego niezależnego klienta. Do celów przeprowadzenia tej rekonstrukcji adekwatne są zasady konstruowania ceny eksportowej zawarte w art. 2 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i stosuje się je analogicznie, tak jak są one adekwatne do określenia ceny eksportowej do celów postępowania antydumpingowego. Analogiczne stosowanie art. 2 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego umożliwia określenie ceny, która jest całkowicie porównywalna do ceny CIF (granica Unii), stosowanej przy przeprowadzaniu oceny sprzedaży dokonywanej na rzecz niepowiązanych klientów.
- (678) Dlatego też aby umożliwić obiektywne porównanie uzasadnione jest, w celu określenia wiarygodnej ceny CIF, odliczenie kosztów SG&A i zysku od ceny odsprzedaży dokonywanej przez powiązanych importerów na rzecz niepowiązanych klientów.
- (679) Kilka stron wystąpiło do Komisji o ujawnienie charakteru niektórych kosztów ponoszonych po przywozie i zastosowanej wartości procentowej, a także wskazanie źródła danych. Grupa Xingyuan twierdziła ponadto, że omawiane koszty stałe powinny być przypisane jako kwota zryczałtowana na opone, a nie jako wartość procentowa, która byłaby niesprawiedliwa dla eksporterów, których ceny znajdują się w dolnej części skali.
- (680) Komisja zauważyła, że spowodowało to zwiększenie wartości CIF o 3,2 % w przypadku kosztów poniesionych po przywozie (z których transport stanowił 60 %, przeładunek 32 %, a opłaty celne 8 %). Wartości procentowe zostały obliczone za podstawie zweryfikowanych kosztów poniesionych po przywozie w podziale na sztukę, a następnie wyrażone jako odsetek ceny CIF stosowanej przez zweryfikowanych importerów niepowiązanych.
- (681) CCCMC i CRIA twierdziły, że aby przeprowadzić obiektywne porównanie w niniejszym dochodzeniu, przy określeniu podcięcia i zaniżania cen należy wziąć pod uwagę różnice między nowymi a bieżnikowanymi oponami.
- (682) Jak stwierdzono w motywie 117, nowe i bieżnikowane opony mają te same podstawowe cechy fizyczne, a także te same podstawowe zastosowania. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

- (683) Grupa Hankook odkryła rozbieżność między zadeklarowaną marżą zysku segmentu 1 a docelową marżą zysku wykorzystaną do ustalenia marginesu sprzedaży po zaniżonych cenach.
- (684) Komisja dokonała przeglądu marginesów sprzedaży po zaniżonych cenach i odkryła błąd pisarski podczas ustalania marginesu sprzedaży po zaniżonych cenach w odniesieniu do segmentów 1 i 2. W związku z powyższym Komisja poprawiła odnośne obliczenia.
- (685) W następstwie wniosku Grupy Hankook Komisja ujawniła dodatkowe informacje na temat pozycji SG&A odliczonych od ceny dla pierwszego niezależnego klienta w celu osiągnięcia poziomu cen *ex-works*. Komisja potwierdziła, że odliczone koszty obejmowały: koszty transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i koszty dodatkowe, koszty pakowania, kredytów, obniżek cen i marż. Od cen stosowanych przez producentów unijnych Komisja nie odliczyła pośrednich kosztów sprzedaży, kosztów związanych z badaniami i rozwojem, finansowaniem, marketingiem ani zysku.

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.5.1. Uwagi ogólne

- (686) Zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach subsydiowanych na przemysł unijny obejmowała ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu unijnego w okresie badanym.
- (687) Jak wspomniano w motywach 24 do 32, w celu określenia potencjalnej szkody poniesionej przez przemysł Unii dokonano doboru próby.
- (688) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie na makroekonomiczne i mikroekonomiczne wskaźniki szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych i informacji zawartych w skardze, danych statystycznych Eurostatu oraz, w stosownych przypadkach, odpowiedzi ETRMA tak, aby dane obejmowały wszystkich producentów unijnych. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych i odpowiedzi ETRMA. Dane dotyczyły producentów unijnych objętych próbą. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (689) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu subsydiowania.
- (690) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszty jednostkowe, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.
- (691) Odnosnie do metodyki analizy wskaźników szkody przeprowadzonej na etapie wstępnym wymienić można dwie uwagi.
- (692) Jak wspomniano w motywie 28, wśród przedsiębiorców unijnych pod względem wielkości wyróżnić można dwie kategorie przedsiębiorstw: duże przedsiębiorstwa oraz MŚP (znacznie rozdrobnione), reprezentujące odpowiednio 85 % i 15 % łącznej sprzedaży unijnej producentów unijnych w 2016 r. W wyniku kontroli wrywkowej producentów unijnych stwierdzono jednak, że sprzedaż objętych próbą MŚP stanowiła niewielki odsetek całkowitej sprzedaży unijnej przedsiębiorstw unijnych objętych próbą. Komisja podjęła zatem decyzję o nadaniu wagi wynikom dotyczącym producentów unijnych objętych próbą zgodnie z udziałem w rynku każdej kategorii przedsiębiorstw. Ponieważ MŚP prowadzą działalność jedynie w segmencie 3, dostosowanie to miało bezpośredni wpływ na zwiększenie udziału sprzedaży segmentu 3 w zbiorze danych pochodzących od objętych próbą producentów unijnych.
- (693) Łączna sprzedaż unijna producentów unijnych została ponadto podzielona między trzy segmenty w następującej proporcji: segment 1: 51 %, segment 2: 23 %, segment 3: 26 %. Dane dotyczące sprzedaży unijnej objętych próbą producentów unijnych, nawet po dostosowaniu opisanym w motywie 692, nie odzwierciedlały jednak rzeczywistej proporcji sprzedaży unijnej według segmentu. Komisja podjęła zatem decyzję, by nadać wagę wynikom dotyczącym objętych próbą producentów unijnych zgodnie z udziałem każdego segmentu w łącznej sprzedaży unijnej producentów unijnych, aby zapewnić reprezentację tych trzech segmentów zgodnie z ich udziałem w łącznej sprzedaży unijnej we wszystkich mikrowskaźnikach.
- (694) Kilka stron twierdziło, że jeżeli Komisja przyjmuje segmentację według trzech poziomów, ustalenie szkody należy przeprowadzić również z podziałem na te segmenty. W szczególności status przemysłu Unii oraz wpływ przywozu należałoby oceniać według segmentów, na przykład wpływ przywozu z segmentu 2 (zarówno z Chin, jak i z innych państw) należy oceniać w odniesieniu do producentów unijnych segmentu 2.

- (695) Komisja uznała, że pomimo segmentacji rynku unijnego opony, zgodnie z definicją w motywie 109, mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz są zamiennie. W związku z tym szkoda została ustalona w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem zgodnie z porozumieniem antysubsydyjnym WTO. Jednakże Organ Apelacyjny stwierdził, że „w przypadkach gdy władze prowadzące dochodzenie przeprowadzają badanie jednej z części przemysłu krajowego, powinny one zasadniczo zbadać w podobny sposób wszystkie inne części tworzące ten przemysł, jak również przeprowadzić całościowe badanie przemysłu”⁽¹⁰⁶⁾. W związku z tym na mocy przepisów WTO możliwa jest analiza według segmentu, ale musi jej towarzyszyć analiza całego przemysłu. Podobnie Sąd przyznał, że analiza szkody może skupić się na segmencie najbardziej dotkniętym przez przywóz towarów subsydiowanych⁽¹⁰⁷⁾.
- (696) Komisja przeprowadziła zatem analizę niektórych wskaźników według segmentu. Jak wskazano w motywach 823–834, analiza ta potwierdza, że szkoda poniesiona przez przemysł Unii i tendencje dotyczące produktu objętego postępowaniem rozpatrywane w ujęciu całościowym zasadniczo odpowiadają tendencjom dotyczącym segmentów rozpatrywanych oddzielnie.
- (697) Sytuację gospodarczą przemysłu Unii analizuje się w ujęciu zagregowanym oraz, w przypadku niektórych wskaźników mikroekonomicznych, również na poziomie segmentów ze względu na segmentację rynku unijnego.
- (698) Jak opisano w motywach 692 i 693, kilka zainteresowanych stron zażądało bardziej szczegółowych informacji dotyczących metody ważenia poszczególnych kategorii przedsiębiorstw (dużych lub MŚP) oraz segmentów.
- (699) Proces ważenia został przeprowadzony w oparciu o wielkość sprzedaży, ponieważ jest ona istotnym parametrem przy rozważaniu ceny sprzedaży w Unii, w celu ustalenia kosztów produkcji lub rentowności sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych w Unii
- (700) Jednym z kryteriów wyboru próby producentów unijnych była reprezentatywność producentów unijnych pod względem wielkości, tzn. MŚP a większe przedsiębiorstwa (motyw 29). Do próby wybrano pięć MŚP. Jedno z nich podjęło decyzję o zaprzestaniu współpracy w ramach dochodzenia. Cztery pozostałe udzieliły odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący kontroli wyrwykowej.
- (701) Komisja ponadto uwzględniła uwagi przekazane przez zainteresowane strony, które twierdziły, że podział rynku na trzy segmenty powinien być oddany w doborze próby producentów unijnych (motyw 25). Jak wyjaśniono w motywie 26, współpracujący producenci unijni dostarczyli dodatkowych informacji.
- (702) Komisja wybrała do próby jedenastu producentów unijnych. Jest to niezwykle duża liczba producentów unijnych objętych dochodzeniem. Jednakże pomimo takiego wysiłku, w celu dokonania właściwej oceny otrzymanych zagregowanych mikroekonomicznych wskaźników szkody, konieczne było zastosowanie ważenia wyników MŚP oraz poszczególnych segmentów.
- (703) Podział sprzedaży dokonywanej przez współpracujących producentów unijnych oraz objętych próbą producentów unijnych na segmenty był podobny: w przedziale 60–70 % w przypadku segmentu 1, 15–25 % w przypadku segmentu 2 i 10–20 % w przypadku segmentu 3. MŚP znalazły się w przedziale 7–10 % całkowitej sprzedaży unijnej zadeklarowanej przez współpracujących przedsiębiorców unijnych. Ponadto objęci próbą producenci unijni produkują nowe i bieżnikowane opony segmentu 2 i 3. Opony bieżnikowane stanowią około połowę sprzedaży objętej próbą w segmencie 3.
- (704) Pierwszym krokiem było oszacowanie podziału między sprzedażą dokonaną przez duże przedsiębiorstwa a MŚP. Sprzedaż dokonana przez MŚP została oszacowana na podstawie informacji dostarczonych przez ETRMA (dotyczących procesu bieżnikowania na zimno) oraz przez dostawców rozwiązań w zakresie bieżnikowania niebędących członkami ETRMA Europool⁽¹⁰⁸⁾. Do celów niniejszego postępowania uznano, że MŚP dokonują sprzedaży opon bieżnikowanych na zimno, a duże przedsiębiorstwa odpowiadają za sprzedaż opon bieżnikowanych na gorąco. Szacowanie sprzedaży MŚP jest ostrożnym podejściem, ponieważ Komisja zweryfikowała jedno przedsiębiorstwo należące do MŚP stosujące obie techniki. Wartość szacunkową sprzedaży dokonywanej przez duże przedsiębiorstwa stanowi różnica między całkowitą sprzedażą unijną dokonywaną przez producentów unijnych a szacowaną wartością sprzedaży dokonywanej przez MŚP. Komisja ustaliła, że sprzedaż dokonywana przez MŚP stanowiła około 15 % całkowitej sprzedaży unijnej dokonywanej przez przemysł Unii w 2016 r. (jak wspomniano powyżej, są to ostrożne szacunki, ponieważ niektóre MŚP stosują również metodę bieżnikowania na gorąco). W rezultacie ustalono następującą proporcję: około 85 % dla dużych przedsiębiorstw i około 15 % dla MŚP.

⁽¹⁰⁶⁾ WT/DS184/AB/R, 23.8.2001, *United States – Anti-dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan* (Stany Zjednoczone – Środki antydumpingowe na niektóre wyroby ze stali walcowanej na gorąco pochodzące z Japonii), ust. 204.

⁽¹⁰⁷⁾ Wyrok Sądu z dnia 28 października 2004 r., *Shanghai Teraoka Electronic/Rada*, T-35/01, pkt 129 i 258.

⁽¹⁰⁸⁾ Szacowana sprzedaż bieżników produkowanych w procesie na zimno w okresie badanym wynosi: 2014: 2 619 000; 2015: 2 335 000; 2016: 2 095 000; OD: 2 046 000.

- (705) Kolejnym krokiem było porównanie proporcji 85 %/15 % z proporcją w próbie (w której waga dużych przedsiębiorstw przekraczała 95 %). Ponadto sprzedaż dokonywana przez objęte próbą MŚP stanowiła około 4 % całkowitej sprzedaży unijnej dokonywanej przez producentów unijnych. W celu zapewnienia odpowiedniego odzwierciedlenia względnej ważności tych dwóch kategorii producentów unijnych we wskaźnikach mikroekonomicznych Komisja ustaliła wagi wskaźników dla poszczególnych przedsiębiorstw dokonując agregacji na podstawie proporcji 85 %/15 %, o której mowa powyżej. Zastosowanie tej metody sprawiło, że waga sprzedaży segmentu 3 zastosowana do ustalenia wskaźników mikroekonomicznych wzrosła.
- (706) Wstępnie dla całego okresu badanego zastosowano jednakowe wagi kategorii przedsiębiorstw i segmentów w oparciu o dane z 2016 r. Biorąc pod uwagę dostępne dowody, Komisja uznała takie podejście za rozsądne.
- (707) CRIA i CCCMC twierdziły, że Komisja nie powinna stosować stałej proporcji (w szczególności proporcji obliczonej za 2016 r.) w odniesieniu do okresu badanego, ale osobną proporcję dla poszczególnych okresów w ramach okresu badanego. Twierdziły one ponadto, że niektóre duże przedsiębiorstwa produkujące bieżniki zajmowały się produkcją opon bieżnikowanych z zastosowaniem procesu na zimno oraz że dwóch producentów opon bieżnikowanych należało do większej grupy, przez co kwalifikowali się oni jako duże przedsiębiorstwo. W związku z tym strony te twierdziły, że nie można uznać zastosowanej metody za zgodną z zasadą ostrożności oraz że wielkość sprzedaży dokonywanej przez MŚP została przeszacowana. Bipaver twierdziło, że nie jedno, ale kilka przedsiębiorstw unijnych zajmujących się bieżnikowaniem stosuje proces bieżnikowania na gorąco ⁽¹⁰⁹⁾.
- (708) Po pierwsze, Komisja zbadała argumenty przedstawione przez strony i dostarczone przez nie dowody. Ustaliła, że faktycznie niektórzy więksi dostawcy bieżników posiadali powiązane jednostki zależne zajmujące się produkcją opon bieżnikowanych przy zastosowaniu procesu na zimno. Ponadto dwóch producentów uznanych początkowo za MŚP, o których wspomniały strony, należało do większych grup, a zatem nie można było uznać ich za MŚP. W związku z tym Komisja skorygowała proporcje zastosowane przy ważeniu. Duży dostawca i MŚP przedstawili dane dotyczące ich sprzedaży za okres badany. Całkowita zadeklarowana wielkość wynosi około: 2014: 254 000, 2015: 227 000, 2016: 240 000 i w okresie objętym dochodzeniem: 250 000 opon bieżnikowanych, co stanowi około 5,5 % oszacowanej sprzedaży opon bieżnikowanych w okresie badanym.
- (709) Po drugie, jeśli chodzi o sprzedaż opon bieżnikowanych w procesie na gorąco przez MŚP, Komisja ustaliła, że więcej niż jedno przedsiębiorstwo należące do MŚP produkuje opony bieżnikowane z zastosowaniem procesu bieżnikowania na gorąco. Komisja wystąpiła do kilku producentów o dostarczenie informacji dotyczących wielkości produkcji z zastosowaniem procesu bieżnikowania na gorąco za okres badany. Całkowita zadeklarowana wielkość wynosi około: 2014: 149 000, 2015: 152 000, 2016: 138 000 i w okresie objętym dochodzeniem: 132 000 opon bieżnikowanych, co stanowi około 3,2 % oszacowanej sprzedaży opon bieżnikowanych w okresie badanym.
- (710) Po trzecie, Komisja przeprowadziła ponowną kalkulację szacunkowej sprzedaży dokonywanej przez MŚP w okresie badanym poprzez dodanie sprzedaży opon bieżnikowanych w procesie na gorąco przez MŚP i odliczenie sprzedaży opon bieżnikowanych w procesie na zimno przez duże przedsiębiorstwa.
- (711) Wreszcie Komisja obliczyła udział sprzedaży dokonywanej przez MŚP w całkowitej sprzedaży unijnej dla każdego okresu w ramach okresu badanego.

Tabela 5

Udział sprzedaży dokonywanej przez MŚP w całkowitej sprzedaży unijnej (w %)

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Współczynnik zastosowany na etapie ostatecznym w odniesieniu do udziału sprzedaży dokonywanej przez MŚP w całkowitej sprzedaży unijnej	16,9	15,3	13,7	13,2
Współczynnik zastosowany na etapie wstępnym w odniesieniu do sprzedaży dokonywanej przez MŚP w całkowitej sprzedaży unijnej	14,6	14,6	14,6	14,6

⁽¹⁰⁹⁾ Kraiburg, dostawca rozwiązań w zakresie bieżnikowania, przekazał stowarzyszeniu Bipaver listę swoich klientów kupujących surowce do procesu bieżnikowania na gorąco. Na liście znalazło się 38 nazw przedsiębiorstw.

- (712) Jak pokazano w tabeli 5, waga MŚP w całkowitej sprzedaży unijnej w okresie badanym uległa zwiększeniu o 2,3 punktu procentowego w 2014 r. i o 0,7 punktu procentowego w 2015 r., a następnie zmniejszeniu o 0,9 punktu procentowego w 2016 r. i o 1,4 punktu procentowego w okresie objętym dochodzeniem. Jak przedstawiono w tabeli 2, zastosowanie odpowiedniego współczynnika dla każdego roku w okresie badanym nie ma wpływu na wnioski wyciągnięte w oparciu o tendencje na etapie wstępnym, które zachowują ważność w odniesieniu do segmentu 3 Komisja stwierdziła, że ustanowienie proporcji w zależności od roku ma niewielki wpływ na ogólny wynik analizy. W związku z powyższym wnioski wyciągnięte na podstawie tendencji na etapie wstępnym zachowują ważność.
- (713) Jeżeli chodzi o drugą korektę według segmentów, na etapie tymczasowym Komisja opierała się na informacjach przekazanych przez skarżącego, które zawierały oszacowane wagi dla każdego segmentu w odniesieniu do poziomu konsumpcji w Unii w 2016 r. CRIA i CCCMC twierdziły jednak, że Komisja powinna zastosować odpowiednią proporcję dla każdego okresu w ramach okresu badanego.
- (714) W dochodzeniu nie ujawniono żadnych danych, które byłyby bardziej właściwe i które można by zastosować do celów obliczenia wag segmentów w okresie badanym; zainteresowane strony również nie były w stanie przedstawić takich danych. Dlatego też Komisja podjęła decyzję o niezastosowaniu drugiej korekty według segmentów na ostatecznym etapie dochodzenia. Podejście to spowodowało zwiększenie wag segmentu 1 i 2 zastosowanych w celu ustalenia wskaźników mikroekonomicznych.
- (715) CRIA i CCCMC twierdziły, że proces ustalania wagi był niezgodny z prawem, ponieważ w rozporządzeniu podstawowym nie zezwolono na zmiany w doborze próby producentów unijnych, która powinna stanowić reprezentację całego przemysłu Unii. Twierdziły one ponadto, że metodyka Komisji nie spełniała wymogu, aby ustalenie szkody odbywało się na podstawie zebranych dowodów w celu dokonania obiektywnej oceny, ponieważ ostatecznie do określenia wyniku oceny szkody wykorzystano bardzo niewielką liczbę przedsiębiorstw, ze szkodą dla dużo większego zbioru danych, które utraciły na znaczeniu. CRIA i CCCMC twierdziły ponadto, że Komisja nie może opierać się na informacjach przekazanych przez cztery objęte próbą MŚP, które stanowiłyby podstawę na potrzeby ustalenia wagi wskaźników szkody. Po ostatecznym ujawnieniu CRIA i CCCMC stwierdziły, że Komisja nie rozwiązała problemu niewłaściwej metody przy pierwszej korekcie. Strony twierdziły, że Komisja powinna była odrzucić swoją metodę.
- (716) Komisja przywołała zastosowaną metodykę w motywach 699–714.
- (717) Co więcej, Komisja powtórzyła, że w wyniku tego ustalania wagi wybrana próba stała się statystycznie bardziej reprezentatywną próbą przemysłu Unii jako całości, zgodnie z mającym zastosowanie orzecznictwem WTO i UE ⁽¹¹⁰⁾. Dodatkowo umożliwiło to Komisji lepsze uwzględnienie wyników osiągniętych przez producentów unijnych nieobjętych próbą (MŚP i duże przedsiębiorstwa produkcyjne), które w przeciwnym wypadku, tj. gdyby w omawianym przypadku Komisja w swoich ustaleniach opierała się na próbie bez zastosowania wagi, nie byłyby wystarczająco odzwierciedlone we wskaźnikach szkody. Biorąc pod uwagę rozdrobnienie przemysłu Unii, Komisja nie mogła zwyczajnie pominąć znaczenia producentów będących MŚP na rynku unijnym. Według danych przekazanych przez zweryfikowane MŚP, ich sprzedaż stanowi około 4 % szanowanej całkowitej produkcji dokonywanej przez MŚP w okresie badanym. Aby odzwierciedlić względną ważność tych dwóch kategorii przedsiębiorstw, Komisja w swoich ustaleniach opierała się na zweryfikowanych danych przekazanych przez objętą próbą przedsiębiorstwa i zastosowała wagi. Informacje, na których się opierało, są dostępne w otwartych aktach i w stosownych przypadkach należy zweryfikowane. W związku z powyższym Komisja uznała, że przeprowadziła obiektywną ocenę istnienia szkody na podstawie zebranych dowodów. Omawiane argumenty zostały zatem odrzucone.

4.2. Analiza szkody według segmentów

- (718) Jak wyjaśniono w motywie 697, sytuację gospodarczą przemysłu Unii przeanalizowano w ujęciu zagregowanym oraz, w przypadku niektórych wskaźników mikroekonomicznych, na poziomie segmentów ze względu na segmentację rynku unijnego. Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że analiza szkody według segmentów powinna obejmować wszystkie wskaźniki szkody i wskaźniki dotyczące związku przyczynowego. Odniosły się one do sprawozdania Organu Apelacyjnego w sprawie United States – Anti-dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan [Stany Zjednoczone – Środki antydumpingowe dotyczące niektórych wyrobów ze stali walcowanej na gorąco pochodzące z Japonii] ⁽¹¹¹⁾. Ponadto strony te – ponownie powołując się na sprawozdanie Organu Apelacyjnego w sprawie United States – Anti-dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan [Stany Zjednoczone – Środki antydumpingowe dotyczące niektórych wyrobów ze stali

⁽¹¹⁰⁾ WT/DS184/AB/R z dnia 23 sierpnia 2001 r., United States — Anti-dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan, (Stany Zjednoczone/Środki antydumpingowe dotyczące niektórych wyrobów ze stali walcowanej na gorąco pochodzące z Japonii), pkt 204 oraz wyrok Sądu z dnia 28 października 2004 r., T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd./Rada, pkt 129 i 258.

⁽¹¹¹⁾ Organ Apelacyjny w sprawie WT/DS184/AB/R, United States – Anti-dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan [Stany Zjednoczone – Środki antydumpingowe dotyczące niektórych wyrobów ze stali walcowanej na gorąco pochodzące z Japonii], pkt 195–196.

walcowanej na gorąco pochodzące z Japonii] ⁽¹¹²⁾ – wystąpiły również do Komisji o dokonanie rozróżnienia między nowymi i bieżnikowanymi oponami, oponami będącymi oryginalnym sprzętem i oponami na wymianę, ponieważ rynek oryginalnego wyposażenia był chroniony przed konkurencją ze strony Chin.

- (719) W orzecznictwie, o którym mowa powyżej, wskazano że „w przypadkach gdy władze prowadzące dochodzenie przeprowadzają badanie jednej z części przemysłu krajowego, powinny one zasadniczo zbadać w podobny sposób wszystkie inne części tworzące ten przemysł, jak również przeprowadzić całościowe badanie przemysłu” ⁽¹¹³⁾. Organ Apelacyjny nie nakłada jednak na władze prowadzące dochodzenie obowiązku dostarczenia wszystkich wskaźników szkody według segmentów.
- (720) Ponadto fakty w tej sprawie były inne. Jak wynika ze sprawozdania Organu Apelacyjnego w sprawie United States – Anti-dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan [Stany Zjednoczone – Środki antydumpingowe dotyczące niektórych wyrobów ze stali walcowanej na gorąco pochodzące z Japonii], znaczna część produkcji krajowej w Stanach Zjednoczonych – produkcja na potrzeby własne – była chroniona przed bezpośrednią konkurencją ze strony przedmiotowego przywozu przez strukturę rynku krajowego. W tej konkretnej sytuacji Organ Apelacyjny podważył „analizę porównawczą” każdej części rynku krajowego, w której zestawiono ze sobą rynek sprzedaży i rynek zmonopolizowany. Zdaniem Organu Apelacyjnego zwiększyło to zdolność władz prowadzących dochodzenie do właściwego określenia stanu przemysłu krajowego jako całości. W omawianym przypadku segmenty 1 i 2 rynku unijnego nie są jednak chronione. Sprzedaż produktów przywożonych z Chin koncentruje się głównie na rynku wymiany; jest to rzeczywista sytuacja, nienarzucona przez strukturę rynku unijnego. Ponadto produkt objęty postępowaniem był również sprzedawany producentom oryginalnego sprzętu. W związku z tym odrzucono twierdzenie, że unijny rynek oryginalnego wyposażenia był chroniony przed chińską konkurencją i dlatego powinien być poddany osobnej analizie.
- (721) Co więcej, jak zaznaczono w motywie 695, orzecznictwo potwierdza również, że podczas badania, czy zaistniała szkoda dla przemysłu unijnego, taka analiza może skupić się na segmencie najbardziej dotkniętych przez przywóz towarów po cenach subsydiowanych. W omawianym przypadku około 65 % opon przywożonych z Chin stanowią opony segmentu 3. Dokonując zatem właściwej analizy szkody nie można pominąć wpływu przywozu towarów po cenach subsydiowanych, w szczególności w sytuacji rynkowej, gdzie sprzedaż opon segmentu 3 stale rośnie, a wszystkie segmenty unijnego rynku opon są wzajemnie powiązane.
- (722) Z tego powodu Komisja uznała, że przeprowadzone przez nią badanie przemysłu jako całości było właściwe.

4.2.1. Wskaźniki makroekonomiczne

- (723) CRIA i CCCMC wyraziły swoje wątpliwości dotyczące wiarygodności niektórych informacji, na których się opierano w odniesieniu do wskaźników makroekonomicznych.
- (724) Do otwartych akt dołączono dokument wyjaśniający wstępne ustalenia ⁽¹¹⁴⁾.
- (725) Jeżeli chodzi o określenie wskaźników makroekonomicznych, Komisja opierała się na różnych źródłach, w tym danych dostarczonych przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Opon i Gumy (European Tyre & Rubber Manufacturers Association – „ETRMA”). ETRMA publikuje na swojej stronie internetowej ogólnodostępną analizę rynkową. Jawna wersja skargi zawierała dokument pochodzący z ETRMA (załącznik 16 – książeczka ETRMA za 2016 r. ⁽¹¹⁵⁾). Komisja odnotowała, że niektórzy producenci eksportujący oraz niektórzy producenci unijni są członkami ETRMA, i również oni przedstawili informacje oparte na danych pochodzących z ETRMA (tj. Grupa Hankook i Pirelli).

4.2.1.1. Produkcja, zdolność produkcyjna i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (726) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego Komisja ustaliła, że – jak wskazano w motywie 625 – należy skorygować wielkość produkcji unijnej, tak aby obejmowała sprzedaż dokonywaną przez dostawców rozwiązań w zakresie bieżnikowania niebędących członkami ETRMA Europol. Co więcej, podczas ustalania mocy produkcyjnych odkryto błąd pisarski.

⁽¹¹²⁾ Organ Apelacyjny w sprawie WT/DS184/AB/R, United States – Anti-dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan [Stany Zjednoczone – Środki antydumpingowe dotyczące niektórych wyrobów ze stali walcowanej na gorąco pochodzące z Japonii], pkt 207.

⁽¹¹³⁾ Organ Apelacyjny w sprawie WT/DS184/AB/R, United States – Anti-dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan [Stany Zjednoczone – Środki antydumpingowe dotyczące niektórych wyrobów ze stali walcowanej na gorąco pochodzące z Japonii], pkt 204.

⁽¹¹⁴⁾ Uwaga do akt (numer zbioru danych: t18.007994).

⁽¹¹⁵⁾ Na swojej stronie internetowej ETRMA udostępnia książeczkę za lata 2016 i 2017.

Zob. <http://www.etrma.org/uploads/Modules/Documentsmanager/20180329—statistics-booklet-2017—alternative-rubber-section-final-web.pdf>

- (727) Całkowita szacowana produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych w Unii zostały odpowiednio zrewidowane i kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość produkcji (w szt.) ⁽¹⁾	20 973 089	20 360 055	20 619 725	21 111 923
Wskaźnik 2014 = 100	100	97,1	98,3	100,7
Wielkość produkcji (w szt.)	29 038 117	28 225 985	27 115 950	26 525 214
Wskaźnik 2014 = 100	100	97,2	93,4	91,3
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	72,2 %	72,1 %	76,0 %	79,6 %
Wskaźnik 2014 = 100	100	100	105	110

⁽¹⁾ Wielkość produkcji (w szt.) ustalono wstępnie na następującym poziomie: 2014: 20 722 065; 2015: 20 199 411; 2016: 20 496 669; Okres objęty dochodzeniem: 20 863 087.

Źródło: ETRMA, dostawcy rozwiązań w zakresie bieżnikowania niebędący członkami ETRMA Europool, Eurostat (baza Comext) i informacje przedstawione przez skarżącego.

- (728) Jak wskazano w tabeli 6.b, produkcja utrzymywała się na stosunkowo stabilnym poziomie wynoszącym 21,1 mln opon w okresie objętym dochodzeniem, podczas gdy wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych wzrósł w okresie badanym o 7,4 punktu procentowego (z 72,2 % do 79,6 %), ze względu na spadek mocy produkcyjnych.
- (729) Główną przyczyną wzrostu wykorzystania mocy produkcyjnych był wyłącznie znaczny spadek mocy produkcyjnych o niemal 10 %. Dotyczyło to głównie sektora usług bieżnikowania, w którym w okresie badanym zaprzestano produkcji opon do bieżnikowania w co najmniej 85 MŚP zlokalizowanych w prawie wszystkich państwach członkowskich. Doszło także do zamknięcia spółek zależnych dużych przedsiębiorstw ⁽¹¹⁶⁾.
- (730) Stagnacja w produkcji unijnej i zamykanie przedsiębiorstw kontrastują z rosnącą konsumpcją w Unii po kryzysie, z której przemysł Unii mógł skorzystać.

4.2.1.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (731) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego Komisja ustaliła, że – jak wskazano w motywie 625 – należy poprawić całkowitą wielkość sprzedaży na rynku unijnym, tak aby obejmowała sprzedaż dokonywaną przez dostawców rozwiązań w zakresie bieżnikowania niebędących członkami ETRMA Europool.
- (732) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii i jego udział w rynku zostały odpowiednio zrewidowane i kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Całkowita wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w szt.) ⁽¹⁾	14 835 082	14 738 677	14 533 199	14 584 885
Wskaźnik 2014 = 100	100	99,4	98,0	98,3

⁽¹¹⁶⁾ W 2017 r. Grupa Goodyear zamknęła zakład w Zjednoczonym Królestwie (około 330 miejsc pracy); Grupa Michelin zamknęła szereg zakładów w Unii: we Francji dwa zakłady (w 2014 r. 700 pracowników i w 2017 r. 330 pracowników), w Niemczech (2016 r. 200 pracowników), na Węgrzech (2015 r. 500 pracowników) i we Włoszech; Grupa Continental zamknęła jeden zakład w Niemczech.

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Udział w rynku	72,4 %	70,3 %	67,3 %	67,1 %
Wskaźnik 2014 = 100	100	97,2	93,0	92,7

(¹) Całkowitą wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w szt.) ustalono tymczasowo na następującym poziomie: 2014: 14 584 057; 2015: 14 558 260; 2016: 14 385 254; Okres objęty dochodzeniem: 14 426 297.

Źródło: ETRMA, dostawcy rozwiązań w zakresie bieżnikowania niebędący członkami ETRMA Europool oraz Eurostat (baza Co-mext).

- (733) Sprzedaż w Unii nieznacznie spadła w okresie badanym, przy wzroście rynku. W rezultacie udział w rynku zmniejszył się o 5,3 punktu procentowego (z 72,4 % do 67,1 %), podczas gdy wielkość przywozu z ChRL wzrosła o ponad 1,1 mln opon, czyli udział w rynku zwiększył się 4,2 punktu procentowego (z 17,1 % do 21,3 % udziału w rynku).
- (734) Grupa China National Tire i Pirelli twierdziły, że wielkość sprzedaży na rynku unijnym w poprzednich trzech latach utrzymywała się na stałym poziomie, a udział przemysłu Unii w rynku zmniejszył się o 5 punktów procentowych w latach 2014–2017, co jest znaczącym spadkiem.
- (735) Twierdziły one również, że w odniesieniu do wielkości sprzedaży unijnej zadeklarowanej przez skarżącego za okres 2013 i 2016 odnotowano duży spadek w przypadku segmentu 3 (–30 %), spadek w przypadku segmentu 2 (–7 %), oraz nieznaczny spadek w przypadku segmentu 1 (–1 %). Było zatem oczywiste, że szkodę można było stwierdzić jedynie w przypadku segmentu 3 oraz że analiza szkody musi uwzględniać segmentację rynku.
- (736) Komisja zauważyła, że dane liczbowe wspomniane w poprzednim motywie odnoszą się jedynie do sprzedaży skarżącego, a nie do całego przemysłu Unii. Dotyczą one również innego okresu. Nie jest zatem możliwe przeniesienie zmian wielkości sprzedaży skarżącego na przemysł Unii. Jak wyjaśniono w motywach 718–722, Komisja uznała, że istnienie istotnej szkody należy stwierdzić w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem i przemysłu Unii jako całości, a nie tylko w odniesieniu do niektórych jego części. W związku z powyższym Komisja nie zbadała tych tendencji osobno, w szczególności w podziale na segmenty, ponieważ zastosowała metodę agregacji.

4.2.1.3. Wzrost

- (737) Konsumpcja w Unii w okresie badanym wzrosła o 6,1 %. Wielkość sprzedaży przemysłu Unii zmniejszyła się o 1,7 % pomimo rosnącej konsumpcji, co doprowadziło do utraty udziału w rynku przez przemysł Unii. Jednocześnie udział w rynku przywozu z kraju, którego dotyczy postępowanie, wzrósł w okresie badanym (o ponad 4 punkty procentowe).
- (738) Grupa Giti twierdziła, że analizę konsumpcji w Unii należy przeprowadzić w odniesieniu do wartości, a nie wielkości. Na tej podstawie konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 5 % pod względem wartości i zaczęła powoli rosnąć dopiero między 2016 r. a okresem objętym dochodzeniem.
- (739) Komisja odrzuciła ten argument. Dane dotyczące konsumpcji w Unii umożliwiły oszacowanie liczby opon dostępnych na rynku unijnym w danym momencie. Konsumpcję w Unii zwyczajowo oblicza się w postaci wielkości, właśnie po to, aby uniknąć sytuacji, w której polityka cenowa podmiotów rynkowych może wpłynąć na tendencje w okresie badanym.

4.2.1.4. Zatrudnienie i wydajność

- (740) Na podstawie zmienionych danych liczbowych dotyczących produkcji unijnej dokonano ponownego obliczenia wydajności, jak wyjaśniono w motywie 726. Zatrudnienie i wydajność kształtowały się zatem w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Zatrudnienie i wydajność

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Liczba zatrudnionych	38 445	36 478	34 959	34 188
Wskaźnik 2014 = 100	100	95	91	89

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Wydajność (jednostka/pracownik) ⁽¹⁾	546	558	590	618
Wskaźnik 2014 = 100	100	102	108	113

⁽¹⁾ Wydajność (jednostka/pracownik) ustalono tymczasowo na następującym poziomie: 2014: 539; 2015: 554; 2016: 586; Okres objęty dochodzeniem: 610.

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz oświadczenia dostawców rozwiązań w zakresie bieźnikowania i ETRMA.

- (741) W okresie badanym zlikwidowano ponad 4 257 bezpośrednich miejsc pracy, co dotknęło zarówno sektor MŚP, w którym co najmniej 85 producentów zlokalizowanych w całej Unii wstrzymało produkcję, jak i duże przedsiębiorstwa, które zamknęły kilka zakładów produkcyjnych.
- (742) Po ujawnieniu dokumentu informacyjnego włoskie stowarzyszenie podmiotów zajmujących się bieźnikowaniem („AIRP”) stwierdziło, że branża opon bieźnikowanych w Unii zapewnia około 13 000 miejsc pracy w sektorze produkcji i dystrybucji. Bieźnikowanie jest czynnością dość pracochłonną, a bieźnikowanie jednej opony stwarza 3 do 4 razy więcej miejsc pracy niż wytworzenie nowej opony. Według AIRP, kilka stowarzyszonych przedsiębiorstw redukuje obecnie liczbę pracowników lub korzysta na masową skalę z funduszy ubezpieczeniowych na wypadek bezrobocia.
- (743) Grupa China National Tire i Pirelli oświadczyły, że zatrudnienie, w odniesieniu do którego Komisja ustaliła spadek o 11 %, dotyczy wyłącznie branży opon bieźnikowanych. Rozwój produktywności można natomiast wyjaśnić faktem, że przemysł Unii przeszedł niedawno okres restrukturyzacji i racjonalizacji.
- (744) Oświadczenie dotyczące spadku zatrudnienia jest niezgodne ze stanem faktycznym, ponieważ około połowa tych danych odnosi się do dużych producentów. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (745) Heuver wystąpiło o ujawnienie nazw 85 MŚP, o których mowa w motywie 809.
- (746) Komisja ustaliła, że jak wynika z listy klientów przekazanej w niniejszym dochodzeniu przez dostawców rozwiązań w zakresie bieźnikowania, przynajmniej 85 producentów zaprzestało produkcji. Komisja objęła klauzulą poufności tożsamość klientów oraz wielkość sprzedaży na klienta, ponieważ są to chronione informacje handlowe. Ponadto od zainteresowanych stron nie wymaga się dostarczenia podsumowania dla tego rodzaju dokumentu. Dostawcy rozwiązań w zakresie bieźnikowania dostarczyli podsumowanie przedstawionych przez siebie uwag, które znajduje się w otwartych aktach. Dlatego też Komisja stwierdziła, że strony posiadały wystarczające informacje umożliwiające im wykonywanie ich prawa do obrony.
- (747) CRIA i CCCMC twierdziły, że założenie Komisji, iż całkowita sprzedaż opon bieźnikowanych w procesie na zimno jest dokonywana przez MŚP jest błędne, ponieważ wiele dużych przedsiębiorstw stosuje tę metodę bieźnikowania. Uznały one, że w związku z tym uzyskane wartości szacunkowe dotyczące zatrudnienia i produktywności były niewiarygodne.
- (748) Jak wspomniano w motywie 708, Komisja ustaliła, że produkcja z zastosowaniem procesu na zimno realizowana przez duże przedsiębiorstwa jest raczej ograniczona i nie może jako taka powodować odrzucenia szacunków Komisji dotyczących zatrudnienia i wydajności. Co więcej, wydajność odnosi się głównie do rodzaju produkcji (mianowicie opon bieźnikowanych lub nowych). W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (749) CRIA i CCCMC twierdziły ponadto, że z listy klientów przekazanej przez jednego z dostawców rozwiązań w zakresie bieźnikowania wynika, że jeden klient został zgłoszony jako nieprowadzący działalności, choć z jego sprawozdania finansowego przedłożonego władzom lokalnym wynika, że przedsiębiorstwo to nadal prowadziło działalność w 2017 r. W swojej uwadze do akt ⁽¹¹⁷⁾ Komisja wyjaśniła, że lista została opracowana poprzez agregację informacji dotyczących sprzedaży przekazanych przez ośmiu dostawców rozwiązań w zakresie bieźnikowania. Do celów dochodzenia przyjęto, że przedsiębiorstwo zajmujące się bieźnikowaniem zaprzestało produkcji, jeżeli nie dokonywało już zakupu bieźników. Nie jest zatem możliwe stwierdzenie z całą pewnością, czy przedsiębiorstwo zajmujące się bieźnikowaniem prowadzi działalność, czy nie, jedynie w oparciu o listę przekazaną przez tego jednego dostawcę lub w oparciu o złożone sprawozdanie finansowe. Co więcej, choć prawdą jest, że przedsiębiorstwo wskazane przez CCCMC nie zamknęło działalności, zgłosiło ono Komisji, że nie prowadzi już swojego zakładu bieźnikowania. W związku z powyższym Komisja dalej stosowała wcześniej utworzoną listę.

⁽¹¹⁷⁾ Uwaga do akt (numer zbioru danych: t18.007994).

4.2.1.5. Wielkość kwoty subsydiów

- (750) Wszystkie kwoty subsydiów znacznie przekraczały poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistych kwot subsydiów na przemysł unijny był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (751) Jest to pierwsze dochodzenie antysubsydyjne dotyczące produktu objętego postępowaniem w Unii. W związku z powyższym nie ma dostępnych danych umożliwiających ocenę ewentualnego subsydiowania w przeszłości.

4.2.2. Wskaźniki mikroekonomiczne

- (752) Grupa Giti również wystąpiła do Komisji o ujawnienie zmian w odniesieniu do czynników mikroekonomicznych bez uwzględnienia wag przyjętych przez Komisję w celu umożliwienia Grupie Giti zbadania, czy takie niezmanipulowane dane dawałyby inny obraz szkody. CRIA i CCCMC wystąpiły z tym samym wnioskiem i powtórzyły go po ostatecznym ujawnieniu.
- (753) Komisja odrzuciła ten wniosek, ponieważ ujawnienie wskaźników szkody bez wag nie odzwierciedlałoby rzeczywistej sytuacji przemysłu Unii, zważywszy na fakt, iż nie jest możliwe objęcie próbą takiej liczby MŚP, jaka byłaby konieczna do uwzględnienia ich rzeczywistej wagi wśród producentów unijnych.

4.2.2.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (754) Średnie jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Ceny sprzedaży w Unii i koszty produkcji

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii (EUR/szt.)	237	225	216	218
Wskaźnik 2014 = 100	100	95	91	92
Średni koszt produkcji (EUR/sztukę)	200	188	183	188
Wskaźnik 2014 = 100	100	94	91	94

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

- (755) Średnie jednostkowe ceny sprzedaży spadły o 19 EUR, podczas gdy koszty zmniejszyły się w tym samym okresie o 12 EUR. Odpowiada to spadkowi cen o 8 % w okresie badanym, podczas gdy koszty spadły o 6 %.
- (756) W okresie objętym dochodzeniem koszt produkcji wzrósł w porównaniu z 2016 r., co nie znalazło pełnego odzwierciedlenia w cenie sprzedaży.
- (757) Dla tych trzech segmentów przeprowadzono oddzielną analizę w oparciu o tę samą metodologię, którą opisano powyżej.
- (758) W segmencie 1 średnia jednostkowa cena sprzedaży spadła o 25 EUR, podczas gdy koszty jednostkowe spadły w tym samym okresie o 19 EUR. W okresie badanym obie te wartości zmniejszyły się o 9 %.

Tabela 10

Ceny sprzedaży w Unii i koszty produkcji – Segment 1

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii (EUR/szt.)	270,8	255,3	245,3	245,7
Wskaźnik 2014 = 100	100	94	91	91

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Średni koszt produkcji (EUR/sztukę)	222	200	199	203
Wskaźnik 2014 = 100	100	90	89	91

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

- (759) W segmencie 2 średnia jednostkowa cena sprzedaży spadła o 27 EUR, podczas gdy koszty jednostkowe spadły w tym samym okresie o 17 EUR. Odpowiada to spadkowi cen o 12 % w okresie badanym, podczas gdy koszty spadły o 9 %.

Tabela 11

Ceny sprzedaży w Unii i koszty produkcji – Segment 2

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Średnie jednostkowe ceny sprzedaży w Unii na rynku całkowitym (EUR/szt.)	228	212	193	201
Wskaźnik 2014 = 100	100	93	85	88
Średni koszt produkcji (EUR/sztukę)	187	176	162	170
Wskaźnik 2014 = 100	100	94	87	91

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

- (760) W segmencie 3 średnia jednostkowa cena sprzedaży spadła o 9 EUR, podczas gdy koszty jednostkowe wzrosły w tym samym okresie o 2 EUR. Odpowiada to spadkowi cen o 5 % w okresie badanym, podczas gdy koszty wzrosły o 1 %.

Tabela 12

Ceny sprzedaży w Unii i koszty produkcji – Segment 3

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Średnie jednostkowe ceny sprzedaży w Unii na rynku całkowitym (EUR/szt.)	181	176	172	172
Wskaźnik 2014 = 100	100	97	95	95
Średni koszt produkcji (EUR/sztukę)	170	175	167	172
Wskaźnik 2014 = 100	100	103	98	101

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

- (761) CRIA i CCCMC wystąpiły do Komisji o wyjaśnienie, czy przy określaniu wskaźników szkody uwzględniono ceny transferowe między powiązanymi przedsiębiorstwami.
- (762) Komisja wyjaśniła, że w przypadku gdy w sprzedaż zaangażowane były przedsiębiorstwa powiązane, producentów objętych próbą wezwano do przedstawienia danych na temat sprzedaży na rzecz pierwszych niezależnych odbiorców. Jeżeli chodzi o zakupy surowców za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych, Komisja zbadała strategię dotyczącą cen transferowych i nie wprowadziła żadnych korekt.

4.2.2.2. Koszty pracy

- (763) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 13

Średnie koszty pracy na pracownika

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	43 875	44 961	46 432	46 785
Wskaźnik 2014 = 100	100	102	105	106

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (764) Średni koszt produkcji wzrósł w badanym okresie o 6 %.

4.2.2.3. Zapasy

- (765) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 14

Zapasy

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (Wskaźnik 2014 = 100)	100	81	100	144
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	7 %	6 %	7 %	9 %
Wskaźnik 2014 = 100	100	81	97	134

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (766) W okresie badanym zapasy wzrosły o 44 % i osiągnęły poziom około 9 % rocznej produkcji. Ma to negatywny wpływ na sytuację finansową objętych próbą producentów unijnych.
- (767) Grupa China National Tire i Pirelli twierdziły, że Komisja powinna rozważyć przeprowadzenie analizy nie tylko przemysłu ogólnie, ale również w rozróżnieniu na nowe i bieżnikowane opony lub na różne kategorie segmentów. Twierdziły, że według skarżącego w przypadku opon segmentu 1 i 2 nie odnotowano wzrostu zapasów. Wręcz przeciwnie, zapasy segmentu 1 i 2 zmalały odpowiednio o 15 % i 21 % między 2013 r. a 2016 r. Skarżący zgłosił natomiast wzrost zapasów o 17 % w przypadku opon segmentu 3. W tym przypadku zgłoszony wzrost odnosi się jedynie do branży opon bieżnikowanych. Wahanie zapasów można ponadto wyjaśnić różnymi czynnikami. Na przykład spadek zapasów może być spowodowany zwiększoną sprzedażą, realizowaną w związku z przewidywanymi zamówieniami. W szczególności Prometeon Tyre Group S.r.l. odnotowało wzrost zapasów spowodowany kilkoma czynnikami, z których wszystkie związane były z europejskim kryzysem gospodarczym. Produkcja opon jest ściśle powiązana z transportem, a transport zależy w głównej mierze od ogólnej sytuacji w handlu. Kryzys w handlu skutkuje zmniejszeniem operacji transportu, co z kolei, z logicznego punktu widzenia, oznacza mniejszą sprzedaż opon.
- (768) Komisja zauważyła, że między 2016 r. a okresem objętym dochodzeniem nastąpił wzrost zapasów objętych próbą producentów unijnych. Nie zostały one zatem bezpośrednio dotknięte kryzysem finansowym z 2011 r. Dane liczbowe przytoczone przez zainteresowane strony dotyczyły ponadto tylko skarżącego i nie odzwierciedlały sytuacji objętych próbą producentów unijnych. W związku z tym wyciąganie z nich jakichkolwiek wniosków do celów niniejszego dochodzenia nie może być uznane za reprezentatywne dla przemysłu Unii. Na tej podstawie argument ten został odrzucony.

4.2.2.4. Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (769) Na etapie wstępnym określono rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału z zastosowaniem metody opisanej w motywach 692 i 693.

- (770) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 15

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	15,6 %	16,7 %	15,2 %	13,7 %
Wskaźnik 2014 = 100	100	107	98	88
Przepływy pieniężne (w mln EUR)	309	312	292	272
Wskaźnik 2014 = 100	100	101	94	88
Inwestycje (w mln EUR)	86	63	59	65
Wskaźnik 2014 = 100	100	73	69	76
Zwrot z inwestycji	21,0 %	21,7 %	19,3 %	17,6 %
Wskaźnik 2014 = 100	100	103	92	84

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

- (771) Komisja określiła rentowność objętych próbą producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (772) Ogólna rentowność spadła z 15,6 % w 2014 r. do 13,7 % w okresie objętym dochodzeniem. Zostało to obliczone na podstawie wagi każdego z segmentów w sprzedaży, jak wyjaśniono w motywach 692 i 693. Spadek rentowności o 1,9 punktu procentowego wynika z tego, że spadek cen był większy (– 8 %) niż spadek kosztów (– 6 %).
- (773) Na ogólną rentowność wpływ ma rentowność segmentu 1, podczas gdy segment 3 zaczął generować straty w okresie objętym dochodzeniem. Względna rentowność dla całego przemysłu Unii również wykazuje tendencję spadkową.
- (774) Przepływy pieniężne netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Tendencja w przepływach pieniężnych netto wykazuje spadek o 12 %.
- (775) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Spadł on z 21,0 % do 17,6 % w okresie badanym.
- (776) Na etapie ostatecznym, po otrzymaniu od stron uwag dotyczących metody ustalania wag (motywy 694–717), rentowność sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych w Unii (% obrotu) została odpowiednio zmieniona.
- (777) Jak wskazano w tabeli 16 poniżej, przy zmienionej wadze wnioski oparte na tendencjach określonych na etapie wstępnym zachowują ważność w odniesieniu do wszystkich wskaźników mikroekonomicznych przeanalizowanych w ujęciu zagregowanym:

Tabela 16

Rentowność sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych w Unii (% obrotu)

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Marża zysku wskazana w tabeli 15 (% obrotu)	15,6	16,7	15,2	13,7
Wskaźnik 2014 = 100	100	106,9	97,7	88,1

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Marża zysku z zastosowaniem zmienionej metody (motywy 694 i 717) (% obrotu)	15,4	16,9	15,3	13,7
Wskaźnik 2014 = 100	100	109,5	99,5	88,6

- (778) Dla tych trzech segmentów przeprowadzono oddzielną analizę w oparciu o tę samą metodologię, którą opisano powyżej.
- (779) Rentowność w segmencie 1 ulegała wahaniom w badanym okresie. Wzrastała ona od 2014 r. (17,9 %) do 2015 r. (21,8 %), a następnie spadała w okresie objętym dochodzeniem do poziomu nieco niższego niż w 2014 r. (17,5 %). Wynika to częściowo ze zmian kosztów produkcji i cen, ponieważ w 2015 r. koszty produkcji spadły bardziej niż ceny sprzedaży.
- (780) W segmencie 1 przepływy środków pieniężnych netto utrzymywały się na stabilnym poziomie, podczas gdy zwrot z inwestycji zmniejszył się z 26,0 % do 24,3 % w okresie badanym.

Tabela 17

Segment 1: Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	17,9 %	21,8 %	18,9 %	17,5 %
Wskaźnik 2014 = 100	100	122	106	98
Przepływy pieniężne (w mln EUR)	191	218	199	192
Wskaźnik 2014 = 100	100	113	104	100
Inwestycje (w mln EUR)	54	36	35	38
Wskaźnik 2014 = 100	100	68	65	72
Zwrot z inwestycji	26,0 %	29,3 %	25,0 %	24,3 %
Wskaźnik 2014 = 100	100	112	96	93

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

- (781) Jeżeli chodzi o segment 2, rentowność spadła o 2,6 punktu procentowego w okresie badanym (z 17,9 % w 2014 r. do 15,3 % w okresie objętym dochodzeniem).
- (782) W okresie badanym w segmencie 2 przepływy środków pieniężnych netto znacząco spadły (o 22 %), a zwrot z inwestycji zmniejszył się z 20,4 % do 16,2 %.

Tabela 18

Segment 2: Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	17,9 %	16,7 %	16,0 %	15,3 %
Wskaźnik 2014 = 100	100	93	90	86
Przepływy pieniężne (w mln EUR)	88	76	65	69
Wskaźnik 2014 = 100	100	86	74	78

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Inwestycje (w mln EUR)	18	16	15	17
Wskaźnik 2014 = 100	100	92	84	97
Zwrot z inwestycji	20,4 %	21,4 %	20,1 %	16,2 %
Wskaźnik 2014 = 100	100	105	98	79

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

- (783) Segment 3 przynosił straty w okresie objętym dochodzeniem (– 0,4 %). Straty dla MŚP były szczególnie widoczne (– 6,1 % w okresie objętym dochodzeniem). Rentowność dużych przedsiębiorstw w segmencie 3 zmniejszyła się o połowę, z 10 % do 4,8 % między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem.
- (784) W okresie badanym w segmencie 3 przepływy środków pieniężnych netto znacząco spadły (o 62 %), a zwrot z inwestycji zmniejszył się z 7,6 % do 2,5 %.

Tabela 19

Segment 3: Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	6,1 %	0,6 %	2,7 %	– 0,4 %
Wskaźnik 2014 = 100	100	10	45	– 7
Przepływy pieniężne (w mln EUR)	28	17	26	11
Wskaźnik 2014 = 100	100	62	93	38
Inwestycje (w mln EUR)	14	10	10	10
Wskaźnik 2014 = 100	100	69	66	66
Zwrot z inwestycji	7,6 %	0,2 %	4,8 %	2,5 %
Wskaźnik 2014 = 100	100	2	62	33

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą

- (785) Na etapie ostatecznym, po otrzymaniu od stron uwag dotyczących metody ustalania wag (motywy 694–717), rentowność sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych w Unii (% obrotu) w odniesieniu do segmentu 3 została odpowiednio zmieniona.
- (786) Jak wskazano w tabeli 20 poniżej, przy zmienionej wadze wnioski oparte na tendencjach określonych na etapie wstępnym zachowują ważność w odniesieniu do segmentu 3:

Tabela 20

Rentowność sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych w Unii w segmencie 3 (% obrotu)

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Marża zysku wskazana w tabeli 18 (% obrotu)	6,1	0,6	2,7	– 0,4
Wskaźnik 2014 = 100	100	10	45	– 7

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Marża zysku z zastosowaniem zmienionej metody (% obrotu)	5,9	0,5	2,7	– 0,7
Wskaźnik 2014 = 100	100	9	45	– 12

- (787) W odniesieniu do inwestycji Grupa China National Tire i Pirelli twierdziły, że ustalenia poczynione w ramach dochodzenia były sprzeczne z danymi liczbowymi przekazanymi przez skarżącego. Grupa Giti twierdziła, że rentowność przemysłu Unii jako całości została zaniżona, ponieważ Komisja zmanipulowała dane dotyczące objętych próbą producentów unijnych w celu zwiększenia znaczenia danych dotyczących segmentu 3. Grupa Giti twierdziła również, że segment 3 był jedynym segmentem przemysłu, w którym odnotowano spadek (i niski poziom) marży zysku. Ten segment rynku odpowiadał jednak tylko za 20 % całej sprzedaży/konsumpcji w Unii. Grupa China National Tire i Pirelli uznały, że przemysł Unii jest zasadniczo bardzo dochodowy, z wyraźnym wzrostem w segmencie 1 i wzrostem w segmencie 2.
- (788) W odniesieniu do uwagi na temat metody obliczenia rentowności Komisja wyjaśniła w motywach 691–717 metodę zastosowaną do ustalania wag wskaźników mikroekonomicznych w celu odzwierciedlenia rzeczywistości gospodarczej producentów unijnych. Zauważyła także, że rentowność we wszystkich segmentach od 2014 r. do końca okresu objętego dochodzeniem uległa pogorszeniu, a liczby bezwzględne dotyczące rentowności należy odczytywać w związku z ustaleniami Komisji dotyczącymi wzajemnych powiązań między segmentami. W związku z tym Komisja odrzuciła te argumenty.

4.3. Wzajemne połączenia między segmentami

- (789) Kryzys gospodarczy silnie dotknął unijny rynek opon do autobusów i samochodów ciężarowych. Ponieważ konsumpcja opon jest nierozdzielnie związana z zakupem nowych pojazdów i kilometrami przejechanymi przez floty, zależy ona w dużym stopniu od ogólnej sytuacji gospodarczej. Wszelkie zmiany w sytuacji gospodarczej, a w szczególności w liczbie towarów przewożonych w transporcie drogowym, znajdują bezpośrednie odzwierciedlenie w sprzedaży opon. W okresie, w którym samochody ciężarowe są wykorzystywane w mniejszym stopniu, zakup nowych samochodów ciężarowych lub wymiana opon samochodów ciężarowych stają się mniej konieczne i w związku z tym rynek opon kurczy się.
- (790) Po kryzysie gospodarczym doszło do strukturalnego przesunięcia popytu z segmentów wyższych do niższych, gdzie cena jest często decydująca w podejmowaniu decyzji zakupowych. W tym kontekście tanie importowane opony i wybieranie tańszych opon przez niektórych właścicieli flot odegrały ważną rolę w zmianie konfiguracji rynku unijnego.
- (791) Ponieważ podmioty zajmujące się bieżnikowaniem znajdują się pod silną presją, coraz liczniejsze są przypadki zamykania zakładów i warsztatów, o czym mowa w motywie 741. Ze względu na brak dostępnych lokalnie zakładów, bieżnikowanie zużytych opon wysokiej jakości staje się trudniejsze. W związku z tym zakup wysokiej jakości opon oferujących możliwość wielokrotnego bieżnikowania staje się mniej atrakcyjny. W świetle tych zmian oraz w związku z istnieniem taniego przywozu opon segmentu 3, który stanowił większość przywozu z Chin, unijni producenci nowych opon nie mają innego wyjścia, jak tylko również zwiększyć swoją obecność w segmencie 3.
- (792) Wreszcie konkurencja między segmentami wynika również wyraźnie z wpływu, jaki ceny w niższych segmentach mają na ceny w wyższych segmentach. W Unii segment 1 odczuł presję cenową tanich produktów importowanych. Skarżący twierdził, że wpływ ten jest tym bardziej wyraźny w regionach, gdzie opony segmentu 3 są obecne w większym stopniu (tj. na tych obszarach opony segmentu 1 są zazwyczaj tańsze niż w innych częściach Unii, co wskazuje na wpływ opon segmentu 3 na konkurencyjność opon segmentu 1).
- (793) Oznacza to, że podmioty gospodarcze najwyraźniej zaczęły kupować mniej opon w segmentach 1 i 2, a więcej w segmencie 3, co wskazuje, że poszczególne segmenty konkurują między sobą.
- (794) W poniższej tabeli przedstawiono udział poszczególnych segmentów w konsumpcji w Unii w 2012 r. i 2016 r.. W tym okresie konsumpcja w Unii wzrosła o około 3,8 mln sztuk, a ponad 90 % tego wzrostu miało miejsce w segmencie 3 (około 3,6 mln sztuk). Spowodowało to zmianę względnego znaczenia segmentu 3, którego udział procentowy w całkowitej konsumpcji w Unii wzrósł z 27 % do 39 %.

Tabela 21

Konsumpcja w Unii w podziale na segmenty w latach 2012 i 2016

	2012	2016
Konsumpcja w Unii	17 684 000	21 452 278
Segment 1	46 %	37 %
Segment 2	27 %	24 %
Segment 3	27 %	39 %

Źródło: ETRMA i Eurostat Comext.

- (795) Na podstawie zebranych informacji Komisja ustaliła, że w przeszłości opony segmentu 1 wyznaczały cenowy punkt odniesienia dla innych segmentów. Główni producenci unijni skoncentrowani są w segmentach 1 i 2, gdzie opony projektowano/projektuje się tak, aby miały długi cykl życia i nadawały się do bieżnikowania. Uzasadnia to znacznie wyższe ceny (i marżę zysku) w zamian za oczekiwane wysokie osiągi opon w segmentach 1 i 2. Konsumenci cenili te właściwości fizyczne i użytkowe i byli skłonni zapłacić za nie wyższe ceny. Jednakże według informacji dostępnych Komisji, wyżej wspomniana tendencja cenowa uległa zmianie i rozpoczął się „efekt odwrotnej kaskady”, polegający na tym, że ceny w segmencie 3 zaczęły mieć wpływ na ceny w segmencie 1. Należy zauważyć, że większość taniego przywozu dotyczy segmentu 3, w którym producenci unijni ponieśli straty w okresie objętym dochodzeniem.
- (796) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że istnieje symbiotyczny związek między różnymi segmentami, ponieważ presja cenowa w segmencie 3 ma również wpływ na ceny w pozostałych segmentach.
- (797) Zainteresowane strony zasadniczo zgodziły się z zasadą podziału rynku na trzy segmenty. Jak opisano w motywach 86–91, na rynku unijnym marki zostały przydzielone do jednego z trzech segmentów. Sprzedaż opon we wszystkich segmentach zasadniczo odbywała się za pośrednictwem wspólnych kanałów sprzedaży.
- (798) Kilka zainteresowanych stron podważyło ustalenia dotyczące wzajemnych powiązań między segmentami. Komisja zebrała informacje na ten temat w uwadze dołączonej do akt w sprawie powiązań między nowymi i bieżnikowanymi oponami oraz między segmentami ⁽¹¹⁸⁾.
- (799) CRIA i CCCMC twierdziły, że koncepcja, według której ceny w segmencie 3 spowodowałyby wzrost cen w segmentach 1 i 2 (motywy 792–796), jest bezpodstawną, oraz że Komisja nie przedstawiła żadnego uzasadnienia tego domniemanego wpływu. Zakładając nawet, że wyżej wspomniane ustalenia były prawidłowe, żadne z nich nie mogłoby prowadzić do wniosku, że ceny w segmencie 3 mogły mieć wpływ na ceny w segmencie 1 i 2. Wymienione wyżej podmioty twierdziły również, że o cenach opon decyduje koszt surowców, oraz uznały stwierdzenie, że poszczególne segmenty konkurują między sobą, za błędne. Utrzymywały one, że Komisja odnosi się do „wpływu, jaki ceny w niższych segmentach mają na ceny w wyższych segmentach” (motyw 792), powtarzając za skarżącym, ale nie mając żadnego dowodu potwierdzającego. Grupa Giti stwierdziła, że teoria odwrotnej kaskady przedstawiona przez Komisję nie znajduje poparcia w stwierdzonych faktach (a wręcz jest z nimi sprzeczna). W tym względzie Grupa Giti przypomniała również, że w samej skardze stwierdzono: „Podmioty działające na rynku, ceny, konkurencja i strategie różnią się znacznie w zależności od segmentu, a czynnik decyzyjny dla jednego segmentu może być nieistotny dla innego. Choć między podmiotami działającymi w skrajnych częściach segmentów może panować bezpośrednia konkurencja, to konkurencja między segmentami wynika głównie ze strategicznych wyborów między jakością a ceną” ⁽¹¹⁹⁾.
- (800) Jak wspomniano w motywie 637, Komisja sporządziła notę do akt zawierającą podstawę stwierdzenia, że istnieje wzajemne powiązanie między segmentami. Wniosek ten oparto na kilku elementach. Po pierwsze, konkurencja między poszczególnymi segmentami ma miejsce w momencie decyzji o zakupie. Kupujący ma wówczas możliwość wyboru:
- opon segmentu 1, charakteryzujących się większą trwałością, najnowszą technologią wykonania i najlepszymi osiąganymi, po wyższej cenie początkowej, lub

⁽¹¹⁸⁾ Uwaga do akt w sprawie wzajemnych powiązań (numer zbioru danych: t18.007993).

⁽¹¹⁹⁾ Skarga, pkt 107.

- opon segmentu 2, często wytwarzanych przez producentów opon premium, o większej trwałości niż marki segmentu 3 oraz niższym koszcie niż w przypadku marek premium, po wyższej cenie początkowej niż opony segmentu 3, lub
 - opon segmentu 3, wiążących się z niższymi kosztami początkowymi, ale charakteryzujących się najmniejszą trwałością i najsłabszymi osiągnięciami.
- (801) Decyzja ta, przełożona na cenę, skutkuje dwoistą analizą: ceny początkowej i całkowitego kosztu w przeliczeniu na oponę. Jeżeli chodzi o płatność początkową, większej inwestycji wymagają opony segmentu 1. Jednocześnie pod względem kosztu na oponę na km są one najtańsze. Te zmienne przedstawiają się zupełnie odwrotnie w przypadku opon segmentu 3, których koszt początkowy jest najniższy, ale koszt na oponę na km jest najwyższy ⁽¹²⁰⁾.
- (802) Kolejnym elementem, który odegrał istotną rolę, były wspólne kanały sprzedaży, za pośrednictwem których zazwyczaj wystawiane są razem na sprzedaż opony różnych segmentów, co zwiększa dynamikę wzajemnych powiązań między segmentami ⁽¹²¹⁾.
- (803) Komisja zauważyła również, że nie ma dowodu na poparcie argumentu dotyczącego kosztu surowców.
- (804) Komisja odniosła się do danych dotyczących zmian w sprzedaży unijnej w poszczególnych segmentach, polegając w tym względzie na tabeli przekazanej przez zainteresowane strony (Prometeon/Pirelli). Tabela ta została oznaczona jako „Szacowane zmiany w sprzedaży unijnej na rzecz producentów unijnych będących członkami ETRMA”. CRIA i CCCMC twierdziły, że te dane liczbowe różniły się od danych dotyczących sprzedaży unijnej ustalonych przez Komisję. Komisja zbadała ten argument i wystąpiła od ETRMA o wyjaśnienia. ETRMA wyjaśniło, że dane ujawnione w tabeli zostały błędnie oznaczone. Dane zawarte w ujawnionej tabeli w rzeczywistości dotyczyły zmian na unijnym rynku wymiany nowych opon (tabela 22 poniżej). Według tych danych wśród producentów unijnych odnotowano wyraźny i nagły wzrost zainteresowania tańszym segmentem 3 rynku.

Tabela 22

Szacowane zmiany na unijnym rynku wymiany nowych opon

	2014	2015	2016	2017	2018 r. – wartości szacunkowe
Segment 1 + Segment 2 (w mln)	8,7	9,0	9,1	9,0	9,2
Wskaźnik 2014 = 100	100	103	105	103	106
Segment 3 (w mln)	3,6	4,0	5,0	5,4	5,5
Wskaźnik 2014 = 100	100	111	139	150	153
Udział producentów ETRMA w segmencie 3	12,5 %	12,4 %	13,1 %	14,1 %	18,9 %

Źródło: Grupa Prometeon Tyre i Pirelli (Spotkanie wyjaśniające z Grupą Prometeon Tyre i Pirelli w dniu 9 kwietnia 2018 r. (numer zbioru danych: t18.007993)).

- (805) W oparciu o powyższą tabelę oczekuje się, że poziom sprzedaży nowych opon segmentu 3 szacowany na 2018 r. wzrośnie o ponad 53 % w stosunku do poziomów z 2014 r., natomiast wolumen sprzedaży opon segmentów 1 i 2 pozostanie na podobnym poziomie i przewiduje się, że wzrośnie jedynie o 6 % w porównaniu do poziomów z 2014 r. Zmiany te należy przedstawiać w kontekście drastycznego wzrostu konkurencji w segmencie 3 ze strony producentów eksportujących z państwa, którego dotyczy postępowanie, w okresie 2014–2018, a także nieopłacalnych poziomów zysku w segmencie 3 w przypadku unijnych producentów produktu objętego postępowaniem.
- (806) Komisja zauważyła, że ta zmiana na unijnym rynku wymiany opon dotknęła producentów unijnych, którzy w segmencie 1 i 2 odnotowaliby znacznie wyższe zyski. Można to zrozumieć jedynie w świetle powodów przedstawionych w motywie 635 i nast., mianowicie jako działanie mające na celu ochronę podstawowego czynnika podnoszącego wartość opon do poziomu wyższych segmentów, odróżniającego sprzedaż unijną w segmencie 1 i 2 od przywozu opon segmentu 1 i 2 z państwa, którego dotyczy postępowanie. To zwiększenie przynoszącej niskie zyski sprzedaży opon segmentu 3, a co za tym idzie również konkurencja w sprzedaży w segmencie 3, świadczy o presji spowodowanej efektem odwrotnej kaskady w segmencie 1 i 2, jaką odczuwali unijni producenci produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem i wcześniej, a także o tym, że presja ta będzie jeszcze większa po okresie objętym dochodzeniem.

⁽¹²⁰⁾ Tabele 10–12 powyżej, dotyczące średniej ceny sprzedaży w Unii w poszczególnych segmentach, oraz uwaga do akt w sprawie wzajemnych powiązań, s. 7–10 (numer zbioru danych: t18.007993).

⁽¹²¹⁾ Uwaga do akt w sprawie wzajemnych powiązań, s. 11 i 12 (numer zbioru danych: t18.007993).

- (807) CRIA i CCCMC zauważyły, że Komisja stwierdziła, iż zmniejszyły się możliwości bieżnikowania zużytych opon wysokiej jakości (motyw 791), ale nie przedstawiła żadnych danych liczbowych na poparcie tego stwierdzenia.
- (808) Komisja uznała, że fakt, iż mogą zdarzać się przypadki zamykania zakładów i warsztatów zajmujących się bieżnikowaniem, niekoniecznie oznacza, że bieżnikowanie zużytych opon wysokiej jakości staje się w mniejszym stopniu możliwe, ponieważ popyt na tego rodzaju opony wysokiej jakości spadł po kryzysie gospodarczym (motyw 789).
- (809) CRIA i CCCMC wystąpiły do Komisji o ujawnienie danych dotyczących sprzedaży opon segmentu 1 oraz faktycznych mocy produkcyjnych branży zajmującej się bieżnikowaniem w celu umożliwienia oceny stopnia, w jakim dostępność zakładów bieżnikowania rzeczywiście spadła, biorąc pod uwagę malejącą sprzedaż opon segmentu 1. Grupa Giti zauważyła, że Komisja nie przedstawiła danych dotyczących udziału poszczególnych segmentów w rynku, co jest informacją niezbędną do ustalenia, czy teoria odwrotnej kaskady przedstawiona przez Komisję ma poparcie w faktach. Teoria ta została opracowana na podstawie założenia, że tani przywóz w segmencie 3 wywołuje presję cenową na producentów unijnych w segmencie 2 (i segmencie 1) oraz zmniejsza ich udział w rynku. Gdyby jednak dane dotyczące udziału poszczególnych segmentów w rynku wskazały, że producentom unijnym segmentu 1 lub 2 faktycznie udało się zachować (lub nawet zwiększyć) swój udział w rynku, teoria ta zostałaby skutecznie podważona. Grupa Giti nie uzyskała jasności, czy Komisja zdecydowała się nie ujawnić informacji dotyczących udziału w rynku, czy też informacje te zwyczajnie nie zostały uzyskane. W każdym przypadku Grupa Giti wezwała Komisję do ujawnienia (lub w razie potrzeby uzyskania) tych informacji w celu sprawdzenia poprawności teorii odwrotnej kaskady przedstawionej przez Komisję. Grupa Giti wystąpiła ponadto o analizę makrowskaźników w podziale na segmenty.
- (810) Komisja wyjaśniła w motywie 697, że należało dokonać analizy sytuacji gospodarczej przemysłu Unii jako całości. We wszystkich segmentach odnotowano moce produkcyjne, produkcję i przywóz. Segment 3, do którego trafia większość przywozu z Chin, ciągnął przemysł jako całość w dół. Chińskie ceny subsydiowane poważnie podcięły ceny naliczane przez przemysł Unii we wszystkich segmentach w okresie objętym dochodzeniem. W okresie badanym ogólne wyniki przemysłu Unii uległy pogorszeniu. Niektóre zakłady produkujące opony różnych segmentów musiały zostać zamknięte⁽¹²²⁾, a wiele przedsiębiorstw zajmujących się bieżnikowaniem musiało zaprzestać produkcji. Jak wyjaśniono w motywie 791, Komisja ustaliła, że co najmniej 85 MŚP zaprzestało produkcji, co spowodowało zmniejszenie mocy produkcyjnych branży zajmującej się bieżnikowaniem. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższy argument.
- (811) CRIA i CCCMC twierdziły, że trudno było zrozumieć zarzut Komisji, iż „unijni producenci nowych opon nie mają innego wyjścia, jak tylko również zwiększyć swoją obecność w segmencie 3” (motyw 791), ponieważ Komisja sama wyjaśniła, że wszystkie zintegrowane podmioty zajmujące się bieżnikowaniem (a zatem producenci nowych opon, którzy zajmują się również bieżnikowaniem) należałyby do segmentu 2 (motyw 90). Po ostatecznym ujawnieniu strony powtórzyły podobne argumenty.
- (812) Komisja zauważyła, że w uwadze zawierającej podsumowanie dotyczące nowych i bieżnikowanych opon w podziale na marki pojawiły się marki unijnych producentów nowych opon zaklasyfikowanych do segmentu 3. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (813) Komisja oświadczyła, że „[w]edług informacji dostępnych Komisji” tendencja cenowa uległa zmianie i że obecnie ceny w segmencie 3 rzekomo mają wpływ na ceny w segmencie 1 (motyw 795). CRIA i CCCMC wystąpiły o udostępnienie tych informacji zainteresowanym stronom.
- (814) Komisja uznała, że także uzasadnienie dla ustalania cen w poszczególnych segmentach stanowiły wzajemne powiązania między segmentami. W istocie unijni producenci nowych opon stosujący strategię opartą na wielu markach wskazali, że zmiana ceny w przypadku jednego segmentu w nieunikniony sposób powoduje korektę ceny w całym asortymencie, a jeden z producentów unijnych objętych próbą przedstawił uzasadnione wyjaśnienie. Wszystkie te informacje zostały uwzględnione przez Komisję przy formułowaniu wniosku dotyczącego presji cenowej między poszczególnymi segmentami i zostały ujawnione zainteresowanym stronom⁽¹²³⁾. W związku z tym Komisja odrzuciła wniosek CRIA i CCCMC.
- (815) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że zmiana rentowności segmentu 1, 2 i 3 nie korelowała z wzajemnymi powiązaniami między segmentami. Ich zdaniem rentowność producentów unijnych segmentu 1 w okresie objętym dochodzeniem (na poziomie 17,5 %) jest wyższa niż zysk docelowy (tj. zysk, jakiego można by oczekiwać przy braku przywozu towarów po cenach subsydiowanych) ustalony wstępnie przez Komisję w równoległym dochodzeniu antydumpingowym (na poziomie 15,6 %) (jak przedstawiono w motywie 770,

⁽¹²²⁾ W 2017 r. Grupa Goodyear zamknęła zakład w Zjednoczonym Królestwie (około 330 miejsc pracy); Grupa Michelin zamknęła szereg zakładów w Unii: we Francji dwa zakłady (w 2014 r. 700 pracowników i w 2017 r. 330 pracowników), w Niemczech (2016 r. 200 pracowników), na Węgrzech (2015 r. 500 pracowników) i we Włoszech; Grupa Continental zamknęła jeden zakład w Niemczech.

⁽¹²³⁾ Uwaga do akt w sprawie wzajemnych powiązań, s. 12–14 (numer zbioru danych: t18.007993).

w międzyczasie zmieniono rentowność na 15,4 %). Podobnie rentowność producentów unijnych segmentu 2 w okresie objętym dochodzeniem (na poziomie 15,3 %) pozostała zasadniczo na tym samym poziomie, co ten zysk docelowy. Co więcej, jeżeli tani przywóz w segmencie 3 miał wpływ na rentowność producentów unijnych segmentu 1 i 2, można by się spodziewać podobnych zmian w rentowności jak w przypadku producentów unijnych segmentu 3.

- (816) Komisja uznała, że jest jednak inaczej. Podczas gdy rentowność segmentu 3 spadła z 6,1 % do 0,6 % w 2015 r. (jak opisano w motywie 785, po ujawnieniu rentowność została zmieniona z 5,9 % na 0,5 %), rentowność producentów segmentu 1 wzrosła w latach 2014–2015 z 17,9 % do 21,8 %. Z drugiej strony, choć rentowność segmentu 1 i 2 spadła w latach 2015–2016, rentowność producentów segmentu 3 w tym samym okresie wzrosła czterokrotnie, z 0,5 % do 2,7 %. Mówiąc krótko, strony te twierdzą, że nie było korelacji między zmianami rentowności segmentu 3 a rentownością segmentu 1 i 2.
- (817) Komisja zauważyła ponadto, że jedynym okresem, w którym zmiany rentowności były ze sobą skorelowane, był okres między 2016 r. i okresem objętym dochodzeniem. Nieznaczny spadek rentowności w okresie objętym dochodzeniem można jednak wyjaśnić nagłym wzrostem cen surowców, który nie przełożył się jeszcze na wyższe ceny sprzedaży. Jeżeli chodzi o zmiany cen sprzedaży, nawet jeżeli dane przedstawione w dokumencie informacyjnym prawidłowo wykazały spadek cen sprzedaży w okresie badanym o 9 % (w przypadku segmentu 1) i 12 % (w przypadku segmentu 2), to nie można przypisać tej tendencji spadkowej przywózowi segmentu 3 z Chin z następujących powodów. Po pierwsze, co Komisja przyznała w innych sekcjach dokumentu informacyjnego – ale wydaje się, że zignorowała przy opracowywaniu swojej teorii dotyczącej odwrotnej kaskady – koszt produkcji (ze względu na spadek cen surowca) zmalał w okresie objętym dochodzeniem. W przypadku segmentu 1 koszty produkcji zmalały o 9 %, czyli dokładnie o tyle, ile zaobserwowano w przypadku ceny sprzedaży. Podobnie w przypadku segmentu 2 koszty produkcji spadły o 9 %. Innymi słowy, zainteresowane strony twierdziły, że zaobserwowany przez Komisję spadek cen jest w całości (w przypadku segmentu 1) lub w 75 % (w przypadku segmentu 2) możliwy do wyjaśnienia spadkiem kosztów produkcji. Twierdzą one, że świadczy o tym również fakt, że kiedy koszty produkcji wzrosły między 2016 r. a okresem objętym dochodzeniem, wzrosły także ceny sprzedaży. Po drugie, na rynku unijnym nastąpiła zmiana w kierunku mniejszych opon. Cena jednostkowa za mniejsze opony jest niższa niż za większe opony, co częściowo wyjaśnia spadek ceny sprzedaży w okresie badanym. Wspomniane zainteresowane strony twierdzą, że Komisja nie uwzględniła tej zmiany.
- (818) Komisja uznała, że brak korelacji zmian rentowności w poszczególnych segmentach można wyjaśnić sposobem podejmowania decyzji o zakupie. Biorąc pod uwagę charakter produktu i zakres możliwości, jakie ma użytkownik w zależności od sytuacji, istnieje opóźnienie w czasie. W istocie zakres możliwości, jakie ma użytkownik, będzie zależał od tego, czy posiada on już oponę, a jeśli tak, to czy opona ta może być bieżnikowana, czy też nie, od względnej ceny dostępnych możliwości itd. Na przykład, jeżeli użytkownik musi zakupić oponę, prawdopodobnie podejmie decyzję w oparciu o pełną dostępną gamę produktów. Jeżeli jednak użytkownik posiada już oponę nadającą się do bieżnikowania, wówczas koszt bieżnikowania tej opony będzie prawdopodobnie konkurencyjny względem kosztu zakupu nowej opony segmentu 3 po odliczeniu dochodu ze sprzedaży osnowy.
- (819) Zebrane przez Komisję informacje dotyczące poszczególnych rozmiarów sprzedawanych na rynku unijnym w okresie badanym nie potwierdziły ponadto argumentu, że ceny i koszty były niższe z powodu relatywnie większej obecności mniejszych opon na rynku ⁽¹²⁴⁾. Dane faktycznie wskazały, że asortyment produktów na rynku był stabilny i nadal ukierunkowany na podstawowe wymiary. Informacja o wspomnianym zmniejszeniu średniego rozmiaru produktu nie znajdowała się ponadto w danych Eurostatu dotyczących towarów przywożonych z Chin; przeciwnie, z danych tych wynika, że waga opon przywożonych z Chin wzrosła o 3 % między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem. Komisja odnotowała natomiast, że przemysł unijny dokonał ogólnych adaptacji strukturalnych w celu ograniczenia kosztów ze względu na silny efekt domina wywierany na poszczególne segmenty, których kwestia ta dotyczy.
- (820) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że odnotowano znaczny przywóz (odpowiadający za udział w rynku wynoszący 11,9 % – wyższy o ponad 1 % w porównaniu z 2014 r.) z innych państw oraz że był on dokonywany po niższych cenach (w okresie badanym średnia cena importowa spadła o 17 %). Ceny wskazywały też, że przywóz ten był ukierunkowany na 1 lub 2 segment rynku. Przywóz z Turcji, Tajlandii, Japonii, Korei Południowej oraz innych państw (z wyłączeniem Rosji) stale podcinał ceny producentów unijnych w segmencie 1 o 10 %–25 %. Grupa Giti twierdziła, że spadek cen w segmencie 1 i 2 mógł być spowodowany przywozem opon segmentu 1 i 2 z innych państw, ale nie presją cenową wywołaną przez chińskie opony segmentu 3.

⁽¹²⁴⁾ Uwaga do aktu w sprawie wzajemnych powiązań, s. 12 i 13 (numer zbioru danych: t18.007993).

Taka sytuacja również skutecznie podważyłaby teorię Komisji. W każdym przypadku strona zauważyła, że w przypadku braku oceny wielkości przywozu (i cen importowych) opon segmentu 1 i 2 z innych państw, niemożliwe będzie ustalenie, czy teoria Komisji jest zgodna ze stanem faktycznym.

- (821) W odniesieniu do tego zarzutu Komisja ustaliła, że analiza przeprowadzona przez Grupę Giti była błędna, ponieważ uznano w niej, że cały przywóz został sprzedany bezpośrednio pierwszym niezależnym klientom w Unii. Teoria ta nie uwzględnia faktu, że na średnie ceny może mieć wpływ to, że część tego przywozu jest sprzedawana zainteresowanym powiązanym stronom. Dane statystyczne dotyczące przywozu nie zawierały ponadto informacji o średniej cenie w poszczególnych segmentach, w związku z czym Komisja nie miała możliwości zbadania cen importowych w podziale na segmenty, o co wносиła Grupa Giti. Dlatego też nie można przeprowadzić zaproponowanej analizy, wykorzystując informacje, które Komisja była w stanie jak dotąd zebrać w dochodzeniu, ani też informacje otrzymane od zainteresowanych stron, w związku z czym propozycja została odrzucona.
- (822) W związku z tym Komisja odrzuciła argumenty przedstawione przez zainteresowane strony i potwierdziła swoje pierwotne ustalenia.

4.4. Wnioski dotyczące szkody

- (823) Ogólnie rzecz biorąc, wskaźniki szkody pokazują, że przemysł Unii jako całość znalazł się pod silną presją. W okresie objętym dochodzeniem nastąpił spadek produkcji i zatrudnienia oraz znacząca utrata udziału w rynku pomimo spadku cen sprzedaży. Przywóz produktu objętego postępowaniem zyskał udział w rynku kosztem przemysłu Unii, niezależnie od segmentu, co spowodowało utratę ponad 4 200 miejsc pracy. Podczas gdy rentowność całego przemysłu nadal wynosi około 14 %, między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem rentowność spadła o 1,7 punktu procentowego, a między 2015 r. a okresem objętym dochodzeniem – o 3,2 punkty procentowe. Względna rentowność dla całego przemysłu Unii również wykazuje tendencję spadkową.
- (824) Ustalono także, że przywóz z Chin w znacznym stopniu podcinał ceny stosowane przez przemysł Unii, co z kolei wskazywało na bezpośredni i znaczący wpływ na pogorszenie się wyników i spadek mocy produkcyjnych, produkcji, zatrudnienia i innych wskaźników szkody przemysłu Unii. Negatywne tendencje były najbardziej odczuwalne w segmencie 3 i w sektorze bieżnikowania, w którym wiele MSP nawet wycofało się z rynku i nie mogło skorzystać z ożywienia gospodarczego w tym sektorze, które został ostatecznie przejęte przez tani przywóz. Należy przypomnieć, że przedsiębiorstwa prowadzące działalność głównie w segmencie 3 odpowiadają za około 20 % całkowitej produkcji unijnej. Utrata segmentu 3 jest trudna do zrównoważenia i zagraża przetrwaniu całej działalności związanej z bieżnikowaniem w Unii.
- (825) Skutki presji cenowej wpłynęły również na ceny w wyższych segmentach. Rosnąca presja cenowa spowodowana tanim przywozem w segmencie 3, zwłaszcza w odniesieniu do opon z segmentu 3, wywołała podobną sytuację w segmencie 2, gdzie ceny sprzedaży spadły o 12 % w okresie badanym. Nawet ceny opon w segmencie 1 musiały zostać obniżone o 9 %, aby zachować konkurencyjność.
- (826) Ze względu na wzajemne powiązania cenowe między segmentami, nawet segment 1 o najlepszych wynikach odczuwał presję cenową w wyniku efektu odwrotnej kaskady we wszystkich trzech segmentach, opisanego w poprzednim rozdziale. Spowodowało to zubożenie przemysłu, utratę wartości w całym łańcuchu dostaw we wszystkich trzech segmentach oraz pogorszenie jakości opon dostępnych na rynku unijnym. Wysoka konkurencja cenowa we wszystkich trzech segmentach ma ponadto negatywny wpływ na wykorzystanie mocy produkcyjnych i prowadzi do wzrostu zapasów przemysłu, w połączeniu ze zmniejszeniem przepływów środków pieniężnych i inwestycji. Wreszcie zanikanie branży opon bieżnikowanych w Unii ma również wpływ na rentowność, którą mogą osiągnąć przedsiębiorstwa prowadzące działalność w segmentach 1 i 2.
- (827) Skarżący twierdzili ponadto, że istnieje ryzyko dalszego zwiększenia szkody. Ich zdaniem na innych rynkach eksportowych i importowych nałożono liczne środki, które mogły spowodować natychmiastowe przekierowanie handlu. Uważa się ponadto, że producenci unijni są zagrożeni na swoich rynkach eksportowych, ponieważ niektóre państwa, takie jak Turcja, wszczęły dochodzenie w sprawie środków ochronnych. Ryzyko pogorszenia sytuacji wiązałoby się również z ogromną nadwyżką mocy produkcyjnych w ChRL, gdzie niewykorzystane moce stanowią około 40 % obecnego chińskiego wywozu. Skarżący obawiali się ponadto strukturalnego wpływu na rynek opon w UE, ponieważ klientom coraz trudniej byłoby uzasadnić dodatkowe koszty zakupu opon wysokiej jakości, kiedy wraz z branżą opon bieżnikowanych znika możliwość wielokrotnego bieżnikowania opony wysokiej jakości. Przewidują oni również, że jakość opon z ChRL będzie się nieustannie polepszać. Jeżeli dopuści się konkurencję między oponami unijnymi wyższej jakości a oponami z ChRL po cenach subsydiowanych, zmniejszy to marżę unijnego przemysłu oponiarskiego, a co za tym idzie jego zdolność do inwestowania i wprowadzania innowacji. To z kolei prawdopodobnie zmusi przemysł Unii do korzystania z opon niższej jakości, które wymagają ograniczonych inwestycji w badania i rozwój, co w jeszcze większym stopniu wpłynie na możliwość ich bieżnikowania.

- (828) Grupa Giti twierdziła, że lepsze wyniki przedsiębiorstw zajmujących się bieżnikowaniem mogły mieć duży związek z rosnącymi kosztami surowców, a nie z nałożeniem tymczasowych środków antydumpingowych. Komisja nie znalazła dowodu na potwierdzenie powiązania zmian w kosztach surowców ze wzrostem zamówień handlowych zgłoszonym przez przedsiębiorstwa zajmujące się bieżnikowaniem. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (829) W odniesieniu do rentowności przemysłu Unii Komisja uznała krytyczne uwagi otrzymane od Grupy China National Tire, że segment 3 w okresie objętym dochodzeniem odnotował straty (-0,7 %), podczas gdy rentowność segmentu 1 i 2 jest dwucyfrowa. Komisja nie podzieliła jednak zdania, że wskaźnik ten, wyrażający różnicę w rentowności w poszczególnych sektorach, może zanegować ustalenia dotyczące istnienia istotnej szkody dla przemysłu Unii jako całości.
- (830) Wszystkie istotne wskaźniki wykazują, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w segmencie 3. Oprócz ujemnej marży zysku odnotowano znaczący spadek zatrudnienia, w szczególności w branży zajmującej się bieżnikowaniem. W segmencie 3, gdzie wpływ wielkości konkurencji ze strony Chin jest najbardziej odczuwalny, poziom podcięcia jest znaczny i wynosi 31 %. Jak pokazano w tabeli 18, nastąpiła wyraźna i stała (rok do roku) zmiana sprzedaży nowych opon przez producentów unijnych w kierunku segmentu 3. W 2016 r. sprzedaż unijna, jak wykazano w tabeli 18, wynosiła 5 mln opon segmentu 3. W 2017 r. tendencja ta utrzymywała się. Prognozy na 2018 r. wskazują na jeszcze większy wzrost pod względem tej zmiany sprzedaży w kierunku segmentu 3, dowodząc wyraźnie presji cenowej, pod jaką znaleźli się producenci unijni w segmentach 1 i 2.
- (831) W tym względzie, jak określono w sekcji 4.3, Komisja podtrzymała swoją opinię, że istnieją wzajemne powiązania między segmentami oraz efekt odwrotnej kaskady. W przeciwieństwie do uwag zgłoszonych przez wiele zainteresowanych stron z punktu widzenia producentów unijnych istnieje tylko jeden rynek opon, a producenci dzielą go na trzy segmenty głównie ze względu na strategię marketingową i różnice w jakości. Oznacza to, że producenci unijni biorą pod uwagę zmiany zachodzące we wszystkich trzech segmentach. Tym samym presja cenowa i ilościowa w segmencie 3 ma również bezpośredni wpływ na pozostałe dwa segmenty, jak określono w motywie 798 i nast. Konsumenci opon wybierali ponadto spośród opon we wszystkich trzech segmentach. Decyzję podejmowali na podstawie swojej gotowości do zapłacenia wyższej ceny w stosunku do dłuższego oczekiwanego okresu eksploatacji opon i związanych z tym kosztów. Zachowanie producentów i konsumentów potwierdza zatem, że istnieją silne wzajemne powiązania między segmentami. W związku z tym zaobserwowana zmiana w kierunku opon segmentu 3 wywiera również stałą presję na pozostałe dwa segmenty. W tym względzie Komisja zauważyła również, że przywóz towarów po cenach subsydiowanych dotyczy głównie segmentu 3. W kontekście wzajemnych połączeń między segmentami i rosnącego znaczenia segmentu 3 Komisja uważa, że już zaobserwowane negatywne tendencje dla przemysłu Unii jako całości mogą się w najbliższej przyszłości jedynie utrzymywać.
- (832) Ryzyko dalszego zwiększenia szkody znajduje również potwierdzenie w 13. planie pięcioletnim na rzecz rozwoju przemysłu chemicznego i petrochemicznego w Chinach, który to plan ma na celu wdrożenie innowacji technologicznej, dostosowania strukturalnego i ekologicznego rozwoju. Plan ma zastosowanie do przemysłu opon, a Komisja odkryła znaczącą liczbę programów subsydiowania. Dzięki nim chińscy producenci eksportujący zyskują korzyść strukturalną niezbędną do wspinania się w górę łańcucha wartości ze stałym dostępem do taniego finansowania. Jeżeli konkurencja między oponami unijnymi wyższej jakości a oponami z ChRL po cenach subsydiowanych będzie coraz większa, zmniejszy to marżę unijnego przemysłu oponiarskiego, a co za tym idzie jego zdolność do inwestowania i wprowadzania innowacji. To z kolei prawdopodobnie zmusi przemysł Unii do korzystania z opon niższej jakości, które wymagają ograniczonych inwestycji w badania i rozwój, co w jeszcze większym stopniu wpłynie na możliwość ich bieżnikowania, a tym samym spowoduje szkodę we wszystkich trzech segmentach.
- (833) W związku z sytuacją wyrządzającą szkodę w segmencie 3 oraz odczuwanym obecnie efektem odwrotnej kaskady w segmentach 2 i 1 Komisja utrzymała swoje stwierdzenie, że przemysł jako całość poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (834) W związku z tym Komisja stwierdziła, że przemysł Unii jako całość znalazł się pod silną presją. W okresie badanym nastąpił spadek produkcji i zatrudnienia oraz znacząca utrata udziału w rynku pomimo ciągłego spadku cen sprzedaży. Przywóz z Chin znacząco podcinał ceny stosowane przez przemysł Unii. Zmalała również rentowność przemysłu Unii jako całości, pod koniec okresu badanego odnotowując jeszcze większy spadek. Wzrosły ponadto zapasy wszystkich rodzajów opon, w szczególności w okresie objętym dochodzeniem, co miało negatywny wpływ na sytuację finansową przemysłu Unii. Wiele MŚP zajmujących się bieżnikowaniem zaprzestało produkcji i nie mogło skorzystać z ożywienia gospodarczego. Komisja uznała też za znaczące informacje przekazane przez AIRP, Bundesverband Reifenhandel und Vulkaniseur-Handwerk (odpowiednio włoskie i niemieckie stowarzyszenie podmiotów zajmujących się bieżnikowaniem), Banden Plan Europa B.V. (podmiot unijny zajmujący się bieżnikowaniem) czy Vipal Europe (dostawca rozwiązań w zakresie bieżnikowania), zauważając, że wprowadzenie tymczasowych środków antydumpingowych już przyniosło pozytywny impuls

w sektorze. W szczególności podmioty zajmujące się bieżnikowaniem w szeregu państw członkowskich Unii odnotowały wzrost zamówień od maja 2018 r. i są zdania, że ta pozytywna perspektywa utrzyma się, jeżeli tymczasowe środki antydumpingowe staną się ostateczne.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (835) Zgodnie z art. 8 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz po cenach subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Zgodnie z art. 8 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu Unii.
- (836) Komisja dopilnowała, aby z przywozem tym nie łączono ewentualnych szkód, spowodowanych przez inne czynniki niż przywóz subsydiowanych produktów z państwa, którego dotyczy postępowanie. Te czynniki to: przywóz z innych państw trzecich, wielkość wywozu producentów unijnych i kształtowanie się kosztów.

5.1. Wpływ przywozu subsydiowanego

- (837) W okresie objętym dochodzeniem subsydiowane ceny towarów przywożonych z ChRL poważnie podcięły ceny naliczane przez przemysł Unii, przy czym marginesy podcięcia wynosiły 21 %, co spowodowało zmniejszenie się udziału w rynku i rentowności przemysłu Unii (odpowiednio z 72,4 % do 67,1 % oraz z 15,4 % w 2014 r. do 13,7 % w okresie badanym). Skutkiem tego w okresie badanym sprzedaż przemysłu Unii nieco zmalała, podczas gdy wielkość przywozu z ChRL wzrosła o 32 %, przejmując tym samym większą część wzrostu konsumpcji w Unii.
- (838) Ogółem w okresie badanym utrata udziału w rynku przez przemysł Unii (w wysokości -5,3 punktu procentowego) została wchłonięta przez wzrost udziału w rynku przywozu z ChRL (w wysokości +4,2 punktu procentowego).
- (839) Analiza wskaźników szkody przedstawiona w motywach 686–784 wskazuje, że sytuacja gospodarcza przemysłu Unii, a w szczególności jego sytuacja finansowa, pogorszyła się, co zbiegło się w czasie z pojawieniem się dużych ilości towarów przywożonych po cenach subsydiowanych z ChRL. Ceny tych towarów podcinały ceny proponowane przez przemysł Unii i wywarły znaczną presję na obniżenie cen na rynku unijnym. Rzeczywiście gwałtowne zwiększenie przywozu i znaczące podcięcie cenowe, które stwierdzono, to główne czynniki, które należy uwzględnić w tym przypadku.
- (840) Chińskim eksporterom udało się znacznie zwiększyć swój udział w rynku kosztem przemysłu Unii. W okresie objętym dochodzeniem większa część łącznej wielkości chińskiego przywozu po cenach subsydiowanych skupiła się w segmencie 3, zmuszając kilku producentów unijnych w tym segmencie, w szczególności małe i średnie przedsiębiorstwa zajmujące się bieżnikowaniem, do wycofania się z rynku. Komisja ustaliła ponadto, że tak duża wielkość przywozu po cenach subsydiowanych wpłynęła na sposób ustalania cen. Wcześniej ceny ustalane były przez segment 1, tj. ceny segmentu 2 ustalane były w odniesieniu do cen segmentu 1, a ceny segmentu 3 - w odniesieniu do cen segmentu 2. Obecnie tendencja ta uległa odwróceniu: ceny segmentu 2 ustalane są na podstawie cen segmentu 3, a ceny segmentu 1 ustalane są na podstawie cen segmentu 2. Spowodowało to spadek cen sprzedaży we wszystkich segmentach. W związku z tym Komisja stwierdziła, że gwałtowny wzrost przywozu towarów po cenach subsydiowanych z ChRL miał decydujący wpływ na istotną szkodę poniesioną przez przemysł Unii.
- (841) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że Komisja nie wykazała, w jaki sposób indywidualnie lub łącznie poziomy wielkości i ceny przywozu opon z Chin istotnie wpłynęły na przemysł Unii. Twierdziły one, że mimo iż przywóz przez chińskich eksporterów do Unii wzrósł o 1 124 101 sztuk w okresie badanym, konsumpcja w Unii również wzrosła o 1 341 615 sztuk. Wzrost przywozu z Chin po cenach konkurencyjnych nie mógł zatem sam w sobie zaszkodzić sprzedaży przemysłu Unii na rynku. Co więcej, fakt, że niektórzy producenci unijni musieli wycofać się z danego segmentu rynku oraz że ustalanie cen uległo zmianie na rynku unijnym niekoniecznie oznacza, że przywóz z Chin odpowiada za wywołanie istotnej szkody dla przemysłu Unii. Fakt, że ceny stosowane przez chińskich eksporterów były niższe niż te stosowane przez przemysł Unii oraz że producenci unijni nie mogli skorzystać na zwiększonej konsumpcji i musieli obniżyć swoje ceny, aby być bardziej konkurencyjnymi, nie jest wystarczającym dowodem na to, że przywóz z Chin odpowiada za szkodę poniesioną przez przemysł Unii.
- (842) Komisja powtórzyła, że Chińskie ceny subsydiowane poważnie podcięły ceny naliczane przez przemysł Unii we wszystkich segmentach w okresie objętym dochodzeniem. Średnie ceny były znacznie niższe w całym okresie badanym. Fakt, że w latach 2014–2015 ceny importowe utrzymywały się na stabilnym poziomie, w 2016 r. spadły i pozostały na tym samym niskim poziomie w okresie objętym dochodzeniem (zobacz motyw 650), nie może ponadto zostać wyjaśniony zmianami cen surowców. Te ostatnie spadły na początku okresu badanego, ale wzrosły w okresie objętym dochodzeniem. Niemniej jednak chińscy producenci eksportujący nie skorygowali swoich cen w górę. Świadczyło to o tym, że chcieli oni i faktycznie udało im się zwiększyć swój udział w rynku ze szkodą dla przemysłu Unii.

- (843) Jeden producent eksportujący twierdził, że nie ma związku przyczynowego między przywozem z Chin a szkodą poniesioną przez przemysł Unii, ponieważ wywóz z Chin występuje głównie w segmencie 3, a większość producentów unijnych sprzedaje produkty segmentu 1 i 2. To twierdzenie jest niezgodne ze stanem faktycznym. Produkty zaklasyfikowane jako segment 1 i 2 stanowią około 32 % całkowitego przywozu z Chin. Co więcej, jak wyjaśniono w sekcji 4.3 dotyczącej wzajemnych powiązań między nowymi i bieżnikowanymi oponami oraz między poszczególnymi segmentami, istnieje symbiotyczny związek między poszczególnymi segmentami, łącznie tworzącymi jeden produkt. Presja cenowa i ilościowa ze strony tanich opon segmentu 3 z Chin wpływa również na cenę w innych segmentach, mając tym samym wpływ na przemysł Unii jako całość. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (844) Ten sam producent eksportujący twierdził również, że analiza szkody i co za tym idzie, analiza związku przyczynowego powinny być przeprowadzone z uwzględnieniem faktu, że ceny za opony segmentu 3 były niższe, ponieważ charakteryzują się one zdecydowanie krótszą żywotnością niż opony segmentu 1 i 2. Ocenę udziału w rynku należy przeprowadzić przez porównanie udziału w rynku pod względem wartości, a nie wielkości. Jeżeli weźmie się to pod uwagę, wówczas zmniejszenie udziału przemysłu Unii w rynku oraz zwiększenie udziału chińskich producentów eksportujących w rynku będzie dużo mniej wyraźne.
- (845) Komisja uznała, że żywotność opon jest istotnym aspektem analizy, dowodzącym wzajemnych powiązań między segmentami. Nie zgodziła się jednak, że aspekt ten prowadzi do zanegowania ustaleń dotyczących związku przyczynowego. Nawet jeżeli udział chińskich opon w rynku unijnym jest niższy pod względem wartości z powodu „krótszej żywotności” niż „za jednostkę”, nie zmienia to faktu, że to właśnie przez rosnące zainteresowanie konsumentów możliwością zakupu tańszych opon, oferujących mniejsze osiągi pod względem przebiegu, przemysł Unii znalazł się pod presją i poniósł istotną szkodę. Komisja uznaje tym samym, że zwiększenie udziału przywozów z ChRL w rynku, czy to w oparciu o wartość, czy wielkość, potwierdza ustalenia dotyczące związku przyczynowego.
- (846) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że spadek cen przywozu z Chin jest spowodowany zmianą asortymentu produktów wywołaną rosnącym popytem na mniejsze opony. Nie przedstawiono jednak żadnych dowodów na poparcie tego twierdzenia. W każdym przypadku, nawet jeżeli rozmiar mógł mieć wpływ na zmianę średniej ceny, przywóz z Chin podcinał ceny stosowane przez przemysł Unii również w przypadku tych samych rozmiarów, ponieważ porównania dokonuje się zawsze w rozróżnieniu na rodzaje produktu. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższy argument.
- (847) Inne czynniki, które zostały zbadane w ramach analizy związku przyczynowego zgodnie z art. 8 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, to: przywóz z innych państw, wyniki eksportowe przemysłu Unii i kształtowanie się kosztów ponoszonych przez przemysł Unii.

5.2. Przywóz z państw trzecich

- (848) Wielkość przywozu z innych państw trzecich kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 23

Przywóz z państw trzecich

Państwo	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Turcja				
Wielkość przywozu z Turcji	712 497	710 504	856 110	884 241
<i>Indeks (2014 = 100)</i>	100	100	120	124
Jednostkowe ceny przywozu z Turcji	212	216	194	185
<i>Indeks (2014 = 100)</i>	100	102	91	87
Udział w rynku	3,5 %	3,4 %	4,0 %	4,1 %
Udział w łącznej wielkości przywozu do Unii	12,6 %	11,4 %	12,1 %	12,3 %

Państwo	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Korea				
Wielkość przywozu z Korei	431 676	463 643	477 185	381 167
<i>Indeks (2014 = 100)</i>	100	107	111	88
Jednostkowe ceny przywozu z Korei	219	191	181	186
<i>Indeks (2014 = 100)</i>	100	87	83	85
Udział w rynku	2,1 %	2,2 %	2,2 %	1,8 %
Udział w łącznej wielkości przywozu do Unii	7,6 %	7,4 %	6,8 %	5,3 %
Japonia				
Wielkość przywozu z Japonii	386 128	418 802	398 427	390 859
<i>Indeks (2014 = 100)</i>	100	108,5	103,2	101,2
Jednostkowe ceny przywozu z Japonii	293	227	218	221
<i>Indeks (2014 = 100)</i>	100	77,6	74,4	75,4
Udział w rynku	1,9 %	2,0 %	1,9 %	1,8 %
Udział w łącznej wielkości przywozu do Unii	6,8 %	6,7 %	5,6 %	5,5 %
Rosja				
Wielkość przywozu z Rosji	181 031	237 582	270 515	279 798
<i>Indeks (2014 = 100)</i>	100	131,2	149,4	154,6
Jednostkowe ceny przywozu z Rosji	145	131	130	130
<i>Indeks (2014 = 100)</i>	100	90,7	89,6	89,5
Udział w rynku	0,9 %	1,1 %	1,3 %	1,3 %
Udział w łącznej wielkości przywozu do Unii	3,2 %	3,8 %	3,8 %	3,9 %
Tajlandia				
Wielkość przywozu z Tajlandii	142 735	177 209	174 994	167 509
<i>Indeks (2014 = 100)</i>	100	124,2	122,6	117,4
Jednostkowe ceny przywozu z Tajlandii	310	226	233	241
<i>Indeks (2014 = 100)</i>	100	72,9	75,3	77,7
Udział w rynku	0,7 %	0,9 %	0,8 %	0,8 %
Udział w łącznej wielkości przywozu do Unii	2,5 %	2,8 %	2,5 %	2,3 %

Państwo	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Inne państwa trzecie				
Wielkość przywozu ze wszystkich pozostałych państw	338 457	376 075	469 425	464 224
<i>Indeks (2014 = 100)</i>	100	111	139	137
Jednostkowe ceny przywozu ze wszystkich pozostałych państw	202	195	200	192
<i>Indeks (2014 = 100)</i>	100	96	99	95
Udział w rynku	1,7 %	1,8 %	2,2 %	2,1 %
Udział w łącznej wielkości przywozu do Unii	6,0 %	6,0 %	6,6 %	6,5 %
Wszystkie państwa trzecie łącznie z wyjątkiem ChRL				
Wielkość przywozu ze wszystkich pozostałych państw	2 192 524	2 383 815	2 646 656	2 567 798
<i>Indeks (2014 = 100)</i>	100	109	121	117
Jednostkowe ceny przywozu ze wszystkich pozostałych państw	227	202	192	189
<i>Indeks (2014 = 100)</i>	100	89	85	83
Udział w rynku	10,8 %	11,5 %	12,3 %	11,9 %
Udział w łącznej wielkości przywozu do Unii	38,7 %	38,3 %	37,5 %	35,8 %
<i>Źródło: Eurostat</i>				

- (849) Dane dotyczące przywozu z innych krajów trzecich wykazują nieznaczny wzrost jego udziału w rynku z 10,8 % do 11,9 % w okresie badanym. Spośród całego przywozu z innych państw trzecich jedynie przywóz z Rosji charakteryzował się średnimi cenami podobnymi do cen przywozu z Chin. Średnie ceny przywozu produktu objętego postępowaniem były wyraźnie wyższe niż średnie ceny przywozu z Chin. Udział w rynku przywozu produktu objętego postępowaniem z Rosji wzrósł z 0,9 % do 1,3 % w okresie badanym. Ograniczona wielkość przywozu z Rosji nie narusza jednak związku przyczynowego między przywozem po cenach subsydiowanych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii.
- (850) W związku z tym Komisja stwierdziła, że nawet jeżeli przywóz z innych państw trzecich mógł mieć ograniczony wpływ na sytuację przemysłu Unii, przywóz towarów po cenach subsydiowanych z ChRL pozostaje główną przyczyną szkody.
- (851) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że Komisja powinna przeprowadzić dalszą analizę wpływu przywozu z Rosji, którego ceny są na tym samym poziomie, co ceny przywozu z Chin.
- (852) Komisja ustaliła, że różnica między wielkościami tych przywozów jest zasadnicza. Podczas gdy przywóz z Chin wzrósł z 3,5 mln opon w 2014 r. do 4,6 mln opon (czyli o 1 100 000 sztuk) w okresie objętym dochodzeniem, przywóz z Rosji wzrósł w tym samym okresie z 0,2 mln opon do 0,3 mln opon (czyli o 100 000 sztuk). Biorąc pod uwagę ograniczoną wielkość przywozu z Rosji (stanowi on tylko 6 % całkowitej wielkości przywozu z ChRL, a jego udział w rynku unijnym wynosi 1,3 %) w podobnej cenie, przywóz ten nie może osłabić związku przyczynowego między przywozem z Chin a szkodą poniesioną przez przemysł Unii.
- (853) Inne zainteresowane strony twierdziły, że przywóz z innych państw, takich jak Japonia, Korea i Turcja, obejmował znaczne ilości i odbywał się po niższych cenach niż w przypadku przemysłu Unii. Z powodu swojej ceny i wielkości, przywozy te rzekomo naruszyły związek przyczynowy między przywozem z Chin a szkodą poniesioną przez przemysł Unii.

- (854) Komisja zaobserwowała, że ceny importowe z Japonii, Korei Południowej i Turcji znacznie przewyższały ceny importowe z Chin. Są to ponadto w głównej mierze ceny transferowe dla powiązanych importerów. W związku z tym te ceny importowe nie mogą służyć jako podstawa porównania z cenami stosowanymi przez przemysł Unii. Wreszcie japońskie, południowokoreańskie i tureckie opony były sprzedawane po cenie odpowiadającej ich właściwym segmentom na rynku unijnym. W związku z powyższym przywóz ten nie powinien powodować szkody dla przemysłu Unii. Pod względem wielkości ich udział w rynku utrzymywał się na stabilnym poziomie (w przypadku Korei Południowej wielkość zmalała o 50 000 sztuk, w przypadku Japonii utrzymywała się na stabilnym poziomie, a w przypadku Turcji wzrosła o 170 000 sztuk) i stanowił około połowę wielkości przywozu pochodzącego z ChRL. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

5.2.1. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (855) Wielkość wywozu objętych próbą producentów unijnych kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 24

Wyniki wywozu producentów z Unii

	2014	2015	2016	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość wywozu (w szt.)	6 079 036	5 920 561	5 893 729	5 920 981
Wskaźnik 2014 = 100	100	97,4	97,0	97,4
Średnia cena (EUR/sztuka)	188	179	169	168
Wskaźnik 2014 = 100	100	95,3	89,9	89,8

Źródło: Eurostat (baza Comext)

- (856) Z danych Eurostatu wynika, że wielkość wywozu spadła w okresie badanym o 2,6 %. Na średnie ceny eksportowe mają wpływ wartości transferowe do przedsiębiorstw powiązanych. Nie ma dowodów na to, że działalność eksportowa przemysłu Unii mogła naruszyć związek przyczynowy między przywozem po cenach subsydiowanych a stwierdzoną szkodą.
- (857) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że przemysł Unii poniósł straty, gdyż w okresie badanym eksportowały one ze stratą, co miało wpływ na ich zwrot z inwestycji oraz zdolność do inwestowania. Jak wskazano w motywie 862, na średnie ceny eksportowe mają wpływ wartości transferowe do przedsiębiorstw powiązanych. Koszty produkcji, przedstawione w motywie 754, którymi obciążano niepowiązanych klientów, były ponadto obliczone na podstawie sprzedaży zrealizowanej przez objętych próbą producentów unijnych. Fakt ten nie pozwala wyciągnąć znaczących wniosków na podstawie porównania tych dwóch zbiorów danych. Oprócz tego mikrowskażniki wykazały, że wywóz realizowany przez objętych próbą producentów unijnych przyniósł zysk. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (858) Komisja powtórzyła, że w okresie badanym wolumeny utrzymały się na stabilnym poziomie. Co więcej, ceny te są cenami transferowymi między stronami powiązanymi, a zatem nie można wyciągnąć żadnego wniosku z faktu, że wykazują one tendencję spadkową w okresie badanym. W związku z powyższym argumenty te odrzucono. Komisja potwierdza zatem, że nie ma dowodów na to, że działalność eksportowa przemysłu Unii mogła osłabić związek przyczynowy między przywozem po cenach subsydiowanych a stwierdzoną szkodą.

5.3. Zmiana kosztów

- (859) Jak wspomniano w motywie 755, całkowite koszty przemysłu Unii zmniejszyły się o 12 EUR na oponę w okresie badanym ze względu na zmiany dotyczące głównych surowców (tj. kauczuku naturalnego i syntetycznego). Średnia cena sprzedaży przemysłu Unii spadła jednak o 19 EUR na oponę z powodu presji cenowej wywieranej przez chiński przywóz po cenach subsydiowanych.
- (860) W związku z tym można uznać, że zmiana kosztów nie może być przyczyną istotnej szkody dla przemysłu Unii.
- (861) Grupa Giti twierdziła, że nowe opony stały się tańsze ze względu na spadek kosztów, lecz przedsiębiorstwa zajmujące się bieżnikowaniem nie mogły skorzystać z tego spadku, gdyż udział surowców w ich kosztach produkcji jest istotnie niższy w porównaniu z nowymi oponami. Tłumaczy to stratę poniesioną przez branżę opon bieżnikowanych segmentu 3, wynikającą głównie ze zmiany cen surowców, które od 2012 r. stale spadały, a zaczęły odbijać się dopiero w 2017 r.

- (862) Jak wspomniano w motywie 650, chińskie ceny importowe nie podążały za zmianą cen surowców, podczas gdy koszty produkcji w przemyśle Unii odzwierciedlały tę zmianę ⁽¹²⁵⁾. Straty wynikały z faktu, że w okresie badanym przywóz z Chin w znacznym stopniu podcina ceny przemysłu unijnego. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

5.4. Inne znane czynniki

- (863) Grupa China National Tire i Pirelli twierdziły, że Komisja nie uwzględniła faktu dokonania przez dwóch ważnych producentów znaczących inwestycji w działalność związaną z bieżnikowaniem opon. Miałoby to rzekomo tłumaczyć przyczynę konieczności wyjścia innych producentów unijnych z segmentu 3 rynku. Strony te twierdzą, że kryzys gospodarczy popchnął dwóch ważnych producentów (Goodyear i Continental) do inwestowania w bieżnikowanie i otworzyli oni własne zakłady prowadzące taką działalność. Według dostępnych informacji zdolność produkcyjna każdego z tych zakładów odpowiada rocznej produkcji dziesięciu małych zakładów bieżnikowania. Grupa China National Tire uważa, że inwestycje te doprowadziły do szkody powstałej z własnej winy. Inwestycje te rzekomo stworzyły nadwyżkę zdolności produkcyjnych i sztucznie zwiększyły koszty jednostkowe, co doprowadziło do ograniczeniu zysku. Wpływ inwestycji na cały przemysł unijny, rozważany indywidualnie lub w połączeniu z innymi znanymi czynnikami, wystarczy rzekomo do osłabienia związku przyczynowego pomiędzy przywozem chińskich towarów po cenach subsydiowanych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii.
- (864) Z informacji przekazanych przez ETRMA wynika, że w okresie badanym zakres procesu bieżnikowania obejmujący wulkanizację na gorąco (stosowany wyłącznie przez dużych producentów) w rzeczywistości się zmniejszył (produkcja spadła z 2,3 mln w 2014 r. do 2,1 mln w okresie objętym dochodzeniem). Te dane liczbowe nie wspierają zatem twierdzenia, że inwestycje poczynione przez dwóch głównych producentów stworzyły nadwyżkę zdolności produkcyjnych. Odrzucono zatem argument dotyczący szkody powstałej z winy własnej.
- (865) Niektóre zainteresowane strony stwierdziły, że wzrost popytu na mniejsze opony prawdopodobnie wpłynął na asortyment produktów w różnych latach tak, że sprzedano proporcjonalnie większą liczbę opon o małych rozmiarach pod koniec okresu objętego dochodzeniem. Ze względu na ograniczenia w zakresie wagi i rozmiarów pojazdów wprowadzone w centrach miast oraz wzrost handlu elektronicznego (który powoduje konieczność podziału ładunków na mniejsze ilości, co z kolei wymaga większej liczby lekkich samochodów ciężarowych i lekkich samochodów dostawczych) nastąpiło przesunięcie w kierunku wzrostu popytu na mniejsze opony. Spostrzeżenie to nie dotyczy wyłącznie sprzedaży prowadzonej przez producentów unijnych. Przywóz chińskich towarów również zaspakajał zwiększony popyt na mniejsze opony, co zatem tłumaczy (częściowo) spadek cen sprzedaży towarów przywożonych z Chin.
- (866) W odniesieniu do twierdzenia dotyczącego asortymentu produktów, informacje zebrane przez Komisję dotyczące rozmiarów sprzedawanych na rynku unijnym w okresie badanym nie potwierdzają argumentu, że ceny i koszty są niższe z powodu stosunkowo większej obecności mniejszych opon na rynku ⁽¹²⁶⁾. Dane pochodzące z okresu objętego dochodzeniem faktycznie wykazują, że asortyment produktów na rynku jest stabilny i nadal ukierunkowany na podstawowe wymiary. Informacja o wspomnianym zmniejszeniu średniego rozmiaru produktu nie znajduje się ponadto w danych Eurostatu dotyczących towarów przywożonych z Chin; przeciwnie, dane te ujawniają, że waga opon przywożonych z Chin wzrosła o 3 % między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem ⁽¹²⁷⁾. Komisja odnotowała natomiast, że przemysł dokonał ogólnych adaptacji strukturalnych w celu ograniczenia kosztów ze względu na silny efekt domina wywierany na poszczególne segmenty, których kwestia dotyczy. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

5.5. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (867) Ustalono, że zachodzi związek przyczynowy między szkodą poniesioną przez producentów unijnych a przywozem subsydiowanym z państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (868) Znaczna presja cenowa i ilościowa wywierana na przemysł Unii przez zwiększający się przywóz towarów po cenach subsydiowanych z kraju, którego dotyczy postępowanie w okresie badanym nie pozwoliła przemysłowi Unii na skorzystanie z ożywienia rynku UE po kryzysie. Najostrzejsza konkurencja ma miejsce w segmencie 3, do którego trafia większość przywozu z Chin, a który ma również wpływ na wyższe segmenty, jak wyjaśniono w motywach 825 do 826. Z powyższej analizy wskaźników szkody wynika, że wzrost taniego przywozu po cenach subsydiowanych z ChRL, który znacznie podcinał ceny unijne, miał negatywny wpływ na sytuację gospodarczą całego przemysłu Unii. Chińskim eksporterom udało się zdobyć znaczny udział w rynku kosztem

⁽¹²⁵⁾ Motywy 176–182 rozporządzenia w sprawie tymczasowych cel antydumpingowych.

⁽¹²⁶⁾ Analiza wymiaru sprzedawanego na rynku na podstawie danych EUROPOOL. Dane osób trzecich streszczone w otwartej wersji uwag koalicji dotyczących rozporządzenia w sprawie tymczasowych cel antydumpingowych.

⁽¹²⁷⁾ Obliczenia wagi/jednostek dokonano na podstawie danych Eurostatu i jest ono dostępne w całości w arkuszu „Zmienna waga produktów przywożonych” w otwartej wersji załącznika 2 do skargi.

przemysłu Unii, co doprowadziło do zmniejszenia zatrudnienia i mocy produkcyjnych. Przemysł Unii stracił 5,2 punktu procentowego udziału w rynku między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem, miała także miejsce stagnacja wielkości sprzedaży przemysłu Unii, podczas gdy konsumpcja na rynku unijnym rosła. Spada także rentowność całego przemysłu Unii, który ponosi straty w szczególności w przypadku opon segmentu 3.

- (869) Komisja odróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu Unii od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach subsydiowanych. Stwierdzono, że inne znane czynniki, takie jak przywóz z innych państw trzecich, wyniki sprzedaży eksportowej producentów unijnych oraz zmiany kosztów nie naruszyły związku przyczynowego, jeśli chodzi o wpływ na niekorzystne zmiany w przemyśle Unii pod względem udziału w rynku, cen i rentowności. Nawet gdy rozważono ich łączny wpływ, wniosek Komisji był taki sam: w przypadku braku przywozu po cenach subsydiowanych przemysł Unii nie odczułby tak znacznych negatywnych skutków. W szczególności udział w rynku nie zmniejszyłby się do takiego poziomu, a zatrudnienie utrzymałoby się na stałym poziomie.
- (870) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła na etapie wstępnym, że istotną szkodę dla przemysłu Unii spowodował przywóz towarów po cenach subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie, a pozostałe czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie osłabiły związku przyczynowego między przywozem towarów subsydiowanych a szkodą.
- (871) Ani przywóz towarów z Rosji (ze względu na jego małą wielkość), ani przywóz z Japonii, Korei i Turcji (ze względu na ich ceny transferowe, które były nawet wyższe niż ceny chińskie) nie był główną przyczyną szkody wyrządzonej przemysłowi Unii. Wyniki eksportowe przemysłu unijnego i zmiana związanych z nimi kosztów również nie stanowiły źródła sytuacji wyrządzającej szkodę. Sytuacji tej nie można też wytłumaczyć innymi faktami, takimi jak inwestycje dwóch dużych producentów w działalność związaną z bieźnikowaniem oraz zmiana asortymentu towarów.
- (872) Uwzględniając powyższe, Komisja potwierdziła swoje ustalenia określone w motywach 835–871, że istotną szkodę dla przemysłu Unii spowodował przywóz towarów po cenach subsydiowanych z ChRL, a pozostałe czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie osłabiły związku przyczynowego.

6. INTERES UNII

- (873) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie subsydiowania wyrządzającego szkodę. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów zainteresowanych stron, w tym interesu przemysłu Unii oraz interesu przedsiębiorstw importujących.

6.1. Interes przemysłu Unii

- (874) Potencjalne środki antysubsydyjne będą prawdopodobnie miały pozytywny wpływ na producentów unijnych, a w szczególności na MŚP. Mogliby oni czerpać korzyści z rosnącej konsumpcji i z rynku opartego na uczciwych warunkach. Szczególnie oczekuje się, że w tych warunkach producenci unijni będą w stanie zwiększyć sprzedaż, a tym samym odzyskać część utraconego udziału w rynku. To z kolei jeszcze bardziej zwiększyłoby produkcję unijną i stopień wykorzystania mocy produkcyjnych. W uczciwych warunkach przemysł Unii byłby w stanie podnieść ceny i poprawić swoją sytuację finansową.
- (875) Biorąc pod uwagę wzajemne powiązania między sektorem bieźnikowania a produkcją opon bieźnikowanych, proponowane środki umożliwiłyby w szczególności przetrwanie branży opon bieźnikowanych. Przyniosłoby to ulgę w zakresie zatrudnienia, w szczególności ze względu na fakt, że przedsiębiorstwa zajmujące się bieźnikowaniem wymagają dużych nakładów i zlokalizowane są w całej Unii.
- (876) Niektóre zainteresowane strony (Grupa China National Tire i Pirelli, Grupa Giti oraz Kirkby) uznały, że ograniczenie podaży i wzrost ceny obudów będzie mieć negatywny wpływ na branżę opon bieźnikowanych w Unii. Ich zdaniem środki antydumpingowe stosowane względem opon segmentów 1 i 2 miałyby negatywny wpływ na niezależne unijne przedsiębiorstwa zajmujące się bieźnikowaniem, które używają obudów pochodzących z tych segmentów w swoich liniach produkcyjnych.
- (877) Komisja nie zgodziła się z tą oceną. Chociaż działalność dużych producentów unijnych obejmuje bieźnikowanie, niezależne przedsiębiorstwa unijne nadal zajmują się bieźnikowaniem wielu produkowanych przez nie obudów. Niezależne przedsiębiorstwa unijne zajmujące się bieźnikowaniem poinformowały ponadto Komisję, że obecnie występuje nadwyżka podaży obudów. Zgodnie z ich oceną wielu konsumentów stwierdza, że taniej jest kupić chińskie opony niskiego segmentu niż bieźnikować istniejące. Oznacza to, że trzeba było wyrzucić wiele obudów nadających się do bieźnikowania. Co najważniejsze, niezależne przedsiębiorstwa zajmujące się bieźnikowaniem i ich stowarzyszenia poparły środki, a ani jedno unijne przedsiębiorstwo zajmujące się bieźnikowaniem nie wystąpiło przeciwko nim. Wskazuje to, że środki te leżą w interesie przemysłu Unii.

6.2. Interes użytkowników i importerów unijnych

- (878) Zawiadomienie o wszczęciu postępowania przesłano ponad 40 importerom i użytkownikom produktu objętego postępowaniem oraz ich stowarzyszeniom.
- (879) Pięciu niepowiązanych importerów udzieliło odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący kontroli wyrywkowej. Odpowiadają oni za [10 % – 15 %] całkowitego przywozu z ChRL. Dwa z pięciu powyższych przedsiębiorstw zostały objęte próbą na podstawie wielkości ich przywozu (stanowiącego [6 % – 10 %] łącznego przywozu z Chin) i odpowiedziały na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (880) Chiński przywóz produktu objętego postępowaniem miał znaczny udział w obrocie obu importerów objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem. Ich model działalności gospodarczej opiera się głównie na umowach z chińskimi producentami eksportującymi, chociaż mają oni również inne źródła (krajowe lub z innych państw trzecich). Dlatego też, o ile przedsięwzięte środki miałyby wpływ na ich działalność, oczekuje się również, że wprowadzenie środków spowoduje wzrost cen na rynku unijnym do odpowiedniej wysokości.
- (881) Istnieje inny model biznesowy bazujący na „strategii handlowej opartej wyłącznie na kontenerach”. W tym przypadku importerzy mają większą swobodę w zakresie zmiany źródeł dostaw. Trzech spośród importerów nieobjętych próbą należy do tej kategorii, odpowiadając za mniej niż 2 % łącznego chińskiego przywozu w okresie objętym dochodzeniem. Tak niski poziom współpracy sugeruje, że nałożenie środków nie miałoby znaczącego wpływu na ich działalność.
- (882) Zgłosiło się kolejnych dwunastu importerów i dwa stowarzyszenia importerów, większość po opublikowaniu rozporządzenia poddającego rejestracji przywóz produktu objętego postępowaniem. Zgłoszono uwagi dotyczące rejestracji i ewentualnego nałożenia środków. Żaden z importerów unijnych nie przedstawił jednak uzasadnionych wniosków.
- (883) Grupa China National Tire i Pirelli, Grupa Giti oraz Heuver twierdziły, że jeśli środki zostaną przyjęte, nastąpi spadek przywozu z Chin, co doprowadzi do ogólnego spadku podaży. To z kolei doprowadziłoby do spekulacyjnego wzrostu cen ze szkodą dla użytkowników końcowych. Środki chroniące przemysł Unii oznaczałyby również, że konsumenci końcowi mieliby mniejszy wybór produktów.
- (884) Komisja uznała, że w Unii istnieją ogólnie moce produkcyjne wystarczające do zaspokojenia potrzeb rynku wewnętrznego, jak wskazano w tabeli 1 i tabeli 6. Jest ponadto wielu producentów mających siedzibę w państwach trzecich (w Turcji, Korei Południowej, Japonii, Rosji, Tajlandii i wielu innych państwach), którzy już prowadzą sprzedaż na rynek Unii. Łączna wielkość ich sprzedaży w okresie badanym była stosunkowo stabilna z udziałem w rynku wynoszącym około 12 %. Komisja przypomniała, że ceny chińskie były znacznie niższe niż ceny wszystkich pozostałych głównych państw importujących; według Eurostatu średnia cena importowa z Chin wynosiła 128,8 EUR za sztukę, podczas gdy ceny importowe ze wszystkich pozostałych państw wynosiły w okresie objętym dochodzeniem 189 EUR za sztukę. Stąd można racjonalnie oczekiwać, że gdy na rynku Unii zostaną przywrócone równe warunki działania, przywóz ze wszystkich państw zapewni konieczną podaż.
- (885) Komisja przypomniała również, że rynek Unii jest rynkiem konkurencyjnym, na którym zaciekle konkuruje wielu producentów działających we wszystkich segmentach. Dlatego też przywóz po cenach na uczciwym poziomie będzie nadal wywierać dodatkową presję konkurencyjną na ceny w przemyśle Unii.
- (886) Kilku importerów stwierdziło, że w przypadku wprowadzenia środków mogą oni wycofać się całkowicie z rynku. Komisja przypomniała, że celem wprowadzenia środków antysubsydyjnych jest przywrócenie równych warunków działania, tak aby producenci unijni i producenci z państw trzecich konkurowali w warunkach równych szans. Cła są zatem ustalone na poziomie nadal umożliwiającym produktom przywożonym z Chin konkurowanie z producentami unijnymi, jednak według uczciwych cen. Uwzględniając fakt, że wprowadzenie środków zmniejszy dużą różnicę pomiędzy chińskimi cenami subsydiowanymi a cenami importowymi ze wszystkich pozostałych państw, importerzy będą ponadto mieli zwiększone możliwości rynkowe w zakresie sprzedaży opon do autobusów i samochodów ciężarowych z innych państw.
- (887) Komisja stwierdziła, że środki nie będą leżały w interesie importerów polegających głównie na przywozie bardzo tanich opon chińskich. Jest jednak mało prawdopodobne, aby na przywróceniu uczciwej konkurencji poważnie ucierpieli importerzy oferujący szerszy asortyment.
- (888) Interes dostawców
- (889) Dostawcy osnów poparli wprowadzenie środków antysubsydyjnych, twierdząc, że takie środki są niezbędne do przetrwania przemysłu zajmującego się bieżnikowaniem. Jeśli branża opon bieżnikowanych zniknie, poważnie ucierpi na tym ich działalność. Komisja stwierdziła, że środki będą leżały w interesie dostawców rozwiązań w zakresie bieżnikowania.

6.3. Pozostałe grupy interesu

- (890) Zmniejszenie ilości odpadów i zarządzanie surowcami w sposób zrównoważony od dawna stanowi element polityki unijnej ⁽¹²⁸⁾. Polityka Unii ma dwojaki charakter: unikanie odpadów i zachęcanie do recyklingu ⁽¹²⁹⁾. Istnieje także horyzontalny cel polityki polegający na zwiększaniu liczby małych i średnich przedsiębiorstw działających na rynku unijnym ⁽¹³⁰⁾.
- (891) Bieżnikowanie ma kluczowe znaczenie dla gospodarki o obiegu zamkniętym. Oprócz gwarantowania wysokiego standardu niezawodności, osiągnięć i bezpieczeństwa, bieżnikowanie stanowi ogromną zaletę również z punktu widzenia ochrony środowiska (mniejsze zużycie surowców i energii, mniejsza emisja CO₂, mniej zanieczyszczeń i mniejsze zużycie wody). Powyższe przyczyniłoby się zatem również do osiągnięcia szerszych celów społecznych, ważnych dla różnych polityk Unii.
- (892) Kilka zainteresowanych stron podkreśliło, że producenci opon klasy premium produkują nowe opony wysokiej jakości, które są zaprojektowane z myślą o długim cyklu życia i nadają się do bieżnikowania. Bez branży opon bieżnikowanych w przemyśle oponiarskim nastąpi równanie w dół, co doprowadzi do skurczenia się branży, utraty wartości w całym łańcuchu dostaw i pogorszenia jakości oferty w Unii.
- (893) AIRP stwierdziła, że bieżnikowanie jest przykładem gospodarki o obiegu zamkniętym, ponieważ bieżnikowanie jednej opony w porównaniu z produkcją nowej opony zużywa o 70 % mniej surowców, wymaga o 65 % mniejszego zużycia energii, o 19 % mniejszego zużycia wody, skutkuje o 37 % mniejszą emisją CO₂, o 21 % mniejszym zanieczyszczeniem powietrza (cząsteczki) oraz o 29 % mniejszą erozją gleby w krajach, w których produkowany jest kauczuk naturalny.
- (894) Bieżnikowanie zapobiega ponadto obecnie powstawaniu 240 000 ton zużytych opon rocznie. W związku z tym unijne środki chroniące wysokiej jakości opony w Unii nadające się do bieżnikowania, nakładane zasadniczo na opony przeznaczone do jednorazowego użytku, przyczyniłyby się do unikania odpadów zgodnie z celami dyrektywy w sprawie odpadów, ponieważ wspierałyby utrzymanie rentowności w branży opon bieżnikowanych w Unii.
- (895) Według badań przeprowadzonych przez AIRP Włochy oszczędzają średnio 30 mln litrów ropy naftowej rocznie dzięki bieżnikowaniu, nie wspominając o ponad 20 000 ton innych strategicznych surowców, takich jak kauczuk naturalny i syntetyczny, sadza, włókna tekstylne, stal i miedź, oraz o zmniejszeniu emisji CO₂ o 10 202 tony. Według tych samych badań, każda bieżnikowana opona pozwala na zmniejszenie emisji CO₂ o 26,5 kg.
- (896) W związku z tym unijne środki chroniące wysokiej jakości opony w Unii nadające się do bieżnikowania, nakładane zasadniczo na opony przeznaczone do jednorazowego użytku, również sprzyjałyby osiągnięciu spójności polityki z celami Unii w zakresie unikania odpadów i gospodarki o obiegu zamkniętym, ponieważ wspierałyby utrzymanie rentowności w branży opon bieżnikowanych w Unii. Co więcej, biorąc pod uwagę fakt, że MŚP działają w większości w tym sektorze, środki te byłyby również zgodne z ważnym celem Komisji, jakim jest wspieranie tych przedsiębiorstw.

6.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (897) Środki antysubsydyjne miałyby pozytywny wpływ na producentów unijnych. Pomimo twierdzenia, że cło może mieć potencjalnie negatywny wpływ na importerów unijnych, w świetle skutków globalnych dla całego przemysłu Unii nie byłoby ono niewspółmierne. Uznaje się, że wolne dostępne moce produkcyjne przemysłu Unii oraz przywóz z innych państw zmniejszyłyby to ryzyko, oferując alternatywne źródła dostaw. Przywrócenie uczciwej konkurencji i równych szans, przy jednoczesnym wyeliminowaniu przywozu towarów subsydiowanych, byłoby korzystne dla prawidłowego rozwoju całego unijnego rynku opon i sprzyjałoby osiągnięciu spójności polityki z celami w zakresie gospodarki o obiegu zamkniętym w Unii, unikania odpadów i ochrony MŚP w Unii. W związku z powyższym nie istnieją przekonujące powody przemawiające przeciwko nałożeniu środków na przywóz opon do autobusów i samochodów ciężarowych z ChRL.
- (898) Po ostatecznym ujawnieniu Hämmerling stwierdziło, że nałożenie cel wyrównawczych nie leży w interesie Unii na podstawie art. 31 rozporządzenia podstawowego. Hämmerling powołało się na wniosek Komisji przedstawiony w poprzednim motywie i wyraziło opinię, że „tak lekceważący stosunek” jest nie do przyjęcia. Ponieważ Hämmerling nie przedstawiło jednak żadnych argumentów ani dodatkowych dowodów na wyraźnie nieproporcjonalnie wysokie koszty dla importerów wynikające z zastosowania środka, które mogłyby świadczyć o konieczności zmiany wagi konkurencyjnych interesów, Komisja odrzuciła to twierdzenie.

⁽¹²⁸⁾ Zob. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy, Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

⁽¹²⁹⁾ Zob. przyjęty w styczniu 2018 r. plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym; http://ec.europa.eu/environment/circular-economy/index_en.htm

⁽¹³⁰⁾ Zob. polityka Komisji w zakresie wspierania małych i średnich przedsiębiorstw; https://ec.europa.eu/growth/smes/business-friendly-environment/small-business-act_en.

- (899) Oczekuje się zatem, że wprowadzenie środków antysubsydyjnych umożliwi przemysłowi Unii utrzymanie się na rynku i następnie poprawi jego sytuację. Istnieje wysokie ryzyko, że w przypadku nienalożenia środków przemysł Unii musiałby rozważyć wycofanie się z sektora opon bieżnikowanych w perspektywie średnioterminowej, co spowodowałoby nieuniknioną utratę miejsc pracy, czego przykładem była likwidacja dziesiątek MŚP, jak opisano w motywie 729. Z punktu widzenia importerów lub użytkowników, na obecnym etapie dochodzenia nie wskazano żadnych istotnych powodów przemawiających przeciwko nałożeniu środków antysubsydyjnych na przywóz opon do autobusów i samochodów ciężarowych pochodzących z ChRL. Nie ma przekonujących powodów w świetle art. 31 rozporządzenia podstawowego, że wprowadzenie środków nie leży w interesie Unii

7. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYSUBSYDYJNE

- (900) Biorąc pod uwagę sformułowane przez Komisję wnioski dotyczące subsydium, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić ostateczne środki antysubsydyjne.

7.1. Poziom usuwający szkodę (margines szkody)

- (901) W celu określenia poziomu środków Komisja najpierw ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody ponoszonej przez przemysł Unii.
- (902) Szkada zostałaaby usunięta, gdyby przemysł Unii był w stanie pokryć koszty produkcji oraz osiągnąć zysk przed opodatkowaniem sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym, jaki tego rodzaju przemysł może zazwyczaj osiągnąć w tym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozu towarów subsydiowanych. Zysk docelowy ustalono na podstawie zysku osiągniętego przez przemysł Unii w 2014 r. Uznano, że był to rok w ramach okresu badanego, w którym panowały najbardziej normalne warunki konkurencji, ponieważ wielkość przywozu z Chin była wtedy najmniejsza, a średnia cena przywozu była najwyższa.
- (903) Po ujawnieniu informacji w równoległym dochodzeniu antydumpingowym kilka zainteresowanych stron stwierdziło, że występuje powszechna zgoda w kwestii podziału rynku na trzy segmenty oraz że przedstawiono obszerne analizy i dane dotyczące poszczególnych segmentów. Podejście zastosowane na etapie wstępnym polegające na ustaleniu jednej wartości zysku docelowego dla wszystkich segmentów skutkowałoby jednak nadmierną ochroną producentów unijnych przed przywozem opon segmentu 3 po cenach subsydiowanych, którzy to producenci nie byli w stanie osiągnąć zakładanego zysku docelowego określonego dla branży jako całości. Dlatego też, w celu właściwego zastosowania zasady niższego cła, Komisja powinna użyć rentowności każdego segmentu do obliczenia niewyrządzającej szkody ceny oraz marginesu szkody.
- (904) Komisja przyjęła ten argument. Uważa się, że w tym szczególnym przypadku właściwsze jest ustalenie zysków docelowych dla poszczególnych segmentów, gdyż środki mają postać stałego cła od opony, które z kolei, dla poszczególnych segmentów, oparte jest na marginesie szkody związanym z numerem kontrolnym produktu. Komisja zrewidowała zatem docelowy zysk do 17,9 % dla segmentu 1, 17,9 % dla segmentu 2 i 6,1 % dla segmentu 3.
- (905) Grupa Giti twierdziła, że będący podstawą obliczenia zysku docelowego rok 2014 miał nietypowy charakter, ponieważ rentowność segmentu 1 i 2 dla tego roku była taka sama, choć w kolejnych dwóch latach była różna.
- (906) Komisja przypomniała, że jest zobowiązana do ustalenia zysku docelowego poprzez określenie roku, w którym panowały najbardziej normalne warunki konkurencji niezakłóconej przez przywóz towarów po cenach subsydiowanych. W świetle tego kryterium 2014 jest rokiem o najniższej wielkości i najmniejszym udziale w rynku przywozu towarów po cenach subsydiowanych w porównaniu z 2015 r. lub 2016 r., w związku z czym ten ostatni nie powinien być brany pod uwagę. Analogicznie Komisja nie mogła odwołać się do lat przed 2014 r., ponieważ dla tych lat nie istniały zweryfikowane informacje. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (907) Niektóre zainteresowane strony (skarżący, specjaliści ds. opon z Finlandii, włoskie stowarzyszenie podmiotów zajmujących się bieżnikowaniem, Bipaver, VIPAL, portugalskie stowarzyszenie sektorów bieżnikowania, Bundesverband Reifenhandel und Vulkaniseur-Handwerk) uznały, że zastosowany zysk docelowy segmentu 3 na poziomie 6,1 %, ujawniony w równoległym dochodzeniu antydumpingowym, był za niski, aby uwzględnić szkodę poniesioną przez przedsiębiorstwa zajmujące się bieżnikowaniem oraz że przed gwałtownym wzrostem przywozu gwarantowana była stopa zysku na poziomie około 10 %.
- (908) Komisja przypomniała, że rynek opon segmentu 3 jest możliwy do zidentyfikowania w szczególności ze względu na występowanie opon bieżnikowanych i nowych, które aktywnie konkurują między sobą o udział w rynku. Jak wstępnie ustalono w motywie 824, niebezpieczny poziom strat w branży opon bieżnikowanych zagroził przetrwaniu całego przemysłu unijnego zajmującego się bieżnikowaniem. Jak wreszcie wstępnie ustalono w motywie 868, straty te wpływają również na rentowność, którą mogą osiągnąć przedsiębiorstwa działające w segmentach 1 i 2. Ustalenia te należy rozpatrywać w świetle wyraźnego interesu Unii leżącego w istnieniu silnej branży opon bieżnikowanych, jak ustalono w motywie 153.

- (909) Komisja postanowiła zatem dokonać oceny twierdzenia, że rentowność na poziomie 6,1 % osiągnięta w 2014 r. dla segmentu 3, jak odnotowano w dokumencie dotyczącym ujawnienia ostatecznych ustaleń, nie zapewniłaby w odpowiednim stopniu przetrwania sektora usług bieżnikowania w Unii.
- (910) W tym celu Komisja postanowiła przyrzeć się poziomom rentowności osiągniętym w 2014 r. przez przedsiębiorstwa działające w tym segmencie, na podstawie danych uzyskanych w zweryfikowanych odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu. W przypadku dużych przedsiębiorstw objętych próbą działających w branży bieżnikowania segmentu 3, rentowność za 2014 r. wynosiła -6,04 %. W przypadku MŚP objętych próbą rentowność wynosiła 2,71 %. Wielkości te pokazują, że przywóz z Chin wywarł już w 2014 r. wpływ na branżę usług bieżnikowania, stanowiącą znaczną część całego przemysłu Unii.
- (911) Komisja dążyła zatem do ustalenia docelowego zysku, jaki powinni osiągnąć unijni producenci z segmentu 3 w normalnych warunkach konkurencji, zwracając należytą uwagę na podmioty zajmujące się bieżnikowaniem. W celu dokonania tej oceny Komisja również skorzystała z informacji dostępnych w aktach. W skardze zysk docelowy producentów segmentu 3 produktu objętego postępowaniem został określony na poziomie 9,2 %, co, według skarżących, zapewniłoby odpowiedni poziom działalności wszystkim producentom aktywnym w segmencie 3 (w tym podmiotom zajmującym się bieżnikowaniem produktu objętego postępowaniem). Liczba ta była również zgodna z uwagami zainteresowanych podmiotów zajmujących się bieżnikowaniem zgłoszonymi w odpowiedzi na dokument zawierający ostateczne ujawnienie ustaleń w równoległym dochodzeniu antydumpingowym, w których to uwagach stwierdzono, że Komisja za punkt odniesienia powinna przyrzeć się poziomom rentowności w wysokości około 9 % w przypadku producentów w segmencie 3. Ich argumentacja skupiała się wokół danych za 2014 r., które już wskazywały na szkodę doznaną przez branżę opon bieżnikowanych w Unii. Komisja zbadała również dane, przekazane przez objęte próbą przedsiębiorstwa unijne zajmujące się bieżnikowaniem, za lata 2006 i 2007, które, według tych przedsiębiorstw, stanowiły ostatnie lata panowania normalnych warunków konkurencji. W tych latach rentowność przedsiębiorstw unijnych zajmujących się bieżnikowaniem wynosiła 9,4 %.
- (912) Komisja porównała te dane z zagregowanymi danymi rentowności segmentu 3 za 2014 r. dotyczącymi producentów unijnych objętych próbą. Rentowność segmentu 3 w tym roku wynosiła 9,2 % bez uwzględnienia wagi wyników działalności MŚP w całym przemyśle Unii. Wielkość nieważona była bardziej odpowiednia niż poprzednia wielkość ważona wynosząca 6,1 %. Ponieważ MŚP segmentu 3 silnie ucierpiały już w 2014 r. z powodu przywozu z Chin, wielkości ważne za ten rok nie odzwierciedlają w pełni normalnych warunków konkurencji w branży opon bieżnikowanych.
- (913) Dlatego Komisja uznała, że właściwsze będzie obliczenie docelowego zysku w 2014 r. w sposób osłabiający szkodliwy wpływ przywozu chińskiego już zaobserwowany w tym roku również w przypadku unijnego sektora bieżnikowania. W świetle powyższych informacji Komisja postanowiła określić docelowy zysk producentów produktu objętego postępowaniem z segmentu 3 jako 9,2 %. Wielkość ta uwzględnia minimalną niewyrządzającą szkody cenę, jaką powinni osiągnąć unijni producenci segmentu 3 w normalnych warunkach konkurencji, z należytym poszanowaniem potrzeb sektora bieżnikowania.
- (914) Przedsiębiorstwo Heuver twierdziło, że Komisja nie może wprowadzić rozróżnienia między oponami bieżnikowanymi a nowymi, ponieważ ze względu na fakt, że są one zamienne, były one stale uznawane za ten sam produkt. Cała analiza szkody i związku przyczynowego została ponadto przeprowadzona bez dokonywania jakiegokolwiek rozróżnienia.
- (915) Strona twierdziła, że Komisja nie zapewniła ważnych podstaw do tego, by odstąpić od okresu badanego w niniejszym dochodzeniu oraz że przywóz z Chin wywarł już w 2014 r. wpływ na przemysł Unii. Co więcej, strona twierdziła, że fakt, iż nie osiągnięto takiego poziomu zysku docelowego w czasach, gdy przywóz z ChRL nie powodował szkody dla przemysłu Unii (w latach 2008–2014), oznaczał wyraźnie, że istnieją inne przyczyny szkody.
- (916) Grupa Xingyuan twierdziła, że zysk docelowy na poziomie 9,2 % był niewłaściwy, ponieważ nie został zweryfikowany. Lata 2006 i 2007 były zbyt odległe od obecnej sytuacji, a nie było dowodów na to, że przemysł Unii w 2014 r. poniósł szkodę. Strona ta twierdziła ponadto, że celem zysku docelowego nie było zapewnienie przetrwania przemysłu, ale usunięcie skutków dumpingu wyrządzającego szkodę. Twierdziła ona, że stosowanie nieważonej rentowności było niewłaściwe. Po ostatecznym ujawnieniu Grupa China National Tire powtórzyła podobny argument.
- (917) Grupa China National Tire twierdziła, że Komisja nie przeprowadziła analizy związku przyczynowego między przywozem z Chin a wynikami unijnej branży opon bieżnikowanych. Strona ta ponadto twierdziła, że marżę zysku należy ograniczyć do takiej, na jaką przemysł Unii mógłby racjonalnie liczyć w normalnych warunkach rynkowych konkurencji. Twierdziła ona, że przy ustalaniu odpowiedniego zysku docelowego segmentu 3 Komisja nie powinna dokonywać rozróżnienia na nowe i bieżnikowane opony. Wreszcie, twierdziła także, że Komisja nie uzasadniła, dlaczego ustaliła zysk docelowy segmentu 3 na poziomie 9,2 %. Po ostatecznym ujawnieniu strona powtórzyła podobne argumenty.

- (918) CCCMC i CRIA stwierdziły, że ustalenie zysku docelowego na poziomie 9,2 % dla segmentu 3 nie odzwierciedlało normalnych warunków konkurencji, a lata 2006 i 2007 nie stanowią odpowiedniego poziomu referencyjnego do określenia szkody. Ponieważ Komisja za dużo uwagi poświęciła przedsiębiorstwom zajmującym się bieżnikowaniem z segmentu 3, podważyła również swoją analizę szkody dla przemysłu Unii jako całości. Po ostatecznym ujawnieniu strony te powtórzyły podobne argumenty.
- (919) Prometeon twierdziło, że zmienione obliczenia marginesu szkody potwierdzają wniosek, że domniemana szkoda jest marginalna. Całkowita szkoda przypadająca na segment 3 wynosiłaby około 54 mln EUR, co stanowi 91 % całkowitej szkody poniesionej przez przemysł Unii, natomiast opony segmentu 1 i 2 nie zostałyby dotknięte szkodą. Strona powtórzyła także swój argument, że należy zastosować inny rodzaj środka. Po ostatecznym ujawnieniu strona ta oraz Hämmerling powtórzyły podobne argumenty.
- (920) Komisja odrzuciła te argumenty z następujących powodów:
- (921) Po pierwsze, zysk docelowy segmentu 3 na poziomie 9,2 % opiera się na rzeczywistej rentowności objętych próbą producentów unijnych segmentu 3 odnotowanej w 2014 r., przed zastosowaniem wag przedsiębiorstw według segmentów. Nie jest niewłaściwym zastosowanie do tego celu danych liczbowych bez uwzględniania wag, aby zmniejszyć oddziaływanie wyników MŚP, które już ucierpiały z powodu znaczącego poziomu przywozu z Chin.
- (922) Po drugie, odniesienie Komisji do lat 2006–2007 nie zmienia tej oceny. Potwierdziło ono raczej, że ustalenia poczynione na podstawie danych liczbowych bez uwzględniania wag za 2014 r. stanowią odpowiedni poziom referencyjny. Żadna z zainteresowanych stron nie twierdziła, że warunki konkurencji w latach 2006–2007 były zakłócone. Objęte próbą przedsiębiorstwa zajmujące się bieżnikowaniem uzasadniły na podstawie sprawozdań finansowych twierdzenia, że ich normalna rentowność w latach 2006–2007 wynosiła średnio 9–10 %.
- (923) Po trzecie, zysk docelowy segmentu 3 ustalony za 2014 r. na podstawie danych liczbowych bez uwzględniania wag również był zgodny z poziomem zysku docelowego sugerowanego przez skarżącego. Przemysł Unii uznał tę liczbę (9,2 %) za odpowiedni zysk docelowy już na etapie wszczęcia postępowania, tj. na długo przed rozpoczęciem przez Komisję procesu ważenia.
- (924) W związku z tym Komisja odrzuciła te argumenty i potwierdziła swój wybór zysku docelowego na poziomie 9,2 % w odniesieniu do opon segmentu 3.
- (925) Poziom usuwający szkodę dla „pozostałych przedsiębiorstw współpracujących” oraz dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” obliczono w ten sam sposób, co stopę subsydiowania *ad valorem* dla tych przedsiębiorstw.

7.2. Środki ostateczne

- (926) Jak wskazano w motywie 10, rozporządzeniem w sprawie rejestracji Komisja objęła rejestracją przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL na celu możliwości retroaktywnego stosowania wszelkich środków wyrównawczych na mocy art. 24 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037⁽¹³¹⁾. Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/163 zostało uchylone na podstawie art. 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1579.
- (927) Zgodnie z notami wyjaśniającymi do Systemu Zharmonizowanego dotyczącymi pozycji 8708 i 8716, koła do przyczep i naczep wyposażone w opony należy klasyfikować do pozycji 8708 i 8716. Ponieważ istnieje ryzyko, że podmioty gospodarcze mogą wykorzystywać przywóz kół wyposażonych w opony chińskie w celu ominięcia środków, Komisja uznała za stosowne monitorowanie przywozu takich kół w celu zmniejszenia tego ryzyka. Informacje gromadzone w ramach systemu monitorowania mogłyby zostać wykorzystane w dochodzeniu w sprawie obejścia środków na mocy art. 23 rozporządzenia podstawowego, jeżeli wystąpiłaby konieczność wszczęcia takiego dochodzenia w przyszłości. Zatem w odniesieniu do przywozu kół jezdnych, kół do przyczep oraz kół do naczep wyposażonych w opony pneumatyczne, nowe lub bieżnikowane, gumowe, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121 należy ustanowić osobne kody TARIC.
- (928) Hämmerling twierdziło, że rozporządzenie podstawowe nie zapewnia Komisji podstaw prawnych do dokonywania klasyfikacji towarów na potrzeby celne. Jak wspomniano w motywie 927, zgodnie z Notami wyjaśniającymi do Systemu Zharmonizowanego dotyczącymi pozycji 8708 i 8716 koła do przyczep i naczep wyposażone w opony należy klasyfikować do pozycji 8708 i 8716. W motywie tym wyjaśniono zamiar Komisji dotyczący monitorowania przywozu opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju

⁽¹³¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55).

stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, które zostały zamontowane na kole i prawidłowo zaklasyfikowane zgodnie z prawem celnym w dziale 87 Nomenklatury scalonej ⁽¹³²⁾.

- (929) Postępowanie antysubsydyjne przeprowadzono równolegle z dochodzeniem w sprawie środków antydumpingowych, ograniczonych do poziomu usuwającego szkodę. Biorąc pod uwagę zasadę niższego cła oraz fakt, że ostateczne kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych wyrażone *ad valorem* są w niektórych przypadkach niższe niż poziom usuwający szkodę, Komisja nałoży ostatecznie cło wyrównawcze na poziomie określonych ostatecznych kwot subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, a następnie nałożyć ostateczne cło antydumpingowe w wysokości do odpowiedniego poziomu usuwającego szkodę.
- (930) Na podstawie tej metodyki i okoliczności niniejszego przypadku, a w szczególności faktu, że wysokość środków jest ograniczona przez margines szkody, Komisja uważa, że w niniejszej sprawie nie występuje problem „podwójnego naliczania”.
- (931) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy chińskich producentów eksportujących, cło dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” ustalono na poziomie najwyższego cła, jakie zostało nałożone na przedsiębiorstwa objęte próbą. Cło dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” będzie miało zastosowanie w odniesieniu do tych przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach przedmiotowego dochodzenia.
- (932) Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia podstawowego łączna kwota subsydiowania dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących została obliczona na podstawie łącznej średniej ważonej kwoty subsydium wyrównawczego ustalonego dla współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, z wyłączeniem kwot nieistotnych oraz kwoty subsydiów ustalonej dla pozycji, które objęte są przepisami art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Komisja nie pominęła jednak ustaleń dotyczących kredytów preferencyjnych, nawet jeśli w celu ustalenia tych kwot musiała częściowo polegać na dostępnych faktach. W istocie Komisja uznała, że dostępny stan faktyczny wykorzystywany w tych przypadkach nie miały istotnego wpływu na informacje konieczne do ustalenia kwoty subsydiowania poprzez sprawiedliwe udzielanie kredytów preferencyjnych, tak więc eksporterzy, których nie zaproszono do współpracy w ramach dochodzenia, nie poniosą szkody w wyniku stosowania takiego podejścia.
- (933) Na podstawie powyższego ustala się następujące stawki nakładanych cel.

Chińscy producenci eksportujący	Margines dumpingu (*)	Margines subsydiowania	Poziom usuwający szkodę	Stawka cła wyrównawczego	Stawka cła antydumpingowego	Ustalone cło wyrównawcze	Ustalone cło antydumpingowe
Grupa China National Tire	85 %	32,85 %	37,29 %	32,85 %	4,44 %	49,07	0,37
Grupa Giti	56,8 %	7,74 %	29,56 %	7,74 %	21,82 %	11,07	36,89
Grupa Hankook	60,1 %	2,06 %	23,41 %	2,06 %	21,35 %	3,75	38,98
Grupa Xingyuan	106,7 %	51,08 %	55,07 %	51,08 %	3,99 %	57,28	4,48
Inne przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antysubsydyjnym i antydumpingowym, wymienione w załączniku I	71,5 %	18,01 %	32,39 %	18,01 %	14,38 %	27,69	21,62
Inne przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w dochodzeniu antysubsydyjnym, wymienione w załączniku II	71,5 %	51,08 %	55,07 %	51,08 %	0 %	57,28	0
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	106,7 %	51,08 %	55,07 %	51,08 %	3,99 %	57,28	4,48

(*) Ustalony w dochodzeniu antydumpingowym.

⁽¹³²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1925 z dnia 12 października 2017 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 282 z 31.10.2017, s. 619–632).

- (934) Indywidualna stawka cła antidumpingowego i cła antysubsydyjnego określona w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do poszczególnych przedsiębiorstw została ustanowiona na podstawie ustaleń dokonanych w wyniku obecnych dochodzeń. Odzwierciedla ona zatem określoną podczas dochodzeń sytuację dotyczącą tego przedsiębiorstwa. Wspomniana stawka celna (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) ma wyłączne zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z państwa, którego dotyczy postępowanie, i wyprodukowanych przez wymienione przedsiębiorstwo. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, które nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (935) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła w przypadku zmiany nazwy danego podmiotu. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma do niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na jego prawo do korzystania ze stawki celnej mającej wobec niego zastosowanie, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zostanie opublikowane zawiadomienie w sprawie zmiany nazwy.
- (936) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z dużą różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące stosowanie celów indywidualnych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi przedstawione w art. 1 ust. 3. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (937) Aby zapewnić prawidłowe stosowanie cła wyrównawczego, poziom cła dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw powinien mieć zastosowanie nie tylko do niewspółpracujących producentów eksportujących, ale również do tych producentów, którzy nie dokonywali wywozu do Unii podczas okresu objętego dochodzeniem.
- (938) Biorąc pod uwagę niedawne orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości ⁽¹³³⁾, właściwym wydaje się określenie stopy odsetek za zwłokę do uiszczenia w przypadku zwrotu cel ostatecznych, gdyż właściwe obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych nie określają takiej stopy, a zastosowanie przepisów krajowych prowadziłoby do nadmiernych zakłóceń między podmiotami gospodarczymi, w zależności od państwa członkowskiego wybranego do przeprowadzenia odprawy celnej.

8. FORMA ŚRODKÓW

- (939) Komisja ustaliła, że cło *ad valorem* ma dwie poważne wady. Po pierwsze, cło *ad valorem* stanowi dla przedsiębiorstwa zachętę do sprzedaży produktów niższej jakości ze swego asortymentu. Wytworzyłoby ono dodatkową presję w segmencie 3, chociaż to właśnie ten segment rynku wymaga największej ochrony przed ostrą nieuczciwą konkurencją. W związku z tym Komisja uważa, że właściwsze będzie ustalenie cła na opony segmentu 3 na pewnym poziomie bezwzględnym.
- (940) Po drugie, cło *ad valorem* mogłoby również skutkować dość wysokimi cenami opon segmentów 1 i 2. W tym przypadku istnieje ryzyko, że opony wysokiej jakości tego typu staną się zbyt drogie, chociaż to właśnie one mogą przynieść korzyści unijnej branży opon bieżnikowanych. Unijne podmioty zajmujące się bieżnikowaniem potrzebują odpowiednich obudów, które mogą być dostarczane albo przez unijnych producentów segmentów 1 lub 2, albo przez niektórych chińskich eksporterów w tym segmencie. Jeżeli środki te spowodują nadmierne sankcje wobec przywozu z segmentów 1 i 2, może to mieć negatywny wpływ na realizację celów polityki Unii związanych z gospodarką o obiegu zamkniętym.
- (941) W związku z tym Komisja uznała, że względy interesu Unii przemawiają za nałożeniem stałych celów za sztukę, obliczonych na podstawie indywidualnego marginesu szkody dla każdego eksportera. Takie stałe cła zmniejszyłyby ryzyko niedostatecznej ochrony przed subsydiowaniem w segmencie 3, ponieważ opony segmentu 3 są przywożone do Unii w dużych ilościach i płacono by od nich stosunkowo wysokie stałe opłaty celne w porównaniu z ich rzeczywistą wartością. Jednocześnie takie cła zmniejszają ryzyko nadmiernych sankcji wobec przywozu do Unii opon z segmentów 1 i 2, które nadają się do bieżnikowania i mogą być poddawane bieżnikowaniu przez podmioty unijne zajmujące się taką działalnością.
- (942) Podsumowując, Komisja uznała za właściwe nałożenie celów ostatecznych w formie celów stałych.

9. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (943) Zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których planowano zalecić nałożenie ostatecznego cła wyrównawczego na przywóz niektórych nowych i bieżnikowanych opon w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z ChRL.

⁽¹³³⁾ Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 stycznia 2017 r., Wortmann/Hauptzollamt Bielefeld, C-365/15, UE:C:2017:19, pkt 35–39.

(944) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z pozytywną opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 25 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 ⁽¹³⁴⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, obecnie objętych kodami CN 4011 20 90 i ex 4012 12 00 (kod TARIC 4012 12 00 10), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Mające zastosowanie ostateczne cło wyrównawcze wyrażone w EUR za sztukę produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez poniższe przedsiębiorstwa jest następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło wyrównawcze	Dodatkowy kod TARIC
Xingyuan Tire Group Ltd, Co.; Guangrao Xinhongyuan Tyre Co., Ltd.	57,28	C331
Giti Tire (Anhui) Company Ltd; Giti Tire (Fujian) Company, Ltd; Giti Tire (Hualin) Company Ltd; Giti Tire (Yinchuan) Company, Ltd.	11,07	C332
Aeolus Tyre Co., Ltd; Aeolus Tyre (Taiyuan) Co., Ltd.; Qingdao Yellow Sea Rubber Co., Ltd; Pirelli Tyre Co, Ltd.	49,07	C333
Chongqing Hankook Tire Co., Ltd; Jiangsu Hankook Tire Co., Ltd.	3,75	C334
Inne przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antysubsydijnym i antydumpingowym, wymienione w załączniku I	27,69	Zob. załącznik I
Inne przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w dochodzeniu antysubsydijnym, wymienione w załączniku II	57,28	Zob. załącznik II
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	57,28	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek cła wyrównawczego ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 lub w załączniku I lub II uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która zawiera oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (liczba sztuk) (produktu objętego postępowaniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązują stawki należności celnych mające zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

4. Koła jezdne, koła do przyczep oraz koła do naczep, wyposażone w opony pneumatyczne, nowe lub bieżnikowane, gumowe, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, obejmuje się kodami TARIC 8708 70 10 15, 8708 70 10 80, 8708 70 50 15, 8708 70 50 80, 8708 70 91 15, 8708 70 99 15, 8716 90 90 15 i 8716 90 90 80.

5. Jeżeli towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu, a zatem cena faktycznie zapłacona lub należna zostaje proporcjonalnie podzielona w celu ustalenia wartości celnej, zgodnie z art. 131 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447, kwotę cła wyrównawczego określoną w ust. 2 pomniejsza się o odsetek odpowiadający proporcjonalnemu podziałowi ceny faktycznie zapłaconej lub należnej.

6. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych. W przypadku zwrotu, który daje prawo do wypłaty należnych odsetek, stosuje się stopę procentową, którą stosuje Europejski Bank Centralny do jego głównych operacji refinansujących, publikowaną w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, obowiązującą pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, w którym przypada termin płatności, powiększoną o trzy i pół punktu procentowego.

⁽¹³⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55).

Artykuł 2

W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2018/1579 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Mające zastosowanie ostateczne cło antydumpingowe wyrażone w EUR za sztukę produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez poniższe przedsiębiorstwa jest następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Xingyuan Tire Group Ltd, Co.; Guangrao Xinhongyuan Tyre Co., Ltd.	4,48	C331
Giti Tire (Anhui) Company Ltd; Giti Tire (Fujian) Company, Ltd; Giti Tire (Hualin) Company Ltd; Giti Tire (Yinchuan) Company, Ltd.	36,89	C332
Aeolus Tyre Co., Ltd; Aeolus Tyre (Taiyuan) Co., Ltd.; Qingdao Yellow Sea Rubber Co., Ltd; Pirelli Tyre Co, Ltd.	0,37	C333
Chongqing Hankook Tire Co., Ltd; Jiangsu Hankook Tire Co., Ltd.	38,98	C334
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku I	21,62	Zob. załącznik I
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku II	0	Zob. załącznik II
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	4,48	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 lub w załącznikach I lub II uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która zawiera oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: »Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (liczba sztuk) (produktu objętego postępowaniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą«. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.»;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1 ust. 2 może zostać zmieniony poprzez dodanie nowego producenta eksportującego do wykazu przedsiębiorstw przedstawionych w tabeli podlegających indywidualnej stawce celnej nieprzekraczającej stawki mającej zastosowanie do tych przedsiębiorstw, które współpracowały w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w postępowaniu antysubsydyjnym, w przypadku gdy jakkolwiek nowy producent eksportujący w Chińskiej Republice Ludowej dostarczy Komisji wystarczające dowody potwierdzające, że:

- a) nie prowadził wywozu do Unii produktu objętego postępowaniem, o którym mowa w art. 1 ust. 1, w okresie od dnia 1 lipca 2016 r. do dnia 30 czerwca 2017 r. (okres objęty dochodzeniem);
- b) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem w Chińskiej Republice Ludowej, który podlega środkom antydumpingowymi nałożonym na mocy niniejszego rozporządzenia;
- c) rzeczywiście dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii po upływie okresu objętego dochodzeniem, na podstawie którego wprowadzono środki, lub zaciągnął nieodwołalne zobowiązanie umowne na wywóz znacznych ilości do Unii.»;

3) załącznik zastępuje się załącznikiem I i załącznikiem II.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 listopada 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK 1

Chińscy współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą:

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Bayi Rubber Co., Ltd	C335
Bridgestone (Huizhou) Tire Co., Ltd	C336
Chaoyang Long March Tyre Co., Ltd	C338
Guizhou Tyre Co., Ltd	C340
Jiangsu General Science Technology Co., Ltd	C341
Megalith Industrial Group Co., Ltd	C342
Michelin Shenyang Tire Co., Ltd	C343
Nanjing Kumho Tire Co., Ltd	C344
Ningxia Shenzhou Tire Co., Ltd	C345
Prinx Chengshan (Shandong) Tire Co., Ltd	C346
Qingdao Doublestar Tire Industrial Co., Ltd	C347
Qingdao Fudong Tyre Co., Ltd	C348
Qingdao Hairunsen Tyre Co., Ltd	C349
Qingdao GRT Rubber Co., Ltd	C350
Sailun Jinyu Group Co., Ltd	C351
Shaanxi Yanchang Petroleum Group Rubber Co., Ltd	C352
Shandong Kaixuan Rubber Co., Ltd	C353
Shandong Changfeng Tyres Co., Ltd	C354
Shandong Haohua Tire Co., Ltd	C355
Shandong Hengfeng Rubber & Plastic Co., Ltd	C357
Shandong Hengyu Science & Technology Co., Ltd	C358
Shandong Homerun Tires Co., Ltd	C359
Shandong Huasheng Rubber Co., Ltd	C360
Shandong Hugerubber Co., Ltd	C361
Shandong Jinyu Tire Co., Ltd	C362
Shandong Linglong Tyre Co., Ltd	C363
Shandong Mirage Tyres Co., Ltd	C364
Shandong Vheal Group Co., Ltd	C365
Shandong Wanda Boto Tyre Co., Ltd	C366
Shandong Wosen Rubber Co., Ltd	C367
Shandong Yongfeng Tyres Co., Ltd	C368
Shandong Yongsheng Rubber Group Co., Ltd; Shandong Santai Rubber Co., Ltd	C369
Shandong Yongtai Group Co., Ltd	C370
Shanghai Huayi Group Corp. Ltd; Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd	C371
Shengtai Group Co., Ltd	C372
Toyo Tire (Zhucheng) Co., Ltd	C374
Triangle Tyre Co., Ltd	C375
Weifang Goldshield Tire Co., Ltd	C376
Weifang Shunfuchang Rubber And Plastic Products Co., Ltd	C377
Xuzhou Armour Rubber Company Ltd	C378

ZAŁĄCZNIK 2

Pozostali chińscy producenci eksportujący nieobjęci próbą, współpracujący w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w dochodzeniu antysubsydyjnym:

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Briway Tire Co., Ltd.	C337
Goodyear Dalian Tire Co., Ltd	C339
Shandong Hawk International Rubber Industry Co., Ltd.	C356
Sichuan Kalevei Technology Co., Ltd.	C373
Zhongce Rubber Group Co., Ltd.	C379

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL